

Rok 7

Poznań, styczeń 1937 r

Nr. 1

Na VII rok naszego Wydawnictwa

Ukończyliśmy VI-ty rok wydawania własnego czasopisma Okręgu. Ponieważ był to okres największego rozwoju pracy na terenie tut. Okręgu, pozostają dotychczasowe numery cenną pamiątką tego stopniowego rozszerzania się prac w dziedzinie obrony przeciwpożarowej. Wystarczy wziąć i porównać tylko przejrząc poszczególne numery, aby przekonać się, jak dużo cennych i pożytecznych wiadomości umieszczaliśmy tak z zakresu organizacyjnego, jak również i technicznego.

Niejedną straż tym wiadomościom i środkiem różnych instrukcji oraz regulaminów zawdzięcza swój rozwój. Dla innych były opisy z działalności bratnich straży i osiągnięte wyniki podane do wiadomości publicznej, zachęta do kroczenia po tej samej drodze, aby móc się wykazać wobec obywateli swej gminy i gminy równie pięknymi wynikami.

Czyniliśmy wszystko, aby informować wszystkich stowarzyszenia ochotniczych straży pożarnych na terenie tut. Województwa przede wszystkim o przejawach życia strażackiego na tut. terenie. Nie umieszczaliśmy i nie umiemyśmy wiadomości strażackich z innych terenów, gdyż nie chcemy przez wydawanie lokalnego organu stwarzać złudzenia się naszych stowarzyszeń, że dlatego nie czytają prasy ogólnopolskiej t. j. „Przebiegu Pożarniczego” i „Gazety Strażackiej” wydawanej przez Związek Straży Pożarnej R. P. w Warszawie, ponieważ

abonują własną okręgową czasopismo „Strażak Wielkopolski”. Jak rok rocznie tak i teraz zwracamy uwagę, że obowiązkami wszystkich straży miejskich jest prenumerowanie „Przebiegu Pożarniczego” i „Gazety Strażackiej”, obowiązkami zaś wszystkich, a przede wszystkim większych stowarzyszeń O. S. P. po wsiach, prenumerowanie „Gazety Strażackiej”.

Jeżeli chodzi o stronę finansową, to mimo okazywania pewnej poprawy nie możemy jednak stanu obecnego uznać jeszcze za poprawny. Ewidencja abonentów wykazuje jeszcze dość znaczne zaległości. Wierzymy jednak, że do końca roku budżetowego tj. do 31 marca 1937 wpłynęła opłata roczna we wysokości zł 3,— za rok 1936 od wszystkich tych, którzy opłaty tej jeszcze nie uiszcili.

Na rok 1937 wprowadzamy dalszą ulgę w tem sposób, że obniżamy opłatę za nasze czasopismo do kwoty zł 2,—. Ściągnięcie opłaty za rok 1937 rozpoczniemy od 1 kwietnia r. i dołączymy do nas numer kwietniowego drukowane biuletyny na PKO.

Uważa, że tak znaczna zniżka za 12 numerów własnego czasopisma zachęci najbardziej nawet opiśałych płatników do uiszczenia opłaty i nie narazi stowarzyszenia O. S. P. na to, aby w ciągu roku 37 pozostało bez „Strażaka Wielkopolskiego”.

Ze swej strony poczynimy starania, aby dalej ulepszać i rozszerzać zakres wiadomości i przy czynić się do dalszego rozwoju idei strażackiej

„Na życzenie Zakładu ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu niniejszy egzemplarz „Strażaka Wielkopolskiego” przesyłamy Zarządowi Gmin Miejskich i Wiejskich z uwagi na okoliczności, dotyczący współpracę Straży Pożarnych i Gmin w organizacji obrony przeciwpożarowej oraz pismo Zakładu skierowane do Zarządów Gmin Miejskich i Wiejskich”.

DZIAŁ URZĘDOWY

OKÓLNIK NR. 1/1937

w sprawie subwencji na akcję przeciwpożarową

Współpraca w organizacji obrony przeciwpożarowej.

Należyte zorganizowanie obrony przeciwpożarowej wymaga dużego wysiłku pracy i wielkiego nakładu środków. Dlatego możliwie jest to tylko przy wysiłku całego społeczeństwa i należytnym wykonaniu zadań przez tych, którym zorganizowanie tej obrony zostało powierzone, a więc przez Straże Pożarne, Gminy, Samorządy Powiatowe oraz publiczny zakład, który został powołany do wspierania wysiłków Straży i Samorządów. Zdaje się, że nie należy zrozumienie swych zadań i obowiązków przez Straże i Gminy prowadzić do częstych nieporozumień, w szczególności, jeżeli chodzi o zaopatrzenie w sprzęt, oraz do niepotrzebnego zwracania się o pomoc do Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu, który pomocy tej nie zawsze może udzielić. Skądosi do czytelników sprawić i puszyć harmonijną współpracę. Jak powiemy zadając swoje rozumienie Straż, jak powinna wyśledzić ich współpracę ze społeczeństwem i organami samorządowymi i w jakich warunkach Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu może im przyjąć i pomóc?

Straże Pożarne.

Obrona przeciwpożarowa stoi niewątpliwie bezinteresowną pracą ochotniczego strażaka. Dzięki niemu właśnie Straże Pożarne istnieją, zdobywają sprzęt ratunkowy, występują do walki z pożarami i spełniają szereg innych prac obywatelskich. Też należy stwierdzić z całym przekonaniem, że nie brak w społeczeństwie ludzi ochotnych i bezinteresownie pracujących i że ludzie nie tracąca się u siebie ochotniczych zwołów strażackich. Wkład ponoszony przez strażaków nie daje jednak równych wyników; gdy jedno strażę są rzeczywiście dobrze zaopatrzone, sprawne w walce z pożarami, inne nie mają dostatecznego sprzętu, są nieudolne w akcji przeciwpożarowej lub nie wiele przyczyniają się do ogólnego rozwoju strażactwa. Tymczasem Straże mogą swymi zadaniem podobać tylko wtedy, gdy będą należycie wyposażone i zaopatrzone w sprzęt przeciwpożarowy, gdy będą wychowane w duchu ochotnym do współpracy dla dobra ogółu.

Nie mówimy więc, że brak im sprzętu. Gdy nie będzie ofiarności, zabiegłości i pracy nad sobą dla wyszkolenia i podniesienia swych umiejętności na nic się nie zda sprzęt. Poza tym ktoś inny, jeśli nie strażnik nowolubny jest do zainteresowania obroną przeciwpożarową całego społeczeństwa. Wszak obrona ta, to obrona interesu wszystkich. Wszyscy więc chętnie poszczą z pomocą strażactwa, byleby ich tylko odpowiednio zainteresować. Zainteresowanie społeczeństwa da zaś strażactwu nie tylko pomoc moralną, ale umożliwi mu również wykonanie zadań przez zaopatrzenie w sprzęt. Wszak w zapobiegliwych strażach połowa dochodu i więcej pochodzi ze składek i z imprez poprzecznych przez społeczeństwo. Uświadamianie społeczeństwa winno zaś iść nie tylko w kierunku pozbawienia obrony, ale tak samo w kierunku ostrożnego

ubezpieczenia się z ogółem, zwalczania podpalaczy i zachęcania do ubezpieczenia się. Im więcej się ubezpieczy, tym instytucja więcej będzie mogła wypłacać na obronę przeciwpożarową. Nie mniej ważne znaczenie ma oczywiście wychowanie obywatelskie strażaków, przygotowanie ich do zadań o broni, wychowanie fizyczne i prace kulturalno-światowe. Do Straży też należy zastanowienie się nad potrzebami miejscowymi pod względem zaopatrzenia w wodę i sprzęt i zorganizowanie obrony. Oczywiście, że na ten cel własne środki Straży mogą nie starczyć i że udzielić się trzeba będzie do pomocy społeczeństwa i Gminy. O ile jednak łatwiej otrzyma pomoc ta Straż, której wysiłki są przez wszystkich uznane, aniżeli ta, która z siebie nie wie dała, ale tylko spogląda na innych. To zrozumienie obowiązków Straży przywrócić szczególnie ma znaczenia w związku z przygotowaniem do obrony przeciwpożarowej na wypadek wojny.

Zadania Gmin i Samorządów Powiatowych.

Tam, gdzie własna zabiegłość ani pomoc społeczeństwa nie wystarcza, winna Straż zwrócić się do Gminy o pomoc. Do obowiązków gminy należy bowiem zaopatrywać Straże miejscowe w odpowiedni sprzęt, dostarczać pomieszczenia dla tego sprzętu oraz zapewnić dostateczną ilość wody dla akcji ratunkowej. Straże nie powinny się gwarzyć nigdy do Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu. Zakład może bowiem udzielić pomocy tylko Gminom względnie Samorządom Powiatowym jako tym jednostkom, które są odpowiedzialne za należyte zorganizowanie obrony przeciwpożarowej i w związku z tym mogą korzystać z pomocy Zakładu. Wszelkie wnioski Straży kierowane do Zakładu bezpośrednio, nie mogą więc być uwzględniane i dlatego nie należy wniosków takich wysyłać.

Pomoc Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu.

Od przedstawicieli Gminy słyszy się często, że jest ustawa o ochronie przed pożarami, wobec czego z ustawowego funduszu powinny Straże otrzymywać odpowiedni zasiłek i na pomoc Gminy nie mają liczyć, gdyż gmina znajduje się w trudnej sytuacji wszędzie, że Gmina nie może podobać innym obywatelom, lub też, że jest zadłużona. Jest to zupełnie fałszywe rozumowanie. Jeżeli tego najwęższego czynnika w świadomości na akcję przeciwpożarową zabraknie, czynnika, który z mocy ustawy obowiązującej jest czynnikiem obrony przeciwpożarowej, wykluczone jest postawienie obrony tej na właściwym poziomie. Stanowisko to jest krzywdzące dla Straży, która zamierza wielki wysiłek społeczny; wysiłek ten przecież wyraża Gmina w ich zadaniach na ile obrony przeciwpożarowej. Jeżeli więc gmina nie przewidziała żadnych środków na obronę przeciwpożarową, to w myśl obowiązujących przepisów Z. U. W. nie może również nie na ten cel dać; nie należy więc oczekiwać żadnej pomocy od Zakładu, dopóki Gmina ze swej strony nie poprze zamierzeń Straży.

Pomoc finansowa Z. U. W. może być bowiem udzielona tylko w miarę zainteresowania wykazanego przez Gminę i tylko w szacowanym zakresie

datu o nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 14). Wobec tego nieruchomości, stanowiące własność ochotniczych straży pożarnych, wolne są od podatku od nieruchomości, pod warunkami wskazanymi w art. 2, p. 2 dekretu o podatku od nieruchomości, tj. o ile te nieruchomości lub ich części nie przynależą dochodu przez wyłączenie lub wydzierżawienie oraz gdy nie są zajęte przez przedsiębiorstwa stwarzające wydatki na tych nieruchomościach.

Dyrektor Departamentu (—) dr. J. Lubowski.
Okólnik powyższy został ogłoszony w Dz. U. szwedym Min. Skarb. Nr. 34, poz. 1034 z dnia 10 grudnia 1936 r.

Okólnik Nr. 725.

W sprawie podrecznika Wł. Jerchy p. t. „Organizacja obrony płoci. Żemów mieszkalnych”.

Konsultujemy, że nakładem L. O. P. P. w wydaniu z druku podrecznik Władysława Jerchy, p. t. „Organizacja obrony przeciwlotniczej Żemów mieszkalnych”. Przedmowa do tego podrecznika napisał mjr. Antoni Wyszyński, Dyrektor Biura Woj. Skowron M. S. Wezwu.

Podrecznik został wydany za zgodzeniem M. S. Wezwu i M. S. Wojsk. Powinien on być stosowany przy organizowaniu ogół. poszczególnych domów i ich bloków oraz jako podrecznik do nauki na kursach OPL-ot.

Pożądane jest, ażeby podrecznik ten znalazł się w poszczególnych rodzinach.

Okólnik Nr. 726

W sprawie propagandy radia

Na skutek zwrócenia się do Zarządu Głównego Związku Społecznego Komitetu Propagandy Radia w Polsce, Zarząd Główny wyrażił swą zgodę na rozesłanie do wszystkich Oddziałów Powiatowych Związku ankiety w sprawie propagandy radiofonii. W związku z powyższym Zarządy Okręgów i Oddziałów zechcą wyśłać stosowne zarządzenia, aby ankieta ta zainteresowała się wszystkie strażnice radzankowe. Wyjątkowo kwestionariusze winny być wysłane bezpośrednio pod adresem Komitetu

Okólnik Nr. 727.

W sprawie zakupu samochodów pożarniczych

Powołując się na niemo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. A. P. 33/168, z dnia 23 listopada 1936 r., zarządza się co następuje:

1. Pod budowę samochodów pożarniczych należy zakupować zasadniczo tylko podwozia nowe. Podwozia te muszą być produkcyi krajowej, typów uznanych przez Związek Straży Pożarnych R. P.

2. Podwozia używane mogą być zakupione jedynie wtedy, jeżeli zachodzi stwierdzenie przez Związek pilna potrzeba motoryzacji taborny straży oraz gdy cena i jakość podwozia stanowią wyjątkowo korzystną okazję, a szczupłość środków finansowych nie pozwala na zakup sprzętu nowego. (Przy wyborze należy dawać pierwszeństwo podwoziom typów uznanych przez Związek Straży Pożarnych R. P.).

3. Zakup podwozia (nowego czy używanego) może nastąpić dopiero po otrzymaniu protokołu odbiorczego, wystawionego przez rzeczoznawców Związku, jeżeli przydatność podwozia dla użytku w pożarnictwie została w tym protokole wyraźnie stwierdzona.

4. Wszelkie nadwozia pożarnicze muszą być wykonywane wg. projektów zatwierdzonych przez Związek Straży Pożarnych R. P. W tym celu należy rysunek i opis projektowanego nadwozia przesłać w 2-ech egzemplarzach do Wydziału Technicznego Związku Straży Poż. R. P. Rozpoczącie budowy nadwozia powinno nastąpić dopiero po zwrocie przez Wydział Techniczny zatwierdzonego projektu.

5. Zgodność wykonawstwa wykonanego samochodu pożarniczego z zatwierdzonym przez Związek projektem nadwozia oraz spełnienie żądań, wyrażonych w protokole badania podwozia, podlega protokółarzem stwierdzeniu przez rzeczoznawcę Związku. Wypłata ewol. resztkowej przydatności może nastąpić dopiero po otrzymaniu protokołu, pod warunkiem, że przydatność skutecznego samochodu dla użytku w pożarnictwie została w nim wyraźnie stwierdzona.

Powyższe wymagania powinny być uwzględniane przy zawieraniu umów z dostawcami lub przedsiębiorstwami przemysłowymi. Odpisy o nich należy przesyłać Związkowi do wiadomości.

7. Łączna opłata za zbudowanie jednego podwozia, ew. nadaje się budowę nadwozia oraz odbiór wykonanego samochodu pożarniczego przez rzeczoznawców Związku wynosi zł 78, płatnych z ręki na rachunek Związku Str. Poż. R. P. w P. K. O., konto czekowe Nr. 10/606.

6. Blisko szczególnie, dotyczące się sprzętu samochodowego w strażach pożarnych są podane w kalendarzu oficera strażackiego na rok 1936, str. 130 i dalsze

Okólnik Nr. 725

W sprawie zakupu sprzętu pożarniczego

Stosownie do wydaných w tej mierze zarządzeń Władz Państwowych, przy czynieniu przez strażnice pożarne zakupów sprzętu, winno być bezwzględnie przestrzegana zasada nabycia sprzętu oraz wszelkich składowych przedmiotów produkcyi krajowej. Wyjątki od tej zasady mogą być czynione jedynie w tych wypadkach, gdy brak w Polsce odpowiedniego sprzętu, lub z powodu znacznej i ważnej dla akcji wyższości sprzętu zagranicznego. W każdym indywidualnym wypadku wnioski o zaliczenie sprzętu winno być uzasadnione pochodzenia zagranicznego, należy kierować drogą służbową do Zarządu Głównego

KOMUNKAT

Poznański Okręg Wojewódzki zamierza w najbliższym czasie wziąć kwoty na zorganizowanie kursu obsługi motopomp oraz kursu II i III stopnia. Kursy te odbywać się w Koscianie. Na kurs obsługi motopomp, który trwać będzie 6 dni należy zgłaszać swych kandydatów, którzy są przewidziani jako uczestnicy i mechaniczy przy motopompach ze straży, które są już zmotoryzowane w całości, w najbliższej przyszłości zmotoryzowane zostaną. Koszt kursu 25 zł. Na kurs II i III stopnia, który trwać będzie 13 dni — kosztu 40 zł. Zgłoszeń kandydatów z ukończonym I st., którzy przewidziani są na uczestników rejonowych, dowódców plutonów i szefów strażackich oraz ich zast

DZIENNIK URZĘDOWY
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
III. Pisma Okólne
Ministra Spraw Wewnętrznych
 248

D o c y z j a.

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2-go października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86 poz. 530) uchwałą Związku Strajkowników Rzeczypospolitej Polskiej (Warszawa, ul. Pocztańska 11) postanowiono na używanie: a) srebrnej oksydowanej odznaki emaliowanej w kształcie stylizowanego krzyża, ramiona którego pokryte czarną emalią są połączone wieńcem ze srebrnych łaci debowych, na którym ramieniu krzyża jest umieszczony wizerunek św. Floriana; b) srebrnej odznaki oksydowanej w kształcie stylizowanego krzyża, ramiona którego są połączone wieńcem z srebrnych łaci debowych; na którym ramieniu krzyża jest umieszczony wizerunek św. Floriana, ośrodku krzyża okrągła tarcza srebrna z jednolitym orłem białym, na srebrnej tarczy otok z napisem „Związek Strajkowników R. P.”; c) brązowej odznaki w kształcie stylizowanego krzyża ramiona którego są połączone wieńcem z łaci debowych, na którym ramieniu krzyża jest umieszczony wizerunek św. Floriana, ośrodku krzyża okrągła tarcza z jednolitym orłem białym, na brązowej tarczy otok z napisem „Związek Strajkowników R. P.”.

Odznaki mogą być używane:
 a) na wydawniczych, sanacyjnych i lekcyjnych;
 b) na nieuczelnich z nazwą stowarzyszenia w otoku.

c) jako odznaki członkowskie.

1. Srebrna odznaka emaliowana — dla członków Rady Naczelnej Zarządu Głównego oraz prezesów Rad i zarządków zarządów okręgowo-wojewódzkich Związku; 2. odznaka srebrna dla członków nie wyświęconych w nkt. I władz i organów Związku, oraz członków zarządów związkowych strażki i powiatowej podziemnej, dla uczelników strażki i powiatowej podziemnej ich następców, dla samostajnych bezmiejnków niezależnych jednostek strażki powiatowych (uczelników, druzyn, oddziałów specjalnych) i dla członków honorowych oraz popierających; 3. odznaka brązowa — dla członków czynnych związkowych strażki i powiatowej podziemnej; sanacyjnych i podoficerów.

Dowodem uprawniającym do noszenia odznaki jest legitymacja strażkowa, wydana przez właściwą władzę związkową.

Odznaki mogą być noszone na zakretno na lewej stronie mundurow strażkowskiej, a przy ubraniu cywilnym ministera odznaki może być noszona w lewej kieszeni.

Za odznaki członkowskie i ich miniatury Zarząd naliczać może od członków jednolitą opłatę roczną zarobku kosztów jednak nie wyższą niż 1/2 za srebrna odznaka emaliowana — 12 zł, b) za odznaki srebrne — 3 + 1,50 zł c) za odznaki brązowe — 2 zł 50 ct.

W odznakach, odznaki stowarzyszenia osobom i e hodocyw jego członkami jest zakazane

(7 grudnia 1935 r. N° AP 3-103)
 Za Ministra.
 (—) Kawecki.
Podsekretarz Stanu

Poznański Okręg Wojewódzki Zw. Str. Poż. R. P. organizacja w czasie od 16. IV. do 30. IV. br. kursu II stop. dla komendantów i zastępców komendantów k. j. c. s. n. Koszta kursu za 2 tygodnie 15 zł. Uczestniczki korzystały z 80% zniżki kolejowej

Spis strażki, które opłaciły prenumeratę za rok 1936

Bydgoszcz	Gniezno	Dusina	Czarnoska
Slesin	Owiczek	Godurowo	Libinia M
Sołec Kulawski	Ręczkowo	Gostyn	Miszaków
Marjampol	Krzyżynki	Inowrocław	Wala Ks.
Seniekała	Szczytniki Dras	Solcy Małwy	Kucharki
Terzielewice	Jankowa D.	Marzenowo	Dobieszczyzn
Fordon	Skierzeszko	Wierzbosławiec	Góra
Siczenko	Mielżyn	Radziejewice	Krzywosądów
Buszkowo	Powidz	Sędłowice	Słeszy
Chełdzież	Ruchocin	Jankowo	Kowalewo
Margonin	Ruchocinek	Dąbrowa	Kotowicko
Zacharzyce	Gniezno	Wągorze	Kępno
Jeziorki	7 Pszcz. Gniezno	Symborze	Mycianice
Budzyń	Gostyn	Złotniki Kur.	Kuźnica Myst
Ostrówka	Poniec	Modliborzycze	Mrocach
Rataje	Ciłek, Gostyn	Inowrocław	Kobyłaczka
Czarnków	Bodzewo	Kijewo	Baranów
Świątkowo	Dołeczyna	Jorocin	Słonia
Martnowo	Daleszyce	Zerków	Ostyczno
Romanowo D	Piaski	Karmieć	Mirków
Wrzeszczyn	Zółkowo	Boguszyn	Tokarzew

Budy Olszyna Smardze Fabr. Ostrzeszów Majchowiec Piotrówka Opatów Słupia p. Bralinem Bukownica Wodzieczna	Lutomek Mogilno Cukr. Kruszcówka Parlin Procyń Padniewo Ostrowo Wola Wapowska Strzelbó Bronisław Stawsko W Słowikowo Tolac Krzekotowo	Rawicz Jutrosia Miejsc. Górka Bojanowo Trzebosz Golina Wielka Sierakowo Domaradzi Debus Polskie Sowiny Sekarodowo Rawicz Kontary Jeziory Masłowo Roszkowo Szymatowo Sarnowa	Sroda Sulecin Pieczkow o Salachcice Nekla Wyszakowo Sroda Klasczewo Zaręmyśl Wolsztyn Chobienie Nalek W. Rakotewice Kaszczor Błońsko Błobnia Siedlec Nidorza
Kościan Wąlkowo Radomiecko Kamieniec Sulaty Luszkowo Sierpowo Lubin Rącz Parzęczewo Smigiel Jasień Wyskoc Katorzymiec Grybów Wyrzeka Bronikowo Krzywiń Wielichowo Donatowo Drożdżyc Czempiń Świntoc Dalewo	Nowy Tomyśl Strzyżewo Nowy Tomyśl Przyprosiły Złazyn Kakolewo Cukr. Opalenica	Szamotły Kozle Wronki Wilczyca Chojno Podręce Sokolniki M Pulawy Konjako	Wrzesnia Orzechowo Skarbszewo Gutowo W. Brodzowo Mikuszewo Sław Kornaty Miłostaw Węjerki Porzyczewo
Lubin Rącz Parzęczewo Smigiel Jasień Wyskoc Katorzymiec Grybów Wyrzeka Bronikowo Krzywiń Wielichowo Donatowo Drożdżyc Czempiń Świntoc Dalewo	Oborniki Ryczywół Bojanowo Rogoźno Boruszyn	Szubin Władysławowo Miasłowie Kcynia Złotowo Krdlikowo Iwno Wolice Dąbrówka Kowalewko Ciekkowo Kcynia Piechci Barcia-wieś Labiszyn-wieś	Wyrzysk Mrocza Minsteczko Osiek Nakło Cukr. Nakło Wyrzysk Olszewka Dębówka N. Zakł. Niezychowo Sadki Łobienica Wiktorówka
Krotoszyn Bestwin Roszki Borek Dobrzyca Ligota Polskie Olszów	Ostrów Sośnia Konradów Sieroszewice Bijów Mszczonka Grunowice Przybyszewice Słoborowice Raszów Ślwałki Biskup. Olsz Strzyżew	Srem Nowiec Mechlin Mosina Książ Grzymisław Manieczki Dolsk Góra Orkowo Niesławin Krosno	Zała Niedźwiady Jadowniki Żelazno Ogusza Dajewierzewo Wagrowiec Niemieryza Dąbrowa Wapno Konamin Kulawki Gruszczyn
Leszno Potrzebowo Dąbce Nowawies Leszno Długie Stare Świeciecchowa Lasońce Wilkowice Tworzanice Osieczna Krzycko Wielkie Brenno	Poznan Czerwonak Zabikowo Kobylnica Gorzałtowo Jezwkowo Złotnicki Kzeszyn Golenczewo Biskupice Sęszewo Bolechowo Junikowo Krzyżowolki Góra		
Międzybóž Lutom			

Wręczenie odznaczeń zasłużonym strażakom powiatu Poznańskiego

W dniu 14 stycznia 1936 r. o godz. 12.30 w gmachu Starostwa Powiatowego w Poznaniu, p. Stanisław Dr. Jerzykowski w obecności druha Inspektora Wolewódzkiego Baszy, członków Zarządu Oddziału Powiatowego Poznańskiego z prezesem d-hem Nowackim na czele oraz Instruktora Powiatowego Duszyńskiego, udekorował brązowymi me-

dalem zastępcę czeretę wybitnie zasłużonych dla rozwoju Strażactwa na terenie powiatu uczelniczków rejonowych, a mianowicie:

Dnia Ciszyskiego Adama ze Swarzędza Zaporowskiego ze Swarzędza
Siberta Józefa z Labonia,
Ciszyskiego Antoniego z Poh edzisk

oraz wręczył dyplomy pochwalne naczelnikom rejonowym:

- Dh. Kosubowi Józefowi z Główniej,
- „ Koszeli Józefowi z Tarnowa Podgórnego,
- „ Spiczyskiemu Józefowi ze Szeszawa,
- „ Brycnowi Józefowi z War,
- „ Szymalskiemu Franciszkowi z Zabłkowa.

Z okazji tak rzadkiej uroczystości, wygłoszone zostały przed wręczeniem odznaczeń obojętnościowe przemówienia w następującej kolejności:

Pierwszy p. Starosta Dr. Jorzykowski wygłosił w treściwych i serdecznych słowach przemówienie na temat dołożonej przez odznaczonych skrajnie ciężkiej pracy w powiecie dla dobra idei strażackiej, chwalać ich godliwość i zapal w pracy.

Z kolei przemawiał Druh Inspektor Busza nadmieniając na wstępie, iż przed kilkoma dniami na podobną uroczystość w Okręgu Wojewódzkim, został odznaczony srebrnym medalem zasługi dla przodu Zarządu Oddziału Powiatowego Nowacki Władysław z Lubonia. W dalszym ciągu swego przemówienia podkreślił wagę pracy jako cięż-

na naczelnikach rejonowych przy wypełnianiu obowiązków służbowych w terenie. Zwraca uwagę na wielką wagę otrzymywanych odznaczeń oraz trudności jakie towarzyszą temu przyznaniu. Tylko dzięki należytemu uwzględnianiu podało do odznaczeń przez Druha Prezesa Nowackiego, zostały takowe przyznane przez najwyższe władze strażackie.

Następny mówca Druh prezes Nowacki na wstępie zaznaczył, iż odznaczeni przez najwyższe władze strażackie naczelnicy, są pierwszymi szlachetnymi odznaczonymi na terenie powiatu poznańskiego, a tym samym podkreślił, że są pionierami pracy strażackiej na terenie powiatu.

W dalszym ciągu przemówienia wyszczególnił specjalnie wyróżniające się zasługi każdego odnaczonego, przypominając najgroźniejsze pożary w powiecie.

Z życzeniami dalszej owocnej pracy na równie poświęconej, zakończono tę skromną uroczystość hasłem „Czołem”.

Członek Zarządu

Stendard Stow. O. S. P. Kościan poświęcony w dniu 11. X. 1936 r.

Wigilia strażacka w Chodzieży

W dniu 23 grudnia 36 r. urządziła Ochotnicza Straż Pożarna w Chodzieży tradycyjną wigilię strażacką, w której wzięli udział czynni członkowie O. S. P. w liczbie 27 wraz z rodzinami, wszystkie drabiny żeńskiej służby samarytańsko - pożar-

nicznej, druh instruktor powiatowy Łada i przedstawiciel komendy P. W. i W. F. p. por. Domański.

Uroczystość powyższa rozpoczęła się okolicznościowym przemówieniem dh. naczelnika Wolffa, poczem nastąpiło śpiewanie oplatkiem, przy którym

składano sobie wzajemnie życzenia zdrowia, szczęścia i pomyślności. Nastąpił był serdeczny i wesoly. Obecni choć na chwile zapomnieli o troskach codziennego życia. Tu chwila ulotki od zmartwień doczesnych miała wielkie znaczenie dla strażaków, którzy poza ciężką pracą na utrzymanie rodziny i pracą dla dobra bliźniego, którą przyjęli na swój barki bezinteresownie, nie mają chwili wytchnienia.

Z kolei przemówił do obecnych dh. instruktor Łada, życząc im nie bogactwa, które i tak w życiu doczesnym nie jest osiągalne, ale wytrwałości w życiu zbiorowym, miłości braterskiej i wsiwy w lepsze jutro. Następnie dh. Gogółska M., wyłosiła deklarację p. t. „Wielu”. Wśród ocelnej wesołości zjawił się gwiazdor, który obdrował dzieci torebkami, zawierającymi słodycze i wiele rzeczy praktycznych jak np. pończochy, rękawiczki, ołówki, zeszyty itp. Następnie obecni postuchali „Teatru Wyobraźni” p. t. „Wielu w ciabupie Błażka Szczęśliwy” w wykonaniu druhen Mendykówny A. i Gogółskiej M. oraz trzocy autorów muzycznych, Ave Maria, Andante i Menuet, odebranych na skrzypcach przez dh. komendantkę Grabską Zoję przy akompaniamencie p. Golembickiej R.

Po wspólniej kawce i odpiewaniu kolend, zakończono tę uroczą braterskiego nastroja uroczystość odpiewaniem „Wszystkie nasze dzieła i sprawy”.

Gogółska Maria.

Jednostka Żeńskiej Służby Sam. - Poż. w Ludwikowie

(Pierwsza jednostka zorganizowana w pow. ostrowskim.)

We wiosce rzadko spotykającej się, otoczonej lasem ze wszystkich stron, liczącej zaledwie 400 mieszkańców, zdawałoby się, nie ma życia organizacyjnego, — a tu tymczasem istnieje i to z dużym wysiłkiem pracy bezinteresownej dla społeczności i Państwa Polskiego.

W roku 1926 została utworzona w naszej wiosce przymusowa Straż Pożarna. Odkąd zaczęto myśleć o wyższym poziomie pracy społecznej dla dobra bliźniego, zorganizowaną w roku 1931 Ochotniczą Straż Pożarną kiercą macełnikiem został dh. Ignacy Mania.

Mimo to, że Straż nie posiada najniezbędniejszego sprzętu strażackiego, to jednak dzięki dobrej chęci umiała wyćwiczyć się tak, że na ostatnich zawodach rejonowych w Czarnym lesie osiągnęła I nagrodę. Ponieważ z braku sprzętu przeciwpożarowego trzeba było burzyć przeszkody własnymi rękami, dlatego powstała myśl zwiększenia siły rąk do pracy o żeńskie siły, które w tym wypadku mogą odegrać ważną rolę. Na zebraniu zarządu dh. macełnik zaproponował utworzenie żeńskiej jednostki służby sam.-poż., na co zarząd zgodził się i już na walnym zgromadzeniu zaproszono druhny, które jednomyślnie przychyliły Zarządowi swój udział w Strazie.

Na pierwszej zbiórce, która nastąpiła dh. macełnik dowiedział się, co to są żeńskie jednostki służby sam.-poż., i jakże przychylił się na sie

bie obowiązki wstępując do Jednostki Służby Samarytańska - Pożarnicza. Wobec nie mundurki, o których myślałyśmy stałe, ale ćwiczenia i wyćwki występują się na pierwsze miejsce. Ponieważ nie miałyśmy wyszkolonej komendantki, zarząd wysłał jedną z druhen na kurs do Poznania w kwiecie 1935 r. Mając wyszkoloną komendantkę, byłyśmy pewne, że ona teraz dołoży wszelkich starań, aby zakupić dla nas mundurki. Tymczasem komendantka powodziła nas: „a mundurkami czas! — a pierwszymi realnie naszymi med. apteczką, bez której nie można sobie wyobrazić pracy.”

Udałyśmy się więc z prośbą do dh. prezesa, macełnika i skarbnika, którzy przepojeni duchem dh. strażackiej sporządzili nam apteczkę własnym kosztem. Zbiórki wyznaczaliśmy na czwartek każdego tygodnia. Od tej chwili wydzieliliśmy nam za dłużej do następnej zbiórki, na której zawsze coś nowego się dowiadujemy.

Poza tą pracą na zbiorach urządziłyśmy wraz z Strażą męską całonocną wycieczkę do Odlewniowa i okolicy. W powrotnym drodze za rezerwujemy dh. macełnika zatrzymaliśmy się na majątku K. S. M. mieszkaj w Świeciu. Tamaj zainicjatywony napiszowano krakowitka, którego wyćwiczyłam w 5-letniej instytucji Stowarzyszenia Ochotniczej Straży Pożarnej w naszej wiosce.

Mimo, że drużyna nasza istnieje już 11 1/2 roku i to zawsze na bezwzględnie występujący bez mundurków, bo wszelkie fundusze, które mamy, obracamy na zakup sprzętu sanitarnego. W roku 1936 udzieliłyśmy 20 pierwszych pomocy sanitarnych. Z 1200 14 zaliczono się do punktu opatrunkowego ż. s. s. p. a 6 zabiegów udzieliłyśmy na zawodach i manewrach. Ludność miejscowa i okolicy odnosi się do nas z pełnym uznaniem.

Czytając ostatnie opisy drałcu komendantek, zazdrościliśmy, że wszystkie mające mundurki, a my ich do dziś nie mamy. Nie mając tak dobrych warunków, jak wy druhny, nie psaliśmy nie o sobie, ale na prośbę dh. komendantki Z. Karaszewskiej z Harcina opisało naszą możność pracy, by pobudzić inne druhny, znajdujące się choć w najtrudniejszych warunkach, do starania się o apteczkę, której posiadanie jest konieczne — a którą my już dawno mamy. Co do zakupu mundurków, to usłysze, że naszą pracę uznają władze naczelne i dopomoczą nam do ich zakupu, w przeciwnym razie może ich nie budzimy.

Anna Żeńska

o komendantki z. s. s. p.
Ludwików - wieś

Z okazji zaślubin referentki żeńskiej służby sam.-poż. Okręgu Wojewódzkiego w Poznaniu Diany Ja dwigi Frankówny z p. inż. Kowalskim Fr. składa my najserdeczniejsze życzenia.

J GRAMLEWICZ — POZNAŃ

właśc.: J. Pielatowska

Al Marcinkowskiego 17a — Tel 21-20

Chorągwie — Stryandry

dh. Straży Pożarnych na ustalonych wzorach i cenach algowych.

Rok 8

Poznań, marzec 1938 r.

Nr 13

Grzechy i w miastku Nr 49 i 50 gestolka!

Protokół z posiedzenia Rady Okręgu Poznańskiego Związku Straży Pożarnych R. P. odbytej w dniu 28 lutego 1938 r. w Starostwie Krajowym

Obecni Panowie:

Przez Zarząd Generalny: Tazak,
Członkowie Zarządu: Starosta Kascezak, Naczelnik Zielński, Richter Piątkowski, Nowacki, Wilaszek i Buzza.
Członkowie Komisji Rewizyjnej: burmistrz Holland Bloch i Badyna.
Przedstawiciel Starostwa Krajowego: Wyższy Radca Krajowy inż. Pospieszalski.
Przedstawiciel Zakładu Ubezpiec. Wzajemn. i oszczędności Stefan Zielński.
Przedstawiciel Dyrekcji Kolei Państw. ref. Owczarenko.
Przedstawiciele Wydziałów Powiatowych: delegat Ranny — Czarnków, Starosta Karpiński — Kościan, Starosta Gosiński — Międzybóże, inż. Mazurkiewicz — Ostrów, Wicestarosta Dankowski — Wągrowiec.
Przedstawiciele Oddziałów Powiatów: drałwowe Bydgoszcz; wiceprezes Wozniński, Chodzież; burmistrz Józefowski i Wolff Czarnków; prezes Klossa, Włodarczak i Ratajczak-Gaizano; prezes Hellński, Czajkowski i Kobaciński Gostyń; prezes Pernaczyński, Kochowicz i Zimny Inowrocław; wiceprezes Pyka.
Jarocin: prezes Janiak Jaksza Przybylski i Szmański.
Kępno: prezes Wilaszek, burmistrz Seydak

Krotoszyń prezes dr Pawłowski Dimke i Kobański
Kościan: prezes Richter burmistrz Poch wój Wojciechowski.
Leszno: prezes Barski, Kabza, Łagoda Międzybóże; wiceprezes Meinhold.
Mogilno: prezes Borowiak i Kisza.
Nowy Tomyśl: budow. Preister.
Oborniki: prezes Kutler.
Ostrów: Dziełocharek i Chabierski.
Poznań: prezes Nowacki, Ciszyński.
Rawicz: prezes Sławiński, Janak.
Szamotuły: prezes Bartkowiak Przewoźny i Włoch.
Szubin: prezes Tomaszewski, Cegielski i Wierbiński.
Śrem: prezes Debiński, Podomski i Olejniczak.
Środa: prezes Polski i Krzyżanek.
Wągrowiec: prezes Cegielski
Wolsztyn: naczelnik Nowak.
Września: prezes Dziełochowicz i Głabiszewski
Wyrzysk: niereprezentowany
Żnin: naczelnik Jazdzicki.
Kaźna: wiceprezes Zielński i Sawicki
Konin: Dr Litmanowski, inż. Owsiany i Dollug.
Koty: Zasadowski, Kuczyński i Tomczyk.
Turek: członek Zarządu J. Tuszyński.
Jako goście: obecni: inspektor Wojewódzki

Łódzkiego Okręgu dla Książki i inspektor Województwa Pomorskiego Okręgu dla Roszyczek.

Nieobecność usprawiedliwił telegraficznie dla prezesa Oddział Powiatowego Nowy-Tomisz - Krzowski.

Po zaskąd obrad

1. Zegajenie.
2. Stwierdzenie listy obecnych.
3. Zatwierdzenie protokołu z ostatniego posiedzenia.
4. Sprawozdanie Zarządu Okręgu za rok 1936/37
5. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej za rok 36/37.
6. Zatwierdzenie sprawozdań z czynności i wykonania budżetu oraz stanu działalności Okręgu za rok 1936/37.
7. Wybór Prezesa Rady Okręgu.
8. Wybór uzupełniającej do Zarządu.
9. Wybór przewodniczącego, dwóch członków dwóch zastępców Komisji Rewizyjnej.
10. Wybór 2-ech delegatów i 2-ech zastępców do Rady Naczelnej Związku.
11. Wybór uzupełniającej do Prezydium Teatru Inicjatywy Okręgu.
12. Uchwalenie budżetu i planu działalności na rok 1938/39.
13. Wolne głosy
14. Zamknięcie.

Zebrało zagnał o godz. 11.15 przez Zarząd p. generał Taczak, który podaje do wiadomości, że przez Radę p. Wojewoda Marzawski wskutek wyjazdu za granicę na posiedzenie Rady nie przybędzie. Wobec czego proponuje na przewodniczącym Rady p. Starostę Kasprzak lubże obecność ze sprawami obrady przeciwpożarowej. Wobec ogólnej zgody obejmuje p. starosta Kasprzak przewodnictwo, dziękując za wybór.

Na wstępie podaje jako przewodniczący do wiadomości, że naczylny inspektor Związków p. Milewski zawiadomił telefonicznie, iż z powodu przeszkód służbowych na Radę Okręgu przybędzie nie może. Dalej wita przybyłych przewodniczącymi władz i urzędów, wojewódzkimi inspektorami z Łodzi i Torunia, delegatami powiatów, które od 1 kwietnia będą przyłączone do tutejszego Okręgu oraz wszystkich przybyłych delegatów.

W dalszym ciągu poświęca wspomnienie poświęć członkowi Rady p. starostę Krzywobłockiemu z Poznania, komendantowi Zawodowej Straży Pożarnej miasta Poznania p. Kiedrzycki oraz wszystkim zmarłym od czasu ostatniej Rady Okręgu działaczom pożarniczym. Wspomnienie to wysłuchali członkowie Rady stojąc oddając zmarłym hołd.

Następnie udziela głosu radcy Pospieszalskiemu, który w imieniu p. starosty Krzywobłockiego, nie usłuchanego będąc w drodze i z powodu przeszkód służbowych składa życzenia owocnych obrad. W imieniu Oddziału Powiatowego przyłączonych do Okręgu Pomorskiego z Województwa Łódzkiego zabiera głos wiceprezes Oddziału Kalkiego p. inspektor P. U. W. Zieliński, który również stanowili część składową Wielkopolski, zadowolona jest z przyłączenia ich do tej ziemi. Zapewnia dalej, że wszystkie strażnice terenowe stają się będą, aby jak najwłaściwiej pracować dla wrażliwej idei strażackiej.

pkt. 2.

Druh przewodniczący stwierdza, że na sali znajduje się dość delegatów konieczna do prawno

ności i chwiał po myśl § 42 statutu Związku oraz powołuje się na spisując listę obecności delegatów przystępuje do wykonania porządku obrad

pkt. 3.

Protokołu z ostatniego posiedzenia Rady Okręgu ogłoszono drukiem w nr. 45 „Strażaka Wielkopolskiego” z roku 1937, a również na prośbę Radę do wszystkich delegatów, nie udzielił głosu i za zgodą zebrania przyjęto bez zmian do zatwierdzenia wiadomości Uchwała nr 1.

pkt. 4 i pkt. 5.

Sprawozdanie Zarządu za rok 1936/37, które za stało rozpatrzone do wszystkich delegatów Rady nie udzielił głosu, a uzupełnił je jedynie co do wykonania budżetu inspektor Basza, po czym za zgodą Rady udzielił sprawozdanie Komisji Rewizyjnej p. Broch, członek tej Komisji.

Następnie druh przewodniczący otworzył dyskusję nad punktami 4 i 5. Druh Przybyłski z Jarocina podał sprawozdanie z działalności Okręgu krytycznej ocenie co do działalności instruktorów Okręgu, słabego rozwoju żeńskich drużyn i reakcji kontroli ich przez referentów Okręgu co do drużyn harcerek-pożarniczych oraz nie powołowania na odprawy instruktorów naczelników z powiatów, które nie posiadają instruktorów.

Wyjaśnienia udzielił inspektor, stwierdzając, że wskutek wprowadzenia postanowienia o rozdzieleniu dotacji z Centralnego Funduszu Przeciwożarowego dopiero w ciągu roku budżetowego, znajdował się Okręg w roku sprawozdawczym nieraz w bardzo trudnej sytuacji. Gdyby nie życiowe stosunkowanie się Zarządu Ubezpieczeń Wzajemnych byłby się Okręg wobec nieatwardzenia planu finansowego na rok 1936 i braku jakichkolwiek wytycznych znalazł w nierozwiązanej półroczu zupełnie bez funduszy. Informuje również, że rok sprawozdawczy stał wybitnie pod znakiem prac na oddziale obrony przeciwpożarowej są co wskazuje ilość dni połączonych na kursy specjalne i wyjazdy specjalne związane z tą dziedziną. Inspektor wypienia również techniczną stronę prac nad zorganizowaniem żeńskich jednostek, które w roku sprawozdawczym prowadzone były centralnie przez jedną referentkę z Okręgu, która wskutek tego nie może do poszczególnych jednostek przybywać częściej aniżeli dwa razy do roku. Również w sprawie oddziału naczelników, którzy z ramienia Oddziału Powiatowych prowadzą prace instruktorów na terenie powiatów nieposiadających instruktorów, w odprawach wojewódzkich instruktorów udziela inspektor wyjaśnienia.

Wyjaśnienia inspektora uzupełnia przez Zarząd p. generał Taczak, który podkreśla, że odbycie tylko jednego posiedzenia Rady Okręgu i zdawanie sprawozdań za czasokres stosunkowo już odległy powoduje wybitną nieraz ocenę pracy, gdyż zapomnieliśmy już, że rok sprawozdawczy np. pod względem względami był rokiem przełomowym, jeżeli tylko chodzi o uświadomienie sprawy Centralnego Funduszu Przeciwożarowego i sprawie instruktorów wprowadzonych na terenie Okręgu dopiero od roku 1935. W sprawie żeńskich drużyn słumaczy druh przez słabe wyniki niewłaściwym nastawieniem się teren i trwanie sportu w konserwatywnych zapartywianach niejednych zarządów Powiatowych strażnic. Druh przez zapewnia, że w przyszłości Rady tak w Okręgu jak i w Oddziałach Powiatowych odbywać się będą dwa razy do roku.

Druh wiceprezes Zieliński z Kalisza stwierdził, że zdziwieniem odnotowuje potraktowanie sprawy obsadzenia wszystkich powiatów instruktorami, które w znacznym stopniu finansowo i technicznie obciąża Okręg i uważa, że każdy Oddział Powiatowy powinien sobie znaleźć za punkt honoru zatrudnienie własnego powiatowego instruktora pożarniczego

pkt. 6

W wyczerpującej dyskusji przyjęto sprawozdania bez zmian, udzielając w wnioskach Komisji Rewizyjnej Zarządowi absolutorium **Uchwała nr 2.**

pkt. 7.

Na wniosek druhiego prezesa Zarządu wybrano na prezesa Rady na nową kadencję 3-letnią powyższe jednocześnie p. Wojewodę Poznańskiego Artura Maruszkowskiego. **Uchwała nr 3**

pkt. 8.

Na propozycję druhiego prezesa Zarządu zdecydowano wybrać na obecnym posiedzeniu w miejsce astępujących ze starszeństwa druhów Witaszka i Piatkowskiego tylko jednego członka do Zarządu Okręgu, rezerwuując drugie miejsce dla delegata 4-eh przyłączonych powiatów, który po pierwszym kwiecie 1938 r. zostanie dekonstytuowany przez Zarząd Okręgu do czasu następnego posiedzenia Rady Okręgu. **Uchwała nr 4**

Na członka Zarządu na pozostałe miejsce zaproponowano druhów Witaszka, Piatkowskiego i Meinholda z Międzybuzia. Po przeprowadzeniu wyborów za pomocą głosowania tajnego kartkami, stwierdziła wybrano przez druhów przewodniczącego komisji w osobach druh prezesa Oddziału burmistrza Polskiego, oraz przewodniczącego Komisji Rewizyjnej burm. Hollanda, że oddano 71 kartek z czego 37 głosów na druh Witaszka, 19 na druh Piatkowskiego i 15 na druh Meinholda.

Wybrany został wobec tego druh Witaszek z Kępna, ponownie na 3-letnią kadencję. Druh Witaszek dziękuję za wybór i zapewnia, że nadal będzie nawiązywał z całą sermicnością dla dobra Okręgu i idei strażackiej. **Uchwała nr 5**

pkt. 9

Wyboru Komisji Rewizyjnej dokonano w dotychczasowym składzie, a mianowicie jako przewodniczący p. burm. Hollanda, jako członków p. Blocha i Badyne, jako zastępców p. Jakse i Lipińskiego **Uchwała nr 6**

pkt. 10.

Kandydatów do Rady Naczelnej wybrano przez nakładając pomocnie, P. starszaka Kaszarska i druh Richtera, oraz na zastępców druh Piatkowskiego i Jakse. **Uchwała nr 7.**

pkt. 11.

Druh Inspektor wyjaśnił, że na rozważaniu za proszenia na Radę Okręgu nadziesiąt ze Zarządu reżymem Komisji Technicznej Związku, który nie przewiduje wyboru kandydatów do Podkomisji Okręgowej przez Radę Okręgu. Rada może wobec tego zaproponować jedynie kandydatów, których Zarząd Okręgu przedstawił Zarządowi Głównemu do wyboru. Zaproponowano wobec tego druh Olszniczaka ze Śremita, inż. Oksienkę z Koniina, nauczyciela Szwajckiego z Kalisza. **Uchwała nr 8**

pkt. 12.

Do dotychczasowego projektu planu działalności oraz projektu budżetu na rok 1938/39, które delegat Oddziału Powiatowego Chodzież p. burm. Kozłowski

z Szamotami proponuje z uwagi na dokładność opracowania i przejrzystość przyjąć bez dyskusji z następującymi zmianami:

druh przez Pawłowski z Krotoszyca

druh Kebabalski z Koźmina

druh Przechybski z Janocina.

Wyjaśnieni udzielili druh przez Taczaka oraz 1. spektor Busza. Sprawa dotacji z Centralnego Funduszu Przeciwożarowego została przewidziana na rok 1937/38 w kwocie zł 30.000.—, tj. w wyższej, aniżeli w roku 1937/38 a uwagi na zwiększenie terenu liczby ludności oraz liczb straż przyłączonych 4-eh powiatów z Województwa Łódzkiego. W roku 1937/38 otrzymał Okręg z Centralnego Funduszu Przeciwożarowego z uwagi na nieznacznie reszty 9 powiatów instruktorami i konieczność prowadzenia w większości przez centralnie 25.000.— zł subwencji, wobec czego podwyższenie na 30.000 zł nie jest za wysokie. Z tej kwoty nie może Okręg jednak nie na zasłki dla Oddziałów Powiatowych oraz straż przyłączonych. Wyższy fundusz reprezentacyjny został wykorzystany w ramach takre słowach przez Zarządek Straży Pożarnych R. P. i stoi w związku z przewidywaniem specjalnych zadań dla straż, w których stwierdzona zostanie wyższa działalność oraz w związku z wydatkami i z zapoznanie się z nowoorganizowanymi terenami.

Po tych wyjaśnieniach przyjęto bez sprzeciw i bez zmian budżet opiewający w dochodach i rozchodach na 43.500.— zł, oraz plan działalności na rok 1938/39. **Uchwała nr 9.**

pkt. 13.

Druh m. burm. Debiecki porusza sprawę rozpatrzenia subwencji z Centralnego Funduszu Przeciwożarowego i rewizję cen za prąby pożarnicze.

Druh przez Jarzik z Pleszewa zawiadamia, że z czasie od 14—21 VIII. 1938 odbędzie się w Pleszewie wysława przemysłowo-rolnicza i zaprasza z tej okazji strażniczo wielkopolskie i zwraca na uwagę, które urządzenie zostaną w tym czasie, a które proszą polecać z ewent. większym tłumem województw.

Druh Piatkowski dziękując delegatom Rady za dotychczasową owocną współpracę na m. in. w zakresie, z członkami Zarządu Okręgu za dotychczasową sympatyczną i serdeczną współpracę i dodając własny okrąg na część Okręgu, ksi prezes druh centrala Taczaka.

Druh Nowak apeluje do delegatów Rady Naczelnej, by wydziałowali z Centralnego Funduszu Przeciwożarowego większe subwencje na potrzeby Oddziałów Powiatowych i straż, które nie stoła w żadnym stosunku do zadań i potrzeb terenu, tak ważnego jak Województwo Poznańskie.

Druh przez Richtera zwraca na uwagę druhi Nowakowi, że delegat Okręgu już kilkakrotnie poruszał tę sprawę na Radzie Naczelnej i że nadal będą stawiali m. in. udy dotychczasowy system jest wysocy krzywdzący i utrudniający rozwój obrony przeciwpożarowej. Podkreśla, że Zarząd Oddziałów Powiatowych powolny mieć tyle zaradka, ażeby samy używane z Centralnego Funduszu Przeciwożarowego rozpoznawali wdrożenie własnego urzadnia i potrzeb poszczególnych straż Anclule do delegatów, aby Oddziały Powiatowe zbierały materiał, który delegat Okręgu na Radę Naczelną musielby zażytkować na porzecz swoich

wniosków. Porusza dalej sprawę obciążenia Odziałów Powiatowych niepotrzebnymi statystykami i papierową działalnością, która zmusza instruktorów do siedzenia w biurze, zamiast do zużycia czasu na pracę w terenie.

Dalej nawiązując do tego, że w dniu 1 marca br miało 8 lat, jak to ustanowienie pierwszego sekcja Okręgu śp. Karola Rzepkiewicza, Okręg wybrał na prezesa p. generała Taczaka, który jako żołnierz wczuł się szybko w pracę strażacką i jak pokaże chat, że wszyscy jesteśmy dzisiaj świadkami nadzwyczajnego postępu i z dumą możemy spojrzeć wstecz na dokonane dzieło. Stwierdzając przywiązanie wszystkich strażaków w terenie dla swego sekcja wnosi druh prezesa Rielera o wstąpienie do Rady naczelnej Związku o przyznaniu druh. prezesowi Taczakowi najwyższego odznaczenia strażackiego Złotego Żenka Związku. Wniosek ten spotkał się z żywiołowym przyjęciem i był zwrócić rólaskiwnany co przyjął druh przewodniczący jako jedynomyślną uchwałę zebranych. **Uchwała nr 14.**

Druh prezes Pawłowski porusza konieczność pewnych zmian statutu Związku w sprawie terminów posiedzeń Rad i zmiany roku budżetowego na rok kalendarzowy oraz prosi w przyszłości o przedstawienie przy sprawozdaniach również stanu majątkowego Okręgu.

Druh Kobosiński porusza trudność wnikające z braku przepisów wykonawczych do ustawy w sprawie straży przymusowych oraz ubezpieczeń strażaków.

Druh Kochowicz wnosi, by Okręg postarał się o większe zainteresowanie strasy sprawami obrony przeciwpożarowej oraz porusza sprawę obciążenia mistrzów kominiarskich, którzy są czynnymi działaczami strażackimi stanowiskiem Związku w sprawie kominiarskiej. Prosi również o wyjaśnienie, dlaczego skreślono w budżetach Oddziałów Powiatowych wydatki na fundusz reprezentacyjny Oddziału Powiatowego.

Na poszczególne interelacje udziela szczegółowych wyjaśnień druh inspektor Busza, co czym pan generał zapewnia, że wszystkie wnioski zostaną rozpatrzone przez Zarząd Okręgu. Podkreśla wysoki poziom obrad Rady Okręgu, na której poruszone były z wielką troskliwością sprawy dotyczące się oszczędności nad obronę przeciwpożarową, a nie miały miejsca jak to dawniej w Radach przedstawianie spraw małoistotnych dotyczące jedynie swoich terenów.

Następnie dziękując druh przewodniczący starosty Kasprzak za rzeczowe obrady i zamyka o godz. 14-tej posiedzenie Rady.

Protokół sprawozdawczy Komisji Rewizyjnej Poznańskiego Okręgu Wojewódzkiego za czas od 1 kwietnia '36 do 31 marca 1937 r.

Komisja w składzie burmistrza Holland i Baka jako przewodniczącego oraz członków Blocha z Poznania i Hadyny z Wrocławia badała w dniu 22 lutego 1937 r., d. 7. 1937 r. oraz 4 lutego 1938 r. rozspodarkę Okręgu za czas od 1 kwietnia '36. do 31 marca 1937 r.

Komisja badała szczegółowo wszelkie księgi kasowe, główne i podręczne, asygnaty tak dochodowe, jak i rozchodowe, zestawienia z imprez i ko szty kursów i nie ma do technicznej strony oraz co do porządku żadnych zastrzeżeń.

Księgi, asygnaty, kwitunki, prawidłowo i kolejno numerowane, prowadzone są dokładnie i przejrzysto, wszelkie wydatki celowe zgodnie z budżetem i uchwałami Zarządu. Wykonanie budżetu wyraża się w cyfrach jak następuje:

dochody	zł 69.663,85
rozchody	„ 62.127,83
	zł 7.536,02

Jeżeli od dochodu odciągnięta zostanie kwota zł 16.886,— przekazana z Centralnego Funduszu Przeciwożarowego jako subwencja dla Wydziałów Powiatowych utrzymujących instruktorów oraz kwota zł 1.165,50 jaka mieści się w pozycji „nie przewidziane" jako dar Oddziałów Powiatowych na celownogotowie, wówczas czysty dochód Okręgu wynosiłby zł 57.517,35, obrabiałby się więc w ramach budżetu uchwalonego na zł 56.000.— W rozchodach po odciągnięciu kwoty zł 11.600.— przekazanej Wydziałom Powiatowym na instruktorów oraz kwoty zł 1.144,50 przekazanej od Oddziałów Powiatowych do Związku" na autopogotowie dla armii wykonanie budżetu wynosiłoby zł 49.023,33.

Stosunkowo wysoka pozostałość powstała wskutek zatwierdzenia przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych planu finansowego rozdziału Centralnego Funduszu Przeciwożarowego na rok 1936/37 dopiero w czerwcu 1936 r., wskutek czego otrzymał Okręg dopiero pod koniec grudnia 1936 r. znaczną subwencję, podczas gdy w okresie następnym największych prac od czerwca do grudnia musiał się gospodarzyć w ramach subwencji miesięcznej 1.500 zł Wyższa pozostałość była również konieczna celem pokrycia niedoboru budżetowego z roku 1936/36.

Komisja stwierdziła w wydatkach przekroczone budżetowe przy pozycji na wyjazd służbowe członków Zarządu o 384,70 zł, powstałe wskutek większej ilości wyjazdów członków Zarządu na posiedzenia Rad powiatowych, zawodów i zjazdów oraz inspekcje kursów.

Pozycja pensja instruktorów, świadczenia socjalne oraz umiędzynarowienie zostały przekroczone wskutek przeprowadzenia przez budżet wydatków na instruktora Ogarczyńskiego, który urzędował na terenie trzech powiatów. Część zwrotu tych wydatków w sumie zł 2.814,14 mieści się na stronie dochodów w pozycji „przechodnie" jako przekaz Wydziału Powiatowego odnośnym powiatom na instruktora. Pozycja na referentów z. i s. s. została przekroczone wskutek zmiany na stanowisku referentki i przycięcia na dwa miesiące przed odejściem referentki Frankowskiej następujący jej Kosiłbanki. Pozycja „czynsz za lokal i podatek" została przekroczone wskutek zwiększenia pozycji na podatek od lokali.

Pozycja spłaty długów została przekroczone

wskutek uregulowania reszty kosztów za ekspozycję i pogrzeb śp. podinspektora Bednarska. Na pokrycie tej pożyczki otrzymał Okręg w dniu 28 maja 1936 r. 500 zł zapożyczonego z Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu, która po stronie dochodów mieści się w pozycji 44.570,— zł.

Do własnego czasopiisma „Strzałak Wielkopolski” dopłacił Okręg zł 762,70 podczas gdy budżet przewidywał dopłatę w kwocie zł 400,—

Komisja stwierdziła starania Zarządu Okręgu o ściąganie penumery, jak również starania o ściąganie składek członkowskich.

Komisja uważa wszelkie przekroczenia za należyte udokumentowane i poparte uchwałami Zarządu. Zakazy dokonywane są na podstawie zasillanych ofert a cała gospodarka prowadzona o-

strońnie i oszczędnie.

Komisja badała również sprawozdanie Składnicy Przyborów Strzałackich za rok kalendarzowy 1936 sporządzony na podstawie rewizji, dokonanej w dniach 19, 20, 21, 26 kwietnia 1936 r. przez zarządczonego sądownie rewizora ksiąg i rzeczoznawcę księgowości Władysława Drażewskiego i nie ma do tego sprawozdania żadnych uwag.

Komisja Rewizyjna stawia wnioszek, by Rada Okręgu sprawozdanie to za czas od 1 kwietnia 36 do 31 marca 1937 r. zatwierdziła i udzieliła Zarządowi absolutorium.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej

(—) Maksymilian Holland

— Członkowie

(—) Stanisław Bloch. (—) Badyra

Sprawozdanie Poznańskiego Okręgu Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych R. P. za rok 1936/37

W roku sprawozdawczym 1936/37 następowo rozwijała działalność wśród zrzeszających na terenie Okręgu Oddziałów Powiatowych i straży w nowych formach organizacyjnych wstawiorynych przez ustawę o ochronie przed pożarami z 13 marca 1934 r. i wzorowy stan dla stowarzyszeń ochotniczych straży pożarnych ustalony rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 14. I. 1935 r.

Mimo trudnych warunków finansowych zanotować trzeba dalszy rozwój prac nad obroną przeciwpożarową, przejawiający się w utworzeniu nowych stowarzyszeń ochotniczych straży pożarnych usprawnieniu już istniejących i dotądnią żywotność wykazanych przy zwalczaniu pożarów, przy wszelkich ćwiczeniach i zjazdach, w czasie akcji propagandowej w Tygodniu Strzałackim oraz przy wykonywaniu innych prac związanych z działalnością stowarzyszeń ochotniczych straży pożarnych, jak wychowanie fizyczne i sport strzałacki.

W Oddziałach Powiatowych podjęto trzeba było szczególnie dodatni moment utrzymywanie instruktorów zaangażowanych w roku 1934 oraz p. o. instruktorów przyjętych w roku 1935, którzy w liczbie 13-tna wzięli udział w kursie instruktorów organizowanym przez Związek Straży Pożarnych R. P. w Łodzi od 7 września do 1 sierpnia 1936 r. i ukończyli kurs z wynikiem dodatnim. Na kursie tym był m. instr. Konkul z terenu Okręgu przez cały czas dowódca plutonu, Aspiranci Grzesz-wiak, Konkul, Oczarowski i Teichert zostali przez Związek na kursie dla mł. instruktorów przeszkoleni w czasie od 24. III. V. 1936 r. otrzymując awans na młodszych instruktorów. Nie udało się niestety w roku sprawozdawczym obsadzenie wszystkich po winów instruktorami, gdyż sytuacja finansowa. Od działów Powiatowych nie przedstawiła się zbyt pomysłnie. Wskazują to cyfry zestawienia sprawozdań kasowych za rok 1936/37 wszystkich Oddziałów Powiatowych, które po stronie dochodów na 27 Oddziałów Powiatowych wykazuje dochód czysty w kwocie zł 86.146,17. Na te kwoty składają się zaskłki w sumie 57.867,30 od Wydziałów Powiatowych i Gmin, składek członkowskie w sumie zł 6.433,76, dochody z imprez w sumie zł 5.684,20. Reszta dochodu stanowią wnoski od kursistów

zysk ze sprzedaży drzków i księżek oraz dochody różne.

Zestawione po stronie wydatków wykazują 51.983,17 zł, przy czym główne pogyje rozchodu stanowią wydatki na Instruktorów w sumie zł 35.072,33, koszty rozjazdu członków Zarządu zł 6.860,77, wydatki administracyjne 4.377,94 zł prace wyszkoleniowe zł 20.309,40, a reszta wydatków zaskłki dla straży i wydatki różne.

Wskutek zmian wprowadzonych przez sbezwiceniegowanie z Centralnego Funduszu Przeciwpożarowego niekorzystnie przedstawiała się również sytuacja finansowa Okręgu Wojewódzkiego, który wskutek organizowania w pierwszym półroczu roku sprawozdawczego jedynie zaliczek miesięcznych na subwencję w wysokości znacznie ograniczonej znajdował się wcięż bez funduszy potrzebnych do przeprowadzenia rocznego programu.

Prace organizacyjne

W roku sprawozdawczym odbyło się 1 posiedzenie Rady Okręgu w dn. 19 marca 1937 r. przy dziale 74 delegatów. Zebrania Zarządu odbyły się 17. VI. 36, 18. VII. 36, 24. XI. 36, 24. II. 1937 r., 19 marca 1937 r. Na posiedzeniach tych zatwierdzono 38 spraw, przy czym takie sprawy jak zatwierdzenie budżetów planów działalności i członków Zarządu w 27 Oddziałach Powiatowych liczone jako 1 sprawa zbiorowa. Zatwierdzono 63 wnioski o odznaczenia przyznane 58 listów pochwalnych i 255 znaków za wysługę lat. Do Zarządu Głównego zapoiniowano 68 wniosków o odznaczenie medalami zasługi, z czego 60 o odznaczenie brązowym medalem zasługi i 8 srebrnym medalem zasługi. W 5-ciu wypadkach wnioski zatwierdzono odmownie. Posiedzeń Komisji Rewizyjnej odbyło się w roku sprawozdawczym 2 i to 19. VI. 36; i 22. II. 37.

Okręgowo do Oddziałów Powiatowych wysłano 24 w „Strzałaku Wielkopolskim” ogłoszone poza tym 10 ogłoszeń.

Przedstawiciele Okręgu brali udział w 13 posiedzeniach Rad Oddziałów Powiatowych i 7 posiedzeniach Zarządów Oddziałów Powiatowych.

W zarządzonej przez Związek akcji zbiorowej w zakup amunicjonowiwa dla armii braty Oddziały Powiatowe i straże z terenu Okręgu żywy udział. Suma przeznaczona na ten cel stanowi w stałunku

do zebranej na terenie całej Polski kwoty 20.691,72 zł jedno z pierwszych miejsc. Pomisze zestawienie wykazuje udział poszczególnych Oddziałów Powiatowych w akcji zbiórkowej.

Zbierane na autogospodowie dla armii:

Oddział Powiatowy	Bydgoszcz	25.—	zł
	Chodzież	34.—	
	Gniezno	50.—	
	Gostyń	96.—	
	Jarocin	35.—	
	Inowrocław	70.—	
	Kościan	94.—	
	Kępno	145.—	
	Krotoszyń	25.—	
	Leszno	75.—	
	Mogilno	21.—	
	Międzybóże	15.—	
	Nowy - Tomów	25.—	
	Oborniki	35.—	
	Poznań	50.—	
	Rawicz	64.—	
	Szubin	89.—	
	Szamotuły	15.—	
	Sroda	42.50	
	Sreem	14.—	
	Wzrzesnia	59.—	
	Wolsztyn	40.—	
	Wągrowiec	42.—	
	Wyrzysk	10.—	
	Znit	52.—	
Dar Okręgu Wojewódzkiego		200.—	
	Razem	1.379.50	zł

Prace wyszkoleniowe

W dziale wyszkoleniowym Okręg przeprowadził 6 kursów, w tym 2 kursy dla szefów szafki upł miast, 1 kurs II stopnia, 1 kurs mechaników, 1 kurs sędziów konkursowych na zawody i 1 kurs harcerski. Na kursach tych, które trwały 59 dni przeszkolono 164 strażników. Poza tym Okręg współdziałał w kursach organizowanych przez Oddziały Powiatowe przez wysłanie swych instruktorów do Wolsztyna, Wyrzyska, Gniezna, Chodzieży, Sreby. Odpraw instruktorów odbyło się 4, z mianowicie: w dniach 7—10 kwietnia 1936 r. odprawa ta połączenia była z przeszkoleniem instruktorów w sędziów, druga odprawa odbyła się 4 stycznia 1937 r. trzecia 27 lutego 1937, czwarta 24 i 25 marca 1937 r. Na ostatniej dwudniowej odprawie 24 i 25 marca instruktorzy ukończyli kursy dla sędziów strzelectwa sportowego organizowanego przez Polski Związek Strzelectwa Sportowego. Przeprowadzono w Oddziałach Powiatowych 3 kursy teoretyczne, 1 kontrolę polstrzajną i 14 inspekcji. Ponadto przeprowadzono 47 inspekcji strażki oraz 6 razy kontrolowano urządzenia bezpieczeństwa w różnych budynkach. W 24 wypadkach przeprowadzono inspekcje i wykłady na kursach organizowanych przez Oddziały Powiatowe. W 19-tu wypadkach brali członkowie Korpusu Technicznego Okręgu udział w Komisjach Egzaminacyjnych z przeprowadzonych przeszkoleń Również w Komisjach Egzaminacyjnych przy przeszkoleniach wódzów wódzów na terenie miasta Poznania brali członkowie Korpusu Technicznego Okręgu udział w 10-tu wypadkach.

Okręg działał na 19 uczęszczających strzelców

i mianowców strzeleckich swych przedstawiciel. Przedstawiciele Okręgu brali również udział w 4 odprawach oficerów strażki policyjnych w powiatach oraz w 15-tu zawodach konkursowych, urządzonej przez Oddziały Powiatowe.

Zawody konkursowe zorganizowane były w 43 miejscowościach, z czego 11 razy w miastach powiatowych oraz 32 w miasteczkach wsi wielkich wsiach. Wyniki zawodów ogłoszono kalendarzowo w czasopiśmie Okręgu „Strażak Wielkopolski” wykazywały znaczną poprawę stanu wyszkolenia. Na wyróżnienie zasłużyły zawody strażkowe w dniu 29 czerwca 1936 r. w Lesznie oraz w dn. 5 lipca 36 r. w Inowrocławiu. Były one połączone z zawodami dla strażki krajowej z sąsiednich powiatów. W zawodach w Lesznie wzięli udział 9 strażki, z mianowicie: strażki Kościan, Rawicza, Leszno, Gostyń, Leszno-kołaj, Krotoszyń, Gostyń - cieków, Sroda i Miejska Górze cieków. W zawodach w Inowrocławiu wzięło udział 8 strażki z mianowicie strażki Strzelno, Mogilno, Kruszwica, Pakość, Inowrocław, Września, Nakiło cieków i Trzemeszno. Ponieważ stawały do zawodów strażki starsze, które miały za sobą już kilka konkursów. Była walka o pierwsze miejsce bardzo zaciekła i wyniki w niektórych ćwiczeniach wykazywały podniecenie rekordy do czasu wykonania. Zwycięskie drużyny otrzymały 8 nagród za łączną sumę zł 1.000.—

Prace W. F. i Strzelectwa

Celem wzmożenia działalności na tym polu zamianował Zarząd Główny na wniosek Okręgu 10-tu referentów honorowych wychowania fizycznego i strzelectwa na Oddziały Powiatowe Inowrocław, Jarocin, Krotoszyń, Międzybóże, Oborniki, Ostrowo, Sreem, Wzrzesnia, Wolsztyn, Wyrzysk. W innych Oddziałach Powiatowych wskutek braku względnie niezamiana proponowanych kandydatów zamianowan referentów nie mogło nastąpić. Praca w tym dziale ograniczała się głównie do przeprowadzenia prób do zdobycia P. O. S. i do przeprowadzania gier sportowych.

Celem ułatwienia przeprowadzania zawodów strzeleckich i umniejszenia kosztów urzędowo z marca 1937 r. przy pomocy Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego dwudniowy kurs dla sędziów strzelectwa łuczywa, na którym przeszkolono 14 instruktorów polstrzajstwa i referentów Okręgu.

Ogólna ilość nowych P.O.S. wykazana przez 17 powiatów wynosiła w 1936 roku 772, z czego 11 zło tych i 79 srebrnych. Oddział Strzelectwa uzyskało na 1824 strzelających 1319 strażków, z czego 9 pierwszej klasy i 169 drugiej klasy. Ze prac w tym dziale przy uciążliwym podłożeniu można dać dobre rezultaty wykazał Oddział Powiatowy w Szubinie, w którym na 285 osób ubiegających się o P. O. S. i O. S. przypada 267 strażków, a tylko 18 na członków innych organizacji. Oddziały Powiatowe jako główną trudność do wzmoczenia pracy w tym dziale wyszukały brak odpowiedniego kredytu oraz brak instruktorów.

Prace drużyny żeńskiej

Okręg Wojewódzki przeprowadził w roku sprawozdawczym 2 kursy, z których jeden odbył się w Poznaniu w kwietniu 36 r. w którym 30 kursistek

otrzymało sromien 1 a 8 stopień II. Drugi kurs przeprowadzono na obozie w Sierakowie w sierpniu 36 r. Na kursie tym 5 drużyn wyszła sromien III a 11 sromien II. Na obydwu kursach, które trwały razem 28 dni przeszkolono 54 drużyn.

Zorganizowano 9 nowych drużyn żeńskich. W istniejących drużynach przeprowadzono 88 inspekcji oraz wykładów. Drużyny żeńskie coraz częściej biorą udział w akcji ratowniczej przy pożarach. W mazarach i zawodach brały udział w 13 tu wypadkach. Na dzień 31 marca 1937 r. wynosił stan żeńskich jednostek służby sanarytafsko - pożarnej oddziałów z 730 członkami. Mimo trudności, które oddziały żeńskie mają do zwalczania, mimo braku świetlic i łubuszy wykazywały one w roku sprawozdawczym coraz większą żywotność.

Prace harcerskie.

Podjęta w roku 1935 praca polonimiczna w drużynach harcerskich kontynuował Okręg w dalszym ciągu. Dla członków harcerskich oddziałów pożarnych urządził Okręg wspólnie z Komendą Chorągwi Harcerszy 14-dniowy kurs polonimiczny II stopnia w lipcu 1936 r. na obozie w Rozewiu. Na kursie tym brało udział 29 harcerzy. W roku sprawozdawczym harcerskie drużyny polonimiczne brały udział w konkursowych zawodach rejonowych i powiatowych, H. O. P. Swarzędz brał udział w zawodach rejonowych w Czerwonaku i Zabikowie, H. O. P. Kościan w zawodach rejonowych w Czempolin i powiatowych w Kościanie, H. O. P. Śrem w zawodach powiatowych w Śremie, H. O. P. Noworolawy w zawodach powiatowych w Noworolawie, H. O. P. Czarnków w powiatowych zawodach w Czarnkowie. Przeprowadzono 6 inspekcji H. O. P. i dwukrotnie brano udział w zebraniach organów zwoływanych H. O. P.

Prace na kolejkach.

Chcąc przygotować istniejące na terenie Okręgu 52 kolejowe strażnice potrzebne do samodzielnej pracy wyszkoleniowej urządził Okręg na życzenie i przy pomocy D. O. K. P. Poznań kurs III stopnia dla 60 wódców rejonowych i 60 wódców straży kolejowych w Śreńsku w czasie od 15—26 czerwca 1936. Kurs ten ukończyło z wynikiem dodatnim 18 kandydatów, inne prace na kolejkach w D. O. K. P. Poznań i Toruń ukończył ograniczeniem oskaskich zmniejszenia przez Ministerstwo kredytów na cele przeciwpożarowe oraz przepisów, które oznaczały prawo wstępu na tereny kolejowe dla instruktorów pożarnictwa.

Inspektor polonimiczny brał udział w konferencjach przeciwpożarowych, przeprowadzanych z namiem D. O. K. P. m. stacjach i klasyc.

Strażak Wielkopolski

W 6-tym roku wydawania „Strażaka Wielkopolskiego” wydano 3 numery podwójne i 6 numerów pojedynczych obejmujących 96 stron druku i 20 ilustracji, w czym dwule calstronowe. Mimo wzrostu w „Strażaku Wielkopolskim” i interwencji Oddziałów Powiatowych opłata prenumeraty następowała bardzo opieszale tak, że w końcu roku sprawozdawczego dopłata ze strony Okręgu wynosiła 762,77

Tydzien Strażacki

Urządzony na terenie Okręgu 4-ty Tydzień Obronny Przeciwożarowej w czasie od 23—30 sierpnia 1936 r. dał w poszczególnych powiatach następujące wyniki:

SPRAWOZDANIE FINANSOWE z Tygodnia Obrony Przeciwożarowej zorganizowanego w czasie od 23—30 sierpnia 36 r

	Powiat	liczba strażn.	brutto	netto
1	Bydgoszcz	20	398,61	296,54
2	Chełdzie	16	371,41	309,75
3	Czarnków	6	153,09	84,69
4	Gostyni	28	357,11	409,01
5	Gulczyno	12	629,93	513,01
6	Inowrocław	28	1.581,92	1.378,53
7	Jarocin	35	712,75	469,39
8	Kościan	43	569,26	461,66
9	Kępno	75	788,34	685,67
10	Krotoszyca	27	229,06	194,16
11	Leszno	27	626,85	527,03
12	Mielno	73	554,23	455,45
13	Międzychód	14	238,35	190,65
14	Nowy Tomysl	11	844,40	716,47
15	Ostrów	25	868,46	384,31
16	Oborniki	17	530,70	389,68
17	Poznań	34	1.202,72	1.103,61
18	Rawicz	32	1.075,46	737,56
19	Szamotuły	24	484,16	355,18
20	Sierbn	24	744,28	660,03
21	Śrem	11	195,15	182,70
22	Środa	17	446,06	422,10
23	Wyrzysk	22	1.066,30	709,62
24	Wolsztyn	21	783,66	250,96
25	Wągrowiec	20	398,42	336,93
26	Wyrzysk	14	351,95	283,75
27	Znin	7	452,76	348,29
	Razem.	642	16.364,17	12.796,63

Mimo mniejszej liczby straży, które brały czynny udział w akcji propagandowej Tygodnia wykazano dochód brutto i netto zwiększony o około 2000 zł zysk. Zestawienie wyników z miast wykazuje, że strażnice miejskie w liczbie 79 osiągnęły około 45% dochodu brutto i około 43% dochodu netto. Ponadto licząc licząc strażnice miejskie z pozostałymi strażnicami wielekim trzeba wniknąć oszczędzić na wsi uzasadnić za niespójnością niski. Ma on jednak obok pewnej oszczędności podchodzenia do tej sytuacji przez strażnice stowoskowo młode zasądzenie również w ogólnym zrębowaniu wsi i w przeliczeniu zbliżyć na cele społeczne.

Dane statystyczne

Liczba ochotniczych straży pożarnych wzrosła z 1023 do 1083 straży. Z tej liczby wykazywały jedynie powiaty Międzychód i Środa poniżej 20 straży, 13 powiatów wykazywało od 31 do 50 straży, 6 Oddziałów Powiatowych powyżej 50 straży, przy czym powiaty Kępno z 93 strażnicami, Krotoszyca z 74 strażnicami i Ostrów z 62 strażnicami, wykazywały największą liczbę straży na terenie.

Upowolnienie strażnic przy zastępowaniu całkowicie nastąpiło w 10 strażnicach, częściowo w 3 strażnicach. Tabor powiększył się o 13 samochodów strażackich i 6 motocykli, tak że pod koniec roku sprawozdawczego znajdowało się na terenie Okręgu 56 samochodów oraz 64 motocykle. Pod koniec

roku sprawozdawczego pozostały bez samochodów strażackich powiaty Szubin i Wolsztyn. Natomiast ilość straży zmotoryzowanych wykazuje powiat inowrocławski w liczbie 10 straży zmotoryzowanych oraz powiat mogileński w liczbie 4 straży zmotoryzowanych, 34 powiatów wykazuje po 1 straży całkowicie zmotoryzowanej. Na trudności zmotoryzowania straży wskazuje fakt, że wszystkie nowo zmotoryzowane strażackie, jak również większość poprzednio zmotoryzowanych straży zakupowały używane podwozia. Wypływa to z niedostateczną subwencją z Centralnego Funduszu Przeciwożarowego i nikłe subwencjonowanie ze strony samorządu. Celem usprawnienia działalności straży zmotoryzowanych przeprowadził Okręg w czasie od 15—19 marca w Kościanie kurs dla mechaników obsługujących motocykle, który ukończyło 19 strażaków z wynikiem dodatnim.

Statystykę pożarów podajemy oddzielnie na ostatniej stronie.

Sprawy ogólne

W roku sprawozdawczym był inspektor w terenie przez 110 dni, na prace biurowe wypadło 194 dni, na urlop 16 dni, dni wolnych z powodu niezdzieli i świąt 45. Z wyjazdów inspektora wypadło na kursy 30 dni, na prace związane z obroną przeciwlotniczo - gazową 37 dni, na inspekcje 14 dni

na udział w Radach Powiatowych 8 dni, na jazdy procentowej 11 dni, na odprawy inspektorów i wyjazdy do sąsiednich Województw 10 dni. Na dni liczone pod pracami biurowymi wypadło 17 na odprawy z instruktorami i zebrania. 41 dni zajętych było różnymi konferencjami z władzami administracyjnymi, wojskowymi, kolejowymi i Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych.

Z referentów Okręga przypadło na mł. instruktora tora Grzeszkowiaka 110 dni w terenie, 152 dni w biurze, 29 dni ćwiczeń wojskowych i kursu uzupełniającego, 28 dni urlopu oraz 46 d i wolnych z powodu niedzieli i świąt.

Na mł. instruktora Teichert 108 dni w terenie, 178 dni w biurze, 7 dni na kurs uzupełniający, 27 dni urlopu oraz 45 d i wolnych z powodu niedzieli i świąt.

Z powodu zaniżczości referencji dl. Frankowuy nastąpiła zmiana na stanowisku referentki w dn. 15 stycznia 1937 r. przez zastąpienie referentki dl. Marii Kosibińskiej, która przyjęta została z dniem 15 grudnia 1936 r. Wypadają wyjazdów na dl. Frankówny 82 dni, na prace w biurze 138 dni, na urlop 30 dni, na wolne z powodu niedzieli i świąt 40 dni. Na referentkę Kosibińską 30 dni w terenie, 58 dni w biurze 18 dni wolnych z powodu niedzieli i świąt.

Opisowy plan działalności na rok 1938/39

Rok 1938/39 będzie stał pod znakiem przystosowania straży pożarnej do nowych warunków wytworzonych rozporządzeniem wykonawczym do ustawy o ochronie przed pożarami z 16. 10. 37 o rozszerzeniu, liczebności i zaopatrzeniu miejscowych straży pożarnej oraz pod znakiem zorganizowania obrony przeciwpożarowej oddziałów straży przynusowych i prywatnych po nowej pracujących już rozporządzeń wykonawczych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Ponieważ również zapowiadane są rozporządzenia wykonawcze do ustawy o obronie przeciwlotniczo - gazowej w ślad za pierwszą instrukcją o organizacji samobrony ludności w ogł. będąc musiło nastąpić dostosowanie pracy Okręgu, Oddziałów Powiatowych i straży do nowych warunków umożliwiających wykonanie przez Zwrotek obowiązków nałożonych na strażacków.

Rok 1938/39 będzie więc rkiem wybitnie wyszkoleniowym, w którym słowny ucisk musi być położony na przygotowanie kadr wszechstronnych, które następnie przeprowadzą przekształcenie ogółu ludności.

W akcji subwencjonowania ze strony Centralnego Funduszu Przeciwożarowego nie żąda o ile chodzi o zaopatrzenie w sprzęt zwykły i zasłki na budowe remiz oraz ulępszenie warunków wodnych żadne poważniejsze zmiany. Co zaś do motoryzacji będzie Okręg w roku sprawozdawczym opracowywał jedynie podług szacunkowy plan autoryzowany z budżetu państwa na zainteresowane jednostki, aby zbierały fundusze na przeprowadzenie zmotoryzowania w następnym roku.

Wskutek odłączenia od Okręgu 4 powiatów do Województwa Pomorskiego, oraz przyłączenia 2 powiatów z Województwa Łódzkiego, będzie mu-

silo nastąpić dostosowanie prac do nowego zakresu i szczegółowe zapoznanie się z warunkami pracy straży z terenów przydzielonych do tutej. Okręgu.

DZIAŁ OGÓLNY.

Posiedzenia i konferencje.

Przenieszone zostaną 2 posiedzenia Rady Okręgu, 6 posiedzeń Zarządu, 2 posiedzenia Komisji Rewizyjnej, 4 posiedzenia Podkomisji Technicznej oraz 2 konferencje ogólnokrajowe. Posiedzenia Rady i konferencje procesów urzędowe zostaną w ten sposób, aby Okręg, co najmniej miał kontakt z przedstawicielami Oddziałów Powiatowych. Będzie to konieczne z uwagi na przewidziane zmiany i przyspieszenie prac.

Lacność z Oddziałami Powiatowymi.

Zostanie zacieśniona przez usprawnienie służby lokomocyj w Okręgu. Przewidziano jest celem poznania metod pracy wyliczka wszystkich drużyn prezesów Oddziałów Powiatowych na terenie przydzielone do Okręgu i ewtl. do innych Okręgów. Proszę się natychmiast zapoznać z prezesami Oddz. Pow. 2-ich posiedzeń Rad, na które Okręg i ile możności będzie delegował przedstawicieli.

Współpraca z władzami kolejowymi wojskowymi i pocztowymi.

Przewidziano jest pomoc Okręgu dla Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu w zorganizowaniu 4 tygodniowego kursu szlakerskiego dla dowódców kolejowych straży pożarnej, oraz takiego kursu dla Dyrekcji Poczty i Telegrafów. Podtrzymany zostanie również kontakt z władzami wojskowymi w akcji wyszkoleniowej i udział w komisjach czynnościowych. W Oddziałach Powiatowych strażackich nastąpi większe amplitudy dołączono.

zaczęciem prac straży wojskowych, katowickiej i poczdowych ze strażami ochotniczymi i prywatnymi.

Korpus Techniczny

Urządów będzie w biurze Okręgu 2-ich referentów głównie dla prac wyszkoleniowych i opoz. W Oddziałach Powiatowych obsadzeni zostaną instruktorzy przede wszystkim w tych powiatach, w których Wydziały Powiatowe przeznaczą kredyty na wyłączenie atramentu instruktora. W drugiej kolejności obsadzone zostaną Oddziały Powiatowe, które będą mogły utrzymywać instruktora tylko częściowo. Wobec wstąpienia przez D. Wojewodę Poznańskiego zarządzenia, że w roku 1939/40 każdy powiat będzie musiał utrzymywać wyłączonego instruktora, przystąpi Okręg w roku bieżącym do przygotowania kadry instruktorskiej dla wszystkich powiatów. Dla Oddziałów żelaznych nadal będzie utrzymywano przy Okręgu referenta - instruktora.

Przewiduje się 4 odprawy członków Korpusu Technicznego, celem jednolitości i usenwalenia prac w Oddziałach Powiatowych.

Prace administracyjne i ogólno-organizacyjne

Nastąpi dalsze usprawnienie biur Okręgu i Oddziałów Powiatowych przez jednolitość systemu biurowości i kategoryczności oraz zaprowadzenie jednolitej statystyki potrzebnej dla władz administracyjnych i Związkowych w związku z utratą o n chronie przed pożarami, planem emigracyjnym, planem zaopatrzenia w sprzęt i planem ulenszenia warunków wodnych. Polacy się nacisk na przyśpieszenie rejonów do warunków wytworzeniowych przez rozporządzenie wykonawcze do ustawy.

Czystość i propaganda.

Wzmocnione zostaną prace nad powiększeniem ilości straży, przesmerujących i czyniących ogólnie - polską prasę strażacką, szczególnie „Gazeta Strażacka”.

W akcji propagandowej wykorzystaniem będzie VI Tydzień Obrony Przeciwpożarowej, który odbędzie się w terminie jednolitym na całą Polskę w pierwszych dniach września 1938 r. oraz wszelkie środki propagandowe, a głównie prasa do zainteresowania społeczeństwa ideą obrony przeciwpożarowej.

dział INSPEKCYJNO - WYSZKOLENIOWY

Prace kontrolne.

Przewiduje się przeprowadzenie doradczym in spekcji i kilku inspekcji częściowych w Oddziałach Powiatowych, jak również w strażach pożarniczych w pierwszym rzędzie w strażach miejskich zorganizowanych.

Dział wyszkoleniowy.

Główny nacisk położony będzie w roku 1938/39 na ten dział w którym przewidziano zostaną wszystkie kursy potrzebne do przygotowania kadry do wyszkolenia straży i ludności. Okręg przeprowadzi więc kursy IV i III stopnia dla naczelników straży miejskich i naczelników rejonowych dla tych Oddziałów Powiatowych, w których w szkodach naczelnicy nie uzyskali wymaganego minimum. Przewidziane zostaną również kursy z obrony przeciwpożarowej - wojarowej należane przez władze oraz kursy uzupełniające i przeszkoleniowe dla naczelników i sędziów na zawodo.

W Oddziałach Powiatowych dopilnuje Okręg przeprowadzenia przez strażę pożarniczą wyszkolenia podstawowego, które winno być ukonieczone przez wszystkie strażę przewidziane jako miejscowe. Okręg będzie przeprowadzał listownie kursów skomponowanych Oddziałów Powiatowych i na kursy ed II stopnia wczuj delegował przewodniczących komisji egzaminacyjnej. Na potrzeby prac wyszkoleniowych przewiduje Okręg 150 dni w planie na kursy. Okręg będzie w roku bieżącym kładł nacisk na zorganizowanie zawodów konkursowych tylko tam, gdzie stan wyszkolenia nie jest jeszcze wystarczający. Dopilnuje natomiast przeprowadzenia we wszystkich Oddziałach Powiatowych zawodów dziennych i rocznych straży pożarniczych.

Dział wychowania fizycznego i sportów.

Przewiduje się będzie wszelkie prace zmierzające do spopularyzowania prac wychowania fizycznego wśród członków straży pożarniczych i ich rodzin oraz spopularyzowania strzelectwa sportowego. Przewiduje się przedanie z okazji zawodów i zawodów również zawodów lekkoatletycznych i sportów, a w dziedzinie strzelectwa przeprowadzenia zawodów mistrzostwa Okręgu.

Prace samarytańskie - pożarnicze.

Przewiduje się dalszą organizację żelaznych oddziałów pożarniczych w strażach miejskich i w tym celu oraz celem polepszenia prac oddziałów instruktorskich zorganizowany zostanie kurs II stopnia dla sekcyjnych, kursy II i III stopnia na obszarze oraz kursy wychowania fizycznego i gier sportowych dla członków żelaznych oddziałów.

Prace wychowania obywatelskiego.

Przewidziany dalszy udział Okręgu oraz udział Oddziałów Powiatowych w pracach komisji koordynacyjnych przy dowództwach Okręgu Korpusu. Zorganizuje się jedna wieloletnia katechetyczna nad terenże wojsko dla członków straży pożarniczych i ich rodzin, na specjalnie zmierzonych obozach skora zrealizacji dostateczna ilość uczestników.

Prace obrony przeciwpożarowej - gazowej

W dziale ogólnym - stałym - prac opł przewidyje się ściśle współpracę z komitetem ogólnodziału L. D. P. P. nad zorganizowaniem samobrony ludności, udział w przedsięwzięciach organizacyjnych LOPP oraz kontynuowanie marszów konkursowych w miastach przeciwpożarniczych.

Dział Techniczny.

Przewidziane najmniej 4 zechrania Podkomisji Technicznej Okręgu na mocy zarządzeń Związku i Komisji Technicznej Związku. Opracowanie i opublikowanie planu inżynierskiego Okręgu i związanym z tym planem ulenszenia warunków wodnych w terenie. Opracowanie i wydanie również na podstawie wniosków Oddziałów Powiatowych planu samobrony straży pożarniczych w sprzęt na terenie całego Okręgu.

Celem usprawnienia istniejących straży zmobilizowanych przewidziano jest wydelenowanie 2-ich instruktorów z Okręgu na 3 tygodniowy kurs dla naczelników i w maju roku b. zorganizuje Związek Straży Pożarniczych R. P. i zorganizowane następnie na terenie Okręgu kursy dla naczelników straży zmobilizowanych.

Źródło budżetu	Preliminarjowa 36/37	Uzyskano 36/37	Preliminarjowa 37/38	Preliminarjowa 38/39
Dotacja z Centrali Funduszu Przeciwnoży	33 000.—	44 570.—	20 000.—	30 000.—
Od Władz Powiatowych	4 000.—	5 778.50	5 500.—	5 700.—
Na prace specjalne	1.—		1.—	1.—
Okręg Wojew. L. O. P. P.	1.—		1.—	1.—
Wojew. Komitetu W. F. i P. W.	1.—		1.—	1.—
Okręg Wojew. P. C. K.	1.—		1.—	1.—
Władz Wojsk. w postaci pożyczki na kursy opla. w. f. i p. w.	1.—		1.—	1.—
Składki członków rzeczywistych	3,000.—	72.50	1 500.—	2 000.—
Składki zaległe z lat poprzednich	1,000.—		1,000.—	
Wpisy od kurstistów	5,000.—	6,340.50	7 500.—	5,500.—
Wpływy z Tygodnia Strzałackiego	500.—	1,167.94	500.—	500.—
Z sprzedaży druków (zysk)	2,200.—	2,529.02	1 150.—	100.—
Z sprzedaży odznaczeń	500.—	909.20	50.—	
Wydawnictw własnych	1 400.—	873.57	500.—	
Procenty od lokat papierów ^{1/2}	100.—	2.72	15.—	10.—
Nieprzewidziane	295.—	1 193.50	450.—	150.—
Od Składnicy Przyb. Straż	5 000.—	3 350.—		
<u>Przechoźne</u>		2 965.50		
	56,000.—	69 663.85	38,200.—	43,500.—

i preliminarz budżetowy na r. 1938|39

RÓŻNICOD

Pozycje budżetu	Prelimino- wano 36/37	Wydatko- wano 36/37	Prelimino- wano 37/38	Prelimino wano -8/39
Wyjazdy służbowe członk. Zarządu	1.000 —	1 884 75	1 290 —	1.000 —
Uposażenia				
1) Inspektora Wojew.	7.680 —	7.680 —	7 680 —	7.680 —
2) instruktorów	4.680 —	7.020 —	2.640 —	5.280 —
3) ref. z. s. s. p.	1.740 —	1.980 —	1.800 —	1.800 —
4) maszyniści	2.100 —	2.100 —	2.100 —	2.100 —
5) gońca	2.160 —	2.160 —	2 160 —	1.800 —
Świadczenia socjalne.				
1) Inspektora Woj., 2) instruktorów 3) referentki 2. s. s. p., 4) maszyniści	1 460 —	1.701 90	1 231 84	1.697 92
Wypadkowe ubezpie. inspektora	391 —	390 30	391 —	391 —
Świadczenia socjalne gońca	140 —	134 04	125 48	136 08
Umundurowanie	1.175 —	1.375 —	875 —	1 225 —
Diety i koszty przejazdów inspektora Wojew. Pers. tech. Biura Okręgu Referentki z. s. s. p.	6 000 —	5 588 90	2 000 —	1.500 —
			1.500 —	1.500 —
			1.500 —	1.000 —
Utrzymanie pojazdu				
Utrzymanie biura:				
Czynsz za lokal i podatek	1.800 —	1.568 26	1.200 —	1.200 —
Opał i światło	100 —	90 03	100 —	100 —
Materiały i przybory kancelaryjne	1.000 —	564 25	600 —	600 —
Opłaty pocztowe	1.300 —	1 172 21	1.200 —	1.200 —
Urządzenia biurowe	100 —	57 08	50 —	50 —
Utrzymanie czystości biura	50 —	50 92	50 —	50 —
Zakup druków odznaczających	2.650 —	2 440 40	500 —	500 —
Prace wykształceniowe i specjalne				
Kursy	9 650 —	6 498 70	6.000 —	6.000 —
Odprawy, manewry, zawody	800 —	21 50	150 —	500 —
Nagrody na zawody	700 —	—	300 —	—
Zakup pomocy naukowych	1.300 —	35 10	313 68	000 —
Organizacyjne	1 900 —	320 20	—	—
Ubezpie. Kursów odpraw cyw. praw	50 —	48 55	50 —	00 —
Prace techniczne:				
Kursy mechaników	1.000 —	224 30	1 000 —	—
Zakup pomocy naukowych	200 —	—	—	—
Na prace Podkomisji Tech.	—	—	—	1 000 —
Opłaty związkowe:				
10% składki członkowskiej	700 —	—	400 —	200 —
Inne opłaty do Związku	96 —	61 68	96 —	96 —
Fundusz reprezent. Zarządu	300 —	93 90	150 —	1 200 —
Biblioteka:				
Prenumerata czasopism fachowych	100 —	16 —	50 —	100 —
Zakup książek	100 —	63 90	50 —	100 —
Splata długów	100 —	480 —	—	—
Różne wydatki:				
Zakup materiałów do Tygodni Str.	1.500 —	1.193 15	200 —	900 —
Wydawnictwa własne	1.800 —	1.636 57	300 —	900 —
Nieprzewidziane	707 —	102 43	187 —	244 —
Przebieżnie (instruktorzy pow.)	—	12.109 40	—	—
Autopogotowie	—	1.344 50	—	—
	56 000 —	62.127 63	38.200 —	43.500 —

Liść pożarów w r. 1936 zgłoszonych w Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych

L p	Powiat	Opłatom pożarów	Opłatom szkody	Od pożarów	Sumowa poliśna ścis	Wybrach	Wady w budow.	Podpalenie	Iskry stałeczne stałecz. oswiel. ogrzew.	Inne przyczyny żarzące dymne
1	Poznań miasto	101	363,000	1	1	18	12	1	30	24
2	Budogoszcz miasto	12	738,400	1	—	1	—	2	5	3
3	Budogoszcz	20	133,600	7	—	—	3	13	15	8
4	Chełdziec	31	41,700	7	—	—	2	3	11	9
5	Czarnkówa	37	33,000	7	—	1	4	4	11	6
6	Genarowo	192	602,000	11	—	4	4	56	38	48
7	Gościnie	21	83,000	5	—	3	2	2	11	5
8	Hiwrodzka	114	869,400	10	—	2	10	2	24	20
9	Jarocin	98	263,600	30	—	3	8	31	24	16
10	Konno	85	181,700	74	—	1	1	14	19	20
11	Kuliczan	42	28,000	7	—	3	1	7	17	10
12	Królewozów	3	142,500	4	—	1	2	29	19	7
13	Leszno	34	87,800	4	—	1	2	3	16	3
14	Miliczewo	36	501,000	4	—	1	2	4	14	10
15	Morzęcin	746	748,100	31	—	4	13	103	39	54
16	Nowy - Jan 62	37	22,800	7	—	—	1	6	17	6
17	Oborniki	47	141,900	4	—	—	3	10	15	13
18	Ostrów	60	86,400	4	—	—	4	15	17	20
19	Poznań	103	211,200	13	—	3	8	21	29	28
20	RAWICZ	71	99,600	3	—	2	—	2	9	7
21	Saarnowiczy	60	67,900	10	—	—	—	13	10	20
22	Sierbin	80	188,000	7	—	1	1	26	27	20
23	Sewin	48	157,600	7	—	1	3	14	15	10
24	Stęka	72	163,300	15	—	1	5	21	13	15
25	Wieronowic	105	333,700	17	—	1	10	32	28	15
26	Wolsztyn	18	27,000	6	—	—	3	3	1	5
27	Włoszczowa	91	240,000	7	—	—	7	57	29	17
28	Wyrzysk	80	167,700	14	—	1	4	10	11	21
29	Zam	104	363,100	6	—	1	4	37	32	25
Razem		7,114	5,470,000	270	9	55	145	578	583	474

Rok 7

Poznań, luty-marzec 1937 r. —

Nr 213

Sprawozdanie

Poznańskiego Okręgu Wojew. Związku Straży Pożarnych R. P. za rok 1935-36

Na rok sprawozdawczy 1935/36 przypada okres przystawienia przez straża nowych statutów stowarzyszenia ochotniczych straży pożarnych oraz rejestracji tych stowarzyszeń. Zgłoszono do rejestracji do czerwca 1935 r. 942 stowarzyszeń O. S. P., które wszystkie zostały przyjęte. Sam fakt, że stosunkowo w krótkim terminie zainteresowane stowarzyszenia przyjęły nowy statut, zasadniczo odmienny od dotychczas obowiązującego i przeprowadziły sprawnie formalności rejestracyjne, świadczy o żywotności Oddziałów Powiatowych i wysokiej dyscyplinie korporacyjnej członków stowarzyszeń O. S. P. Wycofało się w czasie rejestracji kilka przemysłowych straży pożarnych, a z braku możliwości stosowania w statucie nowych zmian koniecznych ze względu na przepisy służbowe nie dało się istniejących 51 kolejowych straży pożarnych, mimo dążeń tychże, zarejestrować z wzorowo statusem dla stowarzyszeń O. S. P.

Rok sprawozdawczy stał również pod znakiem wprowadzenia na terenie Województwa gmin zbiorowych. Jak wszelkie nowości miały się również i na odbiór na polu organizacji przeciwpożarowej. Odbiła się najlepiej na najczulszym punkcie to jest w kwestii finansowej. Gminy jednostkowe i obszary dworskie zrzuciły z chwilą utworzenia gminy zbiorowej ze siebie obowiązek utrzymywania straży oraz ubezpieczenia członków od wypadków, gminy zaś zbiorowe zbyt krótko istniały, żeby objąć mogły wszystkie działy życia gospodarczego i społecznego. W dziedzinie finansowej wyraziła się

często pomysł gmin zbiorowych dla wszystkich zorganizowanych w gminie straży w takiej sumach, jakie poprzednio jedna silniejsza gmina jednostkowa przechoowywała dla swej straży. Udały się przede wszystkim Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu, który w czerwcu 1935 r. przekazał wszystkim gminom na terenie Okręgu około 150.000 zł subwencji na cele przeciwpożarowe, były to ten okres przebiegł bardzo ujemnie odbił na sprawności i hojności straży.

Wyłonioną w dotychczasowej strukturze organizacyjnej na terenie Okręgu było wprowadzenie w urzędowanie od kwietnia 1935 r. 12-tych p. n. instruktorów, do urzędujących już poprzednio 7 instruktorów. Nie udało się niestety wprowadzenie instruktorów we wszystkich powiatach, chociażby częściowo, co w pewnym stopniu utrudnia jednolite akcji na całym terenie Województwa. Niemniej musimy podkreślić, że na terenie 8-tych Oddziałów Powiatowych, które nie miały instruktorów, tylko w części prace spotykały. Większość natomiast tych Oddziałów Powiatowych okazywała wielką żywotność.

Ze praca nie we wszystkich Oddziałach Powiatowych może się rozwijać normalnie, wykazuje chociażby fakt, że na 27 istniejących Oddziałów Powiatowych tylko 12 miało w okresie sprawozdawczym własne biura. Stan ten oczywiście nie wpływa dodatnio na tok pracy w pozostałych Oddziałach Powiatowych.

Drugim momentem który wpływał hamująco

na rozwój normalnej pracy Oddziałów Powiatowych to bardzo nisko fundusze własne i fundusze ze subwencji Powiatowych Związków Samorządowych. Poniżej podane cyfry uwidaczniają jakie kwoty w roku 1935/36 przewidziały Powiatowe Związki Samorządowe na obronę przeciwpożarną:

Bydgoszcz	2 554,— zł
Chodzież	2 230,—
Czarnków	2 000,—
Gniezno	1 450,—
Gostyń	3 642,—
Inowrocław	4 682,—
Jarocin	3 600,—
Kępno	5 940,—
Kościan	4 250,—
Krotoszewo	2 100,—
Leszno	2 425,—
Międzybóże	1 944,—
Mogilno	6 460,—
Nowy Tomyśl	810,—
Ochotnica	522,—
Ostrów	1 880,—
Poznań	4 125,—
Szubin	3 310,—
Srem	2 600,—
Szamotuły	3 471,—
Kawecz	2 600,—
Sroda	1 800,—
Wągrowiec	764,—
Wolsztyn	2 300,—
Września	3 700,—
Wyrzysk	3 500,—
Zmł	2 650,—

Porównując ogólną kwotę budżetów Powiatowych Związków Samorządowych wyosną sumy przewidziane na akcję obrony przeciwpożarowej od 0,25% do 0% ogólnego budżetu powiatu. W porównaniu z innymi Województwami stymy w kolejności 10-tej — poniżej sum przeznaczanych w Województwach kresowych, znacznie uboższych od naszego Województwa. Również akcja subwencjonowania straży ochotniczych w gminach wiejskich i wiejskich według preferencyj na rok 1935/36 nie przedstawia się zbyt korzystnie. Samorządy gminne przedmiotowały 89-480,63 zł, na około 1000 straży miejskich i wiejskich, podczas gdy miasta Poznań i Bydgoszcz na swoje zawodowe straże pożarne przedmiotowały 669.440,— zł. Również na tym polu Województwo Poznańskie figuruje na 10-tym miejscu wśród wszystkich Województw, z których 6 wykazuje sumy powyżej 120.000 złotych.

Są to sumy tak niskie, że w niektórych wypadkach wprost paraliżowały działalność Oddziałów Powiatowych straży pożarnych.

Prace organizacyjne.

W okresie sprawozdawczym odbyło się jedno posiedzenie Rady Okręgu w dniu 4 marca 1936 r. przy udziale 71 delegatów. Zebrania Zarządu odbyły się 7, a miazowicie: 10 maja, 20 sierpnia, 23 października, 17 grudnia 1935 r., 10 lutego, 29 lutego, 25 marca 1936 r. Na tych posiedzeniach zatwierdzono 14 sprawy i 80 wniosków o odznaczenia.

Z odznaczeń przyznano: 54 listy pochwalne, 321 żuków za wysługę lat, do Zarządu Głównego zatwierdzono 61 wniosków o medale zasługi, a miazowicie: o 46 brązowych, 12 srebrnych, 1 srebrny poaż drugi oraz 2 złote medale zasługi. W 13 wy-

padkach zabrano o wniosek o odznaczenia odmo wnie.

Posiedzenie Komisji Rewizyjnej odbyło się 28 lutego 1936 r.

Prace wyszkoleniowe.

W dziale wyszkoleniowym przeprowadził Okręg w okresie sprawozdawczym 5 kursów, obejmujących razem 81 dni. Na kursach tych przeszło około 342 kursistów. Odbyły się 3 kursy dla uczelników rejonowych w Kościanie, Sleszowie i Bydgoszczy I i III stopnia, a na których wydano 103 świadectwa III stopnia. Podniosta się przez to znacznie liczba wyszkolonych uczelników rejonowych.

Oprócz tego przeprowadzono kursy I i II stopnia w Sremie, Międzychłodzie, Środzie, Opalenicy i Wrześni, oraz 2 kursy dla sędziów na zawody konkursowe po 2 dni w Kościanie i Bydgoszczy, w których 42 kandydatów otrzymało świadectwa a sędziów.

Okręg współdziałał pozatem w pięciu tygodniowym kursie pożarniczym dla komendantów pogotowi straży wojskowych przy D. O. K. VId w Poznaniu oraz delegował instruktorów na kursy zorganizowane przez Oddziały Powiatowe Leszno, Wyrzysk, Bydgoszcz Szamotuły Mogilno Chodzież i Poznań.

Odprawy instruktorów odbyły się 2 a miazowicie: 23 i 24 maja i 14. 8. 1935 r. Na okres sprawozdawczy przypada udział dl inspektora Buszy w charakterze zastępcy komendanta kursu na kursie uczelniczym dla instruktorów w Łodzi w czasie od 23. 6. do 2 lipca oraz udział w kursie uczelniczym dla inspektorów w Łodzi w czasie od 14—30 lipca 1935 r.

W okresie sprawozdawczym zmarł na posterunku pracy, bo na kursie III stopnia w Bydgoszczy w dniu 10 grudnia 1935 r. długoletni pracownik O. kręgu śp. dl. podinspektora Bednarka, niestrudny wychowawca kilku tysięcy strażaków, wyszkolonych na około 125 kursach strażackich przeprzo wadzonych przez Okręg.

Prace W. F. i P. W.

Urządzony przez Okręgowy Urząd kurs przy dowódków gier sportowych w Poznaniu w listopadzie 1935 r. dal Okręgowi 22-ich nowych kierowników sportowych straży pożarnych.

Na 27 Oddziałów Powiatowych 19 wykazały w roku sprawozdawczym 1840 P. O. S. oraz 1693 O. S. zdobytych przez członków straży pożarnych, co świadczy o silniejszym zainteresowaniu się Zarządowi Straży tą dziedziną. W okresie sprawozdawczym zasługując na uwagę moment zdobycia przez członka Korpusu Technicznego Okręgu dl aspiranta Włodzimierza Grzeszkowskiego tytułu mistrza w strzelaniu wśród członków Korpusu Technicznego.

Wyniki w dziale strzelectwa wobec wielkiego zainteresowania się straży pożarnych tą dziedziną niewątpliwie byłyby znacznie większe, gdyby nie trudności finansowe i brak funduszy na naboię.

Dział służby sam-poz.

Chcąc przyspieszyć rozwój jednostek żeńskiej służby sam-poz., rozuczęcej w roku 1934 i powiększyć ilość istniejących oddziałów przystąpił Okręg do zorganizowania od 25. IV. do 5 maja

I kursu dla komendantów drużyn, uwarze I stopnia w Poznaniu, na którym otrzymało wyszkolenie 34 uczestników. Mając tak liczny zastęp wyszkolonych komendantów rozpoczęto przy pomocy referentów Wojewódzkiej Organizacji nowych jednostek oraz prace wyszkoleniową w jednostkach powstałych do 31 marca 1935 r. Referentką przeprowadziła Jedną odnowę komendantek z powiatu kopieńskiego w dniu 12 maja 1935 r., brała udział w 19 zebraniach organizacyjnych oraz wyjechała w roku sprawozdawczym 29 referatów propagandowych. Przeprowadziła poza tym 50 inspekcji i lustracji w terenie.

Dniem kursu wyszkoleniowy I i II stopnia dla komendantek i zastępczyń zorganizowany przez Okręg Wojewódzki w Sierakowie od 1 lipca 35 do 15 lipca 35, służyło 28 samarytanek z czego 17 — I stopień, 11 — II stopień.

Po kursach prace organizacyjne wyszkolono w przedstawiącej się oraz lipcu. W dniu 31-go marca 1936 r. istnieją na terenie Województwa 52 zorganizowane jednostki sam.-poż., które liczą 686 członków.

W roku sprawozdawczym obserwowaliśmy już pierwsze zewnętrzne występy samarytanek na zjazdach, zawodach i innych uroczystościach strażackich.

Prace w harcerskim

Celem spopularyzowania prac pożarniczych w drużynach harcerskich ze względu na konieczność rozszerzenia działy obrony przeciwpożarowej na wypadek wojny, przyjął Okręg w charakterze instruktora pożarniczego dr. aspiranta Teicherta który poprzednio prowadził drużynę harcerską w Swarzędzu. Jako referent Okręgowy rozpoczął wymienionym nasammierno prace wśród istniejących 6-ciu drużyn harcerskich, które prowadziły już dział pożarniczy oraz rozpoczął prace nad zorganizowaniem nowych drużyn. Harcerskie Oddziały Pożarne brały w 1935 roku udział w zawodach konkursowych w Kościanie, Inowrocławiu, Nowym Tomysku, osiągając bardzo dobre wyniki. Harcerski Oddział Pożarniczy w Grodzisku otrzymuje pochwałę z Oddziału Powiatowego w Nowym Tomysku za wzorowe przeprowadzenie akcji ratowniczej w październiku 1935 r.

Na zlocie jubileuszowym harcerstwa polskiego w Świecie w lipcu 1935 r. zamierzają harcerskie oddziały pożarne Grodzisk, Kościan, Swarzędz wystąpić z publicznymi pokazami ćwiczeń pożarniczych wskutek niedomagań organizacyjnych na zlocie nie doszło jednak do tego.

Prace na kolejkach.

W roku sprawozdawczym udziału Okręg jak w poprzednich latach Dyrekcji Kolei Państwowych pomocy przy przeprowadzaniu prac nad organizacją obrony przeciwpożarowej obiektów kolejowych. Przedstawiciele Okręgu brali udział w 22 lustracjach obiektów kolejowych, przeprowadzonych w 25 dniach. Okręg przeprowadził poza tym 7 jednodniowych przeszkoleń kolejowych straży pożarnych.

W roku sprawozdawczym odbyły wszystkie 49 kolejowych straży pożarnych z terenu Okręgu Dy-

rekcji Kolejowej w Poznaniu zawody konkursowe przeprowadzone w 4-eh rejonach, 14 straży brało udział w grupie II, 35 w grupie III. Poza tym brała udział kolejowych straży pożarnych udział w zawodach zorganizowanych przez Oddziały Powiatowe Związku Straży Pożarnych R. P.

Na terenie należącym do Dyrekcji Kolei Państwowych w Toruniu istniały nadal dwie kolejowe straże pożarne, czyli razem na terenie Województwa 51 kolejowych straży pożarnych.

Zawody konkursowe

Zainteresowanie zawodami konkursowymi było w roku sprawozdawczym bardzo wielkie o czym świadczą ilość 524 straży ochotniczych, które poza kolejowymi strażami pożarnymi brały udział w zawodach konkursowych. Podczas gdy w roku 1934 przeprowadziło zawody konkursowe 21 Oddziałów Powiatowych w roku sprawozdawczym zawody odbyły się w 25 Oddziałach Powiatowych. Jedynie Oddziały Powiatowe Bydgoszcz i Wągrowiec nie przeprowadziły w roku 1935 zawodów konkursowych. Z pozostałych Oddziałów Powiatowych 9 przeprowadziło zawody rejonowe i powiatowe, 12 Oddziałów Powiatowych tylko zawody powiatowe, 4 Oddziały Powiatowe natomiast tylko zawody rejonowe.

W zawodach rejonowych wzięło udział 216 straży, w zawodach powiatowych 208 straży.

Zawody przeprowadzono w 11 miastach powiatowych oraz 28 miasteczkach nie powiatowych wzd. większych wsiach. Jak w roku ub. wyznosło także urządzenie wsiach konkursowych, nietylko na samo niedokładnie poziomu straży stających do zawodów, lecz również spowodowało większe zainteresowanie się społeczeństwa strażami pożarnymi. Zerowanie w ośrodkach, w których przeprowadzano zawody po kilkaset strażaków karnych i zdyscyplinowanych wykonujących sprawnie różnorodne ćwiczenia służyło organizacji strażackiej bardzo dużo nowych zwolenników.

Największy pod względem liczebny był dwudniowy zjazd przeprowadzony w dniach 29 i 30 czerwca 1935 przez Oddział Powiatowy w Kępnie. Zjazd ten zromadził 1900 amatorowych strażaków. Zjazd ten był połączony z zawodami konkursowymi dla straży grupy II i III z sąsiednich powiatów. Do zawodów stanęły w grupie II straże z Jarocina, z Kępna miasta, Kępna kolei, Ostrowa miasta, Ostrowa kolei, Ostroczsowa i Skalmierzyce kolei. W grupie III straże z Baranowa, Rychtalu, Brańna, Pleszowa kolei i Podzamcza. Udział straży byłby niewątpliwie większy, lecz położenie miasta Kępna na krańcu Województwa i połączenie z tym znaczne koszty dojazdu straży na zawody przy zupełnym braku nie kolejowych uniemożliwiły innym strażom przejechać na te zawody. W zawodach wzięło również udział po raz pierwszy żeńska jednostka służby sam.-poż. z Kępna. Na zawodach tych przeprowadzono również mecz strażackiej piłki wodnej.

Imponujący ten zjazd urządzone w granicznym powiecie wywarł wielkie wrażenie na mieszkających miast i powiatu i uzyskał rozgłos jak wszystkie zresztą zjazdy strażackie urządzone na terenie tego powiatu również daleko poza granicami powiatu kępińskiego.

Ilość pożarów w poszczególnych powiatach zgłoszonych w Zakładzie Ubezpieczeniowym w r. 1938
Ilość pożarów według powiatów

L p	Powiat	Ilość	
		pożarów	w tym podpaleni
1	Bydgoszcz	47	9
2	Chełdzież	41	6
3	Czarnków	39	7
4	Gniezno miasto	10	—
7	Gniezno powiat	171	74
7	Gostyń	28	7
7	Inowrocław miasto	3	—
8	Inowrocław powiat	98	44
9	Jarocin	82	26
10	Kępno	88	21
11	Kościan	51	4
12	Krotoszyn	72	27
13	Leszno	41	9
14	Międzybóże	34	3
15	Mogilno	269	87
16	Nowy Tomyśl	50	1
17	Obornia	52	9
18	Ostrów	71	20
19	Poznań powiat	85	13
20	Rawicz	16	3
21	Sasnotoły	46	13
22	Szubin	54	17
23	Śrem	53	12
24	Środa	76	10
25	Wągrowiec	101	32
26	Wolsztyn	18	3
27	Wyrzysk	106	43
28	Wyrzysk	26	11
29	Zain	119	53

Brak dokładnej ewidencji pożarów zgłoszonych w Towarzystwach ubezpieczeniowych od ognia w tym pożarów o osób ubezpieczonych ubezpieczeniowa oraz niestety uzupełnienie powyższej tabeli danymi, które dałyby poznać na celność Zakładu Wojewódzkiego Urzędu Nadzoru nad Oddziałami Powiatowymi, żeby rejestrowały wszystkie pożary, jakie miały miejsce na terenie powiatu, oraz, aby przy wszelkich pożarach podkreślano również skuteczność akcji ratowniczych straży powiatowych w ten sposób że przy każdym raporcie strażki obok innych danych podkreślano również jakie wartości strat powstały. Akcja ta niestety nie wszędzie może być przeprowadzona, gdyż byłaby ona możliwa tylko wtedy, gdyby we wszystkich miejscowościach istniały ochotnicze straże pożarne, które swoje raporty składał Oddziałowi Powiatowym. Wobec stałej zwiększającej się liczby ochotniczych straży pożarnych i ustanowienia wydziałowych naczelników ratowniczych, w przyszłości w tej dziedzinie będziemy mogli wykazywać wyznaczające i charakteryzujące ogólną działalność straży pożarnych na półn racjonalnie przeciwpożarowe.

Muzemy jednak jako pocieszający fakt podkreślić, że ilość pożarów, przy których ochotnicze straże pożarne nie były czynne była w roku sprawozdawczym minimalna. Pożary zaś, w których gaśnicznicy nie brała udziału żadna straż, a więc nawet przemyślowa są na terenie Województwa za pełnię odosobnione i po każdym takim wyjątkowym

wypadku powodują szczególnie dochodzenia przy czynni niestawienia się żadnej straży pożarnej.

Przy bardzo wielkiej ilości pożarów natomiast, wykazać możemy udział po kilku straży w akcji ratowniczej. Na 426 raportów o pożarach, które wpłynęły do Okręgu z okazji ubezpieczenia się straży o pierwsze wyniki, że przy 86 pożarach brało udział w gaśnieniu 4 i więcej straży pożarnych.

Tydzień Strażacki

Urządzony na terenie Okręgu poraz 3-cj Tydzień Obrony Przeciwpożarowej w czasie od 1—8 września 1935 r. dał w poszczególnych powiatach następujące wyniki.

Sprawozdanie finansowe
Z Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej

L p	Powiat	Ilość straży biorących udział	Dochód brutto	Czyoty zysk
1	Bydgoszcz	22	439,83	323,99
2	Chełdzież	18	315,—	216,70
3	Czarnków	12	105,87	106,87
4	Gniezno	20	405,84	323,13
5	Gostyń	30	537,22	434,02
6	Inowrocław	31	1 139,19	1 001,60
7	Jarocin	29	347,98	221,85
8	Kępno	88	590,97	670,01
9	Kościan	54	845,21	678,61
10	Krotoszyn	51	356,29	300,93
11	Leszno	33	684,—	482,21
12	Międzybóże	4	102,57	57,16
13	Mogilno	31	725,27	436,13
14	Nowy Tomyśl	12	638,53	529,24
15	Ostrów	40	878,09	642,25
16	Obornia	5	284,11	141,93
17	Poznań	34	647,70	477,62
18	Rawicz	16	460,35	382,16
19	Śrem	12	270,69	240,49
20	Środa	13	285,18	258,28
21	Sasnotoły	23	452,26	365,40
22	Szubin	12	601,08	457,12
23	Wągrowiec	28	748,50	670,94
24	Wolsztyn	14	288,82	205,82
25	Wyrzysk	16	463,78	285,54
26	Wyrzysk	16	943,92	683,69
27	Zain	20	357,01	319,87
		684	14 213,26	10 940,26

Ogólna ilość straży biorąca udział w Tygodniu Strażackim oraz wynik osiągnięty należy uznać za dobry, skoro się uwzględni, że rok 1935 wskutek suszy panującej na terenie Województwa należało lat wybitnie kryzysowych. Również sumy 28% dochodu brutto na wydatki związane z przeprowadzeniem Tygodnia uznać trzeba jako normalne, chociaż dające się jeszcze umniejszyć o 5%.

Dane statystyczne.

Ilość straży istniejących pod koniec roku sprawozdawczego na terenie Okręgu bez straży przymsowych wynosiła 1131, wykazując w stosunku do roku ubiegłego przyrost 152 straży. Sama ilość straży ochotniczych miejskich i wiejskich wynosiła 1023, do czego dochodził 4 straże ochotnicze utrzymujące osobowość, 2 straże zawodowe, 23 straże przemyślowe, 82 straże kolejowe, 11 straży wojskowych, 7 straży harcerskich i chłopcowskich oraz 5 straży zakładowych i innych.

W dziedzinie zmotoryzowania wykazuje rok sprawozdawczy 10 nowych samochodów strażackich oraz 5 motopomp. Jest to w stosunku do lat ubiegłych zbyt mały wzrost, ale jak już podkreślaliśmy na wstępie były tutaj główne przeszkody związane z warunkami finansowania straży pożarnych wskutek czego tak w dziedzinie motoryzacji jak i w sprawie nabycia sprzętu zwykłego nastąpiło pewne zahamowanie. Ogółem posiadali strażę zmotoryzowaną w 1935 pod koniec roku 43 samochody oraz 58 motopompy. Bez samochodów strażackich pozostały powiaty Czarnków, Krotoszyń, Międzybóże, Poznań, Szubin, Wolsztyn i Znin.

Strażak Wielkopolski

W piątym roku wydawnictwa, jakim dla „Strażaka Wielkopolskiego” był rok 1935 ukazało się 10 numerów, z czego 8 pojedynczych i 2 podwójne. Numery te zawierały razem 86 stron druku i 17 fotografii, w czym jedna całonocna. W „Strażaku Wielkopolskim” ogłoszono Ustawę o ochronie przed pożarami i innymi klęskami, nowy statut stowarzyszenia ochotniczych straży pożarnych, 25 okólników Zarządu Głównego, 15 okólników Okręgu Wojewódzkiego oraz instrukcje i regulaminy w sprawach różnych. Poza tym umieszczonych jest dużo spraw dot. różnych przejawów życia organizacyjnego, sprawozdania ze zjazdów i zawodów, wyniki na tychże zawodach, woźdźce spraw, które interesowały wszystkich, a poszczególne Oddziały Powiatowym mogły dać poznać o pracy prowadzonej przez inne Oddziały.

Sprawy ogólnie.

W roku sprawozdawczym przypadało na inspektora na pracę w biurze 167 dni, na pracę w terenie 117 dni, na urlop 30 dni, na chorobę 12 oraz wysoce 38 dni. Podczas wyjazdów w teren ilość przebytych kilometrów koleją, samochodem oraz autobusem wynosiła 15 531 km.

Na 50 podinspektora dh. Bednarka przypadało za czas od 1-go kwietnia do 9-go grudnia 1935, 68 dni na pracę w biurze, 167 dni na teren, 22 dni na odpoczynek.

Na referenta drużyn żelazkich, na biuro 197 dni, na teren 98 dni, a urlop 30 dni, na odpoczynek 41 dni.

Na przyjętego od 1 maja 1935 r. do biura Okręgu w charakterze referenta, aspiranta Jana Tychert przypadało na pracę biurową 177 dni, na pracę w terenie 102 dni, na odpoczynek 27 dni, na urlop 30 dni.

Na referenta wyszkoleniowego przyjętego od 1-go grudnia 1935 r. aspiranta Włodzimierza Grzeszkowskiego przypadało do końca marca 1936 r., na biuro 53 dni, na teren 51 dni, na odpoczynek 20 dni.

Posiewań w roku sprawozdawczym Centralny Fundusz Pracywspomógłwy nie był jeszcze uruchomiony następowo subsydiowanie straży pożarnych przez Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych na starych warunkach, przy czym Okręg Wojewódzki opiniował o konieczności i celowości poszerzenia wydatków.

Ustosunkowanie się Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu do potrzeb straży pożarnych oraz zainteresowanie się wszelkimi przejawami życia strażackiego na terenie zasięgu ze wszechmiar na podjęcie i było pomiędzy innymi przyczyną dalszego wzrostu strażi ochotniczych oraz usprawnienia straży istniejących

ODPIS

Protokół sprawozdawczy

Komisji Rewiz. Poznańskiego Okręgu Wojewódzkiego za czas od 1. IV. 35 do 31. III. 36.

Komisja w składzie druhow: burmistrza Hollanda z Euku, jako przewodniczącego oraz druhow Blocha z Poznania i Badyń z Wroniek, badała w dniu 28-go lutego 1936 r., 19-go czerwca 1936 r. oraz 22-go lutego 1937 r. gospodarkę Okręgu za czas od 1-go kwietnia 1935 do 31 marca 1936 r.

Komisja badała szczegółowo wszelkie księgi kasowe, główne i podręczne, asygnaty tak dochodowe jak i rozchodowe i nie ma do technicznej strony o tym co do porządku żadnych zastrzeżeń.

Księgi, asygnaty, kwitowania, prawidłowo i kolejno numerowane, prowadzone są dokładnie i przejrzysto, wszelkie wydatki celowe, zgodnie z budżetem i uchwałami Zarządu Okręgu.

Sprawozdanie kasowe za czas od 1-go kwietnia a w dochodach	73.703,69 zł
w rozchodach	76.829,00 zł
niedobór	3.125,31 zł

Komisja stwierdza, że niedobór budżetowy wyraża się w nieuregulowaniu składek społecznych do Ubezpieczalni Społecznej, przy czym stwierdza, że w wycenianym w roku sprawozdawczym składki społeczne zostały zapłacone w roku 1936/37. Niedobór został spowodowany przyjęciem od kwietnia 1935 r. 12-ku p. o. instruktorów oraz 4-eh instruktorów, za których opłatę miały Wydziały Powiatowe. Subwencje na ten cel nie wplynęły jednak w całości w roku 1935/36, co spowodowało czasowe nieuregulowanie składek społecznych.

Komisja stwierdziła we wydatkach przekroczenie budżetowe przy działale I § 2 poz. 1 o 302,85 zł, przy wydatkach na rozjady członków Zarządu, Komisji Rewizyjnej oraz delegatów do Rady Naczelnej, Przekroczenie powstało wskutek większej ilości posiedzeń, Przekroczone również działale I § 5 poz. 6 o 149,21 zł na porty, telefony i depesze, wskutek zwiększonej działalności związanej z rejestracją stowarzyszeń O. S. P. Z tego samego powodu przekroczone również działale V § 15 poz. wydatki różne o 952,75 zł na zakup druków.

Poz. na odliczenia została przekroczone o 0,10 zł, a wydatki różne o 472,96 zł, z powodu wydatków związanych z potrzebami sp. druha podinspektora Bednarka.

Planota do „Strażaka Wielkopolskiego” wynosi zł 394,74. Ponieważ w budżecie przewidziano 250 zł, jako doplate wynosi przekroczenie 144,74 zł.

Komisja uważa wszelkie przekroczenia za uzależnione odokumentowane i poparte uchwałami Zarządu.

Niewypłacono w kwocie zł 23,— asygnatę nr 214 stornowane zgodnie z poleceniem Komisji w roku 1936/37.

Komisja badała również sprawozdanie Składnicy Przyborów Strażackich za rok kalendarzowy 1935, sporządzone na podstawie rewizji dokonanej w czasie od 25-go kwietnia do 30-go kwietnia 1936 r. przez sąreżyskiego sądownie rewizora ksiąg i rzeczoznawcę księgowości Władysława Drużewskiego i nie ma do tego sprawozdania żadnych uwag.

Komisja Rewizyjna stawia wniosek, by Rada Okręgu sprawozdanie za czas od 1-go kwietnia 1935 do 31-go marca 1936 r. zatwierdziła i udeśliła Zarządowi absolutorium.

Projekt budżetu

Poznańskiego Okręgu Wojew. Zw. Straży Pożarnych na rok 1937/38

Dochody	Wydanki
Dotacja z Centr. Fund. Przeciw. pożar. zł. 20 000,—	Wyjazdy służbowe członków Zarządu zł. 1 250,—
Okręg Wojew. L. D. P. P. 1 —	Uposażenie instruktora Wojew. 7 680,—
Wojew. Komitet P. W. i W. F. 1 —	2 instruktorów 2 640,—
Władze wojsk w postaci porcji na kursy 1 —	ref. z. s. s. p. 1 800,—
Opł. i W. F. i P. W. 1 —	maszynistki 2 100,—
Innych instytucji 1 —	wódczego 2 160,—
Składki członków rzeczywistych 3 000,—	zw. ubezpieczenia socjalne
Składki członków wskierających 4 000,—	inspektora 632,—
Składki żołteż. z lat poprzednich 1 000,—	instruktora 243,68
Wpisy od kursistów 7 500,—	ref. z. s. s. p. 162,40
Wpływ z Tygodnia Strażackiego 50,—	maszynistki 193,76
Dochód ze sprzedaży druków . 1 150,—	w.żnego 125,45
„ „ „ odznaczeń 50,—	zamówiowanie 875,—
„ „ „ wydawnictw 500,—	ubezpiecz. wypadkowe inspektora 391,—
własnych (Strażak Wielkopolski) 500 —	Diety i kieszta przejazdów
Inne dochody:	inspektora 2 000,—
procenty od lokat i papierów 10 —	instruktora 1 500,—
nieprzewidziane 480,—	ref. z. s. s. p. 1 500 —
zł. 38 200 —	Utrzymanie biura:
	czynsz za lokal i podatek 1 206,—
	opał i światło 100,—
	materiały i przybory kancelaryjne „ 600,—
	opłaty pocztowe (telef. dep.) 1 200,—
	urządzenie biura 50 —
	utrzymanie czystości biura 50 —
	Zakup druków odznaczon 500 —
	Wydanki wyszkoleniowe:
	kursy 3 300,—
	odprawy, mszewy, zawody 150,—
	nagrody na zawody 300,—
	zakup pomocy naukowych 113,68
	Prace techniczne:
	kurs mechaników 1 000 —
	Wydanki organizacyjne
	10% składki członkowskiej 400 —
	składka na wdowę po sp. Saczer 96,—
	howskim 150,—
	fundusz reprezentacyjny Zarządu 50,—
	prenumerata pism fachowych 50,—
	zakup książek 50 —
	Prace specjalne:
	prace ogłpoż.:
	kursy odprawy, alarmy, zawody 2 000,—
	zakup pomocy naukowych 100,—
	prace W. F. i sportu:
	kursy odprawy, zawody 200 —
	prace z. s. s. p.:
	kursy, zawody odprawy 500 —
	zakup pomocy naukowych 100 —
	Różne wydatki:
	zakup materiału do tygodnia straz 200,—
	wydawnictwa własne 300,—
	nieprzewidziane 237,—
	zł. 38 200,—

FRAGMENTY

z kursu dla szefów służby
pod miast. w O.D.L.G.
odbytego w Bydgoszczy od 11-23 I 1937

DZIAŁ URZĘDOWY

KOMUNIKAT

w sprawie kursu mechaników stopnia I-go

W czasie od 15. do 19. III. rb. Poznański Okręg Wojewódzki Związku Straży Pożarnych R. P. organizuje w Koźminie kurs mechaników I stopnia obsługujących motopompy.

Celem kursu jest fachowe wykształcenie kandydatów na mechaników obsługujących motopompy.

Warunki przyjęcia na kurs:

- wykształcenie w zakresie szkół powszechnych,
- wykształcenie pożarnicze I stopnia,
- znajomość mechaniki (pożądane by kandydaci wykazywali się praktyką warsztatową np. ślusarską, kowalską itp.).

Na kurs ten winni być wydelegowani kandydaci z terenu całego Okręgu Wojewódzkiego z tych straży, które są zamotywowane, a nie posiadają przeszkoleń mechaników obsługujących motopompy wzgl. z straży, które w najbliższej przyszłości będą zamotywowane.

Opłata całkowita na kurs oprócz kosztów po dróżki wynosi 20,— za wyżywienie, zakwaterowanie i koszty rzeczowe.

Na kurs należy zabrać ze sobą, umundurowanie bojowe, koc, prześcieradło i poduszki, notabnik i ołówek. Kandydaci zgłoszą się w dniu 15. III. rb. o godz. 10 w lokalu p. Lurca, gdzie odbywają się wykłady. Zgłoszenia kandydatów winny wpływać bezpośrednio do Okręgu w terminie do dnia 16. III. r. b.

Opłata winna być również wniesiona do tego terminu na konto Okręgu P. K. O. 203-916 „Człotem”.

Zarząd

Kurs Szefów służby p-poż.

W czasie od 11—23 stycznia br. odbył się drugi szkolący kurs Szefów służby p-poż. miast II kategorii, zorganizowany przez Poznański Okręg Wojewódzki. Okręg małe dobre warunki na urządzenie kursu i gościnność straży bydgoskiej urządził kurs w Bydgoszczy, w amachu zawodowej straży pożarnej. Kurs przeszkolił 36 nowych szefów, z tych miast które nie wysłały swych delegatów na pierwszy kurs.

Komendantem kursu był dh. insp. Busza, za stopką, komendantem zawodowej straży pożarnej dh. Woźniogę w Bydgoszczy, szefem dh. ml. instr. Grze

skowski, zastępcą asp. Łaskowski.

Wykładowcami na kursie prócz wyżej wymienionych byli: dh. inspektor Roszczyk z Torunia, p. por. Lisowski z Poznania, p. por. Palaszewski z Bydgoszczy, mł. instr. Teichert, instr. Kostkówski z Bydgoszczy oraz aspiranci Duszyński i Kaźmierki.

Kurs wykonywał dwukrotnie Przeszkoleńca dh. gen. Taczak, a z ramienia Zarządu Głównego wykonywali kurs dh. insp. nac. Milewski i dh. insp. Kabisowski, który również wygłosił dwugodzinny wykład na temat dowodzenia akcją w ogół.

Zajęcia kursowe objęto 8 godzin dziennie wykładowi i ćwiczeń, w których znaczna ilość godzin poświęcono na zaprawę do pracy w masce. Ćwiczenia te przeprowadzone — w drugiej połowie kursu nawet w nocy ok. 15 stopni — systematycznie i stale, pozwoliły kursistom na przebywanie i wykonywanie pracy w masce bez przerwy po kilka godzin.

Zakończenie kursu miało charakter bardzo uroczysty. Na dziedzińcu w obecności przedstawicieli władz związkowych, L. O. P. P., przedstawicieli miasta Bydgoszczy i straży wykonał kursieci ćwiczenia gimnastyczne w maskach, a następnie ćwiczenia taktyczne na obiektach straży poż. przy użyciu bomb zapalających i świec dymnych. Następnie zebrał się wszyscy w świetlicy strażackiej gdzie nastąpiło uroczyste zakończenie kursu. Przemówił naszmieriw r. gen. Taczak, zwracając uwagę na przygotowanie się do obrony kraju. Dh. inspektor Busza dziękował następnie dh. przeszkoleńca za opiekę i interesowanie się kursem, dh. Woźniogę, jako przedstawicielowi miasta, za gościnność, jakiej doznał kursieci w Bydgoszczy, wykładowcom za trud, podjęty przy szkoleniu kursistom z. starania i wielką ochotę do pracy.

W imieniu miasta Bydgoszczy przemawiał dh. komdt. Woźniogę, zapewniając, że czynnik najbardziej miasta Bydgoszczy zawsze przychylnie usposobiona się do zamierzeń Okręgu Wojewódzkiego.

Po uroczystym posiedzeniu odbył się wspólny wieczorek, w którym brał udział również wiceprezesa pow. Bydgoszcz p. Robakowski.

Ostatnim rozkazem, w którym dh. inspektor życzył kursistom jak najlepszych wyników pracy w terenie, zakończono kurs.

Umieszczony fotomontaż daje krótki przegląd pracy kursistom i fragmenty z dnia zakończenia kursu.

Wspomnienie[™]pośmiertne!

W dniu 18 stycznia 1937 r. zmarł tragicznie młody sierżant śp. Robert Brisco, 45-letni członek Zarządu Oddziału Powiatowego Związku Straży Pożarnych R. P. w Rawiczu, Wiceprezes Stowarzyszenia Ochotniczej Straży Pożarnej w Miejskiej Górze.

W zmarłym straciłszy bardzo gorliwego członka, który jako członek Zarządu Oddziału wielce pracował nad rozwojem strażactwa na terenie powiatu rawickiego.

To też strażactwo oddało śp. Drogiemu Zmarłemu ostatnią przysługę i gromadnie uczestniczyło w Jego pogrzebie, a Jego koledzy po honorze odnieśli Go na wieczny spoczynek.

Znaczący wypada, że w pogrzebie uczestniczyła również delegacja straży z Niemiec, co świadczy, jak wielką popularnością cieszył się śp. Zmarły nie tylko na terenie naszego powiatu, lecz i poza jego granicami.

Cześć Jego pamięci!

Wybitni działacze strażacy z terenu Okręgu Wojewódzkiego Poznańskiego, odznaczeni ostatnio medalem
zasiłki przez Zarząd Główny Związku Straży Pożarnych R. P.

Wiceprezes Zarządu Oddz. Pow. Wn-
growiec, Prezes Stow. O. S. P. Wapno
Nowe

NIECZYŚLAŃ MERRISZ
srebrny medal zasługi.

Cyfonok Zarządu Okręgu
Prezes Oddz. Pow. Kępno

JÓZEF WILASZEK
złoty medal zasługi.

Celonek Zarządu Okręgu
Prezes Oddz. Pow. Poznań,
Naczelnik O. S. P. Fabr. Luboń

WŁADYSŁAW NOWACKI
srebrny medal zasługi.

Wiceprezes Zarządu Oddz. Pow. Juro-
cin, Prezes Stow. O. S. P. Żechów

ZYGMUNT JAKSA
srebrny medal zasługi.

Zdobywamy P. O. S. i O. S.

W jesieni 1936 r. Oddział Powiatowy w Szubinie zorganizował próby fizyczne o zdobycie odznaki strzeleckiej i odznaki sportowej. Do zdobywcia odznaki sportowej i strzeleckiej stanęły prawie wszystkie straża pożarne. Stanęły straża najlepsze jak Kępna, Szubin, Barcin, Łabiszyn, stanęły i straż niedawno zorganizowane. Nie brakło niestety trudności terenowych nie było żadnych, bo próby fizyczne urządzone były przy udziale delegata Pow. Kom. P. W. w siedzibie każdego rejonu. Żądano się z początku, że mało strażaków obiezuje się bezdnie o zdobycie odznaki sprawności fizycznej. Tak jednak nie było. Zaangażowanie było bardzo duże. Nie dali się wyprowadzić młodym

siłusz naczelniczy rejonu; z Łabiszyna i Barcina i też zdobyli P. O. S. i O. S. już na stałe. Nie zostały w tyle nasze samarytanki, a na wyróżnienie zasługują oddział j. & s. p. w Barcinie-wsi, którego wszystkie członkowie zdobyły odznakę sportową i strzelecką. Ogółem P. O. S. i O. S. zdobyło przeszło 200 strażaków. Wliczając do powyższej liczby tych, którzy już przedtem odznaki zdobyli, w powiecie szubińskim jest około 350 strażaków, posiadających odznaki. Na wiosnę wrócimy się do naszego uruha Instruktora, nżeby znów zorganizował próby fizyczne. Nie będzie jednego strażaka, któryby nie posiadał P. O. S. i O. S.

Posiedzenie Rady Kępińskiego Oddziału Pow. Zw. Straży Pożarnych R. P.

W nastroju wysoce podniosłym, znamienitym, tożymie organizacyjnym w toku roczowym wymiany zdań, żywą troską o pogłębienie prac korporacyjnych i przeciwpożarowo-lotniczych, odbyło się w dniu 24 stycznia 1937 r. posiedzenie Rady Kępińskiego Oddziału Pow. Zw. Straży Pożarnych R. P. w Ośrodku Związku Strzeleckiego w Kępnie przy obecności Prezesa Rady Starosty Pow. p. Dąbrowskiego z Kępna, Prezesa Zarządu Oddziału Pow. budowniczego p. Wilaszka z Kępna, członków Zarządu Oddziału Pow., inspektora sam. gm. p. Golusa z Kępna burm. p. Seydaka Pawła z Grabowa, instr. pow. p. E. Stawinogę z Kępna, 14 naczelniczków rejonowych i 128 delegatów, reprezentujących 69 Ochotniczych Straży Pożarnych.

O godz. 10,30 prezes Rady Oddz. Pow. Starosta Pow. p. Dąbrowski ogłosił obrady za otwarte i w swoim przemówieniu wstępnym m. in. powitał delegatów słowami: „Witam Was Drahowie, jako obywateli zdających duchem ofiarności i obywatelskiego poświęcenia. Skądkolwiek jesteście, z jakich zakątków powiatu przybyliście, mimo inności i nie sprzyjających warunków atmosferycznych, ścisłam Wam drogę, jako zespolarach powiatu i Wasz prezes Rady, jako braciom i synom wielkiej Polski, dla większości której wszyscy pracujemy. Cześć wielokrotną waszej ofiarności!” Poczem wzywiał wszystkich obecnych do uczczenia pamięci i przez powstanie i zachowanie chwili ciszy, wszystkich zmarłych druhów po torze z Kępińskiego Oddziału Pow. których listę odczytał.

Z kolei zabrał głos Prezes Zarządu Oddziału Pow. p. budowniczego Wilaszek z Kępna, który w swym przemówieniu scharakteryzował te najważniejsze wydarzenia, jakie na granicę pracy korporacyjnej i wyszkoleniowej nastąpiły w okresie ostatniego roku i stwierdził, że strażactwo ochotnicze pracuje z Państwem i Rządem, na tych polach, które są nam dostępne. Mówimy po linii życzeń Rządu w dziedzinie przeciwpożarowo - lotniczo - gazowej, bo jest to koniecznością państwową. Gdy zajdzie potrzeba obrony kraju, staną za Armią zwarłe szeregi strażactwa ochotniczego. Ożrom odpowiedzialnej pracy, który złożył został na barki strażactwa ochotniczego, chętnie jest wykonywane przez Stra-

żę, a wyniki pracy są coraz wydatniejsze. Kończąc swe przemówienie wstępne stwierdził Prezes Wilaszek, że w okresie sprawozdawczym linia prac Oddziału Pow. na każdym jej odcinku gwałtownie się poważnym rozwojem przejawów działalności, i scentrowania spójności strażactwa ochotniczego. Wprawdzie nie wszystko jeszcze zostało zrobione, ale tu, co już dokonano świadczyć może o dorobku prac Oddziału Pow. podejmowanych w celu spotęgowania na pożytek i ku chwale naszej Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej.

Instruktor Powiatowy p. Stawinoga z Kępna złożył sprawozdania; z wykonania uchwał, powziętych na poprzednim posiedzeniu Rady z działalności i z Kasy Zapasowej.

Działalność Oddziału Pow. w okresie sprawozdawczym rozwinęła się zgodnie z wytkniętym planem. Należy stwierdzić, że odchylenia od tego planu były minimalne, że zamierzony zakres pracy został w 90% wykonany, a w niektórych działach prace poszły się nawet dalej, niż to było pierwotnie projektowane.

Sprawozdanie z wykonania budżetu za rok 1935/36 zdał Skarbnik insp. sam. gm. p. Golus z Kępna, z którego wynika, że budżet został wykonany w dochodach na sumę 5 855,26 zł, w rozchodach 5 797,16 zł, saldo 58,10 zł.

Sprawozdanie Komisji Rew. zdał Przewodniczący Majcherczak Piotr, z którego wynika, że gospodarka finansowa Oddziału Pow. była prowadzona według budżetu i sumy przewidziane na wykonanie prac w poszczególnych działach zostały zgodnie z budżetem wydatkowane.

Sprawozdania zostały jedno bośnie przez Radę przyjęte i zatwierdzone.

Przystąpiono do rozpatrzenia projektu preliminarza budżetowego na rok 1937/38, który został zreferowany przez Instruktora Pow. p. E. Stawinogę i po dyskusji został budżet zamakający się po stronie wpływów i wydatków na sumę 4 069,— zł przyjęty.

Dyskutowano z kolei nad obszernym planem działalności na 1937/38, zreferowanym przez Instruktora Pow. p. Stawinogę. Referent przedłożył wnioski, po czym plan został jednogłośnie przyjęty

przez Radę.

Przez aklamację dokonano wyborów uzupełniających do Zarządu Oddziału Pow. i Komisji Rewizyjnej.

Na delegatów do Rady Okręgowej Wzrost, wybrano przez aklamację p. p. badawca Wilaszkę Józefa, prezesa Zarządu Oddz. Pow. z urzędu, Seydaka Pawła, burm. z Grabowa i Wróblewskiego Adama z Rychtala.

Z kolei powzięto uchwały na wskatek wniesionych pisemnych wniosków. Rada przyjęła jednogłośnie wnioski: 1) o nadanie Kasie Zm. imienia Jej twórcy tj. Józefa Wilaszkę, prezesa Oddziału Pow., przez हुcence grzmoty oklasków gromkie

okrzyki na cześć Prezesa p. Wilaszkę dali zebrani wyraz swego zdumienia; 2) o ujednoczenie sygnałów alarmowych na terenie całego powiatu, wstawiające następujące sformułowanie: pożar w miejscu i dłużej ton, pożar poza obrebnem gminy wiejskiej wzgl. miejskiej 2 dźwięki bony, na sbródki ćwiczebne 3 krótkie tony.

Po schwaleniu szeregu wniosków, odznaczam zasłużonych członków i wywołaniem Duższego przewodniczenia, Prezes Rady, Starosta Powiatowy p. Dąbrowski wniosł na cześć Najbliższej Rzeczypospolitej Polskiej, Jej Prezydenta i Wodza Armii trzykrotny okrzyk, który w nieopisanym i wspaniałym entuzjazmem podchwycili zebrani, powstawszy z miejsc.

KĄCIK HARCERSKI

Dola i niedola

Na stole leżała słonjka „leberka”, bułeczki i ciepła aromatyczna kawa kurzyła prosto do góry, jak doba ofiara. Wtem „Penasia” tak coś szarpnęło w brzuchu, jak gdyby tam do środka dorwała się jakaś żarłoczna bestja — lew czy tygrys — i trzęsąc się, jak diabeł wisielec, Penas, otworzył oczy, było ciemno, duszno, coś go przygniotło, wose pchnął silnie ręką w tą ciemną ściannę, wtedy światło dzienne uderzyło go w oczy, Penas przymrużył oczy, patrzył i wraca do świadomości, z nosa buchały mu dwa słupy pary ciepłego oddechu jak z smoka „mróz”, Penas szybko zasnął koc na głowę i rozmyślał. Tak, mróz, gład... bezrobocie... już trzeci dzień tak leże... robi mi się, tak jakoś mdło... roboty ziemne zakur mróz... chleb przychodził do mnie we śnie, nie pódje krzyżać o niego na ulicy... buty bez, podszew, co robić? Najlepiej smród, tak, ale jak. Już trzeci dzień leże i chce zmrużyć i jakoś nie mogę, pod kocem jest mi ciepło, snem oszukuje gład. Czytałem, że do dobrych ludzi przychodzi aniołki i pomagają im przetrwać ciężkie chwile. A mój jeszcze do mnie nie przyszedł? Pódje do niego

Pasie życie ma człowiek na tym świecie, ledwie na żarcie zarobi, a przecież nie samym chlebem żyje człowiek, młodość w całej pełni, świat się śmieje, a człowiek by ze złości najciężniej ryczał i wyl. Nic z tej młodości nie ujdzie. Za marne 30 groszy musi śrapać całą godzinę przez wszystkie dni młodego życia, a tu jeszcze na bezrobolnych człowiek chciałby dawać, ale z czego. Gdyby nie urozmaicenia, które ma jako harcerz-strażak, nie by mu nie zostawało, jak szare jednostajne życie. Tak rozmyślał „Kakol” nad swą niedolą, przekonywując sam siebie, że on ma „najgorzej” na świecie, że nawet bezrobolny ma lepiej od niego. Kiedy już sam siebie przekonał „na fest”, postanowił wejść do kościoła, koło którego przechodził, by wymócić sobie lepszą dolę. Wszedł pod chórowy „ostatni kąt”, by kryjąc się za filarem modlić się w ukryciu, jak ten celnik, lecz miejsce to było już zajęte. Klęczał tam jakiś skulony młody człowiek, helio ubrany, widać było, że mróz strasznie go dotyka, gdyż dla zachowania ciepła zwinął się formułacie w klębek.

Kakol ukląkł tuż za nim, przelecał się nabzdnie-wtem wzrok jego zatrzymał się na podszewach i butów owego człowieka. Zobaczył, że u jednego buta oprócz obcasa, nie było wcale podszewy, u drugiego buta były tylko strzępy podszewy. Z pod szwał, jakimś były owinięta nogi, wychodzą gołe palce. Coś dziwnego przeszło przez ciało Kakola, nie wierzył własnymi oczym i dotknął tych palców... Tak, były to naprawdę prawdziwe palce „człowiek ani drgnął, że już ich nie czuje... może zmarł. Kakol szybko zerwał się z klęczek i zaczął ciągnąć w górę „Penasia”, który patrzył na niego jakimś dziwnym wzrokiem.

I oto przyszedł anioł do „Penasia”, drugi jego Kakol i już nie w śnie, lecz na jawie pokrywał bułki, słonjki i „leberke” i ni ciepła kawę. A nogi czuł jak w piecu w starych wmiętych skarpetkach i strzych, ale z całym podszewami butach Kakola. Kakol czuł się jak magmat i zrozumiał prawdę życiową, że skoro chce być szczęśliwy, nie może patrzeć na tych, co w zbytku opływają, a często serca nie mają, lecz na tych którym się gorzej powo-
dzi od niego

Trambol

Tym pomagaj w niedoli, a wszystkim nięć po moc w potrzebie, wtedy harcerz-strażak zawsze będzie zadowolony i pogodnego ducha.

WYTWORNIA HAFIOW ARTYSTYCZNYCH
I JARAMENTOW KOSCIELNYCH

JÓZEF ŁOWIŃSKI
Poznań, Wielkie Garbary 45.

SZTANDARY — CHORAGWIE i t. p.
według wzorów ustalonych dla stowarzyszeń
O. S. P. — po cenach bezkonkurencyjnych

I GRAMLEWICZ — POZNAŃ
właśc.: J. Pietasowska

Al. Marcinkowskiego 17 a — Tel. 24-20
CHORAGWIE — SZTANDARY
dla Strazy Pożarnych na ustalonych
wzorach i cenach ulgowych

STRAZAK WIELKOPOLSKI

Wzajemność 20-go każdego miesiąca

*Organ Poznańskiego Okręgu Wojewódzkiego
Związku Straży Pożarnych R. P.*

Rok 7

Poznań, kwiecień-maj 1937 r.

Nr. 415

Wyróżniające odznaczenie zasłużonego działacza

INZ. FRANCISZEK BARANOWSKI
 Naczelny Dyrektor Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych
 w Poznaniu odznaczony odznaką Błękitnej Naczelnej Straży
 Pożarnych R. P. z dnia 20. III. 1937 naj-
 wyższym odznaczeniem strażackim
ZŁOTYM ZNAKIEM ZWIĄZKU
 za wybitne osiągnięcia na polu pożarnictwa ogólnego.

DZIAŁ URZĘDOWY

Protokół z posiedzenia Rady Okregu Wojewódzkiego Związku Strazy Pożarnych R. P. odbytego w dniu 19-go marca 1937 r. na sali Starostwa Krajowego w Poznaniu

Obecni: Panowie:
Przesz Rady Okregu Wojewoda Maruszczyński;
Przesz Zarządca general Taczak;
Członkowie Zarządu: starsza Kasprzak, inżynierik
Zielński, Richter, Pińkowski, Nowicki i Busa;
Członkowie Komisji Rewizyjnej: bismistrz Hulfand,
Broch, Badya;
Delegat Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych z
Kontener;
Przedstawiciele Wydziałów Powiatowych: Wice-
starosta Śmiełtanka Inowrocław, starosta Świąt-
kowski Leszno, starosta Jerzykowski Poznań,
sekretarz starostwa Rataleczak Czarńków, dele-
gat Wydziału Powiatowego Obornik, Szamoty-
ły, wicestarosta Dątkowski Wągrowiec.
Przedstawiciele Oddziałów Powiatowych d niu
mie:
Bydgoszcz — prezes Zgrali Wozniog K.
czerek,
Czarńków — prezes Kłessa Włodarczyk;
Chodzież — Wolff
Gniezno — prezes Helijski Kunieński, Czaj-
kowski
Gostyni — prezes Krolowicz Perenczyński,
Kwidziński;
Inowrocław — prezes Mantruch Lipiński;
Jasin — prezes Jusik, Jaska, Szymalski,
Przybylski;
Kępno — burm. Soydak, Kościelny;
Kościan — Ploch, Wojcichoński;
Krotoszy — Dąbko Kobusiński;
Leszno — Kalba;
Międzybóże — prezes Skrzypczak, Maciejewsk.
Mogilno — prezes Borowiak, Kiszka, Meier;
Nowy-Tomyśl — prezes Krzowski, Bykowski
Obornik — prezes Kulla, Koliński;
Ostrów — inż. Matyszczyński, Dziecielnerek
Poznań — Karasiński, Giszynski;
Rawicz — prezes Sławiński, Jasiek;
Szamotyły — prezes Bartkowski, Tomaszewski;
Szubin — prezes Tomaszewski, dyr. Namy-
słowski, Ciesielski;
Śrem — prezes Dębicki, dyr. Podemski, Cofta
Środa — prezes Półski, Krzywaniak;
Wągrowiec — prezes Dolacki, Merksz-
Wolsztyn — Anders, Nowak;
Września — prezes Dąbelskiowicz
Wyrzysk — — — — —
Żnin — prezes Łuczak, Jagodziński.
Jako goście: p. Starosta Krajowy Buzak, p. inż.
Ciesielski i p. ref. Razan z Dyrekcji Kolei Pań-
stwowych, inspektor Pomorskiego Okregu Wje-
wódzkiego Związku Strazy Pożarnych R. P.
dl. Roszczyk. Nieobecni: asowiedzieli d
prezes Oddziału Powiatowego Kępno, Wilaszek

Porządek obrad.

1. Zapowiedz.
2. Stwierdzenie listy obecnych.
3. Zatwierdzenie protokołu z ostatniego posiedze-
nia

4. Sprawozdanie Zarządu Okregu za rok 1935/36.
5. Sprawozd. Komisji Rewizyjnej za rok 1935/36.
6. Zatwierdzenie sprawozdań z czynności i wy-
konania budżetu oraz planu działalności Okre-
gu za rok 1935/36.
7. Wybór prezesa Zarządu
8. Wybór uzupełniający do Zarządu.
9. Wybór przewodniczącego, dwóch członków
i dwóch zastępców Komisji Rewizyjnej.
10. Wybór dwóch delegatów i dwóch zastępców
do Rady Naczelnej Związku.
11. Wybór przewodniczącego i członków Komisji
Technicznej Okregu.
12. Uchwalenie budżetu i planu działalności na
rok 1937/38.
13. Wolna głowa.
14. Zamknięcie.

Otwierając posiedzenie Rady p. general oświad-
czył, że p. Wojewoda zapowiedział swoje przyby-
cie na godz. 12³⁰, wobec czego, do czasu przyby-
cia p. Wojewody należy wybrać przewodniczące-
go posiedzenia. P. general zaproponował p. sta-
rosz Kasprzaka, który jednakże zerzekł się przewo-
dniczącego na rzecz p. generala. Jednogłośnie wybra-
no p. generala przewodniczącym posiedzenia Rady.

P. general jako przewodniczący zagładając po-
siedzenie wita przybyłych przedstawicieli władz
w osobach p. starosty Krajowego Bozaka, przed-
stawicieli kolei inż. Ciesielskiego i ref. Razana z D.
O. K. P., inż. Kontenera z Zakładu Ubezpieczeń
Wzajemnych w Poznaniu oraz p. inspektora Ru-
szczyka z Okregu Pomorskiego, z którym ma O.
Aren utrzymuje ścisły kontakt.

P. general nawiguje do tego że posiedzenie
Rady przepadła na dzień 19. III, ponieważ kilka
słów parolici Marszałka Józefa Piłsudskiego, przy
czym zabrano poświadczenie z imięcie i krótkim mił
czuciem uczcili pamięć śp. Marszałka. Następnie
p. general składa wszystkim obecnym na Radzie
Józefowi z okazji ich święta serdeczno życzenia, po-
dzając do wiadomości, że członek Zarządu p. Józef
Wilaszek z powodu uryczności rodzinnej nie mo-
że przybyć na posiedzenie o czym zawiadomił li-
stownie, życząc równocześnie pomysłnych obra-
d.

P. inspektor Roszczyk zabierając głos oświad-
cza, że dzisiejsza tego obecność na Radzie Poznań-
skiego Okregu jest rewizyta za wzięte złożona na
Radzie Okregu Pomorskiego w Groduzku przez
dl. prezesa generala Taczaka oraz dl. inspektora
Busa i zaznacza, przy tym, że prezesowi Okregu
Pomorskiego dl. starosze Kalksteinowi służbowo
wyjadz inieogólniwi przybycie. W roku 1932 straż-
że Okregu Pomorskiego przystąpiły z energią do
pracy by dorównać innym Okregom, a szczególnie
Okregowi Poznańskiemu. Stawa uamania dla pracy
dokonanej przez Okreg Pomorski wyrażone na
Radzie tegoż Okregu przez p. generala Taczaka
zostały z zadowoleniem przyjęte przez zbranych
druhów, tym więcej, że w słowach tych zawarte

było umnienie dla salubniejszej rewalidacji pracy, która doprowadziła, że Okręg Pomorski wysłał się w pracy na czołw przedmiotowych Okręgów.

Dałej nawigując do dalszemu w najbliższym czasie kilku powiatów do województwa pomorskiego, co spowodowało przejście również straży byłych powiatów do Okręgu Pomorskiego, zalecając, że znajdą one taki sam szacunek dla swej pracy i zrozumienia jak i w Okręgu Pomorskim. Następnie składam życzenia pomysłowych obrad dzisiejszej Radzie.

W dalszym ciągu p. generał zwracając się do p. starosty Bezałego, dziękuje mu za stałe uczestnictwo w obradach Rady, co świadczy o wielkiej przychylności p. starosty dla spraw pomorskiego.

W odpowiedzi p. starosta życzy pomysłowych i b. ad. a Okręgowi pomyślności w jego dążeniach.

P. generał stwierdza, że forum konieczne do obrad przystępuje do wykonania porządku obrad pkt. 3) protokół z ostatniego posiedzenia ogło sony drukiem w nr. 3 „Strażaka Wielkopolskiego” z marca 1936 r. przyjęto bez zmian do zatwierdzenia przez Radę.

Uchwała nr. 1.

pkt. 4) Powinno sprawozdanie Zarządu za rok 1935/36 zostało wydrukowane w „Strażaku Wielkopolskim” nr. 2/3 z roku 1937 oraz rozszerzone przed posiedzeniem do wszystkich delegatów nie odczytano go, lecz bez żadnych zmian przyjęto w ogłoszonej formie.

Uchwała nr. 2.

pkt. 5) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej od czytał p. burm. Holland. Po zdaniu sprawozdania przez p. burm. Hollanda, który podkreślił oszczędność gospodarstwa, p. generał otworzył nad sprawozdaniem kasowym dyskusję.

Głos zabierał dh. Koliński, który z uznaniem podnosi udział Składnicy w pomoszeniu kosztów Okręgu. P. burm. Sławiński prosil by w przyszłości w sprawozdaniu kasowym za dany rok wykazano również preliminarzowe sumy za rok sprawozdawczy. Dałej delegacji poruszył w związku z sumami w sprawozdaniu sprawę oszczęd. odpraw. odznacz. i kursów. Po udzieleniu wyjaśnień p. generał podał pod głosowanie wniosek Komisji Rewizyjnej o udzieleniu Zarządowi absolutorium.

Wniosek przyjęto jednogłośnie.

Uchwała nr. 3.

pkt. 7) Powinno zostać ten dot. wyboru przez Zarządu Okręgu p. generał zdaje sprawozdanie w ręce p. starosty Kasprzaka. Zabiera głos dh. Richter, który podkreśla, że tłumil klesłony z obecnego prezesa, któremu zawdzięczamy solidny rozwój Okręgu i proponuje jednogłośnie ponowny wybór p. generała Taczaka. Jednogłośnie przytknęto słowem p. Richtera i wybrano ponownie na okres 3 lat p. generała na prezesa.

P. generał dziękując za okazane mu zaufanie i wybór przez akłamację i przyrzeka, że pomosząc będzie dla dobra straży, powiatów i większą k. szerze chęcią i dołożeniem wszelkich sił.

Uchwała nr. 4.

pkt. 8) Ustanowić orazc losowanie członków Zarządu p. Richtera i Nowackiego wybrano powoswie przez akłamację.

Uchwała nr. 5.

pkt. 9) Komisje Rewizyjna wybrano w dotychczasowym składzie, a mianowicie jako przewodni-

czemco p. burm. Hollanda, jako członków p. Dłocia i Padyne, jako zastępców p. Jaksę i p. Lipińskiego.

Uchwała nr. 6.

pkt. 10) Na delegatów do Rady Naczelnej wybrano przez akłamację powoswie p. starostu Kasprzaka i dh. Richtera oraz na zastępcę dh. Piątkowskiego.

Uchwała nr. 7.

pkt. 11) Sprawa utworzenia Okręgowej Komisji Technicznej omawia p. generał Taczak i proponuje następującego przewodniczącego dh. Richtera, jako członków dh. komit. Kiedacz, p. budowlanego Wilasza oraz p. inspektora Busze. W odcywieci dylsłsi wysłano dalszo kandydatury p. inż. Matyszewskiego, kierownika Wydziału Mechanicznego Dyrekcji Kolei w Ostrowie, p. budowlanego Kleszy z Czarnkowa, p. komit. Wozniowa z Bydgoszczy, dh. Jaksę z Żerowa. Wyjasniono również, że dh. Richter nie trudzi się budowa karoseli strażackiej oraz, że kandydatury komit. Wozniowa Zarząd nie wysłał z powodu odłączenia Bydgoszczy od Województwa Pomorskiego. Następnie wybrano Komisje techniczna w następującym składzie: dh. Richter przewodniczący oraz dh. Busza, Kiedacz, Kłessa, Matyszewski i Wilaszek.

Uchwała nr. 8.

pkt. 12 referuje dh. inspektor Busza. Do projektu preliminarza na rok 1937/38 przedla wyjaśnił do poszczególńych pozycji, plan zaś działalności na rok 1937/38 odczytuje w zacięci. Po dokładnym wyjaśnieniu tak pozycji dochodil jak i rozchodil preliminarza na rok 1937/38 oraz projektowanych sum na rok budżetowy p. generał otworzył dyskusję. P. burm. Kasprzacz zgłasza się, czy zarady grupy II będzie urządził Okręg, czy też Oddziały Powiatowe. P. generał oświadczył, że w roku bieżącym zarady okręgowe nie są przewidziane. P. Kuchociński porusza sprawę wstąpienia obywatelskiego ośrodk strażaków oraz snawie stosunku inspektora do prezesa Oddziału i sta rosty.

Sorawie i wyjaśnił p. inspektor Busza.

O godz. 12:45 przybył p. Wołowka, któremu p. generał zdał sprawozdanie, objaśnając, że omawia się obecnie pkt. 12 uwarunkowanej z dalszszymi obrad.

Drah przyszedł przecesa sprawę wzorowej książeczki dla straży, sorawie objęzania warunkil wodociwil w związku z motoryzacją straży oraz sorawie zniżenia oszczęd. za zarady również na umundrowanie, a sicytyka na sprzęt. Drah Nowak z Wolsztyna wnosil, by Okręg na odprawę inspektora; zonywał również w powiatach, które nie utrzymują inspekturów, byłych powiatowych na członków.

Drah Przybylski podnosi bardzo niki sumy na podziękowcie preliminarzowe w budżetach emulnych i powiatowych, sorawie zakładać w miejscach bęskich drąży nam-poł. harcerskich drużyn polarynych oraz porusza sprawę urzadzania umurowil zamiast zaradów. Wnosil również o podwyższenie pozycji na rozszady członków Zarządu Okręgu. Drah przy obecnym rozwoju pracy konieczne są częstsze wyjazdy członków Zarządu do Oddziałów Powiatowych. Drahowie Dłoch i Koliński omawiają sprawę zlepzenia zaopatrzenia wodociwil przez

rozszerzanie i oczyszczanie istniejących stawów w poszczególnych miejscowościach oraz przez umiarkowane oczyszczanie rowów przydrożnych i pólnych.

Druh Blich o nawia sprawie budowy strażnic dla żudej strażi, która może być rozwiązana przy projektowanej budowie domów ludowych w poszczególnych gminach.

Druh prezes Borowski omawiając budżet wnoszą o skrócenie w dochodach przy składce od członków rzeczywistych 1000 zł oraz przy wpisowym od kursistów również 1000 zł.

Druh Kwiatkowski zajętym w sprawie sprawców dla strażi sprawy II, dh. Meier z Mochla zajęty w sprawie wpisów biletołów kolejowych dla członków Korpusu Technicznego, wnoszą o przerwanie kosztów odpowiadających instruktorów powiatowych na Okręg, o zamieszczenie składki od członków rzeczywistych do 1000 zł, oraz o skrócenie wpisowego od kursistów. Zapytuje również w sprawie niepreliminowania dochodu od Składowicy. Dh. Kołbowski wnoszą by w planie finansowym Centralnego Funduszu Przeciwpowarowego przewidziano większe kwoty dla strażi miejskich. Dh. Peraczyński z Costyma zapytuje w sprawie składki członkowskiej Wydziałów Powiatowych i prosi p. Wojewodę, by wywarł nacisk na wszystkie powiaty, aby składki rozciągnęły placify. Dh. Nowak z Wołsty wnoszą o przewidzenie w budżecie subwencji w wysokości 1000,— na kursy w Oddziałach Powiatowych i proponuje umniejszyć w tym celu koszty rozjazdów biera Okręgu z 5000 zł na 4000 zł

Wyczerpujących wyników na wszystkie zapytania a udział inspektora wojewódzkiego Dł. Busza, po czym zabrał głos pan Wojewoda, wyrażając żal, że z powodu przelazła rumuńskiego ministra oświaty nie mógł brać udziału w posiedzeniu Rady od początku obrad. Strażom powarowym, których członkowie nie walczą ze strasnymi żywiołom wyrobilią w sobie prawdziwego ducha obywatelskiego powarowa Rząd w ostatnich latach wielką uwagę, uwzględniając ich charakter na wynadec przyszłej wojny. Pan Wojewoda podkreśla, że jako odpowiedzialny za całość Województwa musi się brać obrona przeciwpowarowa z każdym miesiącem bieżącym. Dotychczas kładł na ten terenie nacisk na przeniesienie większych sił na sprzęt przeciwpowarowy, gdyż przekonał się, że na terenie, który ma tak wielki procent obywateli wyrobionych i gotowych do bezinteresownej pracy społecznej utrzymywanie placików instruktorów można na pewien czas odstąpić. Obecnie jednak przy coraz większym natężeniu się obowiązków nakładanych na strażę powarową niesomozylom jest, aby najbardziej ideową myślarze obywateli mogli podjąć obowiązek jakie nakłada się na zawodowego powarowego instruktora powarowego. Charakteryzuje dalej pracę instruktora powarowego, który powinien szarminizować pracę strażaków ochotników z zadaniami narzucenymi na nich przez władzę w dziedzinie obrony narodowej i przeciwpowarowej. Pan Wojewoda narusza dalej sprawę wychowania obywateli, co które szczególnie w okolicach słynących z paludacji powinno być silnie rozwinięte. Brak świetlic strażackich, który w pewnym stopniu stronią się teraz znaleźć w najbliższej przyszłości rozwiązanie przez budowę domów ludo-

wych projektowanych przez Komitet Łaczenia pańnicy Marszalka Józefa Piłsudskiego.

W sprawie ulepszenia dróg i warunków wud-nych władze administracyjne poleca nacisk na szawiazanie ich przez stosowanie istawy szarwarukowej, przy czym pan Wojewoda prosi zachowania delegatów, aby przez swoje strażę powarową pomagali władzom administracyjnym przy wprowadzaniu w życie tej istawy, która ze strony bezrobotnych przyjąnowana jest z powodu niezrozumienia jej głębszego celu z meclia.

Następnie pan Wojewoda zapytuje, czy poszczególni delegaci, którzy stawali wnioski o skrócenie pewnych pozycji dochodowych wud, wnoszą o powiększenie pozycji po stronie dochodu wniośki te podtrzymał, czy też po wyśledzeniu dh. inspektora cofają. Delegaci widzą, że wskutek zbyt nerazucowych funduszy Okręgu wszelkie uszczuplenia wudatków Okręgu mogłyby wstrzymać prace Okręgu cofają swe wnioski pozostawiając jedynie wniosek o zamieszczenie składki członkowskiej od członków rzeczywistych. Zmniejszenie w dziale II § 3 pod poz. 1) składkę z 3000 zł na 1500 zł, a podwyższenie pod poz. 2) składkę od członków woslarających z 4000 zł na 5500 zł. Poza tym przyjęto budżet opiewający w dochodach i rozchodach na 38.200 zł bez zmian, Przyjęto również według propozycji Zarządu plan działalności na rok 1937/38 bez zmian.

Uchwała nr 9

Pkt. 13) Pan generał podaje do wiadomości, że na wezwanie Zarządu Głównego Okręg Wojewódzki zgłosił przystąpienie do Obowu Zjednoczenia Narodowego co Rada przynajmniej do zatwierdzającej wiadomości.

W dalszym ciągu dh. Nowak odczytuje dwie rezolucje zameldowane Radzie Oddziału Powiatowego ze wu Welsztynie, z których pierwsza zdążyła do zmiany § 70 statutu Związku w tym kierunku, aby instruktorom powarowego mógł być również nie członek Korpusu Technicznego Związku, który wykaże się odpowiednim udzieleniem wyszkolenia w VI-tym stopniu i conajmniej 3-letnią pracę w powarnictwie.

Druza rezolucja zamierza do spowodowania Związku Straży Powarowych R. P., by instruktorzy powiatowi pełnili pracę bezpłatnie, jedynie za zwrotom kosztów wyjazdów. W razie niezatwierdzenia tego wniosku rezolucja domaga się przetrzymania wynagrodzenia również naczelnikom powarowym i naczelnikom ochotniczych straż powarowych, przy czym zawiąza zwrot o wyekwincicju komewkwencji w razie nie uwzględnienia wniosku. Rezolucje złożone na niemie stanowią załączniki do niniejszego protokołu.

W odpowiedzi zabiera głos dh. inspektor Busza który stwierdza, że rezolucje te są sprzeczne w przepisami statutu i sprzeczne z duchem strażactwa ochotniczego i wosłom nie powinny być wpłynąć na posiedzeniu Rady Oddziału Powiatowego w Welsztynie co stało się możliwym tylko dlatego, że na tym posiedzeniu nie był obecny delegat Okręgu, któryby był bardziej uważny na niewłaściwość wniosku niezgodnego z ideologią strażnika ochotnika. Dh. Inspektor wyraża wobec tego przekonanie, że delegaci przejdą nad wnioskami do porządku dziennego. W dyskusji również delegaci wyrażali niezadowolenie z powodu takiego wnios-

cka, a dh. przez Rady Świątka z Nowocławia w tejże o wytoczenie postępowania dyscyplinarne go z powodu grzechy zawarty w rezolucji.

Pan Wojewoda wyzwa dh. Nowaka, by celem utrzymania harmonijnej współpracy ze Związkiem przetrwał się o wywołanie przez Oddział Powiatowego rezolucji, Dh. Nowak oświadczył, że może cofnąć jedynie trochę zawarty w rezolucji, pozostałej części jednak bez uchwały Rady Oddziału Powiatowego cofnąć nie może. W głosowaniu zarządczonym przez p. Wojewodę zebrani przeludzą nad sprawą rezolucji do porządku dziennego.

W dalszych woliwych wnioskach delatanci poru szali sprawę ubezpieczenia strażaków od wypad

ków, winzące o zmianę ubezpieczenia ia imenne, o ma ubezpieczenie bezimienne.

Dh. Inspektor wyjaśnił, że na przeszkodzie tym i stoi statut Kasy, że jednak projekt zmiany został przez władze Kasy złożony już od dłuższego czasu w Ministerstwie, gdzie rozpatrywany jest w związku z przeprowadzonymi wyliczeniami do ustawy o ochronie przed pożarami.

Po wyczerpaniu woliwych głosów zamknął pan Wojewoda o godz. 15-tej posiedzenie ankiem do skamienizowania pracy instruktorów z pracą młodszymi dyżurnymi posterami oraz podziękowaniem za liczne przybycie i szczerze zjście się sprawami strażackimi.

W II rocznicę zgonu Marszałka Józefa Piłsudskiego

KOMUNIKAT

W dniu 12 maja — w rocznicę zgonu Wielkiego Marszałka, Dostojeńca Preksatora Strażackwa, cdy narod uca; Jeno pamięć przez chwile ciszy? Chwile ciszy zaplanuje od godziny 20.45 d. 20.48. W czasie tych 3 minut na terenie całego kraju istanie wszakże ruch i dźwięk. Przechodnie porządki, statyki, koleje — przestają.

„Chwile ciszy“ poprzedzą będą dźwięki i syfony fabryczne, a następnie zambon przygotowan. ogniska. Zakochane „Chwile ciszy“ oznaczają dźwięki kościelne, przy czym odczytane zostaną przy remiskich wyjątki z pism Józefa Piłsudskiego.

Jako widoczny znak żałoby narodowej wszakże flaki postawowe i przetrwane zostaną do pola w maszynie, przewiązane krepą.

Podobizny Józefa Piłsudskiego w'ny by' równie przyszyte krepą.

Przed południem w tym samym dniu odbędzie się nabożeństwo żałobne w świątyniach wszystkich wyznań.

Instrukcja i wyjątki z pism.

Instrukcja. Punktualnie o godzinie 20 m. d. rozpoczną się 3-minutowa chwila ciszy przy p' wnych ogniskach.

O godz. 20 m. 48 wszyscy zebrani w skupieniu wysłuchają odczytane pism Józefa Piłsudskiego.

Odczytujący rozpoczyna od wstępu, umieszczonego przed tekstem cytatu, następująco 5-sekundowy przerwie — odczytuje pismo Marszałka.

Odczytać należy wolno, głośno, zrozumiale, a leżące akcentując poszczególne słowa.

Po odczytaniu każdej cytaty należy zachować 5-sekundowy przerwie.

*W skupieniu i ciszy odbędzie się
pamięć Józefa PIŁSUDSKIEGO
zanim o tej godzinie, kiedy przez domy
błąd ON życie swe ziemskie zakończył.
Wypisujemy wamże kilka woli
Jego tak, abyśmy je czytali.*

Są ludzie i są prace i dake tak silne i tak potrzebne, że śmierć przerywająca, że żyją i obowiązują między nami

Wyrok Stwoerzy skazują ludzi na te ziemie rzecnych na morze i trad wielki, by z ubożej głębi jak ta sosna życie wydobylali, by byli w trwałości pracy niezmienni, jak zieleni wieczna korca drzewnych, a na straż swej ziemi wywiali silnych, co w herzy się wiegną.

Trzeba mieć silną wole i pewność siebie, a przy szkodliwej jaśniejsza będzie, niż smutnie nieraz „żi-800”.

Honor nasz powinno polegać na służbie. Komand służby — służymy Ojczyźnie. A służba jest naszym honorem, jak słuchanie praw przez Ojczyznę dla Ojczyzny ustanowionych.

Nie oddamy ani piętki ziemi Polskiej i nie pozwolimy, by uszczuplono nasze granice do których mamy prawo.

KOMUNIKAT

Stow. O. S. P. w Ostrowie obchodzi 6 czerwca i b. 70-lecie założenia. W związku z tym wydany został jubileuszowy pamiętnik, zawierający wiele ciekawych artykułów z terenu O. S. P. i odczytanych wiadomości z dziedziny posterami. Pamiętnik ten za minimalną opłatą 1,70 zł przesłano Stow. O. S. P. Ostrowe w największym większym stowarzyszeniu. Program odczytanych jubileuszowych podaliśmy na innych miejscach.

PODZIĘKOWANIE

Za liczne dowody pomocy jakie otrzymaliśmy okazji imieniny składam wszystkim Zarządom Odziałów Powiatowych, członkom Korpusu Technicznego, Zarządom Straży oraz wszystkim Drużynom i Drużnikom serdeczne podziękowanie.

Stanisław Taczak
Przez Zarząd Okręgu

Instrukcja do zawodów konkursowych

I. Wskazówki ogólne.

Na sygnał dmy z polecenia przewodniczącego sądu przez trebacza, dowódcę drużyny ćwiczeniowej, po uprzednim skłonięciu wianem przez drużyny stają narzędzi do ćwiczeń i stają ich w miejscu wskazanym przez sąd konkursowy, podprowadza drużyna w kolumnie czołkowej przed sąd, zatrzymuje, formuje dwuszerok w odległości 9 kroków od stołu sędziowskiego tak, aby pierwsza rura stała wia się narzędzi przewodniczącego sądu.

Dowódcę drużyny wyróżniają drużynie, staje 3 kroki przed drużyną na środku 1 po komendzie: „Baczność! na prawo — patrz!” (wszyscy ćwiczący patrzą na prawo — patrz!) (pochodzi po przewodniczącego sądu, saluuje i składa raport stają).

„Drużna! przewodniczący — nacelnik Walenty Kuczmarek melduje posłuszenie; drużyna z ochotniczej straży pożarnej w Piaskach w składzie I - F (I - 12) do ćwiczeń gotowa.”

Następnie podchodzi do przewodniczącego, po daje mu imieniy spis drużyny ćwiczącej i odpowia na ewent. zapytania.

Na rozkaz przewodniczącego: „rozpuścić ćwiczenia” saluuje, wykonuje w tył zwrot, wraca na poprzednie miejsce (3 kroki przed frontem) i wydaje komendę: „Baczność! rozpuść się!”

Następnie teraz wykonanie poszczególuych ćwiczeń według komend podawaych w części II; przy czym dowódcę pozostaje aż do ukonczenia ćwiczeń na jednym miejscu.

Po skończonych ćwiczeniach dowódcę zarządza zbiorcze drużyny przed stołem sędziowskim jak zbiorcze rozpoczęciu ćwiczeń, wyróżniają drużynie i po komendzie „Baczność! na prawo — patrz!”, podchodzi do przewodniczącego sądu saluuje i melduje:

„Drużna Przewodniczący — nacelnik Walenty Kuczmarek melduje posłuszenie; drużyna z ochotniczej straży pożarnej w Piaskach ćwiczenia skończyła”.

Na rozkaz przewodniczącego „Odmaszerować!” saluuje, wykonuje w tył zwrot, wraca na poprzednie miejsce (przed frontem) i po komendzie: „Baczność! w czołwki w prawo zwrot!” staje 3 kroki przed pierwszą czołwką, frontem do drużyny. Na komendę: „Kierunek za mną — drużyna (dowódcę wykonuje w tył zwrot) — marsz!”, odprowadza drużynie, zawraca i dofujuje z drużyną przed stołem konkursowym, daje komendę: „Baczność! na prawo — patrz!”, następnie sami saluuje. Po zatrzymaniu drużyny daje rozkaz: „Rozpuść się!”

Odcylny czas trenuwa ćwiczeń liczy się od chwili, gdy przewodniczący sądu wypowie „rozpuścić ćwiczenia” do chwili, gdy dowódcę zarunortował że drużyna ćwiczenia ukonczyła. Czas ten dla straży grupy IV nie może przekroczyć 12 minut, dla straży grupy III — 20 minut, dla straży grupy II — 25 minut.

II Sposób rodawania komend przy ćwiczeniach

Dla straży grupy IV.

Musztra.

Po komendzie „rozpuść się!” faka radia po zlozeniu drużyny dowódcę rozpoczyna ćwiczenia komendą

„Drużyna! w dwuszerok — zbiorczą!” (kleso „zbiorczą” sędziowie uruchamiają stopery). Daleszy ciąg musztry według rozkładu zawodów. Przy kolebnyj komendzie „rozpuść się”, sędziowie zatrzymują stopery.

Następują ćwiczenia z narzędziami, przed każdym dowódcę ustawia drużynę w miejscu ustalonym poprzednio następująca komenda: „Drużyna! za narzędziami — zbiorczą!” (Obstacy ustawiają się kładą za wodną sprężyną).

Sprawienie dwóch drabin przystawnych ciężkich:

„Obstacy drabiny przystawnych! Do — drabiny! Drabiny na ramie — chwyc! Do wspinał — bieciem marsz! Drabiny na ziemię — zróż!”

„Drużynie przystawne — spraw!”

Czas liczy się od „spraw” do „gotowe”, rodane przez obstacy, po obraciu wierzchołków drabin o wspinał.

„Drużynie przystawne — zróż!”

„Drużynie na ramie — chwyc! Na poprzednie miejsce — bieciem marsz! Drabiny na ziemię — zróż! Od — drabiny!”

Sprawienie dolnego przesta drabiny Szczerbow skiego.

„Obstacy drabiny drążkowej! Do — drabiny! Drabiny na ramie — chwyc! Do wspinał — bieciem marsz! Drabiny na ziemię — zróż!”

„Drużynie drążkowa — spraw!”

Czas liczy się od „spraw” do „gotowe”, po ustawieniu drabiny jako wolno stojącej.

„Drużynie drążkowa — zróż!”

„Drużynie na ramie — chwyc! Na poprzednie miejsce — bieciem marsz! Drabiny na ziemię — zróż! Od — drabiny!”

Sprawienie 2-eh bosaków lekkich i 1 ciężkiego.

„Obstacy bosaków! Do — bosaków! Bosaki na ramie — chwyc! Do wspinał — bieciem marsz! Bosaki na ziemię — zróż!”

„Bosaki — spraw!”

Czas liczy się od „spraw” do „gotowe”, po zacementowaniu wszystkich bosaków

„Bosaki — zróż!”

„Bosaki na ramie — chwyc! Na poprzednie miejsce — bieciem marsz! Bosaki na ziemię — zróż! Od — bosaków!”

Sprawienie linki węzowej.

„Obstacy linki węzowej! Do — sprężyn! Sprężyn chwyc! Na wyznaczony miejsce — bieciem marsz! Sprężyn na ziemię — zróż!”

„Linkę węzową: magistrata z dwójki odcinków, od trójnika po 1 odcinku — spraw!”

Czas liczy się od „spraw” do „woda na przód” po kolebnyj „gotowe” powięzonym na każdym odcinku wprostowanego węża

„Linkę węzową — zróż!”

„Na poprzednie miejsce — bieciem marsz! Sprężyn na ziemię — zróż! Od — sprężyn!”

Sprawienie sikawki.

Sikawka winna być ustawiona w takim miejscu, aby możliwym było rozwinięcie linki węzowej dołowej 45 mtr. długoj. (Sikawka

może stać oddzielnie od miejsca złożenia po
zostawieniu sprzętów).

„Obsługa sikawki! H — sikawki!”

„Sikawki — spraw!”

Czas liczy się od „spraw” do chwili od-
rębnienia zderzak po podaniu przez
pradownika „woda naprzód”

„Sikawki — ziół!”

„Od — sikawki!”

Sprawienie łaucucha wodnego.

„Droty! W douszerę! — zbiórka!”

(należy sprzątać).

„Łaucuch wodny — spraw!”

Czas liczy się od „spraw” do chwili, kiedy
po obciążeniu wiadra dokola, pierwszy strażak
z drążka saczka podaje „gotowe”. Uważać na
odpowiedni rozrost ćwiczących.

„Łaucuch wodny — ziół!”

Ćwiczenia taktyczne.

„Do — narzędzia! Wszystkie narzędzia —
chwyc! Do wspinalni — biegiem marsz! (Ob-
sługa sikawki ustawa w tym czasie sikawki w
odpowiednim miejscu, tak, aby pracownik
mógł swobodnie wejść na drabinę i linę wężo-
wą 45 mtr. mogła być rozłożona bez skrę-
tów). Narzędzia na ziemię — ziół!”

„Wszystkie narzędzia — spraw!”

„Po drabinach w dół — marsz! Narzędzia
— ziół! Narzędzia — chwyc! Na poprzednie
miejsca — biegiem marsz! Narzędzia na zie-
mię — ziół! Od narzędzi!”

Czas liczy się od „spraw” do chwili poda-
nia przez pradownika „woda naprzód” i od-
ręzenia drążka sikawki o zderzak.

Po ukończeniu wszystkich ćwiczeń dowód-
ca zarządza zbiórka drużyny przed stołem se-
drowskim komendy: „Droty! — w dousze-
rę! Zbiórka!” i następnie tak w części i w
stronki podaje.

Dla strażyc grupy III

Masztra:

Jak dla grupy IV

Drabiny przystawne:

Jak dla grupy IV.

Drabina Szczerbowskiego dolne przęsło

Jak dla grupy IV.

Bosaki:

Jak dla grupy IV

Linia wężowa:

Jak dla grupy IV

Sikawka:

Jak dla grupy IV

Sprawienie drabiny Szczerbowskiego jako zosa- tanej, albo francuskiej na całą wysokość:

„Obsługa drabiny Szczerbowskiego (francu-
skiej) Do — drabiny! Drabine na ramię —
chwyc! Do wspinalni — biegiem marsz! Dra-
bina na ziemię — ziół!”

„Drabine Szczerbowskiego (francuska) z
wejściem strażaka do wierzchołka — spraw!”

Czas liczy się od „spraw” do wyrzucenia
raka w bok, po uprzednim zaczepieniu się stra-
żaka za trzęsółnikiem za ostatni szczebel dra-
biny.

„Po drabinie w dół — marsz! Drabiny
Szczerbowskiego (francuska) — ziół!”

„Drabine na ramię — chwyc! Na poprzec-
dnie miejsce — biegiem marsz! Drabine na zie-
mię — ziół! Od drabiny!”

Ćwiczenia ratownicze. Uratowanie jednego człon- wika i samoratowanie.

„Ratownicy! Do — hakówki! Hakówkę —
chwyc! Do wspinalni — biegiem marsz! Ha-
kówkę na ziemię — ziół!”

„Ratowanie i samoratowanie się z II o-
drzędzia narzędzia ratowniczo — spraw!”

Czas liczy się od „spraw” do chwili, kie-
dy strażak, który poprzednio pomagał przy
ratowaniu, po opuszczeniu się drążego ćwic-
zącego po linie, odciążą linę i schodzą po
hakówce dotknąć ziemię nogami.

„Hakówki — chwyc! Na poprzednie miej-
sca — biegiem marsz! Hakówkę na ziemię —
ziół!”

„Od — hakówki!”

Łaucuch wodny.

Jak w grupie IV.

Ćwiczenia taktyczne:

„Do narzędzia! Wszystkie narzędzia —
chwyc! Do wspinalni — biegiem marsz (ob-
sługa sikawki ustawa w tym czasie sikawki tak
aby możliwe było sprawienie sikawki na 2
drabiny 1 po hakówce na II piętro, 2. po dra-
binie Szczerbowskiego lub francuskiej)! Narzę-
dzia na ziemię — ziół!”

„Wszystkie narzędzia — spraw!”

„Po drabinach w dół — marsz! Narzędzia
— ziół!”

„Narzędzia — chwyc! Na poprzednie miej-
sca — biegiem marsz! Narzędzia na ziemię —
ziół! Od — narzędzi!”

Czas liczy się od „spraw” do chwili poda-
nia przez pradowników „woda naprzód” i u-
drężenia drążka o zderzak sikawki.

Dla strażyc i dy II

Masztra:

Jak w grupie IV

Sprawienie drabin hakowych.

„Obsługa drabin hakowych! Do — drabiny!
Drabiny — chwyc! Do wspinalni — biegiem
marsz! Drabiny na ziemię — ziół!”

„Hakówki sposobem łącznicowym do III
piętra i z powrotem — spraw!”

Czas liczy się od „spraw” do chwili kiedy
ostatni schodzący na dół strażak nogami do-
tknie ziemi.

Po złożeniu drabin na ziemi przy wspinalni
„Drabiny — chwyc! Na poprzednie miejsca —
biegiem marsz! Drabiny na ziemię — ziół!
Od drabiny!”

Linia wężowa:

Jak w grupie IV

Sprawienie drabiny trzyprzędowej francuskiej lub francuskiej na całą wysokość.

„Obsługa drabiny trzyprzędowej (francuskiej)
Do — drabiny! Drabine na ramię — chwyc!
Do wspinalni — biegiem marsz! Drabine na
ziemię — ziół!”

„Drabiny trzyprzędowej (francuska) na całą wy-
sokość — spraw!”

Czas liczy się od „spraw” do „gotowe” po
dostawieniu drabiny do wspinalni. Nie wcho-
dzić po drabinie.

„Drabine — ziół!”

„Drabinę na ramię — chwyc! Na poprzednie miejsce — biegnem marsz! Drabinę na ziemię — złóż! Od — drabiny!”

Sprawienie przyrzędu ratowniczego i uratowanie trzech ludzi.

„Obsługa przyrzędu ratunkowego! Do — przyrzędu! Narzędzia — chwyc! (przyczyrzą i linkówkę)! Do wspierali — biegnem marsz! Narzędzia na ziemię — złóż!”

„Przyrząd ratunkowy na III bierzo z uratowaniem trzech ludzi — spraw!”

Czas ikey się od „spraw” do dotknięcia ziemi nogami przez trzeciego z uratowanych.

„Przyrząd ratunkowy — złóż!”

„Narzędzia — chwyc! Na poprzednie miejsce — biegnem marsz! Narzędzia na ziemię — złóż! Od — narzędzia!”

Sprawienie drabiny mechanicznej.

(Drabina mechaniczna stoi przy wspierali). „Obsługa drabiny mechanicznej! Do — drabiny!”

„Drabinę mechaniczną na całą wysokość — spraw (nie wchodzić po drabinie)!..

„Drabinę mechaniczną — złóż! Od — drabiny!”

Cwiczenia taktyczne.

„Do narzędzi! Wszystkie narzędzia — chwyc! Do wspierali — biegnem marsz! (Siłkawkę molową lub konną ustawia się tak, aby możliwe było sprawienie dwóch próbów po drabinie mechanicznej i drabinie rozsuwanej). Narzędzia na ziemię — złóż!”

„Wszystkie narzędzia — spraw!”

„Po drabinach w dół — marsz! Narzędzia — złóż!”

„Narzędzia — chwyc! Na poprzednie miejsce — biegnem marsz! Narzędzia na ziemię — złóż! Od — narzędzia!”

Czas ikey się od „spraw” do chwyc, kiedy wszyscy zajęli przepisane miejsca i kiedy uratowany (rabuje się tylko 1 osobę), dotknął ziemię nogami.

Uroczysta dekoracja zasłużonego działacza

W dniu 7-go maja br. odbyła się w sali posiedzeń Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu bardzo podniosła uroczystość odtkorowana **ZŁOTYM ZNAKIEM ZWIĄZKU**

Naczelniemu Dyrektorowi Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych p. inż. Franciszka Baranowskiego. Dekorację dokonał w imieniu Zarządu Głównego p. generał Taszak jako Wiceprezes Zarządu Głównego, w obecności naczelnego inspektora p. Milewskiego, prezesa Okręgu Stołecznego p. naczelnika Wydziałów

i kierowników Oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych oraz zaproszonych gości. Wrecając zaszczytne odznaczenie podkreślił p. generał Taszak w dłuższym przemówieniu wybitne zasługi Naczelnego Dyrektora p. Baranowskiego na polu strażactwa ożystego, które znalazły uznanie w jednorodnych uchwałach Zarządu Poznańskiego Okręgu jako wnioskodawcy i Zarządu Głównego oraz Rady Naczelnej Związku oraz zjednały mu szacunek szerokiej mas działaczy pożarniczych. Pan naczelnik inspektor Milewski złożył następnie

in Wojskowego Szczęsnoławskiego, prezesa Okręgu Pomorskiego p. starosty Kalkstein, członków Zarządu Poznańskiego Okręgu Wojewódzkiego pp. starosty Kasprzaka, prezesa Oddziału Powiatowego Richtera, naczelnika Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych Zielńskiego, prezesa Oddziału Powiatowego Nowackiego, Wojewódzkich inspektorów pożarnictwa drubów Buszy i Roszczyka, pp. naczeln

p. inż. Baranowskiemu serdeczne życzenia w imieniu własnym i strażaków, którzy w czasie 17-letniej działalności mieli możność obserwować troskę p. inż. Baranowskiego o rozwój obrony przeciwpożarowej. Życzenia składał również prezes Okręgu Pomorskiego p. starosta Kalkstein, podkreślając rozwój strażactwa pomorskiego od chwili przylączenia Województwa Pomorskiego pod względem

ubezpieczeniowym do Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu i życzenie odnoszenie się p. Naczelnego Dyrektora do straży z tonu przywiązania.

Po tych przemówieniach zabrał głos p. naczelny dyrektor Inż. Baranowski, oświadczając, że nie zasłużył na tak wysokie odznaczenie i także wielkie wyróżnienie, gdyż to co czynił należało do jego obowiązków służbowych. Że jego praca wydała debet wyniki jest zasługą wszystkich jego współpracowników, którzy z nim na tym polu rozwijali swoją działalność oraz zasługą tej licznej rzeszy strażaków ochotników, którzy gorliwie i bezinteresowną działalnością doprowadzili do obecnego roz-

woju strażeństwa i obrony przeciwpożarowej.

Wspólną fotografią zakończono tę oficjalną część uroczystości.

Następnie podejmował p. naczelny dyrektor Ba-

ranowski wszystkich obecnych na uroczystości w salach klubu towarzyskiego, gdzie w tradycji przyjęcia wygłoszone było przemówienie, w którym podkreślano zasługi odznaczonych na polu strażeństwa, na polu ubezpieczeniowym oraz działalność jego jako obywatela patrioty.

Zarządy Oddziałów Powiatowych i straży pożarnych nadały za okazji tego wyróżniającego odznaczenia życzenia na osobnych telegramach i dyplomach.

Okólniki Zarządu Głównego

OKÓLNIK Nr 723.

W sprawie podatku od nieruchomości od O. S. P.
Podajemy do wiadomości treść okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 15. 12. 1936 r. L. D. V. 30464/336 w sprawie podatku od nieruchomości od ochotniczych straży pożarnych.

Do wszystkich izb i urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że ochotnicze straże pożarne, działające na podstawie ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365) i rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 35), uważać należy za instytucje dobroczynne w rozumieniu przepisów art. 2 p. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. I. 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 3 poz. 14). Wobec tego nieruchomości, stanowiące własność ochotniczych straży pożarnych, wolne są od podatku od nieruchomości, pod warunkami wskazanymi w art. 2 p. 2 dekretu o podatku od nieruchomości, tj. o ile te nieruchomości lub ich części nie przynoszą dochodu przez wynajęcie lub wydzierżawienie oraz gdy nie są zajęte przez przedsiębiorstwa wymienionych straży.

Dyrektor Departamentu (—) dr J. Labowicki.*

Okólnik powyższy został ogłoszony w Dz. Urzędowym Min. Skarbu Nr 34, poz. 1034 z dnia 30 grudnia 1936 r.

Okólnik nr. 733.

W sprawie podatku od lokali.

Stwierdziwszy w kilku preliwacjach budżetowych za rok 1937/38 pozycję „podatek lokalowy” — wyjaśniamy się co następuje:

Zgodnie z Ustawą z dnia 2 sierpnia 1936 r. art. 3 pkt. 3 (Dziennik Ustaw R. P. Nr. 76 z r. 1934 poz. 718) — Związek Straży Pożarnych R. P., a tym samym wszystkie jego ognia zwolnione są od placenia podatku lokalowego. Wobec powyższego Okręg i Oddziały, które dotychczas były podatki płaciły, winny wnieść do odpowiednich władz skarbowych podanie o zwolnienie na przyszłość od obowiązku uiszczania wspomnianego podatku.

Okólnik nr. 736.

W sprawie ekspozycji do Muzeum Strażackiego.

W posiadaniu niektórych straży pożarnych, Zarządów Must, a niejednokrotnie i osób prywatnych znajduje się wiele zabytkowych przedmiotów, związanych z historią rozwoju pożarnictwa; są one rozproszone i ulegają powolnemu zniszczeniu, podczas gdy przez zgromadzenie ich w jednym miejscu i otoczenie należyty opieką można stworzyć cenną ekspozycję dzieł sztuki pożarnictwa polskiego.

Powodowany tą myślą Zarząd Główny Związku rozpoczął prace nad zorganizowaniem Muzeum Strażackiego, działające w porozumieniu z Dyrek-

cją Muzeum Prehistorii i Geol. i, idea znof aru wala swa pomoc fachowq.

Obecnie najblizsiaz srawa jest odszkodanie i zabezpieczenie od zniszczenia rozproszonych w całym kraju zabytków. W miarę możliwości zabytki te będą mogły znajdować pomieszczenie w Muzeum Strzeleckim, do czasu zaś przyznawania na ten cel odpowiedniego lokalu, — winny być zliwenturyzowane i zabezpieczone na miejscu.

W związku z powyższą sprawą zechcą stuzie drogą służbową wysłać Zarządowi Okręgowemu informacje o znajdujących się na ich terenie zabytkowych obiektach sprzętu palnizniczego i innych przedmiotach, wiążących się z historią palniznictwa.

Informacje te winny zawierać:

- a) szczegółowy opis przedmiotu z podaniem wymiarów;
- b) wskazanie miejsca, gdzie przedmiot się znajduje, czyj jest własnością, w jakim jest stanie i w jakich warunkach jest przechowywany;
- c) czy właściciel przedmiotu otów byłby od stanu do Zwiazkowj, celem pomieszczenia w Muzeum i na jakich warunkach;
- d) fotografia, chociażby amatorska przedmiotu.

Po otrzymaniu tych informacji Zarząd Okręgowy skompletuje się z zainteresowanymi, co do dalszego załatwienia sprawy.

Okólniki Okręgu

OKÓLNİK NR 2/37.

Zarząd Okręgu VII, Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego w Poznaniu urzadz w miesiacu maju r. b. Incznie z Okręgowym Mandatarniczem Strzelectwa proponując zwody strzelckie p. n. „10 strzelców ku Chwałe Ojczyzny”.

Zwody te mają na celu rozprzeczowanie sporu strzelckiego, jako sporu olbrzy narodowe wśród najszerszych mas społeczeństwa.

W związku z tym Zarząd Okręgu Wojewódzkiego Zw. Str. Pol. R. P. zwraca się z gorącym apelem o jaknajszersze poparcie akcji strzelców przetrzymowych oraz o umożliwienie — niekoni strażu do wzięcia gremialnego udziału w tej akcji, która jest sprawdzeniem gotowości obywateli szerokiego społeczeństwa.

Za strzelanie — zrymawane, będą odznaki strzelckie.

Z akcji tej Oddziały Powiatowe zadbają pisemnie o sprawozdanie do dnia 15 czerwca rb.

Zarząd

OKÓLNİK NR 3/1937

w sprawie raportów o pożarze.

W ślad za zarządzeniem zawartym w „Strazaku Wielkopolskim” nr. 11 z listopada 1936 r. przypominamy, że raporty o pożarze wraz z wnioskami o nienie winny być przesyłane w jak najkrótszym terminie na pożarze do właściwego Oddziału Powiatowego, a nie do Okręgu Wojewódzkiego. Właściwy Oddział przesyła wniosek o nienie inspektorowi Z. U. W. wraz, bezpośrednio do Z. U. W. w Poznaniu, raport zaś zatrzymuje w swoich aktach Raport o rezultacie akcji ratunkowej oraz wniosek o nienie winien być potwierdzony przez wódtę lub burmistrza — winny w której miał miejsce pożar. Je

żeli w akcji ratunkowej brała udział motopompa — raport musi zawierać dane, co do czasu jej działania. Gdy była to motopompa na samodzielnym silniku również podać ilość przebytych o, obie strony kilometrów. Raporty, które wylug do Z. U. W. w terminie spóźnionym (po 3 tygodniach od dnia pożaru) pozostają niezatwierdzone.

Każdego roku w styczniu Oddziały Powiatowe przesyła do Okręgu zestawienie pożarów z podaniem, ile strażi przy poszczególnych pożarach brało udział.

Zarząd.

OKÓLNİK NR 4/1937

Bezpłatne korzystanie z telefonu i telegrafa w celach alarmowych.

Ustawa o ochronie przed pożarami i innymi kl. skami z dnia 13 marca 1934 r. nakłada w art. 27 na każde mieszkanca, bez względu na jego obywatelstwo, wiek, płeć, zniecie, imieście zamieszkania lub przebywania, obowiązki niezwłocznie zgarniowania najbliższej strażi pożarnej lub jednostki państwowych organów bezpieczeństwa władzowych właściwych władz (np. wódt lub sołtysa) w razie zauważenia pożaru lub innej klęski albo potrzeby ich powstania. Jeżeli straż pożarna względnie posterunek P.P. znajduje się w dużej miejscowości, zgarniowanie nie sprawia trudności, za tym też kto urazicie niebezpieczeństwo zauważył, winien o tym donieść natychmiast przy czym należy dokładnie określić miejsce pożaru lub innej klęski, licząc przedstawić się na srawa, gdy na miejscu nie ma strażi ani też posterunku policyjnego.

Widane ostatnio rozporządzenie wykonawcze do ustawy o ochronie przed pożarami i innymi kl. skami, które położył umieszczaamy, upowadnia każdą osobę, która zauważyła pożar lub inną klęskę do wszczęcia alarmu drogą telefoniczną względnie telegraficzną przy czym rozmowy telefoniczne względnie telegramy takie nie tylko, że są bezpłatne ale mają jeszcze pierwszeństwo przed innymi rozmowami.

Z uwagi na konieczność szybkiego zgarniowania strażi pożarnej przy wszelkich pożarach winna się straż pożarna postarać o to, aby natychmiast rozporządzenie dotarło do wiadomości wszystkich obywateli. Należy więc wykorzystywać wszelkie możliwe zebrania, konferencje, by podać to zarządzenie do wiadomości. Należy poprosić księży proboszczów, pp. kierowników szkół i właścicieli większych zakładów przemysłowych, aby również postarali się do wiadomości obywateli i sposób wyznaczenia służby pożarnej.

Zarząd

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 28 lutego 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Komunikacji i Spraw Wewnętrznych o trybie postępowania przy zgarniawaniu w drodze telegraficznej lub telefonicznej o wypadkach klęsk żywiołowych, spadków rabinukowych i katastrof.

(Dzien. Ust. R. P. Nr. 17 z dnia 16 marca 1937, poz. 114)
Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 13 marca 1934 roku o ochronie przed pożarami i innymi kl. skami (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 368) oraz art. 24 ust. 3 i 5 i art. 53 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o pocztach, telegrafach i telefonach (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządza się co następuje:

§ 1. W przypadkach pożarów, epidemii, narażeń w zbawstwo wsi, katastrof, nieszczęśliwych wypadków lotniczych i przyswojonych ludobójstw, jak również innych nieszczęśliwych, spowodowanych żywiołowymi zdarzeniami, lub w razie groźby ich powstania, urzędy pocztowe (agencja) obowiązane są do bezpłatnego przesłania telegrama lub przeprowadzenia rozmowy telefonicznej, skierowanych w tych sprawach o pomoci do organów bezpieczeństwa publicznego i innych właściwych władz lub straży pożarnej (pogotowia).

Telegramy te i rozmowy telefoniczne noszą nazwę alarmowych i oznaczone są słówkami służbową — ADP —.

§ 2. Do nadania telegramu alarmowego lub przeprowadzenia rozmowy telefonicznej alarmowej uprawniona jest każda osoba. Osoba ta powinna podać urzędowi pocztowemu (agencji) swe imię, nazwisko, oraz dokładny adres, a na żądanie urzędu pocztowego (agencji) wyłożyć wnoszek stały.

§ 3. Telegramy i rozmowy telefoniczne alarmowe powinny być pod względem kolejności w przekazywaniu, względnie przeprowadzaniu, traktowane jako telegramy, względnie rozmowy telefoniczne, służbowe pilne.

§ 4. Rozmówca niniejsze władz w życiu z dniem ogłoszenia

Minister Poczt i Telegrafów. E. Kosiński

OKÓLNIK Nr 5/1937.

W związku z rejestracją Stowarzyszeń Ochotniczych Straży Pożarnych komunikujemy, że podania o rejestrację winny być przesłane za pośrednictwem właściwych Starostów do Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu. Przedtem Stow. Ochot. Straży Pożar. walcia w najbliższym urzędzie pocztowym kwotę zł 1,— na rejestrację (konto P. K. O. nr 73) Monitor Polski wgl. 1,30 na rejestrację i egzemplarz Monitora, w którym ogłoszono zarządzenie stow. ochot. straży poż. Odcinek, biuletyn P. K. O. „potwierdzenie dla wpłacającego” dołącza się do podania o rejestrację.

W żadnym wypadku nie należy strudnąć procedury rejestracji czy to przez przesyłanie gotówki lub w znaczkach (1 zł lub 1,30) do Urzędu Wojewódzkiego. W wypadku takim następuje zwrot pieniędzy lub znaczków, co spowoduje niepotrzebne koszty na rzecz straży. Tak samo straż nie wyślania odcinka biuletynu P. K. O. jako dowodu wpłaty nie mogą żądać z redakcji Monitora rachunku, gdyż jego nie otrzymają. Abyby pozostał kwit rozchodowy w kasie, należy sporządzić odpis po potwierdzeniu przez prezesa i skarbnika straż.

Zarząd

Dł. Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu otrzymano listy poniższy okólnik do ogłoszenia.

OKÓLNIK

Do Wszystkich

Zarządów Gmin Miejskich i Wiejskich

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych upoważniło Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu do czynienia wydatków z sum ustawowych przewidzianych na cele przeciwpożarowe na teren tutejszego Województwa. W związku z tym przypominamy, że w myśl art. 40 ustawy o ochronie przed

pożarami i innymi klęskami z dnia 13 marca 1934 r. ze sfinansowaniem na cele przeciwpożarowe korzystać mogą przede wszystkim te gminy, które wykazały odpowiednie zainteresowanie t. j. posiadają własne fundusze na akcje przeciwpożarową w swoich budżetach.

Z dotychczasowych wniosków o udzielenie zapomóg wynika, że zapotrzebowanie na sprzęt przeciwpożarowy jest ogromne, bo przekracza, na terenie województwa, osiemnastosem kwotę pół miliona złotych. Zainteresowanie własne gmin tj. posiadane na ten cel fundusze są jak niśle, że pokrywają zdawkowo małą część potrzeb.

Gminy spodziewają się wydanej pomocy z strony funduszu centralnego, a tym czasem fundusze tei jest tak niśle, że subwencje udzielone przez Zakład będą tylko nikłym uzupełnieniem tych sum, jakie przewidziano w swych budżetach Gminy lub Gromady. Wobec takiego stanu rzeczy subwencja uzyskana od Zakładu winna pójść przede wszystkim na wydatki najpilniejsze, a więc na zakup nowych wozów, bez których nawet najbiedniej wyszkołona straż, dostatecznie wyposażona w inny sprzęt staje bezradna wobec klęski pożaru.

Ponajmniej wydatkami jak zaznaka dla Okręgu Związku Straży Pożarnych R. P. wplywy na sprzęt masę instruktorów przeciwpożarowych itp. z u poważnieniu Ministerstwa może Zakład rozprawa dził w terenie województwa poznańskiego pod postacią zasiłków na

sprzęt zwykły	35.000,—
sprzęt motorowy	40.000,—
zapotrzebowanie wodne	2.500,—
budowe remiz	3.800,—

Ponajmniej Zakład musi odstawić do dyspozycji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych kwotę złotych 75.500,— na sprzęt specjalny, cele organizacyjne itp. Z uwagi na to, że plany zapotrzebowania są niejednoznacznie mało realistyczne, a sumy faktycznie nam dysponowalne stoją w dysproporcji do potrzeb terenu — Zakład zwrócił się do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, by za ich wielką i pośrednictwem przeprowadzić fundusze tam, gdzie potrzeby są stosowo palące, a gminy wykazały od powiednie zainteresowanie.

Panowie Przewodniczący mając do pomocy powiatowych instruktorów pożarniczych nadseła nowe plany zapotrzebowania w ramach, jakie Zakład po da osobno. Dotyczy to przede wszystkim pozycji na sprzęt zwykły.

Kwestie zapotrzebowania w sprzęt zwykły zechca zatem Gminy uzgodnić z właściwymi instruktorami pożarnictwa wgl. Oddziałami Powiatowymi Związku Straży Pożarnych R. P. w terminie nazłowie jak najkrótszym. Zwracamy również uwagę a to, że wniosków o udzielenie zapomóg na budowę względnie remont remiz nie będziemy już uwzględniać, bowiem wplynęło już ich więcej niż mogli uwzględnić budżety miliona z funduszu. Przygotowawcze prace do preliminarza zapotrzebowania na r. 1938 należy poczynnć już teraz bowiem przewidujemy, że w sierpniu zwrócimy się do Gmin za pośrednictwem instruktorów pożarnictwa o dostarczenie odpowiednich materiałów, w których należy również wykazać fundusze własne.

Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu

(—) F. Baranowski

(a 7 P. Bryanowski naczelny dyrektor)

Kiedy niewolno nam kupować sztandaru

W każdej organizacji widocznym znakiem jedności w dążeniu do obranych celów i symbolem ideału organizacyjnego jest sztandar. Jest to znak, pod którym członkowie organizacji gromadzą się we wszystkich ważnych i ważniejszych chwilach jej istnienia, za którym kroczą pełni dumy z wieloletniego dorobku i owocnych wysiłków pracy. Posiadanie sztandaru jest dowodem, iż organizacja znajduje się w szczęśliwym punkcie swego rozwoju, jest widocznym znakiem, że jego sprawienie poprzedził nierzadko długi okres pełnej pracy w dążności do prowadzenia organizacji ku wszechstronnemu wykonaniu założonych zadań obranego celu.

W Stowarzyszeniu Ochotników Straży Pożarnej praca jest trudna i wymagać musi więcej niż gdzie indziej ofiarności. To też jest rzeczą powszechnie znaną, iż strażnicy przedują poświęceniem. Wiele bowiem trzeba ciężar i wiele przemysłowych starań, aby straż zaopatrzyć w potrzebny sprzęt bojowy i należycie wyszkolić. Wszakże celem straży jest niesienie pomocy bliższym w czasie klęsk żywiołowych, a tego celu nie można wykonać z gołym rękoma. Trzeba się uzbroić w odpowiedni sprzęt, bez którego straż pożarna jest jak wojsko bez amunicji i karabinów. Nie może zwyciężyć takie wojsko, co więcej, nie może nawet osłabić się strażą do bólu.

To też musi wywoływać zdziwienie, kiedy się widać, na szczególnie nader rzadko, iż pewne strażnice kładą nacisk raczej na rzecz drugorzędnej np. kupując drogiemu sztandary, wtedy gdy nie mają w porządku węży lub siłowników, lub wozów jak nawet nie posiadają itp. Zdziwiają się nawet wypadki, iż strażnice przesyłają do najrozmaitszych instytucji wnioski o subwencje na zakup sztandaru, pisząc przy tym, że brak im funduszy własnych nawet na zakup sprzętów. Tak się wolno i chętniej się słyszy tłumaczyć, że przy uroczystości poświęcenia zbierze się fundusze na zapłacenie sztandaru i na kupno sprzętu. Na kupno sztandaru w żadnym razie subwencji się nie udzieli. Akcja subwencjonowania dotyczy bowiem właściwego celu istnienia straży t. j. na za zadanie ułatwić jej nabycie sprzętu i e kwintka bojowego. Zakup natomiast sztandaru jak i amandamentu galowego pozostać powinien ścisłą stowarzyszenia, aby we własnym zakresie i własną wydatkami pomysłowości dążyć do jego posiadania, wtedy gdy może powściągnąć, że nie brak mu czegoś do usprawnienia akcji bojowej. Zawsze należy pamiętać, iż lepsza jest ta straż przede wszystkim, która ma lepiej utrzymany sprzęt i lepiej wyszkolony obsług, gdyby nawet przez długie lata pozostał musiła bez sztandaru.

Kurs pożarniczy II stopnia w Gnieźnie

W czasie od 15 do 21 marca br. Oddział Powiatowy w Gnieźnie zorganizował kurs pożarniczy II stopnia dla naczelników i dowódców plutonów straży pożarnych z terenu powiatu, miasta Gniezna i formacji wojskowych garnizonu Gniezno.

Alkoholenci kursu pożarniczego I i II stopnia w Gnieźnie.

Kurs liczył 46 uczestników. Komendantem był instruktor Okręgu dh. mł. instruktor Teichert Jan, szefem dh. aspirant Laskowski.

Zakończenie kursu odbyło się w obecności inspektora wojewódzkiego dh. T. Śleszy, prezesa Rady Oddziału Powiatowego dh. Marońskiego, prezesa Zarządu Oddziału Powiatowego dh. Helnińskiego, członków Zarządu Oddziału Powiatowego, przedstawicieli władz wojskowych, starostwa i władz miejskich.

Program

Powiatowego Zarządu w Ostrowie Wlkp. w dniach 5. i 6. VI. 1937 r. połączonego z zawodami dla straży grupy II i III powiatowych powiatów województwa poznańskiego, oraz obchodu jubileuszowego O. S. P. w Ostrowie Wlkp.

- Dzień 5-go czerwca:**
- godz. 12,00 Hejnał i wciągnięcie chorągwi na maszły wycią strażackiej.
 - .. 13,30 Zbórka wszystkich straży biorących udział w zawodach konkursowych na stadionie P. W. i W. P., raport po czym przemarsz na stadion K. P. W., gdzie odbędą się zawody dla straży grupy II, III i IV. Po zawodach ćwiczenia jednostkowe.
 - .. 19,00 Kolacja.
 - .. 20,00 Capstrzyk. Odczytanie na rynku rozkazu rządowego i odśpiewanie modlitwy wieczornej.

- Dzień 6-go czerwca:**
- godz. 5,30 Dalszy ciąg zawodów.
 - .. 6,30 Publika orkiestry S. O. S. P. Ostrow.
 - .. 7,30 Przyjęcie delegacji w Strzelnicy Miejskiej.
 - .. 8,30 Raport i wymarsz na nabożeństwo.
 - .. 9,00 Nabożeństwo.
 - .. 10,00 Przyjęcie straży powiatu ostrowskiego, dekoracja członków, poświęcenie motopompy, defnada.
 - .. 11,00 Akademia.
 - .. 12,00 Alarm straży miejscowej.
 - .. 13,00 Przerwa obiadowa, obiad żołnierski.
 - .. 14,15 Wymarsz na Szczygłowskie, gdzie odbędą się zawody hydrobalu.

- .. 15,30 Zawody hydrobalu o puchar wędrowny.
- .. 19,00 Ogłoszenie wyników zawodów hydrobalu.

Program

urczystość koncentracji oddziałów O. S. P. powiatu krosztyńskiego połączonej z 30-leciem I poświęceniem sztandaru w Pogorzeli

w dniu 26 i 27 czerwca 1937 r.

Dnia 26-go czerwca:

- godz. 10,00 Zbiórka zespołów lekkoatletycznych na boisku i raport.
- .. 10,15 rozpoczęcie zawodów lekkoatletycznych.
- .. 12,00 Obiad.
- .. 13,30 Dalszy ciąg zawodów.
- .. 19,00 Kolacja.
- .. 21,00 Cegolczyk.

Dnia 27-go czerwca:

- godz. 5,30 Pobudka.
- .. 6,00 Zawody grupy IV dla rejonów VIII i IX.
- .. 8,30 Zbiórka towarzyszy miejscowych i Stowarzyszeń O. S. P.
- .. 9,00 Wymarsz do kościoła na nabożeństwo.
- .. 9,15 Raport i przejazd.
- .. 9,30 Msza św.
- .. Po mszy św. poświęcenie sztandaru, przemówienie, ślubowanie i defilada.
- .. 11,30 uroczyste zebranie na sali p. Boroskiego.
- .. 12,00 do 14,00 Przerwa obiadowa.
- .. 14,15 Dalszy ciąg zawodów.
- .. Rozpoczęcie zabawy labowej.
- .. 17,00 Ogłoszenie wyników z zawodów lekkoatletycznych.
- .. 18,00 Zakończenie zawodów.
- .. 21,00 Zabawy na salach pp. Przybyłskiego i Boroskiego.

Kurs pożarniczy I stopnia w Śremie

W czasie od 19. I. 37 do 28. II. 37 odbył się w straży śremskiej kurs luźny I stopnia dla członków czynnych, członków z j. sam. poż. i członków harcerskiego oddziału pożarnego. Wykłady oraz ćwiczenia na kursie przeprowadzali instruktor powiatowy dh. aspirant Stempa, naczelnik rej. dh. Raszewski, instruktor P. C. K. p. Górny. W dniu 28 lutego odbył się egzamin w wyniku czego 31 druhów i druhów otrzymało świadectwa I stopnia.

Absolwenci kursu pierwszego I stopnia w Śremie zorganizowanego przez Stow. O. S. P. Śrem dla suchych członków i członków z j. sam. poż.

towy dh. aspirant Stempa, naczelnik rej. dh. Raszewski, instruktor P. C. K. p. Górny. W dniu 28 lutego odbył się egzamin w wyniku czego 31 druhów i druhów otrzymało świadectwa I stopnia.

W dalszym ciągu wyszkolenia Oddział Powiatowy zorganizował dla straży śremskiej kurs II stopnia w czasie od 30. III. do 4. IV. 37. Kurs, zakończyło 16-tu druhów i 1 samarytanika.

Przewodzącym Komisji Egzaminacyjnej był instruktor Okręgu dh. Teichert Jan. Członkowie dh. prezes Cofta i instruktor powiatowy dh. Stempa Słaniszew.

Z życia Jednostki Żeńskiej Służby Samarytańskiej Pożarniczej w Czarnkowie n/W.

Z inicjatywy druha Prezesa Oddziału Powiatowego Imięcego Klasy i druha naczelnika Włodarczka, została zorganizowana w czerwcu 1936 r. w Czarnkowie Żeńska Jednostka Służby Samarytańskiej - Pożarniczej. Jednostka liczy 13 druhów i wszystkie posiadają kompletne umundurowanie.

Dnia 21 czerwca ubiegłego roku obchodziło Stowarzyszenie O. S. P. uroczyste poświęcenie sztandaru i motopompy. W tym to dniu zaszczycili nas swą obecnością, p. generał Taczak i druż. inspektor Husza. Już od samego rana pełniłymi służbę samarytańską. Kilku druhów pokaleczyło sobie ręce przy ćwiczeniach, gdzie z winną zrzecznością opatrzyliśmy rany. Pozostawmy też bardzo cieknie druhom przy urządzeniu jakiegokolwiek imprezy.

Co środę urządzamy zbiórki, a jeżeli czas pozwoli to zbieramy się dwa razy w tygodniu. Drużni chętni i regularnie przychodzą na zbiórki. Wykłady przeprowadza dh. Komendantka, a ćwicze-

nia prowadzi z nami dh. naczelnik Włodarczek.

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia urządziliśmy tradycyjny „Opłatek”.

Czarnków na ogół nie słynie z kłesk pożarowych, blisko rok nie było żadnego pożaru. Odrzuca 4 marca 1937 r. po południu odzywał się trąbki alarmowe. Dowiadujemy się, że w polskiej wiosce Brzeźno, położonej ok. 5 km od miasta wybuchł pożar. Na głos pierwszej trąbki alarmowej pospieszyliśmy do remizy, skąd z druhami pojechaliśmy do pożaru. Na miejscu pożaru udzieliliśmy kilka opatrunków głowy, szyi i rąk. Oczem udzieliłszy w 13-tu wypadkach pierwszej pomocy.

Nadmienić należy, że nasza jednostka posiada dwie własne apteczki oraz 1-dną parę noszy.

Helen Włodarczówna

komendantka Jedn. Żeńsk. S. S. P. — Czarnków.

Kurs samarytańsko-pożarniczy w Poznaniu

W czasie od 16—30 kwietnia b. r. został zorganizowany przez Poznański Okręg Wojewódzki w Ośrodku Wychowania Fizycznego w Poznaniu, — kurs wyszkoleniowy dla kandydatek na komendantki drużyn w miastach, w których w roku bieżącym będą organizowane jednostki samarytańskie.

Kurs liczył 21 uczestniczek z następujących miejscowości: Koronowa, Nakła, Fordon, Czempinia, Sołca Kujawskiego, Wołstrza, Swarzędz, Rakoniewice, Czarnkowa, Kościana, Niechlów, Wólkowo, Potrzebowa, Siemiatycze, Groszowa, Koźle, Lubonia, Tarnowa - Podgórzne, Jankowice.

Komendantką kursu była dh. Maria Kosibińska. Wykładowcami byli: prelegentki z Związku Obywatelskiej Pracy Kobiet, p. dr. Skorupski i instruktorzy Okręgu Wojewódzkiego.

Wielkie zainteresowanie wywoływały wśród słuchaczek zajęcia praktyczne, szczególnie ćwiczenia z zakresu służby samarytańskiej i ze sprzętem pożarniczym.

Examinii złożyły wszystkie uczestniczki; z tego 5 z wynikiem bardzo dobrym — 12 z wynikiem dobrym i 3 z dostatecznym.

W dniu 30 kwietnia w obecności Prezesa Okręgu Wojewódzkiego p. gen. Taczaka, Inspektora Pożarniczego p. Baszy, delegata Okręgowego Urzędu W. P. i P. W. p. kpt. Haczyńskiego, delegata Zakładu ubezpieczeń Wzajemnych p. inż. Kentzura, Komendanta Okręgowego Ośrodka W. P. p. kpt. Łapińskiego, Komendantów Obwodowej Kom. P. W. i Pow. Kom. P. W. oraz przedstawicieli P. A. Ta odbyło się zakończenie kursu. Na program złożyły się pokazy z zakresu służby samarytańskiej, ze sprzętem pożarniczym i wspólna świątelnia.

Pokazy wykazały wielką sprawność uczestniczek kursu z dziedzin służby samarytańskiej i ćwiczeń pożarniczych, co podkreślił również w swoim końcowym przemówieniu p. gen. Taczak wręczając druhowi świadectwa.

Kurs III i IV stopnia w Inowrocławiu

W czasie od 5—17 kwietnia rb. odbył się w Inowrocławiu kurs III i IV stopnia zorganizowany przez Poznański Okręg Wojewódzki Związku Straży Pożarnych R. P. dla szefowników strazy miejskich i strazy przemysłowych.

W kursie powyższym wzięło udział 20 uczestników. Komendantem kursu był dh. inż. instruktor Grzeszkowski Włodzimierz Szefem kursu dh. aspirant Szczepański Tadeusz. Wykładowcami byli: inspektor Bysz, kpt. Ostrowski, por. Lasota, p. Rajewicz, p. o referenta wojewódzka Kosibińska, inż. instruktor Teichert, inż. instruktor Grzeszkowski i aspirant Szczepański.

Dnia 17 kwietnia w godzinach popołudniowych pod przewodnictwem prezesa Okręgu dh. generała Taczaka odbył się egzamin w wyniku którego 12 uczestników otrzymało świadectwa IV stopnia, 7 świadectwa III stopnia, a 5 otrzymało zaś świadectwa. Po egzaminie w obecności zaproszonych gości z prezesem Rady Oddziału Powiatowego w Inowrocławiu z dh. wicestarostą Śmietanko za czelę rozporządzone ćwiczenia pokazowe, po których dh. generał Taczak zamknął kurs, życząc absolwentom pomyślnych wyników w pracy na swoich placówkach.

Wystawa „Praca i Kultura Wsi“ w Liskowie

W dniach od 8 czerwca do 4 lipca rb. odbędzie się w Liskowie koło Kalisza Wystawa „Praca i Kultura Wsi“.

Wystawa powyższa ma bardzo szeroki zakres, gdyż zadaniem jej jest pokazanie, jak żyje i pracuje wieś polska i jakim zmianom ona ulega. Wystawa ma objąć zarówno zagadnienia materialne jak i duchowe, to też będzie jakby posiadła szkoła wiedzy rolniczej i pracy społecznej na wsi, a równocześnie pokazać miastom życie współczesnej wsi polskiej. Wystawa będzie więc niezmiernie ciekawą dla obu tych czynników, to też poza tysiącami wycieczkami wjeżdżającymi z całej Polski przybędą na nią i liczne wycieczki miejskie. Jest ona tym bardziej aktualna dziś, gdy całe społeczeństwo jest nastawione frontem do wsi. Przewidywana jest frekwencja od 120 do 150 tysięcy osób zdążyć na poprzednią wystawę, urządzoną w r. 1925 o dużo mniejszym zakresie, przybyło przeszło 46 tysięcy osób.

Wystawa obejmiejąca zasadniczo trzy działy: 1) rolnictwo z hodowlą, ogrodnictwem i pszczelarstwem, 2) wiejskich organizacji, w których wystąpią wszelkie zrzeszenia, począwszy od kółek

rolniczych, czy kół gospodni wiejskich, a kończąc na Izbach Rolniczych i centralnych organizacjach zawodowych, zakłady naukowe, doświadczalne, szkoły rolnicze, a wreszcie spółdzielczość rolnicza i instytucje, związane z życiem wsi, jak np. Powiatowy Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych. W dziale 3-cim znajdzie się organizacje społeczne o zasięgu ogólnopolskim, jak L. O. P. P., Polski Czerwony Krzyż i wiele innych, które przy pomocy wystawy będą się starały rozwijać promować swej działalności wśród bratności wiejskiej.

Ze względu na wielkie znaczenie społeczne Wystawy, protektorat nad nią przyjął p. premier gen. Ślawoj Składkowski, a przewodnictwem w Komitecie Honorowym, do którego wszedł cały szereg członków Rządu, przedstawicieli duchowieństwa, naczelnych instytucji społecznych, objął p. J. Piłsudski — Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Do Prezydium Komitetu Wykonawczego wybrało pp.: H. Ostaszewski — starosta kaliskiego, ks. brata W. Biłłuckiego, A. Piłkowskiego — prezesa O. T. O. i J. K. R. w Kaliszu i J. Głusińskiego — Dyr. Nac. Centralnej Kasy Spółek Rolniczych w Warszawie.

Całokształt prac Komitetu skłonił się w licznych sekcjach, przewodniczącemu którejś objął znaną dotychczas społecznie i oświatową. Pod ich przewodnictwem zostały zorganizowane następujące sekcje:

Rolniczo - społeczna — J. Piotrowski, prezes Łódzkiej Izby Rolniczej (p. s. rolniczo - hodowlana — p. A. Piątkowski, p. s. ogrodniczo - pszczelnicza — p. A. Chruszowski, p. s. rolnicza — p. A. Wilka, p. s. społecznych organizacji rolniczych — pp. dyr. I. Kawczak, ks. I. Bekus, dyr. Zarzybski).

Spółdzielcza — p. Fr. Hałkowskiego, dyr. Okr. Związku Spółdzielni Rolniczych i Gospodarczo-Zarobkowych w Warszawie.

Budownictwa Ogólnego i Pełzarnictwa — W. Zieliński, insp. P. Z. U. W. w Kaliszu.

Przemysłu i Chłopskiego — ks. S. Starkiewicz, proboszcz w Brzezinie.

Samorządowa — J. Jellinek, nacelnik Wydziału Samorządowców Woi. Łódzkiego.

Higieny Wsi — dr. M. Kacprzak, prof. Państwow. w Szkole Higieny w Warszawie.

Walki z Alkoholicyzmem — dr. Kosinowski, rad. L. Skowianin.

Opieki Społecznej — K. Janiszewski, prezes Wydziału Opieki Społecznej Woi. Łódzkiego.

Społecznej Obrony Państwa — prof. Stanek zast. dow. 29 p. p. w Kaliszu.

Oświaty i Szkolnictwa — I. Borzęcki, okrę. o wy. inspektor szkoły w Kaliszu.

Etnograficzno - krajoznawcza — I. Kwiatkowski, prezes Polsk. Tow. Krajozn. w Kaliszu.

Poza tym nowo było do życia stworzyć sekcję i kanizacyjną, jak to:

Propagandowa — J. Pietrzak, redaktor „Echo Kaliskiego”.

Gospodarcza — ks. A. Kwiatkowski.

Zjazdowa — I. Kosalska, kierownik O. T. O. i K. R. w Kaliszu.

Imprez i Rozrywek — I. Krakowski.

W Wystawie wzięły udział najwzajemniejsze organizacje działające na terenie wsi oraz stowarzyszenia, znanych ze swej działalności i solidności.

Biura Komiteta mieszczą się w Liskowie k. Kalisza, poczta loco, oraz w Warszawie, ulica Wawrocka 11a, telefon: 520-53, gdzie można otrzymać wszelkie informacje o udziale w Wystawie i organizacji wycieczek.

Wskazówki jak należy organizować wycieczki na Wystawie „Praca i Kultura Wsi” w Liskowie.

W poszczególnych miejscowościach winny powstać Powiatowe Komitety Propagandowe Wystawy „Praca i Kultura Wsi”, które zajęłyby się propagandą Wystawy, jak i zorganizowaniem wycieczek ze swego terenu.

Powiatowe Komitety Propagandowe, powinny starać się o zjednoczenie jak największej ilości uczestników wycieczki, wciągając do powyższej akcji młodzież szkolną, organizacje przyśposobienia wójskowego i wszystkie instytucje społeczno - zawodowe, działające zarówno na terenie miast, jak i wsi, gdyż o ilości uczestników zależy się żądki kulców. Mniejsze grupy otrzymują od 33 do 50% ulgi, zaś przy 200 osobach — 66%, a przy 500—750% ulgi. W razie niemożności zorganizowania samodzielnie podlegaj poproszono ze swego terenu należy porozumieć się z sąsiadami Komitetów Powiatowych. Pociągi popularne nie tylko, że są tanie, ale i wygodniejsze, gdyż idą prędzej i bezpo-

średnio, lecz należy je zamawiać 3 tygodnie na przed w miejscowej Dystrykt Kolejowej za pośrednictwem stacji wyjazdowej.

Wycieczki należy zgłosić do Komitetu najmniej na 3 tygodnie przed terminem, i dopiero po otrzymaniu potwierdzenia zgłoszenia Komitet może zapewnić wszelkie pomoce przy przejazdach nocnych i strażniami.

Wycieczki winny kierować się do stacji kolejowej w Opatówku, odległej od Liskowa o 17 km albo do Kalisza oddalonego o 27 km.

Lokomocja od trzech miejsc będzie zapewniona przy czym wycieczki będą przewożone autobusami, samochodami ciężarowymi lub kózmi. Koszt przejazdu od Opatówka w zależności od środka lokomocji wyniesie od 50 gr do 1 zł.

Wycieczki na Wystawie należałoby zorganizować na dwa dni: przyjazd do Liskowa jednego dnia rano, a wyjazd na drugi dzień wieczorem.

Utrzymanie będzie trojakiego rodzaju, przy czym 3 krotnie posiłki, smaczne i obfite będą kosztować: popularne 1,10—1,20 zł od osoby, jurystyczne 1,50—1,70 i indywidualne od 2 zł wwyż. Poza tym będą liczne i tanie herbaciarnie mleczarnie, bufety itp.

Noclegi będą również trojakiego rodzaju, zbiorowe na stołach w stodołach po 25 gr, zbiorowe na łóżkach od 70 gr do 1 zł i i dwudzielne od 1 do 2 złotych.

5. Bilety wejścia na Wystawie będą kosztowały

	Pojedyncze	Grupowe
Normalne	1,50	1,00
Wjeżdż. szkolne i wojskowe	1,00	0,50

W powyższej opłacie mieści się koszt „Prze wodnika po Wystawie”, wejście na Wystawę oraz na rozmaite imprezy, kino oświatowe itp.

Przesyłając zgłoszenie na wycieczki należy przelać:

1. dokładną ilość osób,
2. rodzaj i ilość posiłków i noclegów
3. datę proponowanej wycieczki
4. rodzaj lokomocji,
5. wpłatę po 2 zł od osoby, która służy jako kaucja i będzie poręczona przy obliczeniach, w razie nie przybycia wycieczki służy ona na pokrycie ewentualnych kosztów i strat Komitetu.

STRAZACY POWIATU ŻŃNISKIEGO ZDOBYWAJĄ P O S I O S.

Podobnie jak w powiecie szubińskim, Oddział Powiatowy zarządził próby sprawności o P O S O. S.

Do próby tej stanęły 4 rejon. Nie możemy po szyczyć się takim rezultatem jak strażacy w powiecie szubińskim, ale i u nas zainteresowanie sprawnością fizyczną było bardzo duże, czego do wodem choćby taki fakt, że jedyną straż przybyła na miejsce sprawności z odległości 15 km. Na własne kontynuujemy dalej zbiórki o zdobywie P O S. i O. S. i napewno wszyscy strażacy (na powiatu odznaki uzyskają, P. O. S. i O. S. zdobyli około 80 strażaków, a wliczając tych, którzy nie odznaki mają, razem jest około 150 strażaków posiadających P. O. S. i O. S.

Głos zbieracza do ludzi dobrej woli

Daszki pomocy ludzi dobrej woli uzupełnien znaczenie mój księgozbiór myśliwsko - przyrodniczy, który odosłaniem bezinteresownie w moim mieszkaniu, (jak w bibliotece publicznej) każdemu pracującemu naukowo. Do tego zbioru poszukuje i nabycam: książki, pisma, kalendarze myśliwskie, autoportrety ludzi zasłużonych w łowiectwie, ekslibrisy, etykiety myśliwskie z flaszek (zubrówka, szel, szaluty, regulaminy, legitymacje, dyplomy, listy i koperty kółek łowieckich, zaproszenia na polowania, bale myśliwskie itp.

Specjalnie proszę o umożliwienie mi nabycia **medali, żetonów i odznak** łowieckich noszonych przy kapturkach lub przy kłanach marynarek, a łączących bezużytecznie po szafadach. Proszę też o medale i odznaki z wystaw łowieckich, tworzących **opiekę nad zwierzętami i ochrony przyrody**, o odznaki myśliwskie prywatnych osób, za strzelania myśliwskie, **żetony bractw strzeleckich i z blagł św. Huberta**, o tarcze strażki łowieckiej i leśnej itd. Jedyną tą mija w Polsce kolekcja żetonów myśliwskich pójdzle w tym roku na uroczystą wystawę łowiecką do Berlina, gdzie reprezentować będzie dorobek Polski i w tej dziedzinie.

przedstawiając adresy i wiekle w szel, w Warszawie) itp.

Proszę też o wiadomości o dawnych zwierzynkach i kulech św. Huberta w Polsce oraz o adresy osób, do których mógłbym się zwrócić w powyższych sprawach.

Imię i nazwisko, do których dotrzeć nie ad daleko proszę w imię służenia sprawie o listownie przedkownikim też odezwę.

Józef Władysław Kobylański

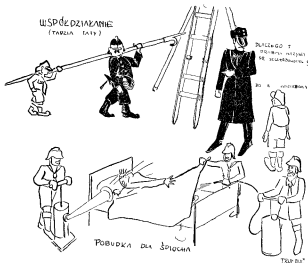
Kamion rowerowy

starszy reżerndarz P. K. P.
Warszawa I ul. Górnoszlaska 16, m 79.

Do numeru mniejszego dołączamy blankiety P. K. O., którym prosimy wpłacić kwotę 2 zł (dwa zł tytułem prenumeraty za „Strażaka Wielkopolskie go” na rok 1937.

Strażki, które kwoty tej nie przekażą „Strażaka” - przynajmniej nie będą.

KĄCIK HARCERSKI

STRAZAK WIELKOPOLSKI

Wychowaj 20 w każdym miesiącu

*Organ Poznańskiego Okręgu Wojewódzkiego
Związku Strazy Pożarnych R.P.*

Rok 8

Poznań, maj 1938 r.

Nr 4/6

Uczestnicy
uroczystości wręczenia
Druhowi Prezesowi Okręgu
Gen. Taczakowi
Złotego Znak Związku.

62

Zaszczytne Wyróżnienie Prezesa Okręgu Druha Generała Taczaka

W dniu 28. II. 1938 r. minęło 5 lat od chwili, w której przechodzący w stan spoczynku gen. Taczak powołany został jako prezes Okręgu. Odbywając się w tym dniu w Poznaniu Rada Okręgu uchwaliła na wniosek prezesa Oddziału Powiatowego III Richtera z Kościana jednogłośnie i wśród wielkiego entuzjazmu wystąpić do Rady Naczelnej o odznaczenie p. generała najwyższym odznaczeniem strażackim „Złotym Znakiem Związku”.

Rada Okręgu dała tym samym wyraz uznania za dotychczasową bezinteresowną i żarliwą owością działalność jaką szanowany i lubiany powszechnie Druh prezes gen. Taczak rozwijał, a która zaszkodziła mu obok uznania i wiedzy, również serca wszy skłych druhów po torpedzie.

Rada Naczelna już na posiedzeniu w dniu 31. I 1938 r. przychyliła się do wniosku Okręgu przyznając to zaszczytne odznaczenie p. gen. Taczakowi, który również jako wiceprezes Zarządu Głównego położył dużo zasług na polu przeciwpożarowym i znany jest jako wybitny działacz strażacki na terenie całej Polski. Złoty Znak Związku przyznany Dłu. prezesowi Taczakowi jest 40. od roku 1920 — to jest chwila powstania Związku Straży Pożarnych R. P. — z czego wynika jak rzadko przyznawane jest to odznaczenie.

W dniu 2. V. rb. odbyła się w Poznaniu w biurze Okręgu uroczysta dekoracja druha prezesa Taczaka Złotym Znakiem Związku.

Dekoracji dokonał w imieniu Zarządu Głównego p. inspektor naczelny Milewski, podnosząc w przemówieniu zasługi druha prezesa Taczaka dla pożarnictwa ojczystego.

Następnie składali życzenia pp. starosta Kasprzak z Gniezna w imieniu Okręgu i w imieniu należących do tego Okręgu 30.000 członków czynnych, naczelny dyrektor inż. Baranowski jako reprezentant Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych i organizator związku pożarnictwa na terenie Województwa Poznańskiego. Wicedyrektor P. Z. U. W.

w Warszawie Filipiak jako członek Zarządu Głównego, członkowie Zarządu Okręgu Nowacki z Poznania, Piatkowski z Inowrocławia, Richter z Kościana i Właszek z Kępna w imieniu swych Odziałów Powiatowych, Komendant Wozniński w imieniu Zawodowej Straży Pożarnej miasta Bydgoszczy, Wojewódzki inspektor pożarnictwa Roszczyński z Torunia w imieniu Pomorskiego Okręgu Wojewódzkiego, rotmistrz Stabłowski w imieniu prasy i wojewódzki inspektor pożarnictwa Husza z Poznania jako najbliższy współpracownik oraz w imieniu podległych na członków Korpusu Technicznego Związku Straży Pożarnych R. P. wręczając przy tym piękny dyplom. Wszyscy mówcy podkreślali wielkie zasługi p. gen. Taczaka, który wykrzywił wielkie zainteresowanie się dziedziną obrony przeciwpożarowej i przez całkowite i bezinteresowne oddanie się tej pracy zaszkodził sobie ożnać wszystkich współpracujących z nim na wie pożarnictwa.

W niektórych przemówieniach podkreślano, iż p. gen. Taczak w chwilach dla Wielkopolski bardzo doniosłych w czasie powstania wielkopolskiego stał jako dowódca na ciele rachu zbrojnego. Du sympatii i szacunku jaką p. gen. Taczak cieszy się jako dzielny żołnierz - Wielkopolańcin dołączyło się od pierwszej chwili przyjęcia funkcji prezesa Okręgu, szczerze uznanie i przywiązanie 30.000 armii strażackiej jako do dowódcy na nie mniej ważny odcinku obrony przeciwpożarowej.

Na zakończenie dziękował druh prezes gen. Taczak w serdecznych słowach, zapewniając, że z wyjątkowego tego odznaczenia cieszyć się będzie, ponieważ w pracy na tym polu znalazł pełne zado wolenie i tak chciał gratulować mundur strażacki, że go nie złoży do śmietni.

Po oficjalnej części podejmował druh prezes zabranę na uroczystości przedstawiciel i gości i w miłym nastroju spędzono ten tak doniosły dla Strażactwa Wielkopolskiego dzień.

DZIAŁ URZĘDOWY

Komunikaty Okręgu w sprawie kursów.

I Stwierzaniem Okręgu Wojewódzkiego odbędzie się w czasie od 17 czerwca do 30 czerwca br. Żeński Kurs pożarniczy II stopnia w Kościanie. Kurs będzie sfinansowany

Opłata za kurs wynosić będzie 15 zł + i oszty podróży (przysługując będzie zniżka 30%)

Zarządy Stowarzyszeń, które nie zgłosiły kandydatów na kurs przewidziany w kwitunku roku bieżącego zgłoszą kandydatki na kurs drogą służbową przez Oddział Powiatowy do dnia 10 czerwca br.

Kurs III stopnia organizuje Okręg w Serakowie w czasie od 17—30 lipca.

Zgłoszenia na kurs III stopnia należy kierować do Okręgu drogą służbową przez Oddział Powiatowy do dnia 1 lipca 1938 r.

II. Poznański Okręg Wojewódzki Zw. Str. Poż. R. P. organizuje w Kościanie w czasie od 21. do 26 VI. 1938 r. kurs mechaników I stopnia. Opłata za kurs wynosi 20 zł. Bliższe szczegóły w zarządze-

niach przesłanych do Zarządów Oddziałów Powiatowych.

Zarządzenie Ministra

W nr. 76 „Monitora Polskiego” z dnia 5 kwietnia 1938 r. skazało się Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 marca 1938 r. o organach i kierownictwie przygotowawczych obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej treści następującej:

Na podstawie § 5 pkt. 2, § 7, 11, 14 i 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej Państwa (Dz. U. R. P. Nr 10 poz. 73) zarządzam co następuje:

1. Organami obrony przeciwlotniczej i przeciw gazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej są straża pożarne; ochotnicze, przymusowe, zawodowe i prywatne oraz okręgowo-pojętowa pożarne.

2. Kierownictwo przygotowawczy obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej sprawują organa inspekcyjne i in-

strakcyjne (Korpus Techniczny) Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Kierownictwo, o którym mowa w pkt 2 niżej, niniejszego zarządzenia, wykonywują orzeka inspekcje cyjne i instruktoryjne przez:

a) organizowanie i prowadzenie wyszkolenia w obronie przeciwpożarowej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej.

b) czuwanie nad gotowością bojową straży i o kręgowych zespołach pożarnych w dziedzinie obrony przeciwpożarowej i przeciwgazowej.

c) stawianie wniosków co do zaopatrzenia straży i zespołów w sprzęt techniczny dla potrzeb obrony przeciwpożarowej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej.

d) wydawanie opinii fachowych przy nabywaniu przez emnity, przedsiębiorstwa, zakłady, instytucje, strażki lub pozostałe resorty technicznego dla potrzeb obrony przeciwpożarowej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej.

4. Kierownictwo zespołów obrony przeciwpożarowej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej wykonywanych przez strażki pożarne zawodowe w gminach miejskich, liczących ponad 200.000 mieszkańców, sprawuje Inspektor Naczelny Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej, a w gminach miejskich liczących od 40.000 do 200.000 mieszkańców — właściwy terytorialnie inspektor wojewódzcy Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.

W pozostałych emnitych kierownictwo przyznawanych obrony przeciwpożarowej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej sprawują właściwi terytorialnie instruktory powiatowi Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Na wniosek właściwych wojewódów kierownictwo przyznawanych obrony przeciwpożarowej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej, wykonywanych przez strażki pożarne zawodowe, w emnitych miejskich, liczących ponad 40.000 mieszkańców, może być przez Ministra Spraw Wewnętrznych przekazane Inspektorowi Naczelnemu Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) **Stawo Skłodkowski.**

OKOLNIK NR 1/38

Powiatowi sąsiedzi ponownie wynoszą zwrócenia się jednemu ze stowarzyszeń O. S. P. z terytorium o subwencje na sprzęt przeciwpożarowy bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zwracamy uwagę na **okólnik** Zarządu Okręgowego nr 770 „o sprawie przetrzeźnienia drut słabowol” ogłoszony w Strażniku Wielkopolskim nr 11 z 1937 r., str. 71.

Oddziałem Powiatowym wystano zostało spośladnie listem okólnie z 9. 12. 37. pociągające wydanie roczystycznego zarządzenia w tej sprawie do podległych stowarzyszeń O. S. P., zbyw stało bezpośrednio zwracanie się Stowarzyszeń O. S. P. względnie pojedynczych członków stowarzyszeń do pana Prezydenta R. P., do pana Marszałka, do pa Ministrów, pa. Wojewódów oraz do Związku Straży Pożarnych R. P.

Aktęby wynajdy nieprzezwroczenia drogi służbowej w prywatności w oświe nie zachodziły, przypominamy ponownie, że tego rodzaju praktyki świadczą że o karności wśród stowarzyszeń O. S. P. i że w przyszłości przy przekroczeniu tego za

rażenia będziemy w stosunku do winnych wyćigali konsekwencje

„Czołem!”

Za Zarząd

OKOLNIK NR 2/38

w sprawie subwencji na cele przeciwpożarowe.

Podając do wiadomości n.n.n rozdziału budżetu na akcje przeciwpożarowe na rok 1938, zatwierdzony przez pana Wojewodę, komunikujemy zainteresowanym gminom wzgl. strażkom gminnym, że przydział zasilków nastąpi po rozpatrzeniu wniosków przez Zarząd Oddziału Powiatowego Związku Straży Pożarnych R. P. zgodnie z planem finansowym, ustalonym dla danego powiatu, a jeżeli chodzi o sprzęt motorowy zgodnie z planem motoryzacyjnym.

Przy wyliczowaniu przydziału zasilków będą Oddziały Powiatowe bezwzględnie przestrzegać następujących zasad:

- 1) że uzyskiwanie jakichkolwiek pożyczek na cele przeciwpożarowe z Centr. Fund. Pań. wzgl. Zakładów Ubezpieczeń jest zupełnie wykluczone;
- 2) że przyznane w planie finansowym kwoty dla danego powiatu stanowią jedynie zasitek;
- 3) że na gminach wzgl. jej mieszkańcach w myśl ustawy z dnia 13. III. 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami spoczywa zasadniczo obowiązek dostarczania odpowiednich środków finansowych na cele przeciwpożarowe w obrębie gminy, a zasitek przyznane w planie finansowym udziału należy tylko w wypadkach wyjątkowych.
- 4) że zasitek mogą być przyznane:
 - a) na zakup sprzętu motorowego tylko w ramach 40% wydatku,
 - b) na zakup sprzętu zwykłego tylko w ramach do 30% kwoty zakupu sprzętu,
 - c) na budowę remiz i zaopatrzenie wodne tylko w ramach do 20% ogólnego wydatku i to pod warunkiem jedynie
- 5) że zainteresowane gminy wzgl. strażki pożarne przewidziane w planie finansowym powiatowym na dany rok, wykażą się odpowiednim własnym funduszem wystarczającym
 - a) na pokrycie 60% sumy na zakup sprzętu motorowego,
 - b) na pokrycie 70% sumy zakupu sprzętu zwykłego,
 - c) na pokrycie 80% ogólnego wydatku na koszty budowy remiz i zbiorników wodnych.

Jednocześnie informujemy, że przesyłamy ja kichkolwiek wniosków do Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu wzgl. do tut. Okręgu Wojewódzkiego czy to o subwencje, czy to o pożyczki na cele przeciwpożarowe (np. na zakup sprzętu zwykłego lub motorowego, na budowę remiz i wosminów, na zaopatrzenie wodne), jest bezcelowe, gdyż podział funduszy na akcje przeciwpożarowe uregulowaną ustawowo, jest dokonywany wyłącznie na podstawie planu finansowego o znaczonego przez Zarząd Oddziału Powiatowego Związku Straży Pożarnych R. P. w porozumieniu z Wydziałem Powiatowym w myśl wytycznych Zakładu i Okręgu.

Wobec tak ustalonego przepisanu testowy sposobie i toku urzędowania przy udzielaniu zasilków dla gmin wzgl. strażek zaznaczamy, że tak Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych, jak i Okręg będzie zwracał bez rozpatrzenia do Zarządu Oddziału Powiatowego Zw. Straży Pożarnych R. P. do dalszego urzędowania wszelkie wnioski o subwencje lub pożyczki.

Zarząd Okręgu.

P L A N

szczegółowy użycia sum na zaopatrzenie straży pożarnych wojew. poznańskiego w r 1938

Nr kol	P o w i a t	Sprzęt zwykły	Sprzęt motorowy	Budowa remizy	Zaopatrzenie wodne
1	Chodzież	750—	400—	200—	—
2	Czarnków	750	500—	—	—
3	Gniezno	850	600—	200—	500
4	Gostyn	750—	2 800—	200—	200
5	Jarocin	850—	1 600	100—	—
6	Kępno	1 000—	2 800	400—	—
7	Kościan	850	700—	200—	200—
8	Krotoszyn	900—	500	250—	—
9	Leszno	750—	500—	250—	—
10	Międzybóże	150—	400—	—	00
11	Mgila	800—	1 500—	00	—
12	Nowy Tomyśl	600—	1 200—	100—	—
13	Oborniki	750	400	200—	1 000
14	Ostró	900	1 000—	200—	100
15	Poznań	900—	1 000	250	—
16	Rawicz	750	500—	150—	—
17	Szamczula	800—	600—	—	1 000
18	Sierak	800	700—	—	—
19	Śród	750—	400—	—	—
20	Wągrowiec	800—	600—	—	500—
21	Wolsztyn	750	800—	—	100—
22	Września	800—	700—	200—	—
23	Żnin	800—	500	150—	—
24	Żelaz	1 200—	—	—	—
25	Koło	800	—	—	—
26	Końskie powiaty	1 200—	7 000—	—	1 000—
27	Turk	800	—	1 000—	—
O g o ł e m		22 600—	30 000—	4 200—	4 800—

O strażach pożarnych miejscowych

PISMO OKÓLNE

z dnia 9 marca 1938 r.

(Nr AP 33-42).

Do

P. P. Województwo i Starostwo powiatowe, w Warszawie i Starostwo

Dnia 17 listopada r. ob. weszło w życie rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych o rozdzieleniu funkcji i zaopatrzeniu miejscowych straży (pomocowej pożarnej) i zmianie straży uznanych za miejscowe (Dz. U. R. P. Nr 78 poz. 575).

Rozporządzenie to wydane w wykonaniu art. 10 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o zmianie przepisów i innymi przepisami (Dz. U. R. P. Nr 41 poz. 365) reguluje szczegółowo państwowe zasady organizacji straży pożarnej na terenie miast, miasteczek i wsi.

Ze względu na doniosłość zawartych w rozporządzeniu zasad organizacji i zaopatrzenia straży uznanych pomocowych do akcji ratowniczej podczas pożarów i innych klęsk żywiołowych oraz do akcji obrony przeciwpożarowej i przeciwzapalowej Ministerstwo Spraw Wewnętrznych kładzie szczególny nacisk na należyte wykonanie tego rozporządzenia w terminach w nim ustalonych, podkreślając jednocześnie, że odstępstwa od tych terminów mogą być stosowane jedynie tylko w drodze wyjątkowej i pod warunkiem, że nie wywołają to zmian na stan bezpieczeństwa przed pożarami i innymi klęskami na obszarze miast.

Ministerstwo prosil przezto P. P. Województwo i Starostwo o szczególnego dopilnowania wykonania zawartych w rozporządzeniu postanowień przez podległych im orzechonnych miast miasteczek i wsi takich przy wykorzystaniu pomocy fachowych pożarniczych organów inspekcji i strażackich Związku Straży Pożarnej R. P. w miarę niżej podanej wskazówek i wytycznej.

I Uwagi ogólne.

Zasadnicze znaczenie omawianego rozporządzenia polega przede wszystkim na tym, że straża ona podlega do przekształcenia niektórych straży pożarnej na straż o charakterze miejscowym, a jak wiadomo ustawa o ochronie przed pożarami i innymi klęskami oparta jest w znacznej części na koncepcji straży miejscowych; pełne jej zatem wykonanie możliwe będzie dopiero po przeprowadzeniu akcji nadania strażom pożarnym charakteru straży miejscowych w możliwie szerokim zakresie.

Nadanie charakteru straży miejscowych wszystkim istniejącym strażom pożarnym ochotniczym jest oczywiście niewykonalne, gdyż należałoby to na sobą złożyć duże obciążenie empi, a technicznie również nie dąłoby się przeprowadzić wobec braku odpowiedniej ilości wykwalifikowanego personelu na stanowiska kierownicze i wielkich wydatków na sprzęt. Ponadto tego rodzaju masowe przekształcenie straży nie byłoby potrzebne i z punktu widzenia potrzeb obrony przeciwpożarowej. Obecnie rozmieszczenie, wyposażenie i liczebność straży pożarnej ochotniczych nie są wypróbowane jednolitego i przemyślanego planu, lecz przeważnie miało miejsce z różnych często nieskoordynowanych p-

wodów lokalnych (większa ofiarność miejscowego społeczeństwa czy empi, większe lub mniejsze możliwości finansowe większe lub mniejsze inicjatywa i poręczenie władz, różne wpływy osobiste i t. p.) Istniejąca zatem sieć straży ochotniczych nie może być bez zastrzeżeń przyjęta jako podstawa dla sieci straży miejscowych.

Jak wyidać z powyższego, dla ustalenia którejś strażom pożarnym i w jakiej kolejności nadawać należy charakteru straży miejscowych, stworzyć należy nowe podstawy. W tym celu należy przede wszystkim zbadać potrzeby istnienia miejscowych straży w danej miejscowości i możliwości finansowe empi, na czym należy oprarować dla każdego województwa, a na obszarze województwa — dla każdego powiatu, plan przewidujący nadanie charakteru straży miejscowych strażom istniejącym bądź strażom nowym, które w niedługim czasie stałoby utworzone, tak aby najdotkliwsze potrzeby danej empi mogły być zaspokojone w ciągu przewidzianego w rozporządzeniu terminu. Sami przez się rozumie się, że w tym przy tym być prowadzona owa kolejność, tj. najpierw waleń być waleń charakteru straży miejscowych strażom w tych miejscowościach, gdzie to jest najbardziej konieczne i pilne.

Przechodząc do sposobu w jaki powinny być ustalone waleń wykonano najdotkliwsze potrzeby, Ministerstwo zasądza, że jako podstawa przyjęć należy plan motoryzacji straży. W chwili obecnej plan taki w głównych zarysach opracowywany jest z polecenia Ministerstwa przez Związek Straży Pożarnej R. P. i w niedługim czasie przesyłany zostanie pp. Wojewodom do szczególnego przeprowadzenia i ostrożnej oceny przed zatwierdzeniem przez Ministerstwo. Plan motoryzacji oparty jest na następujących założeniach: motoryzowane być powinny całkowicie straża znajdujące się w sąsiednich sąsiadach w każdym powiecie (czy to ze względu na charakter danej miejscowości) czy ze względu na jej położenie, uprzemysłowanie etc.), przy czym straża te otrzymają wyposażenie w sprzęt takiemu empi, jak będzie odpowiedni w zależności od tego czy działalność straża będzie się ograniczała przede wszystkim do danej miejscowości, czy też będzie się rozciągała na szerszy teren. Miejscowości te powinny być również tak wybrane, aby mogły w przyszłości być również siedzibami okręgowych punktów pożarowych, z tym, że albo sama motoryzowana straż zostanie takim punktem, albo będzie jej główną częścią, albo też przy niej utworzony zostanie specjalny oddział dla pomocy czynności pomocowej. Oczywiście straża motoryzowane według przytoczonego planu powinny przede wszystkim uzyskać charakteru straży miejscowych.

Z chwilą ustalenia sieci straży motoryzowanych (i przewidzianych jako przyszłe punktywo okręgowo) stworzona zostanie możliwość oceny, które z pozostałych straży i w jakiej kolejności powinny uzyskać charakteru straży miejscowych. W tym celu władze winny zważyć w jakim zakresie i w jakim promieniu motoryzowania straż będzie

można w razie potrzeby uzyskać skuteczną pomoc okolicznym miejscowościom. W zależności od siły straży zmotoryzowanej, potrzeb lokalnych miejscowości, w której straż się znajduje, stanu i rodzaju dróg, potrzeb miejscowości, których pomoc ma być udzielana, możliwość udzielenia tej pomocy będzie oczywiście różna, należy jednak przyjąć, że zmotoryzowaną straż zawsze będzie można udzielić pomocy na większym lub mniejszym obszarze poza rejonem właściwej swej (statutowej) działalności.

Po zbudowaniu tych okoliczności będzie można ustalić, gdzie, po za miejscowościami, w których powstaną straż zmotoryzowane, należy przede wszystkim tworzyć straż miejscowe. Będą to: 1) miejscowości po za normalnym zasięgiem straży zmotoryzowanych, tj. miejscowości niepołączone odpowiednim drożami z siedzibą straży zmotoryzowanej albo też położone tak daleko, że udzielenie im pomocy w najbliższym czasie nie byłoby możliwe; 2) miejscowości położone wprawdzie blisko, ale ze względu na swój charakter, zaludnienie, zagospodarowanie, rodzaj prowadzonych w nich przemysłów etc., wymagające własnej należycie postawionej straży; 3) miejscowości, położone po za zasięgiem straży zmotoryzowanych (jak pod 1) i mogące być wykorzystane jako ośrodki pomocy dla innych miejscowości, położonych w ich pobliżu i nieposiadających środków i warunków na postawienie straży miejscowych.

Z powyższego wynika, że charakter straży miejscowych winien być nadawany w następującej kolejności:

1. strażom podlegającym motoryzacji,
2. strażom w innych najważniejszych ośrodkach, gdzie posiadanie własnej straży miejscowej jest konieczne,
3. strażom w innych ważniejszych miejscowościach, zwłaszcza w tych, które mogą być wykorzystane jako ośrodek pomocy dla sąsiednich miejscowości.

Rozważenie wszystkich potrzeb poszczególnych miejscowości i obszarów powoła również określić w jakiej kolejności w czasie, nadawanie charakteru straży miejscowych winno mieć miejsce, tak aby akcja ta mogła być przeprowadzona w terminie przewidzianym w rozporządzeniu.

Po ustaleniu w sposób podany powyżej, w których miejscowościach powinny powstać straż miejscowe, okaże się, że znaczna ilość istniejących straży ochotniczych nie wymaga uznania ich za straż o charakterze miejscowym. Nie wynika z tego jednak, aby straż te nie mogły zostać w przyszłości uznane za straż o charakterze miejscowym, jednakże ewent. wysuwany w tym kierunku wniosek należy narazić wówczas tylko czynić zadość, jeśli utworzenie takiej straży w danej miejscowości będzie dostatecznie uzasadnione warunkami i potrzebami miejscowymi, jeśli nie będzie żadnych zastrzeżeń co do możliwości poniesienia przez gminę związanych z tym wydatków i jeśli utworzenie takiej straży nie wpłynie niekorzystnie na możliwość utworzenia i działania straży miejscowej, uznanej w myśl powyższych wytycznych za konieczną.

Jednym z głównych zagadnień przy przeprowadzaniu akcji tworzenia straży miejscowych będzie sprawa kosztów, jakie w związku z tym obciążą miastą gminy (art. 25 i 35 ustawy o ochronie przed

pożarami). Przy rozstrzygnięciu więc sprawy nadania straży charakteru straży miejscowej, należy każdorazowo szczegółowo zbadać, czy dana gmina będzie mogła ponieść koszty z taką strażą związaną i w jakiej wysokości. W każdym razie gmina nie może być obciążona kosztami, przekraczającymi jej możliwości finansowe i dla których nie mogła by znaleźć pokrycia w zwyżającym budżecie (art. 36 ustawy), chyba w tych wyjątkowych wypadkach, gdy utworzenie straży o charakterze miejscowym będzie absolutnie potrzebne. W takich wypadkach jednak gminie będzie musiała być przyznana specjalna subwencja, na pokrycie tej części wydatków, dla których nie znajdzie pokrycia w budżecie zwyżającym. Z uwagi na bardzo ograniczone fundusze, z których subwencja mogłaby być przyznana, wydatki takie miałyby być zupełnie wyjątkowe i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych rezerwie sobie decyzję co do każdego z nich.

Nie służy wątpliwości, że w szeregu przypadków trudności finansowe staną za przeszkodzie w tworzeniu straży o charakterze miejscowym w tak krótkim terminie, jak by to było pożądanym. Dlatego też strona finansowa tego zagadnienia wymaga szczegółowej uwagi. Rzeczą władz nadzorczych będzie zbadać, czy ewent. wysuwanie trudności są istotne, czy i w jaki sposób budżet danej gminy w tym nie był przerobiony tak, aby wydatki na straż miejscową mogły znaleźć w nim miejsce, albo też: wydać odpowiednio dyrektywy co do terminu, w którym gmina powinna ułożyć budżet tak, aby objął on wydatki na straż miejscową. Przy polepszającym się stanie gospodarczym jest to możliwe do przeprowadzenia, jeśli się zważy, że koszty te (po za wydatkami na sprzęt i na utworzenie sprzętu, na co będą częściowo udzielać subwencje) nie będą tak bardzo duże, a ponadto, że gminy będą mogły pobierać, tytułem zwrotu kosztów za udzieloną pomoc od gmin, które pomocy takiej potrzebować będą, dość znaczne sumy. W ten sposób gminy posiadające straż miejscowe będą mogły otrzymywać dość poważny zasilek, gminy zaś pomocy tej ze strony straży pożarnej potrzebujące, będą ponosić mniejsze wydatki niż gdyby musiały utrzymywać własną straż miejscową.

Przechodząc do analizy kosztów, jakie gminy ponosić będą w związku ze strażami ochotniczymi o charakterze miejscowym zauważam że do kosztów tych należą:

- 1) koszty zaopatrzenia straży miejscowych w sprzęt techniczny statutowy (art. 25 pkt. 1) ustawy);
- 2) koszty zaopatrzenia straży miejscowych w środki konieczne do utrzymania sprzętu do akcji za pomocą (art. 25 pkt. 1));
- 3) koszty dostarczania pomieszczeń potrzebnych dla pogotowia i stałych dyżurów straży, dla jej wyszkolenia i dla przechowywania sprzętu technicznego (art. 25 pkt. 2); i
- 4) koszty szkolenia członków straży pożarnych (art. 25 pkt. 1)).

Niezależnie od wyżej podanych kosztów gminy w granicach możliwości finansowych będą również obowiązkowo odpowiednio subwencjonować straż ochotnicze o charakterze miejscowym na pokrycie innych wydatków związanych z właściwym funkcjonowaniem tych straży, o ile środki finansowe

straży nie będą mogły wystarczyć do osiągnięcia stanu odpowiadającego warunkom stawianym strażom miejscowym.

Co się tyczy kosztów związanych z zapoznaczeniem strażi miejscowych w odpowiedni sprzęt techniczny, to rodzaj i ilość tego sprzętu w zależności od warunków lokalnych zostanie ustalony przez przełożonego gminy w sposób i na zasadach określonych w § 11 rozporządzenia i wyjaśnionych w dalszej części niniejszego paragrafu.

Za koszty zapoznaczenia strażi miejscowych uważać należy: koszty przewożenia łańcucha i sprzętu (np. środki pędne jak benzyna, olej, inwentarz pociągowy itp.), koszty utycia sprzętu przy akcji (np. koszt benzyny i oleju potrzebnych do uruchomienia motopompy lub autopompy), koszty specjalnych środków gaśniczych (np. ładunki dla gaśnic lub innych aparatów gaśniczych) i koszty związane z odpowiadającym utrzymaniem sprzętu w gotowości bojowej (np. naprawa węży, czum samochodowych, uzbrojenia osobistego strażaków, opalaniu utrzymania remizy strażackiej).

Obowiązek dostarczania przez gminę pomocy niezbędnej dla przechowywania łańcucha i sprzętu i służących do wyszkolenia członków strażi miejscowych poczynić za sobą ludność odpowiedniej remizy strażackiej w sposób, który zapewniłby właściwe przechowywanie sprzętu i łańcucha i w której znajdowałyby się pomieszczenia dla stałego dyżuru ludzi, o ile straż będzie posiadała stałe nocownictwo. Niezależnie od tego dla celów praktycznego przeszkolenia członków strażi, może zajść potrzeba wybudowania odpowiedniej wspinawki do ćwiczeń.

Udy środki finansowe gminy umożliwią na razie wybudowanie nowych pomieszczeń, sprzęt będzie mógł być przechowywany w innych budynkach, jednak odpowiednio dostosowanych do potrzeb strażi.

Co się tyczy kosztów jakie gminy ponosić będą w związku z wyszkoleniem członków strażi połączonych miejscowych, to w sprawie tej zostaną wydane oddzielne zarządzenia, po ustaleniu zasad i programów wyszkolenia członków strażi pożarnych w drodze rozporządzenia, o którym mowa w art. 18 ust. (1) ustawy.

Jak poprzednio wspomniano gminy będą mogły pobierać tytułem zwrotu kosztów za udzieloną pomoc od gmin które tej pomocy potrzebować będą (art. 38 ust. (1) pkt. 1) dość znaczne sumy, które niezawodnie w dużej mierze pokryją wydatki związane z istnieniem strażi miejscowej. Pewne sumy będą również wpływały na rzecz gminy za pomocą strażi miejscowej, udzielonej za zgodą władzy w zakresie nie stanowiącym ustawowego obowiązku strażi (art. 38 ust. (1) pkt. 3).

Wreszcie źródłem, które również zasilać będzie wkrótce budżet gminy za udzieloną pomoc przez straż miejscową, będą opłaty od przedsiębiorstw, zakładów i instytucji zatrudniających znaczną ilość pracowników lub narażonych ze względu na swój charakter na znaczne niebezpieczeństwo pożaru a które w drodze rozporządzenia zostaną zwolnione w całości lub w części od obowiązku utrzymania prywatnych (członnych) strażi pożarnych) wzajemnie za opłaty uszczerbku na rzecz gminy (art. 37 i 38).

Miernikiem kosztów pomocy udzielonej przez miejscową straż pożarną funkcji gminie będzie roz-

czywista wysokość wydatków, jakie poniesione zostały w związku z akcją ratowniczą, nie przesądza to jednak, że gminy w drodze wzajemnego porozumienia będą mogły ustalić pewien ryczałt bądź za każdy wyjazd straża do pożaru, bądź też wpłacać co roknie pewną kwotę tytułem tytułem zwrotu kosztów udzielonej przez straż miejscową pomocy, przy czym ten sposób jako bardziej prosty i nie wymagający ciągłych rozrachunków wydaje się najbardziej wskazany.

Zwrot kosztów udzielonej pomocy przez straż miejscową obejmować powinien:

1) koszty zużycia, zniszczenia i uszkodzenia lub utraty użytych lub dostarczonych na podstawie art. 22 i 26 ustawy środków przewozowych, inwentarza pociągowego i narzędzi o ile zużycie to, zniszczenie, uszkodzenie lub strata nie nastąpiło z winy właściciela tych przedmiotów i przedmioty te nie były ubezpieczone.

2) koszty środków pędnych zużytych na przejazd strażi do miejsca pożaru i z powrotem do sie- dziby strażi.

3) koszty odwozienia środków ratowniczych (np. piasty i gaśnice lub aparatów gaśniczych, tiem z aparatów flexowych o ile były użyte przy akcji, benzyny i smarów zużytych w czasie pracy motopompy itp.).

4) koszty zniszczonego, uszkodzonego lub utraconego mienia (sprzętu) strażackiego, o ile nie nastąpiło to z winy kierownika akcji ratowniczej lub nie było spowodowane siłą wyższą.

5) koszty wydatków osobowych, przy czym koszty te powinny być zwracane tylko w razie udzielenia pomocy przez straż, której członkowie i ełnią swą służbę zawodową.

6) koszty amortyzacji mienia (sprzętu) strażackiego.

Podstawą przy obliczeniu kosztów będą ceny rynkowe (tj. cena siedziba strażi) benzyny, oleju, smarów, sprzętu lub środków pędnych, a przy obliczaniu kosztów osobowych wysokość pensji członków strażi obliczona w stosunku do ilości godzin przegrywanych przy akcji ratowniczej.

II Rozmieszczenie strażi i pogotowi.

§ 1. Rozmieszczenie strażi pożarnych, powinno być takie, aby obszar działania strażi obejmował w zasadzie jedno osiedle.

Starosta może zezwolić na utworzenie dla kilku osiedli położonych na obszarze jednej gminy wspólnej strażi pożarnej, jeżeli straż taka będzie w stanie zapewnić na obszarze całego działania całonocną ochronę przed pożarami i innymi klęskami.

Do § 1.

Pojęcie osiedla w rozumieniu niniejszego rozporządzenia określa art. 6 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowania osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23 poz. 202). Za osiedla przeto uważać należy: miasta, miasteczka, uzdrowiska, osady wiejskie i fabryczne, kolonie robotnicze i w ogóle wszelkie skupienia w jednej grupie co najmniej 10 budynków mieszkalnych.

Jeśli chodzi o miasta miasteczka (względnie gminy wiejskie) oraz o uzdrowiska uznane za posiadające charakter użyteczności publicznej (ustawy z dnia 23. III. 1922 r. Dz. U. R. P. Nr 31 poz. 254) to przynajmniej w zasadzie, że w każdym z tych osiedli powinna istnieć straż pożarna odpo-

wiadająca pod względem liczebności i zapotrzebowania potrzebom miejscowym. Natomiast jeśli chodzi o siedzibę wiejskie, kłujące robotnicze itp. miejscowości, skupiska, budynków, to dla tych osiedli mogą być przewidziane wspólne strażnice pożarnicze, z tym jednak zastrzeżeniem, że straż ta na całym obszarze swego działania zapewni wszystkim osiedlom należycie dobrą pracę pożarniczą i innymi klasami.

W tych wypadkach przy wyodrębnieniu osiedla, o którym mowa w ust. 2 należy przede wszystkim brać pod uwagę czy warunki drogowe umożliwiają szybki dojazd strażnicy na miejsce pożaru i czy straż jest dostatecznie liczną i odpowiednio wyposażoną w stosunku do ilości budynków na obszarze tej dzielnicy. Iż, w zależności, od których warunków się stoić może ubezpieczenia pożarów lub innych klas, a które wymagają rozpatrzenia w § 4, odnieść to w większej mierze należy rolę ze względu na ogólny i dla osiedli wiejskich, np. bawlniaki, przeważnie charakteru przemysłowego lub mieszkalnego.

Jeżeli na obszarze działania strażnicy utworzonej zgodnie dla kilku osiedli znajduje się osiedla fabryczne, to w tym wypadku w osiedlach tych nie należy utworzyć oddziałów strażnicy (samotnie jednostki) mającej swą siedzibę w osiedlu fabrycznym i zapewnienie im pracy w zwykłej postaci na wypadek pożaru. Utworzenie samodzielnego oddziału w osiedlu fabrycznym wskazane jest zwłaszcza w takich wypadkach, gdy istniejące w osiedlu przedsiębiorstwa, zakłady lub instytucje zajmujące zwłocznością, a także ich częściowo od obszarów przemysłowych własnej strażnicy powołanej w myśl art. 17 ustawy o ochronie przed pożarami i innymi klasami, ogólnymi za pomocą czasu na rzecz innych powołanych oddziałów.

§ 4. W miastach wiejskich, gdzie na obszar wynosi ponad 20 km kw., straż pożarna lub podobna na oddziały, rozmieszczone w różnych dzielnicach miasta. W miastach wiejskich straż może być podzielona na oddziały, a te strażnice miejscowo tego rodzaju.

Oddział stanowi samodzielnie jednostkę strażnicy i może składać się najwyżej z 3 jednostek.
Do § 2.

Przy ustalaniu rozmieszczenia oddziałów strażnicy na terenie gminy wiejskiej, której obszar wynosi ponad 20 km kwadratowych względnie przy rozmieszczeniu oddziałów strażnicy wspólnej dla kilku osiedli, miasta lub obszar działania strażnicy wspólnej należy podzielić na rejonu bezpieczeństwa o ile to możliwe o jednakowym obszarze i za siedzibę oddziału obrać miejsce leżące bądź we środku obszaru działania oddziału bądź też w tej jego części, która jest najbardziej narażona na niebezpieczeństwo pożaru (skupiska fabryk, zakładów przemysłowych, warsztatów t. p.).

Przy ustaleniu rejonu byłoby najodpowiedniej brać pod uwagę to dzielnicę miasta lub osiedla, które posiadają zbliżony do siebie charakter zabudowania, rozmieszczenia, zapotrzebowania w odniesieniu, może co ułatwiłoby się w dużym stopniu zapotrzebowanie oddziału w odpowiedni rodzaj sprzętu ratowniczego.

Ważnym warunkiem będą również warunki tożsamości umożliwiające względnie utrudniające możliwość szybkiego dojazdu oddziału na miejsce pożaru. Z tych względów należy uniknąć, o ile jest to możliwe tworzenie rejonu rozdzielonego takimi przeszkodami jak: tory kolejowe, rzeki, kompleksy

zwarzycieli budynków w miastach, arterie i specjalnie używanym szlaki w miastach itp.

§ 5. Siedzibę okręgowego pogotowia pożarniczego powinno być osiedle położone w odległości w środku obszaru działania pogotowia, posiadające odpowiednie warunki szybkiego oddziaływania, np. w ogólnym, o ile warunki i łatwości wyznaczenia pogotowia mogą być inne niż w innych miejscowościach.

§ 6. Obszar działania okręgowego pogotowia nie może być powołany bez dostarczenia do jego siedziby odpowiedniej szybkiej pomocy wszystkim osiedlom objętym działaniem pogotowia, nie może jednak obejmować więcej niż dwie gminy, ani też więcej niż obszar jednego powiatu.

Do § 3 i 4.

Tworzenie okręgowych pogotowii pożarniczych należy uważać ograniczyć do strażnicy samodzielnymi o czym była mowa wyżej. W związku z tym podaje się zasadniczo wytyczne, którym kierować się należy przy ustaleniu siedziby etc. pogotowia okręgowych.

Pogotowia są specjalnym rodzajem strażnicy pożarniczych, których zasadniczym przeznaczeniem jest wspomaganie sąsiednich strażnic pożarniczych w wypadkach większych pożarów lub innych klas żywiołowych, gdy straż nie będą mogły samodzielnie pozostającymi w ich dyspozycji środkami, mieć skutecznie pomoc i ratunek, a co łatwiej będzie imich skutecznie okręgowo pogotowia pożarnicze, wyznaczane w zmniejszonymi środkami przewidziane, odpowiedni sprzęt motornowy i dużą ilość wody tłuczyci.

Jeśli chodzi o siedzibę okręgowego pogotowia to jakkolwiek rozporządzenie (§ 3) przyjmuje zasadę, że byłoby najodpowiedniej wskazać, aby siedziba leżała w miastach w środku obszaru działania pogotowia, to jednak biorąc pod uwagę te okoliczności, że niektóre osiedla mogą być bardziej narażone na niebezpieczeństwo pożaru lub innych klas, niż ze względu na większe przemysłowanie, czy większe zaludnienie, lub ze względu na rodzaj budynków sposób ich pokrycia bądź skupienia, lub wreszcie ze względu na możliwość powodzi i wylewów, może być podane utworzenie siedziby pogotowia raczej w pobliżu tej części obszaru działania pogotowia, która jest najbardziej narażona na niebezpieczeństwo klas żywiołowych.

Ustalając miejsce siedziby pogotowia, brać należy pod uwagę warunki drogowe, stawiające lub utrudniające dojazd do osiedli leżących w zasięgu działania pogotowia oraz łatwości zaopatrzenia pogotowia o nowożeńca niebezpieczeństwem.

Jak to wynika z postanowienia § 4 rozporządzenia obszar działania okręgowego pogotowia pożarniczego, powinien być dostosowany do jego możliwości udzielenia szybkiej pomocy wszystkim osiedlom objętym działaniem pogotowia. Będą to więc brane pod uwagę przede wszystkim dwa zasadnicze elementy: 1) wielkość danego obszaru i 2) łatwość dojazdu do wszystkich osiedli, którym pogotowia będzie musiał pomóc i ratunek w razie potrzeby. Od tych dwóch zasadniczych elementów zależy będzie skuteczność akcji pogotowia, one bowiem decydują o pokonaniu dwóch najbardziej istotnych w tym wypadku przeszkód, to jest czasu i przestrzeni, a w konsekwencji o szybkim przyjeździe pogotowia na miejsce zagrożone niebezpieczeństwem.

Odrebną wariancję miejscowych na obszarze poszczególnych powiatów i gmin jak: stan i rodzaj dróg, ich ilość i rozciągłość, liczność zarobkowej populacji o potrzebie udzielania pomocy, wreszcie sam jego charakter zawodowy czy ochotniczy i cały szereg innych warunków składających się na wzmocnienie czy późniejsze przybycie pomocy na miejsce pożaru, niemożliwością stworzyć nie wspólny kryterium, które nakazywałoby włączyć lub wykluczyć przy określaniu obszaru działania okręgowego pogotowia. Niemniej jednak, za punkt wyjścia byłoby najwcześniejsze wskazanie wsiągł okrus czasu, w którym pogotowie powinno przybyć na miejsce zagrożenia niebezpieczeństwem, ustalając ten okres najwyżej na 20—25 minut od chwili alarmowania pogotowia o konieczności przybycia z pomocą i ratunkiem. Kwestycją tego będzie zatem objęcie działalnością pogotowia tych wszystkich osiedli, które leżą od miejsca kam wzdłuż w takiej odległości, dla przyjazdu której pogotowia kręgowo zajmie najwyżej 20—25 minut czasu.

Utworzenie okręgowego pogotowia jednolitego, na wniosek zainteresowanych grom. wymaga zatwierdzenia starosty, na wysłuchaniu opinii tych samych i wydania powiatowemu art. 9 ust. (5) ustawy. Przed powzięciem w tej sprawie decyzji, starosta powinien zbadać: 1) czy utworzenie pogotowia jest uzasadnione art. 9, ust. (1), 2) czy siedziba pogotowia i obszar jego działania odpowiadają wyżej wyszczególnionym warunkom, 3) czy pięćdziesiąt jest wyposażone w odpowiednią ilość i rodzaj sprzętu w stosunku do potrzeb lokalnych i 4) czy koszty utrzymania pogotowia w stosunku do przychodów poszczególnych gmin są ustalone właściwie i proporcjonalnie.

III. Liczebność straży i pogotowia

§ 4. Podstawa przy ustalaniu liczebności straży i pogotowia pożarnych jest plan, składający się z trzech sekcji i stanowiący zespół 25 ludzi w składzie służbowym, wyposażony w odpowiednie środki przeciwko ogni i sprzęt wystarczający do przeprowadzenia samodzielnego akcji ratowniczej.

§ 5 ust. 2. W wypadkowych wypadkach, gdy środki finansowe gminy nie pozwalają na utworzenie straży lub pogotowia w składzie przewidzianym w § 4, wojewoda o ile warunki wymagane w ust. 1 są to spełnione, może zezwolić, aby sprzęt lub populację liczyło więcej niż jeden pluton, nie mniej jednak niż jedna sekcja w składzie co najmniej 8 ludzi i wyposażony w sprzęt wystarczający do przeprowadzenia samodzielnego akcji ratowniczej.

Do § 5 i § 7 ust. 2.

Organizacja wewnętrzna straży i pogotowia po firemich opiera się na zasadniczych jednostkach — plutonach, które stanowią podstawę dla ustalenia liczebności straży w zależności od stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk na obszarze działania straży.

Rzeczpospolite ustala skład plutonu na 25 ludzi wyposażonych w odpowiedni sprzęt i środki przeciwpożarowe, zdolnych do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej w wypadkach pożarów lub innych klęsk żywiołowych.

W wypadkowych wypadkach (§ 7 ust. 1) mogą być od tej zasady stosowane odstępstwa przez tworzenie straży w liczbie conajmniej 8 ludzi w składzie służbowym, wyposażonych w odpowiedni

sprzęt i środki przeciwpożarowe. Tworzenie straży mniejszej liczebności od jednego plutonu (w składzie jednej czy dwu sekcji) będzie przede wszystkim możliwe w miejscowościach wiejskich i miasteczkach, gdzie względu lokalnie, a zwłaszcza częsta siła straży pożarnych sąsiadnich i łatwość udzielania pomocy do strażek sąsiadki pomocy w razie większego pożaru, umożliwiając przeprowadzenie, skutecznego akcji ratowniczej. Tworzenie straży miejscowej mniejszej liczebności od plutonu wymaga będzie zezwolenia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, które może być udzielone tylko w wypadkach niemożliwości pomiarowania przez ogólną tych świadczeń i obowiązków, jakie wynikają dla gminy z art. 25 i 25 ustawy w stosunku do straży zawodowych, przywiozowych i ochotniczych jeśli te zostają uznane za straż o charakterze miejscowym. Przez wzmocnienie utrzymania straży w składzie przewidzianym w § 5 ustawy więc rozumieć nie tylko niemożność jej całkowitego utrzymania (np. utrzymania straży zawodowej) lecz również niemożność poszerzenia świadczeń pomocniczych na rzecz straży i utrzymania jej w odpowiednim stanie sprawności i gotowości bojowej.

Jeśli chodzi o tworzoność okręgowych pogotowia pożarnych w składzie mniejszym liczebności jak jeden pluton, to mogą one być tworzone w warunkach, gdzie obszar ich działania nie będzie obejmował całego powiatu, lecz tylko kilka osiedli, w razie bowiem powstania większego pożaru lub innej klęski jednocześnie w dwa lub więcej osiedlach, pogotowia takie są wzdłuż na dużą liczebność i niedostateczną ilość sprzętu nie będą mogły na obszarze całego powiatu mieć dostatecznej pomocy strażni, które tej pomocy potrzebują będą.

Rzeczpospolite warunkuje powzięcie decyzji służbowej przez którą należy rozpoznać w strażach, których członkowie pełnią swą służbę zawodową, zespół ludzi będących w stałej gotowości bojowej i nie wydalających się poza określony obszar, a w stosowczych wypadkach ochotniczej straży pożarniej ten zespół ludzi z pomocą czynową członków stanowiących władcy i korpusu straży pożarniej, którzy w razie potrzeby zawsze w razie alarmu przyjdą niezwłocznie na oznaczone miejsce służby w celu niesienia pomocy i ratunku. Placem też jednym z warunków, który przesądzi udzielenie straży ochotniczej charakteru straży miejscowej, będzie odpowiednia organizacja służby w wewnętrznej w strażach, dzięki której pewna ilość ludzi mimo swych stałych zajęć zawodowych i pracy, będzie mogła jednak pozostać w gotowości bojowej i służyć w razie potrzeby zespół w składzie co najmniej jednej sekcji. Będzie to możliwe do przeprowadzenia przez utworzenie, w drodze wzajemnego porozumienia między członkami straży ochotniczej, pewnej kolekcji w składzie służby, co jest konieczne z uwagi na charakter straży miejscowej i jej specjalne zadania.

§ 6. Istotą plutonu straży lub pogotowia sąsiadnych są od stonów niebezpieczeństwa podanej lub innych klęsk na obszarze działania straży lub pogotowia, które określa się według:

- 1) obszar działania straży lub pogotowia i ludność mieszkańców zamieszkałych na tym obszarze,
- 2) stopnia niebezpieczeństwa, ilości i rodzaju ludności,
- 3) stanu zapasów w wodę,

4. charakteru przemysłowego (lośń i rodzaj ze kindów przemysłowych),
5. charakteru spożyciowego (szkolnictwa, państw odgraniczone obiekty użyteczności publicznej) o bieżącej wodociągowej itp.).

Do § 6.

Przed ustaleniem ilości płatonów w strażach i pogotowcach, przełożeni gmin przy współudziale naczelniczych straży pożarowych powinni szczegółowo zbadać te wszystkie elementy wymienione w § 6, które składają się łącznie na ogólny stopień niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk na obszarze działania straży lub pogotowia.

Podobnie jak przy ustalaniu obszaru działania okręgowego pogotowia pożarniczego, tak i przy określeniu stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk na terenie danego osiedla powstaje duża trudność stworzenia wspólnego kryterium tego pojęcia, bowiem stopień niebezpieczeństwa uzależniony będzie wyłącznie tylko od szeregu czynników całkowicie odmiennych, a w dodatku dość często zmieniających się warunków lokalnych na terenie poszczególnych gmin i powiatów. Ograniczyć się więc przeto należy tylko do ramowych wskazówek i wytycznych wyrażających ogólne przeszywy składające się łącznie na pojęcie stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk.

Jeśli chodzi o wielkość obszaru działania straży lub pogotowia i liczbę mieszkańcó w tym obszarze zamieszkałych, to elementy te o tyle będą miały wpływ na liczbę płatonów w straży czy pogotowia, że liczba pożarów na większym obszarze będzie oczywiście większa, a poza tym istotnie leżące możliwość wybuchu pożarów jednocześnie w kilku miejscach, a czym należy się liczyć zwłaszcza w ośrodkach uprzemysłowionych i w osiedlach wiejskich w okresach największej pełności, jaka przypada na miesiące maj—sierpień.

W dużej mierze na liczebność straży lub pogotowia wpływa również sposób zabudowania osiedli. Jeśli chodzi o czynniki, które składają się na pojęcie zabudowania w odniesieniu do stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk, to przede wszystkim wymienić należy: 1) sposób zabudowania, co decyduje zasadniczo o pożarach masywnych lub pojedynczych, 2) materiał z jakiego s, budowane pomieszczenia, a zwłaszcza pokrycia dachów (oginitrwałe lub nieoginitrwałe), 3) rodzaj budynków w zależności od ich przeznaczenia np. budynki przeznaczony do użytku publicznego (szpitale, hotele, szkoły, teatry, kinematografy, budynki przeznaczone na zabrania publiczne), budynki przemysłowe (fabryki, warsztaty, huty, składy towarowe) i wreszcie 4) budynki mieszkalne.

Wszystkie te czynniki należy więc brać szcegółowo pod uwagę przy ustalaniu liczebności straży.

Co się tyczy trzeciego czynnika, jaki wpłynąć musi na liczebność straży, tj. stanu zagęszczenia wodnego w osiedle — to czynnik ten będzie o tyle decydował o liczebności straży, że w zależności od dostatecznego lub niedostatecznego zapotrzebowania osiedla o wodę, pozostawiać będzie ilość i rodzaj sprzętu gaśniczego i wodnego oraz środków przeciwnowoczych, co z kolei wpłynąć musi na zwiększenie lub zmniejszenie obsługi tego sprzętu, dostosowanie liczebności do czynności związanych z jego uruchomieniem. W osiedlach o wystarczającym za-

opatrzeniu wodnym dla celów obrony przeciwpożarowej ilość tej obsługi i czynności jej przy dostarczeniu środka gaśniczego — wody, będą ograniczone do minimum w porównaniu z pracami tej obsługi w czasie pożaru w osiedlu niedostatecznie zapotrzebowanym w wodę, gdzie z rezultaty zaidzie potrzeba dowożenia wody w beczkowozach, przepomocowywania jej z daleka położonych zbiorników zapocznika kilku motopomp czy siłowców, ewentualnego tworzenia latcaczych wodnych itp. sposobów dostarczenia wody, o wymagających liczniejszej obsłudze i większej ilości sprzętu wodocznego, zaśleczce i środków przewoźnych.

Przechodząc z kolei do omówienia charakteru przemysłowego osiedla — stanowiącego jeden z zasadniczych elementów wpływających na stopień niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk — podkreślić należy, że o zagrożenia pożarowym decydują przede wszystkim będzie rodzaj i charakter produkcji danego zakładu przemysłowego, — przedsiębiorstwa czy instytucji oraz ilość tych zakładów i przedsiębiorstw znajdujących się na obszarze działania straży czy pogotowia.

Ostatnim wreszcie momentem, wpływającym na to, na liczebność straży lub pogotowia będzie charakter specjalny obszaru objętego działalnością straży. O charakterze tym rozstrzygać będzie również położenie osiedli lub, położenie odgraniczone, położenie w bliskości wód zagrożających (wylewów), inn i ilość i rodzaj obiektów o specjalnym przeznaczeniu jak budynki państwowe, szpitale, c. i. e. krowitwie, gazowne, wodociąg, budynki stacyjne, których znaczenie jest szczególnie ważne ze względu na użyteczności publicznej. Za osiedla o charakterze specjalnym należy również uważać uradowiska, posiadające charakter użyteczności publicznej w rozumieniu ustawy z dn 25. III. 1922 r. (Dz. U R P. Nr 31, str. 254).

§ 7. ust. 1. Ilość płatonów straży lub pogotowia ustalona w zależności od stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk, może być zmniejszona w zależności od:

1. Odległości sąsiednich straży i pogotowia od siebie,
2. sprawności, stanu liczebnego oraz stopnia wykształcenia i wyposażenia w sprzęt straży pożarowej przywoczych, znajdujących się na obszarze działania straży lub pogotowia,
3. warunków ułatwiających udzielenie szybkiej pomocy przez straż lub pogotowia sąsiednie (warunki drogowe, usterkizowane środki przewoźne, sygnał zacięła ultramowa),
4. ilości i rodzaju odnowoczych urządzeń przeciwpożarowych znajdujących się na obszarze działania straży lub pogotowia.

Do § 7 ust. 2.

Jeśli chodzi o przyczyny, które mogą spowodować zmniejszenie liczby płatonów to nie wymaga one bliższego omówienia z wyjątkiem pkt. 4 dotyczącego urządzeń przeciwpożarowych znajdujących się na obszarze działalności straży lub pogotowia. Przez urządzenia te należy rozumieć przede wszystkim wszelkie urządzenia zapobiegające powstawaniu pożaru wadzenie ułatwiające jego gaszenie w zarodku bez współudziału straży pożarowej. Do urządzeń tych zaliczyć należy: specjalne instalacje wodne, tryskacze, łapacze kurza, c. e. k. haustery, automatyczna sygnalizację pożarową kaski itp. środki zabezpieczające nieruchomości na wypadek pożaru

§ 8. Pracebnicy gminy po wyshabowaniu kolegium zarządzi gminy obowiązują jest opracować plan rozmieszczenia i liczebności miejscowych straży pożarowych oraz ustalić liczbę plutonów dla każdej straży.

Plan rozmieszczenia i liczebności straży oraz liczbę plutonów dla każdej straży zatwierdza starosta, a w Warszawie Komisarz Rezerwy na m. st. Warszawie.

Do § 8.

Przy sporządzaniu planu rozmieszczenia i liczebności straży i pogotowia i ustalaniu liczby plutonów, przełożeni gminy powinni zasięgnąć fachowej opinii naczelników straży pożarowych. W razie zmiany warunków określających stopień niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk na obszarze działania straży, plany o których mowa w § 8 powinny być poddane szczegółowej realizacji i odpowiednio uzupełnione.

Przed zatwierdzeniem planów władze powinny przeprowadzić weryfikację pomocy fachowych pożarniczych organów inspekcyjno-instrukcyjnych Związku Straży Pożarnych R. P. szczególnie zbadanie stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk na obszarze gminy w celu ustalenia, czy plany te odpowiadają miejscowym warunkom. Przy zatwierdzeniu planu rozmieszczenia straży na terenie danej gminy, należy brać pod uwagę rozmieszczenie straży na terenie gmin sąsiednich w celu ustalenia czy odpowiada ono zasadom regularnego współdziałania poszczególnych gmin przy zapobieganiu i tłumieniu pożarów i innych klęsk na obszarze powiatu (art. 30 ust. (2)).

W razie stwierdzenia, że plany nie odpowiadają warunkom miejscowym, władza może zarządzić uzupełnienie wszelkich przeobrażeń planów według udzielonych przez siebie wyjaśnień lub wskazówek.

IV Zapotrzebnienie straży i pogotowia w sprzęt

§ 9. W gminach miejskich, liczących ponad 40 tysięcy mieszkańców w całości plutony (sekcje) straży pożarowej powinny być zmotoryzowane.

W gminach miejskich, liczących od 10000 do 40000 mieszkańców straż pożarna powinna posiadać co trzy małe jeden pluton zmotoryzowany.

W gminach liczących mniej niż 10000 mieszkańców straż pożarna może nie posiadać plutonów zmotoryzowanych.

Okręgowo pogotów a podobne powinny być zmotoryzowane.

§ 10. Pluton zmotoryzowany straży lub pogotowia powinien być wyposażony w trzy samochody, z których każdy powinien być wyposażony w sprzęt do próby do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej.

Pluton zmotoryzowany straży pożarowej powinien być wyposażony w dwa wozy kolumny, wyposażone w sprzęt potrzebny do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej oraz w trzy beczkowozy kolumny do pory wozu wody.

§ 11. Za podstawę wyposażenia straży w sprzęt techniczny, który składa się ze sprzętu bieżącego, gaśniczego, łącznościowego, ochronnego, oświetleniowego, przeciwnowotnego, ratowniczego, sanitarnego, wodnego i specjalnego, służy ogólny zestaw sprzętu ustalony przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Przełożony gminy ustala szczegółowy wykaz rodzaju i ilości sprzętu potrzebnego do każdej straży lub

pogotowia w zależności od stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk na obszarze działania straży lub pogotowia (§ 8).

Do § 9-11.

Rodzaj i ilość sprzętu technicznego w jaki należy zaopatrzyć straż pożarną lub pogotowie uzależnione są od stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk na obszarze działania straży lub pogotowia i przystąpienie przez przełożonego gminy do opracowania szczegółowego wykazu niezbędnego sprzętu powinno nastąpić dopiero po zatwierdzeniu przez władzę stanu rozmieszczenia i liczebności straży i liczby plutonów czy sekcji; przy czym, wyposażenie w sprzęt pogotowia okręgowo powinno być uzgodnione wspólnie przez wszystkich przełożonych tych gmin, które stanowią będą obszar działania okręgowego pogotowia. Opracowanie wykazu sprzętu powinno się odbywać przy współdziałaniu naczelników straży, których adnanie jako fachowców, powinno być brane pod uwagę, przy czym należy zasięgnąć fachowej opinii właściwych pożarniczych organów inspekcyjno-instrukcyjnych Związku Straży Pożarnych R. P.

Przy opracowywaniu przez przełożonego gminy szczegółowego wykazu ilości i rodzaju sprzętu potrzebnego dla każdej straży lub pogotowia w zależności od warunków lokalnych, liczb należy za ogólną podstawę wzorowo zestawu sprzętu, które będą ustalone w osobnym zarządzeniu i które zawierają będą minimalne zestawienie zasadniczego rodzaju i ilości tego sprzętu w jakich powinien być wyposażony każdy pluton (względnie sekcja w strażach o których mowa w § 7 ust. 2) bez względu na warunki lokalne.

W wielu więc wypadkach zgodnie konieczność uzupełnienia zestawów wzorowych innymi sprzętem lub większą jego ilością, w zależności od potrzeb i warunków miejscowych, które składają się na stopień niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk na danym terenie. Niezależnie więc od rodzaju i ilości sprzętu wymienionego w zestawach wzorowych może zajść potrzeba uzupełnienia sprzętu straży czy pogotowia dodatkowymi urządzeniami mechanicznymi, które będą konieczne w dużych miastach o wysokich budovalach, specjalnymi aparatami gaśniczymi, reflektorami, aparatami wentylacyjnymi, specjalnymi samochodami do przewożenia tego sprzętu, autocystrkami lub większą ilością beczkowozów, co nieustannie będzie konieczne w osiedlach pozabawianych dostatecznej ilości wody dla celów przeciwpożarowych, sprzętem dla celów łączności (np. małe aparaty radiowe nadawczo-odbiorcze w samochodach), sprzętem koniecznym przy akcji ratowniczej w wypadkach powodzi itp.

Ilość i rodzaj sprzętu ratowniczego stanowiącego wyposażenie dla każdego plutonu, ustalone zestawem wzorowym, należy tak rozmieścić na poszczególnych samochodach względnie wozach strażackich, aby każdy z nich stanowił w zasadzie dzięki swemu wyposażeniu i ilości ludzi jedyną zdolną do przeprowadzenia, przy pomocy posiadanych środków, akcji gaśniczej przy użyciu co najmniej dwóch prądów wody, akcji ratowniczej, wywłodowcei, likwidacji pożaru itp. Oczywiście, że tak połączona zdolność jednostki będzie wystarczająca tylko do zwalczania takiego pożaru lub innej klęski, przy których użycie większej ilości sprzętu przewidzianego dla całego plutonu, będzie zbędne

§ 12. Sprzęt pożarniowy musi przechowywany w oddzielnych pomieszczeniach (remizach strażackich) i oznaczony w takim stopniu, aby był możliwy do natychmiastowego użycia przy akcji ratowniczej.

Klucze od pomieszczeń do sprzętu pożarniowego być przechowywane przez zastępców straży lub pogotwie, albo przez ich zastępców w sposób umożliwiający natychmiastowe odwołanie ich do siebie.

Kontrolę nad należytym utrzymaniem, przechowywaniem i gotowością sprzętu sprawują przełożeni gmin przy pomocy zastępcy straży i pogotwie.
Do § 12.

Jak wspomniano w uwagach osobliwych instrukcji gminy (w myśl art. 25 n. 2 ustawy) obowiązujące są do dostarczenia miejscowym strażom pożarnym odpowiednich pomieszczeń (remiz strażackich) w których będzie przechowywany sprzęt techniczny straży.

Do obowiązków gminy będzie również należało dostarczenie straży miejscowej odpowiednich środków na utrzymanie tego sprzętu w takim stanie, aby sprzęt ten był zawsze gotowy do użycia przy akcji ratowniczej, natomiast sama konserwacja sprzętu należy do zastępcy straży pożarnej, odpowiedzialnego za swoje czynności przed zarządem straży i przed przełożonymi gminy, sprawującym bezpośrednią kontrolę nad działalnością miejscowych straży i ulgowych pogotwioch pożarnych.

W celu zapewnienia możności natychmiastowego użycia sprzętu do akcji ratowniczej, klucze od pomieszczeń ze sprzętem powinny być tak przechowywane przez zastępcę straży lub jego zastępcę, aby w każdej chwili pomieszczenia te mogły być otwarte. W tym celu byłoby właściwością przechowywać klucze w bezpośrednim sąsiedztwie remizy, lub też w osaklonych i odpowiednio zabezpieczonych szafkach lub skrytkach, unieszkodzonych od drzew i częściowych runów. Przechowywanie kluczy w mieszkaniach zastępców straży lub ich zastępców, jeśli nie mieszkają oni w pobliżu no mieszceń ze sprzętem, jest niedopuszczalne.

V. Uznanie straży ochotniczych lub prywatnych za miejscowe.

§ 13. Charakter straży miejscowej może być nadany tylko takiej strażi pożarnej, która odpowiada następującym warunkom:

- a) ilość (liczba) (osób) straży odpowiada wymogom gminy, w którejż nowa w § 6.
- b) co najmniej 3/4 z powołanych członków straży posiada wykształcenie fachowe według programów, ustalonych właściwymi przepisami.
- c) poszczególne strażnicy posiadają całkowicie wyposażenie w sprzęt pożarny.
- d) straż jest wyposażona w potrzebny doświadczeń i sprzęt, który w stosunku do właściwości i potrzeb gminy wyświeca stosowanie członków straży do akcji ratowniczej.
- e) straż łączy się co najmniej od roku i wyniki jej działalności przez są udowodnione.

§ 14. Nadanie charakteru miejscowej straży w gminie tej strażi, która nie odpowiada warunkom w § 13 lit. b. e lub d, może nastąpić tylko w zastrzeżeniu że brakuje warunki zostaną dopełnione w określonym terminie.

§ 15. W razie gdyby straż przestała odpowiadać warunkom następującym nadane jej charakteru miejscowego, starosta po przeprowadzeniu szczególniej inspekcji straży i po wysłuchaniu opinii zainteresowanej gminy i wydziału powiatowego, powołanej strażi pożarnej, wydział powiatowy, powołanej strażi pożarnej charakteru miejscowej strażi pożarnej. Do § 13—15.

Nadanie charakteru miejscowego następuje w formie zarządzenia skierowanego do właściwej gminy i do zainteresowanej straży. Przed wydaniem zarządzenia władza winna zasięgnąć opinii zainteresowanej gminy i wydziału powiatowego oraz przeprowadzić przy pomocy pożarniczych fachowców oraz inspekcji gminnych lub inspekcji wojewódzkich Straży Pożarnej R. P. szczególną inspekcję straży, w celu stwierdzenia, czy straż odpowiada warunkom przewidzianym w § 13 rozporządzenia.

(—) Michalski

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Papież Pius XI błogosławi Strażom Pożarnym

Papież przyjął na audiencji kilkunastu członków Medjolańskiej Straży Pożarnej i wykreślił do nich przemówienie, śladując, jak wysoko ceni zawód strażnika. Witając delegację Straży z Medjolan, z którym Papież jest związany tak serdecznie i wzajemnie od czasu sprawowania o nim funkcji dostojniejsza arcykapłańskiego i kardynalskiego — powiedział Ojciec św. dosłownie:

„Uszanowani strażnicy pościągajcie się do apostołów dobiegających i milosierdzia za twych, którzy przychodzą nie tylko z ratunkiem, ale i z pomocą duchową i materialną w chwili niecierpliwego zniszczenia ognia, tego ognia co jest wielkim przykaszaniem człowieka, dopóki jest posłuszeństwem jego zarządcom, ale stać się może okruciną w chwili swego niszczycielskiego działania. Szczęzy on wtedy wokół spustoszenie, niszcząca wszystkich i wszystkich.”

Zasług strażaków są zawsze wielkie i cenne same przez się, skoro jednak ratują oni innych, nie tylko z obowiązku, należnego do nich jako dobrych obywateli, nie tylko żeby dotrzymany przyśięgi, ale również pod impetem uczuć chrześcijańskich lub dlatego, aby na swój sposób użyć cierpienia swoich braci, wówczas zasług ich stają się tym większe i to myślenia wobec współobywateli, wobec ojczyzny, wobec miejscowości stałego zamieszkania, ale również wobec Boga, czynią zasług sobie na specjalne wyróżnienie i szczególną zapłatę w Królestwie niebieskim. Strażnicy znajdują się między tymi, dla których Bóg zastrzeżił specjalne metody, albowiem zasługili na łaski Jego za pomaganie bliźnim i niesienie im pomocy. Strażaków wywina się w samej rzeczy nie tylko, do zwalczania pożarów, ale i utrzymać się w nich rolę muszą piąć do wszelkich niebezpieczeństwach i klęskach we wszelkich gradach i zmogach żywiołowych.

Ojciec Święty oddał wobec tego, z całego serca całkiem Straży Pożarnej Świętego Apostoła błogosławieństwa i prosi Boga, aby spłynęło one na wszystkich drużynach całego świata, pracujących dla dobra ogółu i w myśli miłosierdzia chrześcijańskiego.”

ZESTAWIENIE

Sum preliniowanych przez Powiatowe Związki Samorządowe na akcję przeciw pożarową

Lp	P o w i ą t	Powierzchnia w km ²	Liczba mieszkańców w gminach	Suma budżetu Pow. Zw. Samorządowych		W tym na pożarnictwo	Liczba O. S. P.
				Zwykły	Nadzwyczajny		
1	Chodzież	893	45049	317.708	77.400	3.500	27
2	Czarnków	919	43300	301.284	29.500	5.000	37
3	Gięzno	1126	57600	577.703	35.322	2.500	46
4	Gostyń	701	56200	531.560,75	57.500	7.000	30
5	Jarocin	1124	87800	731.488	52.500	6.000	70
6	Kalisz	1481	140775	846.645	119.780	10.000	106
7	Koło	1.170	119400	438.141	157.049	5.000	66
8	Konin	2368	207800	710.665	130.208	15.100	139
9	Kępno	1119	87000	50.400	111.519	4.000	94
10	Kościan	1009	79457	105.731,54	16.200	3.900	60
11	Krotoszyn	915	75700	447.179	81.390	3.700	89
12	Leszno	826	61500	408.627		3.110	41
13	Mogilno	1332	89000	613.494	38.200	4.068	60
14	Międzybóże	755	31200	246.210	48.215	2.044	23
15	Nowy Tomyśl	1276	87600	435.488	67.712	3.416	26
16	Ostrów	1193	104126	505.400		2.400	62
17	Oborniki	966	50700	378.665	40.067	2.300	24
18	Poznań	1211	90400	681.348	233.507	7.500	40
19	Rawicz	522	56078	351.160	14.500	3.500	37
20	Szamotuły	1076	66653	380.500	70.000	3.580	30
21	Ślesin	938	57304	373.575	86.000	4.000	29
22	Środa	800	50320	421.605	51.060	5.300	17
23	Turek	1248	101900	488.270	52.000	7.500	65
24	Września	608	43898	482.035,80	120.102	5.300	27
25	Wolsztyn	754	48000	311.943	64.000	2.000	26
26	Wągrowiec	1037	54400	400.838	10.511	2.664	36
27	Znań	739	41700	346.000	10.000	3.900	26

Ilość pożarów w roku 1936 zgłoszonych w „Vešcie” i Pohnańsko-Warszawskim Towarzystwie Ubezpieczeń

L p i	Powiat	Ilość pożarów	Straty	Przebieg wiskrzonych pożarów						
				Od początku	Siemna palcem	wstach	Wojp w dozwoli	lady, ludo- lady, ludo- odstrane egrowanie	Podpale nia	San i ra stocfor- ne
1	Bvdoszcz	16	11,432.—	2	—	1	2	6	3	2
2	Chodzież	1	354,90	—	—	—	—	1	—	—
3	Czarnków	1	682.—	—	—	—	—	1	—	—
4	Elbuzeg	21	55,541,60	—	—	—	8	4	5	4
5	Gostyń	2	4,128.—	—	—	—	1	1	1	1
6	Guwrocław	3	2,590,30	—	—	2	2	1	1	1
7	Jatrocin	6	8,107,40	—	—	2	1	1	1	1
8	Kapno	2	2,168.—	—	—	2	1	2	2	4
9	Košełan	9	9,981,70	—	—	—	1	1	2	1
10	Konińskiy	5	6,877,70	—	—	—	1	2	2	1
11	Leszno	2	2,230.—	—	—	—	1	1	1	1
12	Medvecliod	2	1,671,50	—	—	2	1	2	—	7
13	Mocthe	21	16,873,55	1	—	—	4	1	5	6
14	Nowy - Tomył	9	8,232.—	2	—	—	1	1	—	7
15	Ochotniki	3	802.—	—	—	—	—	—	1	2
16	Osztów	2	1,076.—	—	—	—	1	—	1	1
17	Poznań	21	10,084.—	1	2	4	1	6	2	5
18	Rawicz	1	131.—	—	—	—	1	—	1	—
19	Szamocław	4	2,422,60	—	—	1	1	1	1	—
20	Sierm	5	14,543.—	—	—	—	1	2	—	3
21	Siedla	6	5,142,05	1	—	—	1	2	1	2
22	Węgrowo	8	9,107,80	—	—	—	1	1	1	1
23	Węgrowo	6	1,576.—	1	—	1	—	1	1	2
24	Wolsztyn	—	—	—	—	—	—	—	—	—
25	Wyrzyna	6	3,036.—	—	—	—	5	—	—	1
26	Wyrzyna	5	3,409.—	—	—	—	2	2	—	1
27	Wyrzyna	12	15,263,30	—	—	2	2	7	—	1
	Złota	119	202,700,15	10	2	15	36	25	41	47

Okólnik Zarządu Głównego Związku Straży Pożarnych R. P. z dnia 14 kwietnia 1938 r. w sprawie udziału Straży w akcji zbiórki złomu.

Okólnik Nr 805.

Centrala Zakupu Złomu Polskich Hut Żelaznych pod protektoratem Ministerstwa Przemysłu i Handlu i Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego organizuje ogólną zbiórkę odpadków żelaznych (złomu) w całym kraju.

W celu uzyskania dodatkich korzyści tej akcji zwróciła się Centrala Zakupu Złomu prosiąc wszystkich do włączenia się oraz do Związku Straży Pożarnych R. P., celem pomocy tej akcji przez odpowiednią promocyjną oraz czynną zbiorczą się zbiorczą.

Zarząd Główny Związku Straży Pożarnych R. P. podaje powyższe do ogólnej wiadomości Okręgowym Wojewódzkim i Oddziałom Powiatowym oraz poszczególnym strażom pożarnym zaszczepiając, że popiera ze swej strony i umożliwia jej dla gospodarstwa narodowego ze wszelkimi ułatwieniami i pożądaną akcją.

Równocześnie zwraca się Zarząd Główny Związku z apelem do wszystkich straż pożarnych, aby przez akcję promocyjną wzięły czynny udział w tej zbiórce, udzielając również swoim pomocy przy ewentualnym potrzebie samowystarczenia tego złomu, a nie są to warunki organizacyjne i techniczne pozwolą.

Wszelkie materiały dotyczące promocyjny oraz organizacji tej zbiórki dostarcza Centrala Zakupu Złomu bezpośrednio do Oddziałów Powiatowych, które rozesła je do straż pożarnych; kosztą pozostałe z tej przesyłki pokryje w zależności Centrala Zakupu Złomu wprost Oddziałom Powiatowym.

Jednocześnie nadmieniamy, iż ewentualny zysk jaki z tego tytułu zostanie osiągnięty przejdzie do rąk Straż, będzie obracany na jej potrzeby.

(Przedruk z Gazety Strażackiej Nr 10)

W sprawie zbiórki złomu.

Złom żelazny (stare żelastwo) jest obok rudy podstawowym surowcem naszego przemysłu żelaznego. Polska, nie posiadając rudy wysokopięceniowych, zmuszona jest do importowania znacznych ilości złomu żelaznego z zagranicy, gdyż wydatność złomu z rynku polskiego pokrywa obecnie zaledwie 25% zapotrzebowania hut żelaznych.

Celem zwiększenia wydajności rynku krajowego konieczne jest przeprowadzenie na szeroką skalę na całym obszarze kraju zbiórki starego żelastwa: a więc wszelkich odpadków żelaza i stali, kawałków blach, pudełek od konserw i innych blaszanych, blach i naczyń ocynkowanych, emalowanych, pokrytych warstwą inkrustacji lub farby itp. Zebrany złom żelazny nie służy już dla gospodarstwa krajowego. Tymczasem wskutek braku odpowiedniego urzędowania społeczeństwa, wiele odpadków żelaznych maruje się na droczach, śmietniach strychach, w lamusach, a nawet na podwórkach niektórych gospodarstw wiejskich. Jest to cenny surowiec, który powinien być skrajnie promadany z tą świadomością, że każdy kilogram, każda tona zebrana w kraju, zmniejszą o taką właśnie ilość przewóz tego surowca z zagranicy, a przez to przyczyni się do oszczędzenia wywozu naszego pieniądza.

Centrala Zakupu Złomu Hut Żelaznych jako organizacja hut żelaznych maćca za zadanie zapro-

tywanie je w złom potrzebny do produkcji, zwraca się z apelem do Straży Pożarnych, aby z uwagą na cel i doniosłość zbiórki złomu żelaznego wyłoży odpowiednio zarządzenie i instrukcje swym członkom.

Centrala Zakupu Złomu Polskich Hut Żelaznych Sp. z o. o. Warszawa, Marszałkowska 130 podaje ceny za 1 tonę (20 centnarów) zależnie od odpadków złomu od 26,— do 42,— zł oraz, że odpadki żelazne, uzyskane ze zbiórki przez Straże Pożarnie należy na terenie województwa Pomorskiego zabrać: Leszczynska, Barwina, Świrówce — Rudolf Łaska, Leszno Włok, skrz. pocz. 30 (adres telegraficzny Rudolf Łaska).

—o—

Centrala i składnica z 2-ma własnymi bocznymi kolejowymi w Lesznie, tel. 132.

Oddziały: w Poznaniu, ul. Śpiżarowa 36, tel. 6440, — w Inowrocławiu, ul. Króla Marcjanna skico 48, tel. 234, — w Bydgoszczy, ul. Artylejska 11, tel. 1738, — w Gnieźnie, ul. Dojazd Kolejowy, tel. 240, — w Krotoszynie, ul. Kaliska 49, — w Wągrowcu, ul. Poznańska 13, (tu Stanisław Biernacki), — w Nowym Tomyślu, (tu Skup Świrówce Tolkę Kowalski).

O wartości odpadków żelaznych

Zycie zdatniwna nas wszystkich wzajemnym tempem, rozmachem, przedsiębiorczością. Wszystko idzie siedmiomilowymi butami napędzając, do celu w przyszłość. Rosną fabryki, przemierzone akcyje towarzyszą. Dzielimy się same sobie i jednocześnie potrzebę w trudnych rozmach naszych śpiadów — nie chcieliśmy zostać w tyle.

Bogactwa świata w nas samym. Trzeba tylko znać ich wartość i umieć je odkryć. Trzeba pamiętać, że w niezmiernych postępujących, które są tylko symbolami biedy i głodu — są skarby bezcenne: czysty, źródła bogactwa i wzmożonego wrodzonego życia. I właśnie szlachę życia jest umiarkowaną codzienną szarym Wyłowić nasze polityczne dosyć i dobrobytu.

Standardowym słowem dotychczas dni jest mało: oszczędzać! Oszczędzaj wszystko i wszędzie.

Akcja, o której piszemy, jest nowa w Polsce akcji oszczędnościowej. Akcja ta zaprowadzi u siebie już inne kategorie, które zbiorczą również wiele tysięcy ton żelastwa. Wypracowanego do śmiłości — i w zaskle ich rynek. To daje oszczędności gospodarstwa krajowego, a zysk zainteresowanym.

Najwyższy czas uderzyć na alarm, że u nas do tej dla tych spraw jest zbyt mało zrozumienia i za interesowanie, że rodzaj oszczędności społecznej, iż zbieranie odpadków żelaznych mało jest rozpracowane. Jest to rodzaj najdemokratyczniejszej oszczędności, kiedy każdy obywatel może dzięki własnej gospodarzyczności przyczynić się do wzrostu ogólnego dobrobytu państwa, dla siebie zaś u siebie i zaprowadzić własny zrost.

Te nawet stare odpadki, leżące po podwórkach, pod płotem przy drodze — to pieniądze. Wystarczy się po nie schylić i podnieść.

Popatrzcie! Dzinrawo gamki, kawałki blaschy, wszystko choć stare i zardzewiałe, pogięte i nieporadne — to pieniądze. To nie nędzne się do zwykłe przedmioty stanowią jednak poszukiwany przez hut material, służący do przetopienia w piecach hutniczych bryznie z rudami. Są one sprzedawane nawet z zagranicy

Nieradze te nieradze zostają w naszych rełach w kraju, a nie idą do obcych. Wszędzie, gdzie racyni okiem, zobaczymy napewno to stary Lubi! błaszawy bór dąb, kawalki żelaza podarte i zardzewiały, to czerep garzka żelaznego do połowy przewyżnany ziemią sterczą, to szów błaszany odbity od rowdła z oberwanym uchwytem leżą sobie - kwezi i błocie. Czasem ktoś zawadzi o to nozę skłoczony się lub rozdziera obrzość, czasem ktoś lub łrową pełną o ostry kant bliachy zrani i zakłuże — kłórzby więc na to napięcie i śmiecie spojrzal zycielwym okiem.

Od dziś jednak pamiętając, że wszędzie stary, żelastwo ma swoją wielką wartość dla rodzimego przemysłu hutniczego, należy więc je zbierać i oddać do wspólnej zbiornicy, bo to pieniądz, to oszczędność, to zarobek. Pamiętajcie, że żelazo, którego mamy tyle wyrobów, a które jest tak Polsce potrzebne, wyrabiane jest w naszych kopalniach z rudy żelaznej i z nieużytecznych przedmiotów żelaznych. Przedmiotów tych nie potrafiliśmy do tychczas zbierać i gromadzić w ten sposób, jak i, robią np. Niemcy. Tymczasem żelaza nam trzeba dużo. Czeka na żelazo rolnik, czeka rzemieślnik, czeka żołnierz.

Maszyna, plus, karabin — to symbole tej akcji. Dlatego też luty nasze pracują dulem i nocy, czekają na Waszą akcję i na Waszą pomoc, liczą na Was że pokażecie, iż w zmachanizowanym tempie

dzisiejszego świata" serca wszystkie lity równocześnie dla sprawy dobra ogólnego.

Przystąpcie do zbierania żelastwa, zapamiętując o społeczeństwu ogromnie ciyr, wytwarzanych z niego, z pracy rąk i gorącego serca. Polska jest wszakże krajem pięknego jutra

Podziękowanie

Nie można wszystkim, którzy złożyli wkład, przestał mi życzenia w dniu tenim oraz z okazją odznaczenia Złotym Znakiem Związku osobliwym podziękować, składam na tej drodze serdeczne podziękowanie.

Stanisław Taczak
Gen. Bryg. v. s. s.

Przez Poznańskiego Okręgu Wojew.

Huta Ludwików Sp. Akc.

Kielec

poleca

helmy strażackie ze stali nierdzewiejącej

wykonane według wzoru, zatwierdzonego przez Związek Strazy Pożarnych R. P. w Warszawie

helmy

dla Oddziałów O. P. L. Drużyn technicznych Strazy fabrycznych oraz dla Oddziałów Przysposobienia Wojskowego

szable

oficerskie typu polskiego wg przepisów M. S. Wojsk. nielowane oraz chromowane

Do nabycia

w Składnicy Przyborów Strażackich
Poznańskiego Okręgu Wojewódzkiego Związku Strazy Pożarnych R. P., Poznań, ul. Focka 19.

1937
1937

STRAZAK

WIELKOPOLSKI

Wzajemność *Wzajemność*

Dychawki 20 w każdym mieście

Organ Poznańskiego Okręgu Dofełdowskiego
Związku Strazy Pożarnych P. P.

Rok 7 Poznań, czerwiec-lipiec 1937 r Nr 67

Olbrzymi pożar w Poznaniu

W dniu 19 maja 1937 r. około godz. 16 przebiegała nad Poznaniem gwałtowna burza, w czasie której jeden z gromów uderzył w zbiornik spirytusu na terenie fabryki „Akwaolit”. Postawiasz zbiornik zawierał w tym momencie około 1.500.000 litrów spirytusu — powstał olbrzymi pożar, który rozmiarami przewyższył znacznie pożar na terenie dworca towarowego z roku 1920, uchodzący w o statum dwudziestolecia za największy.

Sprzysiężonym okolicznościom i pełnej poświęcenia pracy strazy poznańskiej, a później również pracy strazy wojskowych, kolejowych, wojska i ludności cywilnej należy zawdzięczać, że pożar nie przybrał katastrofalnych rozmiarów i nie ponosił z sobą ofiar w ludziach. Ze strony technicznej został ten pożar omówiony na łamach Nr 7 „Przebiegu Pożarniczego”, z punktu widzenia obrotu w „Ziemiach Pożarniczych”.

Ograniczamy się wobec tego do krótkiego streszczenia i do opublikowania kilku zdjęć z tego charakterystycznego pożaru — wykazując i a mapce sytuacyjnej rozmiary pożaru.

Mapka sytuacyjna umożliwi strażnikom miejskim, które posiadają siły plastyczne, szczegółowo omówić ten pożar na jednej ze zbiorów wyszkoleniowych.

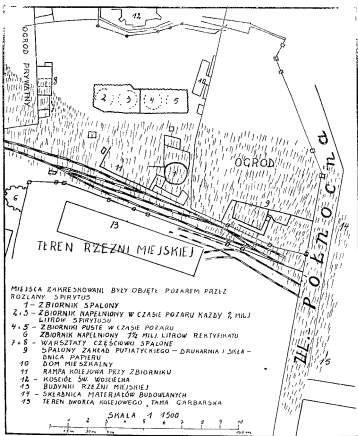
Pożar, którym ze względu na jego wyjątkowe rozmiary i jego charakterystyczny przebieg zain-

teresowały się władze bezpieczeństwa i władze wojskowa, dał szczególnie fachowcom pożarniczym dużo cennego materiału doświadczeniowego, czego dowodem, że również zagraniczne strażnice pożarne za wodową zwracały się zapytaniem po pożarze o szczególnie opisane fotografie do komendy strazy poznańskiej.

Przebieg pożaru i akcji ratowniczej był następujący:

Z chłwą uderzenia pioruna, została pokrywa zbiornika siłą podmuchu oderwana od obmurowania i przemieszta o całą średnicę zbiornika, ulegając zdeformowaniu, ale nie rozzerwania powierzchni górnej, co utrudniało pasażerze spirytusu na skutek, gromadzenia się gorzących gazów pod kopłą zbiornika.

Drugi zbiornik prostokątny, długo 10 metr., szerokość 5 metr., i wysokości 3 metr., który stał o 5 metr. od zbiornika zniszczonego — został siłą podmuchu przesunięty około 10 metr. w bok nie ulegając zniszczeniu. Równocześnie zostało zniszczone obrotowanie zbiornika okrągłego, wystające o 1½ metr. nad powierzchnię ziemi, podczas gdy zbiornik „lebiały” był o 2 metr. poniżej powierzchni. W tym samym momencie rozplynęła paląca się okwita po terenie zakreślowanym na zamieszkałej drucost. między a więc na terenie 500 metr. długości, miejscami do 100 metr. szerokości.

Płonęły w jednym momencie spirytus, powstały w ilości ponad 500,000 litr. w obwarowaniu zbiornika, zakłady graficzne Państwowe, obryzane całkowicie płynącym spirytusem, który wdzierał się do 8 nubiaków położonych w szarychach i powalanych drukarni i składnic, warsztaty kowalskie i stolarskie fabryki, składnice beczel, napchanych i nastych na rampie kolejowej i pięciu przed zimowiskami, oznaczonymi na mapie 2, 3, 4 i 5, płonęły tory kolejowe, na których stały replikacje spirytusem i pastę cysztową, płonęły głazy, słupy telegraficzne na ulicy Północnej i niezgazyty polonisz na drugiej stronie ulicy, drzewa i krzaki w ogrodzie p. Pysalskiego i w ogrodzie położonym za warsztatami oznaczonymi na mapce nr. 7 i 8.

Straż pomocnika zastąpiła z chwałą przybycia jedno morze płonienia na tak znaczącej przestrzeni, w zdawało się w pierwszej chwili, że pożar nie będzie do opanowania. Pod dowództwem komendanta Kiedacza rozpoczęła jednak natychmiastowy atak z dwóch stron tj. od ulicy Północnej od strony rzeki i od ulicy Północnej od strony zbiornika, oznaczonego na mapce nr 6. Stępieniwo torując sobie przejścia na terenie, po którym płynął palący się spirytus, dotarła do najbardziej zagrożonego punktu i zajęła się obroną zbiorników 2 i 3, których zniszczenie mogło rozszerzyć pożar na całą dzielnicę miasta, gęsto zabudowaną. Okoliczności, że te zbiorniki znajdują się w lasozarce z blachy falistej i natychmiastowej służby obronnej należy przypisać opanowanie pożaru bez większych jeszcze strat, które w sumie około 2 milionów złotych i tak poważnie obciążają ogólny bilans strat pożarowych.

Przy udziale 25 ton węglowych broniono równocześnie wszystkie inne zagrożone punkty i gazowo palące się obiekty przy pomocy 8 oddziałów straży wojskowych i saperów. Straż kolejowa zabezpieczała teren dworca „Tama Garbarska”, straż rzeki miejskiej, utworzona w ubiegłym roku —

teren rzeki, w którym z najgłębszych badysków i samą ryżującą było i mierzganie.

Okolo godz. 18 przybyła również zmierzająca w kierunku Ochotnicza Straż Pożarna z grupy Loba z prezesem Oddziału Powiatowego dla Nowackim Poniowaz o tej porze nagrodzone niebezpieczeństwo jej imię, przeznaczono trzybyłych 16 członków tej straży do zmiany prądowników strażnicy pomocniczej, którzy wskutek wielkiego porażenia i duszących oparów spirytusowych mogli bardzo utrudnić pracę. Charakterystyczna była również praca saperów, którzy zimą do lamienia pożaru musieli przetrwać systemem „Inicjatywnym” z miejsc dalszych, mierzających spirytusów gdyż ziemia z innych miejsc, zamiast tłumić, podlegała jeszcze płomieniu.

Tyle o samym pożarze.

Zdawało nam się, że po tak groźnym pożarze wyciągnęte wnioski odpowiednio wnioski i nastąpi usunięcie pozostałych zbiorników, groźnych dla otoczenia. Mimo licznych protestów okazuje się jednak, że głosy fachowców obrony przeciwpożarowej mało jeszcze znaczą w kwestii tak ważnej, jak bezpieczeństwo mieszkańców miasta, że wolaność duży jeszcze pozostanie legion tych, którzy wszystko lepiej wiedzą od specjalistów, a w dodatku uważają, że na straży pożarnej ze spokojnym sumieniem można robić oszczędności, można jej kazać zwalczanie naderżniętych pożary jednostajnie i przesiarzać systemem Wyszkoleny grzeszyć krytykować straż, skoro w wypadkach nadzwyczajnych i groźnych ujawniają się nieskazitelną braki.

Wszyscy uważają za samobójstwo, gdybyśmy armii naszej kazali walczyć sprzętem, nabytym przed 15 laty. A ileż straży widaćć musi sprzętem, które są w użyciu od przeszło 30 lat.

Abyśmy tylko nie przecagali struny, nie lekceważyli głosów fachowców i nie rozpoczęli nieprawdy wtedy, gdy już dach nad głową będzie się walił.

S. p. Stefan Maczyński.

Dnia 12 kwietnia br. zmarł po krótkiej chorobie długoletni członek S. O. S. P. w Mosinie śp. druh Maczyński Stefan. Zmarły był członkiem od lat 25 i pomimo podeszłego wieku, bo był lat 67, pełnił obowiązki gospodarza. Gdy chodziło o pracę dla Straży, to Zmarły jak gdyby odyskiwał młodzież i z gorliwością wykonywał obowiązki Strażnika.

O popularności śp. zmarłego druh Maczyńskiego świadczą liczny udział w porażeniu obywatelstwa i przedstawicieli różnych stowarzyszeń, Pocztem zajmowało się S. O. S. P. Mosina. Z ramienia Oddziału Powiatowego przyszłemu delegującemu Straży z Śremu z szanowaniem i nadto brała udział Straż Poż. z Krosna.

Zmarły pozostanie w pamięci członków S. O. S. P. Mosina, jako gorliwy i dobry Strażnik. Część Jego pamięć!

FRAGMENTY Z WIELKIEGO POŻARU

ZDJĘCIA W CZASIE POŻARU

NA TERENIE AKWAWITU W POZNAŃIU

ZDJĘCIA PO POŻARZE

W dniu 13 lipca 1937 r. o godz. 15,15 zasnął w Boczku nasz drążk popierający, mistrz fryzjerski ś. n. **Walcenty Kurzawski**, który cieszył się osobnym uznaniem i zaszkabił sobie powszechne uznanie Stowarzyszenia.

Pogrzeb śp. dli. Walekatego Kurzawskiego odbył się w piątek dnia 16 lipca 1937 r. przy współudziale

cechm fryzjerskiej, o i miejscowej Ochotniczej Straży Pożarnej.

Po odprawieniu nabożeństwa żałobnego przez miejscowego ks. proboszcza Pevnianska, ekspozit wazoni złożył przy liczny udział miejscowego ubywalczystwa na cmentarz.

Stowarzyszenie O.S.P. Złoty c Kretoszyn

DZIAŁ URZĘDOWY

MINISTER SPRAW WĘWNETRZYNYCH

Nr. AP 33/70

Warszawa
Dnia 17 czerwca 1937 r.
Do
Pana Wojewody

w Poznaniu.

W czasie inspekcji w terenie niejednokrotnie zauważyłem, że sprzęt pożarniczy, będący w pośładarciu ochotniczych straży pożarnych przechowywany jest niedbale i bez należytej konserwacji (rozszniewane beczki i koła, zniszczone i źle przechowywane węże, beczkowozy bez wody itp.).

Podobny stan sprzętu ratowniczego w wysokim stopniu zmniejsza zdolność straży do akcji, uniemożliwiając przez to wypełnienie strażom ich obowiązków ustawowych, przewidzianych w art. 19 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami.

Seebnienie zadań, związanych z ochroną przed pożarami i innymi klęskami, a więc i opiekę nad należnym przechowywaniem i sprawnością sprzętu pożarniczego w granicach gmin ustawa (art. 2 i 43) powierza prełożonym tym gmin, jako organom wykonawczym rządowych władz administracji ogólnej.

Odpowiedzialność za brak należytego porządku i stanu w strażach pożarnych ponoszą również na czelniczy sprzęt (art. 19). Zarządłem więc, aby w wypadkach stwierdzenia przytoczonych uchybień zarówno prełożeni gminy, jak i naczelnicy straży pociągani byli do odpowiedzialności.

Ponieważ stwierdziłem, że starostowie nie dośw energicznie karzą grzywnami, zarządłem, by do dnia 15 lipca r. we wszystkich remizach strażackich wywieszony był na widocznym miejscu następujący wykaz kar którego wzór podaję niżej:

„Wykaz kar za niedbale utrzymywanie sprzętu strażackiego.

1. za brak wody w beczkowozie prełożony gminy karany będzie grzywną w wysokości 50 zł

2. naczelnik straży grzywną w wysokości 30 złotych,

2. za rozszniewane koła w wozow do przewozu sprzętu lub za rozszniewane beczki prełożony gminy 30 zł, a naczelnik straży 20 zł grzywny,

3. za złe strzymanie i przechowywanie węzłów strażackich prełożony gminy 20 zł, a naczelnik straży 10 zł,

4. za brak wywieszenia w remizie strażackiej tego ogłoszenia prełożony gminy 75 zł a naczelnik straży 50 zł.”

MINISTER

(—) Sławoł-Składkowski

WOJEWODA POZNAŃSKI

Nr. S. A. D. III. 490H

Utrzymanie sprzętu pożarniczego.

Poznań, dnia 30 czerwca 1937

Do Pónów Starostów Powiatowych i Przewodów miast

Województwa Poznańskiego.

Drugostopnie podaje do wiadomości i ścisłego wykonania. Drąki wykazów kar, o których wyżej mowa, rozciąć Panom celem wywieszenia ich w remizach strażackich — Poznański Okręg Wojewódzki Związku Straży Pożarnych.

Przy tej sposobności zwrócić Panowie Starostowie uwagę prełożonych gmin i sołtysów, iż niedozwolonym jest usowanie sprzętu pożarnego z remiz strażackich i lokowanie w remizach klasztorów wzgl. bezdomnych. Poza tym należy przypominieć, iż sprzęt pożarniczy może być używany jedynie i wyłącznie na cele przeciwpożarowe oraz na wypadek tylko klęsk żywiołowych, a wobec tego nie mogą w przyszłości zachodzić wypadki wypożyczania sprzętu pożarowego dla celów budowlanych, oczyszczania ulic, polewania parków itp. celów nie mających z akcją straży pożarnej nic wspólnego

Wojewoda

(—) A. Maraszewski.

Wyniki zawodów

Zawody rejonowe w Mikuszewie pow. Września
w dniu 6 czerwca 1937.

Udział w zjeździe 152 strażaków — w zrywach, 6 straży.

Grupa IV

1	O.S.P. Orzechowo	118 pkt
2	Mikuszewo	103
3	Szamarzewo	87
4	Czeszewo	84
5	Pałczyń	75
6	Cieśle Małe	57

Zawody powiatowe w Ostrowie Wlkp

w dniu 6 czerwca 1937 r.

Udział w zjeździe 1300 strażaków — w zrywach 32 straż.

Grupa II.

1	Kol. S. P. Ostrow — Parowozownia	106 pkt.
2	O. S. P. Ostrow-miasto	101
3	Kepno-miasto	79
4	Kol. S. P. Kepno-kolej	77

Grupa III

1	O.S.P. Raszków	133
2	„ Podzamcze (Kepno)	89
3	Skalmierzyce Stare	88
4	Baranów (Kepno)	86
5	Makszat	82
6	Odoianów	64

Grupa IV

1	O.S.P. Sejkarka Przew	103 pkt
2	„ Dobnia	101
3	Przybyławice	97
4	Sulisław	96
5	Perzów (Kepno)	95
6	Sienoszewice	94
7	Boczków	92
8	Kotowiecko	90
9	Topola Mała	90
10	Granowice	85
11	Kierzno (Kepno)	86
12	Laski (Kepno)	80
13	Szymba (Kepno)	80
14	Strwnki	77
15	Buskaciec Otab	77
16	Lajowice	73
17	Biniew	73
18	Opatów (Kepno)	68
19	Moszczańka	66
20	Nowawies Ks (Kepno)	66
21	Wierzbn	64
22	Droszki (Kepno)	60

W ramach zjazdu odbyły się zawody w piłkę wodną (hydroball), do których stanęły O. S. P. Ostrow-miasto, Kol. S. P. Ostrow - Parowozownia, O. S. P. Kepno-miasto i Kol. S. P. Kepno-kolej.

Zawody rejonowe w Nakle n. N. sow. Wyrzysk

w dniu 13 czerwca 1937 r.

Udział w zjeździe 145 strażaków — w zrywach 5 straż.

Grupa II.

1	O.S.P. Nakło okrętowa	87 pkt
2	„ Nakło - miasto	81

Grupa IV

1	O.S.P. Anielny	67 pkt
2	„ Paterek	58

Poza konkursem w grupie II O. S. P. Nieczycho wo - znak. przemysłowe uzyskała 107 pkt

Zawody rejonowe w Brudzewie pow Września

w dniu 27 czerwca 1937 r.

Udział w zjeździe 168 strażaków — w zrywach 7 straż.

Grupa IV

1	O.S.P. Brudzewo	109 pkt
2	Staw	104
3	Kościanki	95
4	Skarbozewo	91

5	Raben	89
6	Kornaty	84
7	Katarzynowo	85

Zawody rejonowe w Nalšu Wielkim

pow. Wolsztyn,

w dniu 4 lipca 1937 r.

Udział w zjeździe 180 strażaków — w zrywach 6 straż.

Grupa IV

1	O.S.P. Kębłowo	98 pkt.
2	Nalék Wielka	94
3	Jaromierz	79

Poza konkursem w grupie IV O. S. P. Nieborza 100 pkt., OSP. Siedlec 86 pkt. OSP Chobienice 84 pkt.

Zawody powiatowe w Środzie

w dniu 4 lipca 1937 r.

Udział w zjeździe 300 strażaków — w zrywach 14 straż.

Grupa II.

1	O.S.P. Września - miasto	119 pkt
2	Śród - miasto	111
3	Jarocin - miasto	108
4	Kostrzyn	29

Grupa III

1	Kol. SP. broda - kolej	89 pkt
2	O.S.P. Żmientyl	73
3	Nekla	62

Grupa IV

1	O.S.P. Sulęcín	89 pkt
2	Lekno	87
3	Kleszczewo	83
4	Pięczkowo	72
5	Szalczin	64
6	Wyszaków	62
7	Słupia Wielka	60

W ramach zjazdu odbyły się strzelanie z broni małokalibrowej o mistrzostwo powiatu wyniki którego były następujące:

(na 300 możliwych)		
1	O.S.P. Środa - miasto	288 pkt
2	Kleszczewo	242
3	Kostrzyn	240

Indywidualnie mistrzostwo zdobył zast. natrzelnika OSP. Kleszczewo — Niemir Edward 94 pkt (na 100 możliwych)

Zawody powiatowe w Swarzędzu pow Poznań

w dniu 4 lipca 1937 r.

Udział w zjeździe 391 strażaków — w zrywach 20 straż.

Grupa III.

1	O.S.P. Luboń - gromada	97 pkt
2	Swarzędz	96
3	Pobiedziska	94
4	Czerwonsk	78
5	Żabikowo	71
6	Gołczewo	64

Grupa IV

1	O.S.P. Kobylnica	84 pkt
2	Wiry	79
3	Kołata	77
4	Gruszczyn	71

5	Puszczyno	63	2	Wydawno
6	Gartkowo	63	3	Lakie
7	Bolichowo	62	4	Ostrów n. Geh
8	Krzyszyn	61	5	Luclmirowice
9	Krzyżowiki	58	6	Głogowice
10	Pabizowo	55	7	Witowice
11	Piotrowo	38	8	Wronowy

Prza konkursu w grupie IV, losowska druž.
poż. Swarzędz 100 pkt., żeńska druž. poż. Luboi
68 pkt., żeńska druž. poż. Soarzędz 65 pkt.

Zwody powiatowe w Magilnie w dniu 4 lipca 1937 r.

Udział w zjeździe 800 strażaków — w zawo-
dach 34 strażcy.

Grupa II.

1	O.S.P. Magilno - miasto I.	163	1/1
2	Kruszwica - miasto	122	,
3	Magilno - miasto II.	110	,
4	Palosie	93	,
5	Geblce	62	,
6	Trzemeszno	53	,

W grupie IV, kolejność miejsc była następująca
1 O. S. P. Sokowy

15.	Młynice
16.	Tupadły
17.	Trzeźwał
18.	Słowikowo
19.	Padniewo
20.	Goryszewo
21.	Parlin
22.	Kwieciezewo
23.	Ławki
24.	Orelowo
25.	Ciechrz
26.	Jastrzębowo

Z ŻYCIA ZWIĄZKU I STRAŻY

Kurs IV stopnia w Ostrowie

Na życzenie Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu zorganizował Poznański Okręg Wojewódzki Związek Straży Pożarnych R. P. w czasie od 28 maja do 12 czerwca 1937 r. w Ostrowie kurs IV stopnia z programem rozszerzonym w szczególności poświęconym w obrębie przebiegu ćwiczeń — pożarowej dla dowódców kolumny i strażcy pożarnych.

W kursie brało udział 16 dowódców, które wych strażcy pożarnych oraz trzech nauczycieli Oświatniczej Straży Pożarnych.

Komendantem kursu był wojewódzki inspektor pożarnictwa Piusa Tadeusz, zastępcą mł. inspektor Grzegorz Włodzimierz.

Dyrekcja Okręgowej Kolei Państwowych delegowała na czas trwania kursu jako kierownika kursu, referenta specjalizowanego D. O. K. P. p. st. inspektora Romana. Wykładowcami na kursie, oprócz komendanta i zastępcy byli: mł. inspektor Teichert Jan, aspirant Szal, referent D. O. K. P. Stralbrzyński i technik nauczyciel Kajewicz.

Ćwiczenia praktyczne odbywały się na stadionie K. P. W., na którym zbudowana jest wspaniała kolejowa straża pożarna z przewozem Ostrow. Ćwiczenia bojowe odbywały się na terenie para-

wozowa, stacji i warsztatów wagonowych. Wezraki dowoły się kursistom opaly, które w tym okresie dochodziły w niektórych dniach do 50 stopni w słońcu. Nie bardzo przyjemna jest w takich okresach praca w masce przeciwgazowej, a jednak wykazał kurs, że przez systematyczną zaprawę dla pracy w masce była stosowana w czasie całego kursu można podnieść wytrzymałość kursistów do warunków, w jakich najczęściej sami nie chcieli wytrzymać. Niektórzy z drzew po powrocie do domu stale szklali maski na twarzy tak się do niej przyzwyczaili.

W noc, poprzedzającą zakończenie kursu, przybył z Dyrekcji p. nacelnik inż. Kwiatkowski i p. mł. Ciestelski i przeprowadził próby alarm policyjny z ćwiczeniami bojowymi na terenie parowozowni, w których kurs brał wspólnie udział z miejscową strażą kolejową.

W wyniku egzaminu jaki odbył się w dniu 11 i 12 czerwca br. 2 kursistów uzyskało wynik doskonały, 6 ich bardzo dobry, 7-miu dobry, 2-ch dostateczny, a 2-ch otrzymało zadowolnienia.

Zakończenie kursu nastąpiło w obecności przedstawicieli władz kolejowych pp. inż. Kwiatkowski, inż. Ciestelskiego i inż. Matuszewskiego.

Kurs podstawowy wyszkolenia II i III stopnia w Wyrzysku

W czasie od 1 VI do 12. VI. br. odbył się Wyrzysku kurs podstawowy wyszkolenia poż. II i III stopnia, zorganizowany przez Oddział Powiatowy w Wyrzysku.

Na kurs przybyło 13 kandydatów. Kursiści byli osiadłe zaawanturowani i wykzywili w hotelu p. Kościelskiego w Wyrzysku.

Wykładowcami na kursie byli p. L. od-mam

cbwodowy instr. opiz, i L. O. P. P z opl. i asp Hamig — calosc wyszkolenia poz.

Na zakonczenie kursu przybyl jako delegat Inspektora Wojewodzkiego ml. instr. Teichert, ktory przewodniczyt Komisji Czynnicyzej.

W wyniku przeprowadzonego egzaminu, ukończyt kurs z wynikiem bardzo dobrym — 2, z wynikiem dobrym — 9, z wynikiem dostatecznym — 2.

Stopień III ca. zyskało 6 kursistów

Stopień II-gi uzytkoło 7 kursistów.

Wyszkolenie przeprowadzono wv. pro. samu po szacowno I, II i III stopnia.

Mimo bardzo silnych upalów, kursieci wykazali bardzo duzo ochoty do pracy na kursie, co w znacznym stopniu ułatwilo komendzie kursu do kladowi i szczegolowo przeprowadzenie programu kursu.

Komendantem kursu byl asp Hamig z Wv. 1435ka.

Sprawozdanie z kursu I i II stopnia

W czasie od 19—26 maja przeprowadzil Oddzial Powiatowy Związku Strazy Pożarnych R. P. w Rawiczu kurs I i II stopnia dla naczelników i ich zastepców.

Na kurs zglosilo się 55 kandydatow, z ktorych to I czoby wszyscy kurs ukończyt. Juz sama cyfra kursistow wskazuje jak wielkie zrozumienie znalazł apel Oddzialu, zwrócony do poszczególnych strazy oraz jak wielka waga przywleciaja naczelnicy i ich zastępcy do szkolenia, aczby, samemu będąc dobrze przeszkolonymi, móg prowadzić prace wyszkoleniową w strażacki, która przecież dotychczas planowo nie byla w ogóle prowadzona.

Komendantem kursu byl instruktor Powiatowy ds aspirant Pdowski szefem kursu ds naczelnik Janiak.

Kursieci byli czesciowo sknszarowani w gna chu bylego Seminarium Nauczycielskiego, na ktorego dziejdzien przeprowadzono również ćwiczenia. Wykładowcami byli ds instruktor Powiatowy i ds Naczelnik Janiak.

Zajęcia trwały 9 godzin dziennie. Obok wiedzy i ogół teoretycznych kursieci zyskali wiele wiadomości praktycznych, a szczegolnie z zakresu rozwiązywania zadań taktycznych. Komenda kursu, biorąc pod uwage, że na kursie byli sami naczelnicy i ich zastępcy, a więc kierownicy jednostek samodzielnych, szczegolnie uwage zwrótila na roz rozwiązywanie zadań taktycznych, na rozkazodach

stwo i dowodzenie poszczególnymi jednostkami.

Poza tym kursieci otrzymali wiele wskazówek, w jaki sposób nalezy prowadzić prace w strazach pożarnych i kurs ten niewątpliwie przyczynil się do sprawnienia dzalalnosci niejednej strazy.

W dniu 26 maja w obecności delegata Wojew. Inspektora Poż. ml. instr. Teichert, jako przewodniczącego, przeprowadzono egzamin. Wszystkie kursieci zdali egzamin w tym 5 z wynikiem satysfakcyjnym, a mianowicie dh: Hobis, Pabrowicz, Prodzkiński, Hrdziak i Poguszyk, z wynikiem dobrym 2% dostatecznym 22. Dwóch kursistów zdalo egzamin w stopniu pierwszym.

Na zakonczenie kursu przybyl Prezes Rady Oddzialu p. Starosta Dr Lobos, zelosowny Zarzadzca Oddzialu z dh. wiceprezesem dyr. Jackowskiem na czelo, p. burmistrz mrz Mawaszczyk oraz wszyscy dh naczelnicy rejonowi. Po dokonaniu wspólnego zdjecia, kursieci gromkim okrzykiem podnieśli odchlodzajacego p. Starosta Dr Lobosa, a nastepnie oczekiwaniem ostatniego rozkazu kierownika oraz krótkim przemówieniem komendanta kursu zakonczono kurs, który zapewne przyczynil się do zmiany kierunku szkolenia strazy, bo kursieci nie otrzymali podstawowych wiadomości ale tylko będą przeprowadzali równo ćwiczenia ukrojone, a szczegolnie zwraca uwage na ćwiczenia taktyczno-wojowe, na przygotowanie strazy do jej zadani, do walki z pożarami w czasie pokoju i wojny.

Zakończenie kursu pożarniczego I i II stopnia w Wolsztynie

Zarząd Oddzialu Powiatowego w Wolsztynie w czasie od 19. V. do 28. V. 1937 r. urzadzil w Wolsztynie kurs pożarniczy I i II stopnia, w którym wzięto udział 30 ochotców strazy. Kurs ukończyt wszyscy uczestnicy, w tym z wynikiem bardzo dobrym 5, z wynikiem dobrym 18, z wynikiem dostatecznym 7. Wyróżnijl się na kursie naczelnik O. S. P z Borni Kościelnej druh Nowicki Tomasz.

Zakończenie kursu odbylo się dnia 28. V. 1937 r. przy udziale Prezesa Rady Oddzialu Powiatowego Związku Strazy Pożarnych R. P. Pana Starosty Kaczorowskiego, wicestarosty Hlasyńskiego, wszystkich członków Zarzadz Oddzialu Powiatowego z prezesem inspektorem Kurovskim, Komendantem Powiatowego Policji Państwowej komisarza Sautera, pp. burmistrzów i wójtów z powiatu oraz dalszych zaproszonych gości. Zakończenie kursu po

przedził pokaz sprawności strażackiej, przeprowadzony na placu ćwiczeń strazy pożarnej w Wolsztynie. Pokaz, ktorému przybyli goście przewladali się z żywym zainteresowaniem, wskazal, że podstawowym warunkiem należytym sprawności strażackiej jest odpowiednie wyszkolenie.

Po zakończonym pokazie kursieci wraz z gośćmi wrócili do komendy kursu, gdzie przed braniem Pan Starosta Kaczorowski dokonal wreczenia świadectw kursistom, potowiazajac równoczesnie w serdecznych słowach do zbratnich, przy czym podkreślił znacznoscia idee, jakiej sluzby strażack. Uroczystosc zakonczona zostala wspólnym skromnym obiadem, spożytym w świetlicy kursu.

Komendantem kursu byl mlodszy instruktor druh Grzesiekowiak, referent Okręgu Wjeje. 643 kiego

Z życia Straży Pożarnych powiatu wolsztyńskiego

Examin podstawowy I stopnia w O. S. P. w Chobieciach.

W niedzielę, dnia 2 maja 1937 r. odbył się w Chobieciach w powiecie wolsztyńskim egzamin z kursu podstawowego I stopnia, przeprowadzonego przez sekcję komisji rejonu Siedlec Cwojdzkińskiego dla członków Ochotniczej Straży Pożarnej w Chobieciach. Egzaminu asystował swą obecnością zastępca starosty wolsztyńskiego mer Hassay, który przybył w towarzystwie prezesa Zarządu Oddziału Powiatowego insp. Kurowskiego i członków Zarządu Oddziału Powiatowego Nowaka i Michalskiego. Do egzaminu stanęło 19 uczestników. Egzaminu zdali wszyscy uczestnicy w tym i z wynikiem bardzo dobrym z wyróżnieniem, 3 z wynikiem bardzo dobrzym oraz 11 z wynikiem dobrym i 4 z wynikiem dostatecznym.

Przebiegającym egzaminu wykazał znaczącą sprawność członków Ochotniczej Straży Pożarnej w Chobieciach w części praktycznej oraz stosunkowo dobre wyniki w części teoretycznej. Stwierdzono znaczące zaobserwowanie członków O. S. P. w Chobieciach serwowani pożarnictwem, jak również obrony przeciwgazowej.

Egzamin zakończono rozdaniem świadectw i uczestnikom, którego dokonał zastępca starosty mer Hassay wyrażając przy tym siłowne podziękowanie. Z kolei prezes Oddziału Powiatowego insp. Kurowski podziękował zastępcę starosty mer Hassayemu za przybycie na egzamin i za poparcie jakie okazuje strażom pożarnym w powiecie.

Podkreślić należy przy tym współpracę z Och. Strażą Pożarną miejscowego nauczycielstwa z kier. szkoły Mazurem na czele, który był obecny również przez cały czas trwania egzaminu.

Planowo kierownik szkoły Mazur się szczerze trudów w prowadzeniu pracy oświatowej w miejscowej straży ochotniczej przez pomoc w organizowaniu przez straż przedstawień, śpiewów itp.

Stwierdzić można, że O. S. P. w Chobieciach i przy poparciu miejscowego społeczeństwa i dzięki

swój wyłączonej pracy wybijają się sta jedno z pier wszęch miejsc w powiecie wolsztyńskim.

Odprawa naczelników i podnaczelników O. S. P.

W dniu 4 maja br. jako w dzień patrolu strażnictwa zwołana została przez Zarząd Oddziału Powiatowego odprawa oficerów Ochotn. Straży Pożarnej powiatu wolsztyńskiego. Odprawę poprowadził msza św. w kościele parafialnym w Wolsztynie, której wysłuchali przybyli na odprawę oficerowie Ochotniczych Straży Pożarnych, zastępca starosty wolsztyńskiego mer Hassay, burmistrz miasta Wolsztyna Modliński oraz członkowie Zarządu Oddziału Powiatowego z prezesem insp. Kurowskim na czele.

Po wysłuchaniu mszy św., przybyli na odprawę oficerowie strażnicy udali się w karny sposób szeregach z szwadronem do strzelnicy, gdzie raport od członka Zarządu Powiatowego Nowaka odebrał starosta wolsztyński Kaczorowski. Odprawę zagalął prezes Oddziału Powiatowego insp. Kurowski, witając w krótkich słowach Pana Starostę Kaczorowskiego, po czym Pan Starosta Kaczorowski w serdecznych słowach przemówił do zebranych, zwracając przy tym uwagę obecnym, że jednym z najważniejszych zadań doby obecnej wszystkich strażaków jest należyte przygotowanie do obrony na wypadek wojny przy zastosowaniu nowoczesnych środków bojowych. Burmistrz Modliński w krótkich słowach złożył życzenia pomyślnego wyniku odprawy, po czym Pan Starosta Kaczorowski ponownie żesząc w krótkich słowach zwrócił uwagę zebraniemu oficerom strażnikom na ciężką na nich obowiązki w kierunku należytego wyszkolenia swych podwładnych jak i doszkolenia własnego przez pilny udział w kursach, jakie w przyszłości przadzi Oddział Powiatowy.

Pan Starosta Kaczorowski, opuszczając uczestników odprawy podziękował został przez nich zrom klm „Czołom”.

Polszy ciągu odprawy prowadzonym był przez członka Zarządu Oddziału Powiatowego Nowaka i poświęcony był sprawom fachowym

Kurs obrony przeciwlotniczo-gazowo-pożarowy

W czasie od dnia 4—26 maja br. odbył się w Linii kolo Poznania w fabryce Dr Roman May kurs przeciwlotniczo-gazowo-pożarowy.

Kurs zorganizował naczelnik straży inspektor fabryki p. Antoni Niewiński przy wielkim poparciu i zrozumieniu ze strony niestrudzono i przedsięwzięciu Dyrektora fabryki p. Gładysza J.

Celem kursu było zapoznanie straży pożarnej jak i robotników ze sprzętem pożarowym, ratowniczym oraz specjalnym wyszkoleniem kadry na wypadek zagrożenia obiektu przemysłowego

Codziennie odbywały się wykłady z dziedziny przeciw-gazowej, — wykładali:

Komendant instruktora Stempa,
Instruktora fabryki Niewiński Anton

Inżynierowie:

Ukrzyński Wincenty
Warecki Stanisław,
Niewiadomski Jerzy.

W praktycznych pokazach zastosowano gaz łzawiący, dymy przyszlaniające oraz bomby elektryczne. Podczas ćwiczeń uczestnicy zapoznali się z aparatem, tlennym Dregera. Na specjalną uwagę zasługuje drzewna odkażająca odkażająca tor kolejowy i zbiorniki kwasowe od bomb inercyjnych.

Komendantem kursu był instruktor p. Siempa. Dnia 26 maja odbył się egzamin i uroczyste zakończenie kursu. Na zakończenie przyjechał prezes Okręgu p. generał Taczak, inspektor wojewódzki p.

Busza i prezes Oddziału Powiatowego p. inżynier Nowacki.

W programie odbyły się pokazy z obrony przeciwpożarowej, drużyny odznaczające i samarytańskie. W pokazach brały udział miejscowe straż pożarne.

Cały kurs miał charakter propagandowy i wyjazd innoowicko. Szczególnie należy podkreślić wielkie zainteresowanie i zrozumienie dla dobrej

sprawy i pomocy finansowej Dyrekcji Fabryki.

Na pokazy gazowe i ćwiczenia pożarowe zostało zaproszone również Szkolne Koło L. O. P. P. i kl. VII Szkoły Powszechnej aby młodzież miała zapoznać z zrytualnym jej niebezpieczeństwem i pokazać jej akcje obronne.

Na zakończenie odbył się wieczorem bankiet w gościnnym domu Dyrektorstwa Gładyszów i część gości.

Z Inowrocławia

Dnia 3 lipca br. w sobotę Oddział Powiatowy Związku Straży Pożarnych w Inowrocławiu włączył na terenie obiektów cukrowni w Wierzbosławicach wielkie manewry zmotoryzowanych straż pożarnych z miasta Inowrocławia i powiatu. W ciekawych tych ćwiczeniach uczestniczyły z akcją opł. wiele oddział 6 straż zmotoryzowanych (Iniewkowo, Dąbrowa-Biskupia, Inowrocław, Gąski, Tuchacz, Wierzbosławice) oraz 2 kompanie (Pleskówek i Szadłowice). Manewry zaszczylił swą obecnością: Prezes Zarządu Okręgu Wojew. p. gen. Taczak, Inspektor Wojewódzki p. Bysz, delegat Zakł. Ubezpie. Wzajem. p. mgr Radzowski, Wiceprezydent miasta p. Jędrzej, Komisarz P. P. p. Kmicieński, członek Zarządu Okręgu p. Piątkowski, burmistrz m. Gulewkowa p. Pyka, pp. wójtów i imi.

Ćwiczenia trwały około jednej godziny, po czym nastąpiła zbiórka wszystkich oddziałów i omówienie

ćwiczeń przez zdanie sprawozdanie wyznaczonych rozjemców i instruktora powiatowego dh Szczepańskiego. Do zebranych braci strażackiej przesłał również p. gen. Taczak, dokonując na zakończenie dekoracji brązowym medalem zastępcy dh dh Władysława Marende z Szadłowic, wójta gminy nowocław-wschód, Kaz. Januszewicza prezesa OSP i wójta gminy Dąbrowa - Biskupia, Webersa Mariana, Szczętkowskiego Stanisława, Franc. Drolie z Tuchnia i Waśka z Gulewkowa, oraz listami pochwalnymi dh. dh. szefów klubów rejonowych Leon Procha i Eronistawa Pleskowskiego. Z uznaniem należy podnieść, że manewry doszły do skutku dzięki wydatnej pomocy i współpracy dyrektora fabryki z zarządem prezesa Zarządu Oddziału Powiatowego p. inż. Mamrota, który z ządajnia sw. c. go wywiał się doskonale, otrzymując zastróżos słowa szczerej podziękji ze strony p. gen. Taczaka oraz innych przedstawicieli władz.

Uroczystości poświęcenia samochodu strażackiego w Nakle

Dnia 13 czerwca br. dokonał ks. prob. Gzpper z Nakła poświęcenia nowozbudowanego samochodu strażackiego O. S. P. w Nakle. Samochód ten został przebadany za starego cieżarowego samochodu całkowicie w warsztatach O. S. P. Nakła-uN, przez druha Władysława Ciołka O. S. P. Koszt samochodu wynosi około 3000 zł, którą to kwotę straż otrzymała jako subwencję z Zarządu Miejskiego w Nakle.

Na uroczystości tu przybyli O. S. P. z terenu powiatu wyrzyskiego, szadłowskiego i bydgoskiego.

W programie uroczystości odbyły się również konkursowe zawody rejonowe, do których stanęły 2 straż grupy II i 2 w grupie IV, poza tym w grupie II wystąpiła poza konkursem straż z Zakładów Przemysłowych w Nidzichowie.

W zastępstwie p. starosty pow. obecnym był wicestarosta p. mgr Szczepański, delegatem Okręgu Wojew. był mł. inż. Teichers, jako delegat przewodniczący Bydgoszczy przybył na powyższą uroczystość p. komendant Woźniak z Zawodowej Straży Pożarnej z Bydgoszczy, delegatem Oddz. Pow. w Bydgoszczy był asp. Lasowski, z ramienia Z. U. W. przybył p. insp. Lausz z Nakła, poza tym w uroczystości brało udział wielu gości zaproszonych. Podczas uroczystego poświę-

czenia, po dokonaniu poświęcenia samochodu, p. wicestarosta Szczepański przemówił do zebranych gości i strażaków, podkreślając znaczenie straż pożarnych, możliwość posiadania dobrego sprzętu i dobre wyszkolenie ludzi, — przemówienie swe zakończył życzeniem dalszej wydatnej pracy na polu pow. Po uroczystości odbyły się pokazy ćwiczeń z toporami strażackimi i pokaz zry w pilkę wodną (hydrosal). Straż nakleńska jest do tego czasu najlepiej zapoznana w sprzęt pow. ze wszystkich straż z terenu powiatu.

Podziękowanie za pomoc w skompletowaniu sprzętu nowocześnie w O. S. P. w Nakle należy się przede wszystkim całemu społeczeństwu nakleńskiemu, które z dużym zrozumieniem odnosi się do miejscowej straż i w każdym wypadku służy pomocą, następnie p. burmistrzowi miasta Trybnowic, który nie szczędzi energii i wysiłku, aby postawić straż nakleńską na jak najwyższym poziomie, tak pod względem zapoznienia w sprzęt, jak i wyszkolenia. Mimo dużego obciążenia w pracy zawodowej przyjął p. burmistrz prezesa w O. S. P. w Nakle i na tym stanowisku pracuje bardzo wydatnie, poświęcając każdą wolną chwilę na prace w O. S. P.

Dzień Patrona Strażactwa w O. S. P. Huta pow. Bydgoszcz

Dzień swego patrona obchodzili O. S. P. Huta i mają bardzo uroczyste. Święto rozpoczęto zbiórką o godz. 6 rano. W każdym szeregu udali się strażacy do najbliższego kościoła w Wawelsku wysłuchać mszy św. i proszę św. Poruszenie o opiekę i pomoc, w ich pracy dla dobra Państwa.

Po nabożeństwie w szeregach porządkowo ułożyli do naszej wioski. Na czele szedł naczelnik z tymi honorami z fuzją naradowo na znak, że ochotnie pracujemy dla Polski i że w pracy tej nie ustani-

my. We wsi odbyła się defilada, którą odebrał nasz druż. Prezes Łobodziński, po czym urządzono krótką akademię w czasie której dr. naczelnik wygłosił referat na temat znaczenia święta Patrona Straży i o obowiązkach i znaczeniu Ochotniczej Straży Pożarnej.

Na tym zakończono uroczystości. W dniu 15 sierpnia nasze Stowarzyszenie obchodzić będzie 10-tycie kule swego istnienia połączone z poświęceniem ramy i sikawki.

Protokół

z wniecia zebrania Och. Str. Poz. Chachalnia, pow. 29 maja 1937 r.

Protosyzy, która się odbyła w świetlicy w dniu o godz. 26-32.

Zebrańie zaczął naczelnik mgr. VII druż. Walkowiak hasłem „Czołem”, witając sekretarza emineńca p. Szarnera oraz wszystkich obecnych drużów przedstawił cel zebrania i w krótkim zarysie opisał znaczenie strażaku w ogólności.

Do przedyskutowania draha Stuchowiaki i Ty siaba, na prośbę pana dr. Chudego Jana.

Po przedyskutowaniu sprawy zgodnie z uchwałą zarządu na zebraniu w dniu 27 maja 1937 r. podane kandydatury wysunęto na powyższym zebraniu i przystąpiono do wyboru zarządu! po ożywej dyskusji.

Jednocześnie bez jakiegokolwiek sprzeciwu wybrano następujący zarząd w składzie:

Prezes — Ryszard Franciszek,
naczelnik i zastępca prezesa — Frysak M. rein,
zastępca naczelnika — Reich Fryk.

sekretarz — Sudy Jan I,
skarbnik — Silesi Paweł,
lawnicy — Mielas Stefan i Gruchlik Ryszard I.
rewizorzy kasy — jezaw, Zelt Wilhelm celno
kowie Dobrosin Oswald i Reich Franciszek.

Po wyborze dziękował druż. Stuchowiak naszemu rejonowemu za tak rzeczowe zajęcie się Och. Str. Poz. w Chachalniu i wybór władzy strażackiej wznosząc trzykrotny okrzyk na jego cześć.

Sekretarz gminy p. Szarner również podziękował wszystkim strażakom za tak wzorowe i stanowcze wyrażenie się dla dobra miejscowości O. S. P.

W końcu prosił nasz. rej. o podjęcie święta i walcie udziału w zawodach, mających się odbyć w Pogorzeli, apelując do zgodnej współpracy i za

kończył zebranie hasłem „Czołem”.

Wrażenia z pobytu na Kursie Samarytańsko-Pożarniczym w Poznaniu

W pochłoniętej i deszczową pogodę, zająkaliśmy do Poznania, gdzie miałyśmy odbyć praktyczne i teoretyczne wyśkołenie na kursie samarytańsko-pożarniczym w dniach od 16. IV. do 31. IV. 1937 r. O to bardzo ładnie wyglądała nasza stacja Wielkopolska w tym dniu! Czyżby również tak smutnie stała się rozpaczliwie nasz kraj? Na dworcu zebrali się dość liczna grupa druhenek, które zjechały się z różnych stron. Dopiero kiedy ułożono nas w formacje przy ul. Baskowskiej, obce twarze druhenek i poleżaczek stały się więcej koleżeńskie. Ten chłodny jest znakomity ostrzeżenie i żołnierskiej etykiety, jak to zaprowadzili nasi instruktory. Oj nasz rozczarowanie nas za dwie godziny, w oddzielnych sepiśnikach. Z niechęcią spoglądaliśmy na twarde żołnierskie łóżka, przykryte tylko dwoma kołkami i jedną twardą poduszką. Mimowolnie wspomnieliśmy rodzinny dom, pełen tyłu wyświecających, których totalnie tak dotkliwy brak dał nam się we znaki. A nie słyszycie czarnych myśli usunęło się p-

pierwszych trzech pierwszych nocach, ile tęsknoty za domem? Tak było przez pierwsze trzy dni, aż zupełnie oswajaliśmy się do rannego wczesnego pobudki i innych „przyjemności” jakie tu królowały. Z czasem pokonyliśmy takie życie, dowód czego że później przykładałyśmy się do ćwiczeń i naszej Największą sympatią cieszyły się ćwiczenia for malnie i bojowe. Wiadomo przecież, że początek jest zawsze trudny, to też z początku byłyśmy dość skąpym tematem kpin naszych instruktorów. Zły krok wystarczył, aby uszu naszych doleciał: „Co za mord”. Największą chyba plagą po ćwiczeniach była „arcchiowa repeta”, która tak dotkliwie wpływała na nasz humor, przecież takie żępy posiadać wiele wartościowych witań. Wesoło mijaly wieczory w świetlicach, przepłatanne humorem i piosenkami. Życie płynęło wesoło i beztrudno, oczywiście z pewną dozą karności, do której się już przyzwyczailiśmy. A ile radości gdy otrzymywało się list lub paczkę z domu. Przyznać się

Zdjęcia z Kursu Samarytański - Pożarniczy.

trzeba, że w końcu pokochałyśmy takie życie i o powrocie nie ma mowy. A kiedy się zbliżył koniec kursu w gorące przedczwartkowe przedpołudnie, który miał odsonić, by każda skorzasta z tych ćwiczeń i wykładów. Nie będę opisywać chwile oczernia, w każdym razie „strach

na wielkie oczy” tylko wiara w nowonabytą wadomości są karze zdecydowały o pomysłowym wysiaku tego oczernia. Tu też z prawdziwą dumą i zadowolona była w słownemu porządki „strach” my „Przegląd”

K. Książka z Wolsztyn 2

Utworzenie żeńskiej jednostki służby samarytańsko-pożarniczej w Wolsztynie

Dnia 14 maja 1937 r. odbyło się w Wolsztynie w sali posiedzeń rady miejskiej pod przewodnictwem p. Burmistrza Modlińskiego zebranie organizacyjne Żeńskiej Jednostki Służby Samarytańsko-Pożarniczej przy O. S. P. w Wolsztynie. Na zebraniu przybyła instruktorka Okręgu Województwa drohnia Kosiłowska, która w piękny i treściwy referacie wskazała na konieczność zrzeszenia się kobiet w Żeńskich Jednostkach. Jak również

wskazywała na cele i zadania jednostki.

Po krótkiej dyskusji przystąpiono do głosowania. Po krótkiej dyskusji przystąpiono do głosowania. Żeńskiej Jednostki zgłosiło 12 kandydatek.

Wskazano na cele i zadania Żeńskiej Jednostki. Wskazano nie dawno również w Rakoniewicach w powiecie wolsztyńskim klub w ostatnich dniach (1937) była używana przez instruktorkę Okręgu drohnia Kosiłowska

25-letni jubileusz

Z okazji 25-letniego jubileuszu Ochotniczej Straży Pożarnej w Kaźmierzu została nasza wioska w ostatnią niedzielę, dnia 6 czerwca br. odwiedzić przybrała. „Wszystkie domy zostały udekorowane zieloną i sztandarami narodowymi. Uczestnicy niedzielnego spaceru w towarzystwie z zmarłych członków Straży w sobotę.

W niedzielę punktualnie według programu o godzinie 8 odbyło się na rynku przystawienie drużyn strażackich przybyłych na zjazd. Stąd wymaszerowały wszystkie strażnice przy dźwiękach orkiestry na boisko, gdzie wzniesiono sztandar o barwnych narodowych na maszt.

O godzinie 9,30 odebrał p. Burmistrz Bartkowiak aport na rynku. Komendantem wszystkich drużyn był p. Kazimierz Włoch z Szamotuł, naczelnik rejonowy. Po raporcie pomaszzerowały drużyny strażackie do końca na uroczystość, które odebrał miejscowy ks. proboszcz Faustmann i wygłosił odczytanie kazania. Po uroczystości odbyła się na rynku defilada drużyn strażackich, którą odebrał J. W. Pan Starosta Narajewski. Po defiladzie odbyła się uroczysta zebrała jubileuszowa w sali Domu Katolickiego, zebraniu przewodniczył p. Starosta, referat wygłosił p. por. Szeleńkowski z Kaźmierza przyjeżdżający z wielkim entuzjazmem, między innymi przemawiali także ks. proboszcz Faustmann i p. poseł Łubieński. Obchodzenie uroczystości sprawozdała z 25-letniej działalności Ochotniczej Straży Pożarnej w Kaźmierzu odeczytał p. Leon Owsa, se-

krętarz straży, zaś członków założycieli obdarowano dyplomami 25-letnia. Dyplomów wręczał naczelnik p. Starosta, obdarowani zostali: pp. Józef Nasterala, Michał Zimny, Stanisław Oseki, Stanisław Poprawski, Hieronim Szalkowski i Janusz Cichy. Dyplomów 10-letnia otrzymali: pp. Stanisław Zborowski, Kazimierz Włoch, Józef Kutenba i Kazimierz Andrzejewski. Urzędnikom na cześć p. Prezydenta R. P. Janusza Mościckiego zakurowano uroczyste zebranie.

Po zebraniu odbył się w sali Domu Katolickiego wspólny obiad.

O godzinie 14 zeromaszzerowały drużyny strażackie przed strażnicę, ustawione w szeregu udekorowały przybycie p. Starosty i Wielkiego Ks. Proboszcza. Niebawem też nadjechał szmucel p. Starosty przywożąc oczekiwany gość. Przy braniu powitał p. Starosta i Ks. Proboszcz Faustmann wójt gminy, p. Władysław Fabrowski, prosząc p. Starostę o otwarcie strażnicy, a Ks. Proboszcz o poświęcenie tejże. Pan Starosta przecięciem wstęgi otworzył strażnicę, a Ks. Proboszcz poświęcił strażnicę boisko, a w piękny przemówieniu podkreślił znaczenie takiej placówki dla wychowania młodzieży i przystosowanie wojskowego udekorowanej strażnicy Ochotniczej Straży Pożarnej i nie tylko przyjeżdżając się do tej gminy Zarząd Gminy z p. wójtów Fabrowskim na czele. W kilku momentach został o gród strażnicy i boisko zapelniono strażnikami biorącymi udział w zjeździe, w liczbie 19 strażników (158

całkowicie) i około 2000 publiczności.

Pierwsze strzały honorowe: Pierwszy strzał na cześć p. Prezydenta R. P. przy dźwiękach orkiestry oddał p. Starosta Narańkowski; drugi strzał na cześć armii i p. Marszałka Rydza-Smigłego oddał p. por. Smolajowski; trzeci strzał na cześć p. Wojewody Marszałektem oddał p. wójt Dąbrowski. Po strzałach honorowych przystąpiono do strzelania o nagrody.

O godz. 15.30 przelazło strzelanie, podjęwa rozpoczęła manewry strażackie. W imieniu

brało udział 8 straży komunalnych i 1 straż zmotoryzowana. Za najlepsze wyniki w akcji ratunkowej zostały przyznane przez komisję nagrody: I. nagrodę zdobyła straż z Otorowa, II. nagrodę straż z Szczepankowa, III. nagrodę straż z Szamotuł (zmotoryzowana).

Nagrody wręczał osobiście p. Starosta. Po manewrach, przy dźwiękach orkiestry spędzono resztę w ogrodzie, przy strzelaniu, puszczaniu baloników upamiętniających czas w hardzie wesołym nastroju do późnego wieczoru.

Zakończenie 10-cio dniowego kursu pożarniczego I i II stopnia zorganizowanego przez Oddz. Pow. w Gostyniu

W niedzielę, dnia 20 czerwca br. został ukończony 10-dniowy kurs pożarniczy I i II stopnia, który zorganizował Oddz. Powiatowy w Gostyniu dla naczelników i ich zastępców oraz kandydatów na te stanowiska. Trudno mi stwierdzić, kto z nich miał zorganizowania i przeprowadzenia tego kursu, dokonany jednak fakt zasługuje na pełne uznanie, gdyż kwestia posiadania w strażach ludzi odpowiednio wyszkolonych jest pierwszorzędnie znaczenia, od której zależy jej sprawność i gotowość bojowa. Tymi przesłankami kierowali się prawdopodobnie organizatorzy kursu z prezesem Rady Powiatowej p. Starostą Wolfarthem, prezesem Oddz. Pow. dła. Kochowiczem i instruktorem pow. dła Duszyńskim na czele.

Otwarcia kursu dokonał w dniu 11 czerwca br. prezes Oddz. Pow. dła Kochowicz. Komendę nad kursem objął instruktor pow. dła Duszyński, mając do pomocy naczelników rejonowych dów Szymbczaka, Zimnego, Kwiatkowskiego i Maruszczyka. Kursistów zapiśano się 30 z różnych straży pow. gostyńskiego. Program kursu składał się z ćwiczeń przy sprzęcie, z alarmów, ćwiczeń w terenie (markowanie pożary, gimnastyki i niosący, z wykładów z dziedziny pożarnictwa, ratownictwa i za jeć przy stole plastycznym). Kurs był sfinansowany i prowadzony sposobem wnikliwym.

Examinu rozpoczął się w sobotę, dnia 19 lut. w obecności wojew. inspektora pożaru, dła Buszy z Poznania, przy czym wieczorem tego dnia odbyły się w Piskach wielkie manewry strażackie przy udziale zmotoryzowanych straży gostyńskich (miejskiej i cukrowni) straży miejskiej i kursu. Zakończenie kursu nastąpiło w niedzielę, dnia 20-go w obecności przedstawicieli władz samorządowych i pożarniczych. Wręczenia świadectw po odbytym czczeniem dokonał Starosta pow. p. Wolfarth, po czym w przemówieniu do kursistów zachęcał ich do rzetelnej i sumiennej służby w szeregach stra-

żackich. Rowież prezes Oddz. Pow. podkreślił w swoim przemówieniu rolę, jaką straż pożarna ma w życiu społecznym i państwowym, wobec czego przypominał obowiązki, jakie strażactwo ma do spełnienia wobec Narodu i Państwa. Następnie zabrakł głos jeden z kursistów, który imieniem absolwentów podziękował p. Starostę i prezesowi oddz. pow. dła Kochowiczowi za trud i starania poświęcone okolo zorganizowania kursu, niemniej za opiekę w czasie jego trwania roście i prezesowi Oddz. Pow. dła Kochowiczowi absolwenci starają się będą podziękować i szerzyć pomiędzy drużynami, w których przypadnie im pracować. Specjalnie podziękowanie złożył komendantowi kursu dła Duszyńskiemu za rzetelność i staranne wyjątkowo wiedzy fachowej, niemniej za koleżeńskie traktowanie w czasie całego kursu. To ostatnie szczególnie podkreślić muszę, gdyż jakkol. wiek przez cały ciąg kursu stosowana była wzorowa dyscyplina, to jednak na każdym kroku odzwalniały te spoście, łączącą brat strażacką.

Wspólna fotografacja zakończyła wroczyście dzień i pełen wrażeń kurs, który pozostał w pamięci uczestników przez długie lata jako jedno z tych przeżyć, które się mile wspomina. M. R.

Administracja „Strażaka Wielkopolskiego” stwierdza że dotychczas tylko ok. 400 abonentów przekazało opłatę za rok 1937 wynoszącą 2,— złote i proszą zalegających o rychły przekaz na konto P. K. O. Nr 203-916

Składnica Przyborów Strażackich

Poznańskiego Okr. Woj. Zw. Straży Pożarnych R. P.

Poznań, ul. Marszałka Focha 19 Telefon 66-16

(Dawniejsza ul. Odsków — przy Urzędzie Miast i R. P.)

polica

ZNORMALIZOWANE HELMY Z NAJLEPSZEJ STALI NIERDZEWNEJ,
polerowane do znakomitego srebrzystego połysku.

(0,8 mm wytrzymał. 55 kg/mm²). Wewnątrz licmu na specjalnym pierścieniu umocowane są języczki z kieszonkami na poduszki, które ścignięte zostają sznurówkami i które służą do regulowania wielkości: zależnie od potrzeby (tj. wielkości głowy). Po tym helm zaopatrzonej jest w pas amortyzacyjny i pasek podpaskowy z haczykiem strzemiączkiem i przeszwaką do odpowiedniego ustawienia paska.

Cena zł 22,50 za szt.

HELMY Z BLACHY NOWOSREBRNEJ

(1 mm wytrzymał. 35 kg/mm²) wypolerowane i z wszystkimi dodatkami, jak powyżej.

Cena zł 17— za szt.

HELMY Z BLACHY STALOWEJ

1 mm bl. czarno lub popielato lakierowane z wszystkimi dodatkami jak powyżej.

Cena zł 12,50 za szt.

TRABKI ALARMOWE CYNKOWE

polerowane z trwałym i mocnym przyszybkim (efosom) długość 40 cm wygięte w pol. księżyc.

Cena zł 6,90 za szt.

TABLICE EMALIOWANE CZERWONE

z napisem białym Alum. Straży Pożarnej rozm. 30 × 17 cm

Cena zł 3,25 za szt.

oraz wszelkie inne przyrządy przybory strażackie

Szczegółowe oferty i cenniki na życzenie

**Protokół z posiedzenia Rady Poznańskiego Okręgu Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych R. P.,
odbytego dnia 17 Czerwca 1938 r. w Pleszewie**

Obecni Pionierzy: Prezes Rady Wojewoda Matuszowski,
Przewodniczący Zarządu Generali Kaszak.

Członkowie Zarządu: Starosta Kasprzak, Naczelnik Zielński, prezes O. P. Richter, prezes O. P. Nowacki, prezes O. P. Wilguszek, naczelnik m. j. Sawicki i inspektor Bursa.

Członkowie Komisji Rewizyjnej: Lunin z 14 lud i Budyta.

Przedstawiciel Starostwa Krajowego: Wydział Rada Krajowy inż. Pomszański.

Przedstawiciel Zakładu Ubezpiecz. Wzajemn.: Naczelnik Dyrektor inż. Baranowski.

Przedstawiciel Dyrekcji Kuli Państw. referent ppor. Ragan.

Przedstawiciele Wydziału Powiatowych: Starosta Świętkowski z Leszna, starosta Czubiński z Międzybózia, Inspektor Samorządu Kaczmarski ze Środy.

Przedstawiciele i Młodzież Powiatowych drużyn:

Chodzież — prezes barn. Józefowski.
Czerwików — prezes Kłosa, Władarczyk, Ratajczak
Gostyń — prezes Perzaczalski, Zamoj.
Jarocin — prezes Jurek, Jaska, Przybył i Szemulski.

Kalisz — wiceprezes Zielński, Łączyński, Fouki i Sawicki.

Konin — prezes Włosek barn. Żmudziński Wblewski

Końskie — prezes Iszter, barn. Poci

Kob. — Kuczyński, Zapędowski.

Koźle — Antasiewicz, Dębina i Ostrowski.

Lesna — prezes Barski, Nowaczyński.

Oborniki — prezes Kuchta.

Ostrów — prezes inspektor Srejski Dzielichowski Zawłoczek.

Pleszew — prezes Głowacki, Cisewski

Rawicz — wiceprezes Janiak.

Szamotuły — prezes barn. Bartkowski Wład

Środa — prezes barn. Dehucki.

Śródka — wiceprezes Meinhold.

Wesoła — prezes Dzielichowski Głuchowski.

Nieprzepracowani byli Oddziały Powiatowe: Górnego, Kruszczyńskiego, Nowy Tomasz, Wągrowiec, Wolsztyn, Turów, Żabno.

Porządek dni 1

1. Załatwienie.
2. Stwierdzenie stanu obecnych.
3. Zatwierdzenie protokołu z ostatniego posiedzenia.
4. Sprawozdanie Zarządu Okręgu z 1. roku 1938/38.

7. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej z 29. 6. 1937/38.
8. Zakończanie sprawozdań z czynności i wykonania budżetu oraz planu działalności Okręgu za rok 1937/38.
9. Zakończanie wypełnień jednego członka Zarządu Okręgu.
10. Wolne głosy.
11. Zakończanie.

Zebrał się zjazd w godz. 12,30 przez Rady powiatowe Maraszowski, wzięły przybyłych prezydentów i członków Rady. W przemówieniu wstępnym za głoszącego p. Wojewoda, że przybył na posiedzenie dla podkreślenia znaczenia jakże z urzędów i osobliwie przepisy organizacji strażackiej. Podkreślenie na terenie nat. Województwa ma dobrze zapisać kartę. Po przyjęciu na nat. teren od razu następuje wielką różnicę w poziomie stanu obrony przeciwpożarowej między województwem łódzkim i pozostałymi i to pod względem wykształcenia, wyrobienia i gotowości bojowej. Straży pożarnych Sprawozdawało to, że będąc zorganizowanymi tym wysoki stanem obrony przeciwpożarowej nie był porównywalnym zwłokami wprowadzenia na terenie nat. Województwa zawodowych instruktorów pożarniczych, ponieważ do stałości jest ilość celników obywateli dobrze wykształconych w dziedzinie obrony przeciwpożarowej, którzy bezinteresownie nadal pracować będą dla straż pożarnych. Stanowisko to zmienił z powodu rozszerzenia zadań straży nie tylko na czas pokoju, a szczególnie na wypadki wojny. Zadania te wymagają specjalnego wykształcenia i wzmożonej pracy, której dylektantyzmowi działacze nie wprost sposób zajęć swą pracą zawodową. Wprowadzenie instruktorów napotykało jednak na znaczne trudności nie tylko natury finansowej, lecz również wskutek nieprzychylnego ustosunkowania się niektórych działaczy strażackich, którzy niechętnie uważali, jakoby wprowadzenie zawodowych instruktorów pożarniczych stanowiło brak zaufania do organizacji społecznej. Zmiana sytuacji finansowej Powiatowych Związków Samorządowych które już w roku ub. zamykały swoje budżety i wykazywały jak również zmianą w nastroju wśród samych członków straży każde rokować, że z nowym rokiem budżetowym wszystkie Oddziały Powiatowe będą posiadały instruktorów powiatowych.

Następnie podkreśla p. Wojewoda, jako moment dodatni, że dzięki wyjątkowej pracy straży zmniejszył się z roku na rok straż pożarowe. Obserwował strażnicy przy akcji bojowej np. w powiecie mazowieckim i zawsze spotykał się z odcinkiem zrozumieniem zadań straży, wielką chęcią i otwartością jednostek strażackich i techniczną umiejętnością w opowiadaniu żywota.

Otwierając Radę składu p. wojewoda życzenia by zjazd ten stał się dalszym bodźcem do większego jeszcze rozwoju obrony przeciwpożarowej na terenie województwa.

pkt. 2 Stwierdzono lista obecności, wykazuje 6 obecnych do prawomocnych uchwał po myśl § 42 Statutu Związku Dość delegatów, wobec czego p. ino. R. przyjął do wykonania porządku obrad

pkt. 3 Protokół z ostatniego posiedzenia Rady Okręgu z dnia 28. 2. 38 r., który ogłoszony został w „Strażaku Wielkopolskim” nr 1/3 z marca 1938 r. i rozleśnaw przed posiedzeniem Rady do wszystkich delegatów, nie odczytywane i za jednogłośnie zgodą przyjęto bez zmiany do zatwierdzającej wiadomości. **Uchwała nr 1.**

pkt. 4 Sprawozdania Zarządu Okręgu za rok 1937/38, które zostały rozleśnaw przed posiedzeniem do wszystkich delegatów nie odczytywane za jednogłośnie zgodą. Do sprawozdania tego udzielił jedynie uczestniczący w wyjątkach dla przez Zarząd generał Tuziak i inspektor Busza.

Druh przez stwierdził, że mimo stałych jeszcze trudności finansowych stan obrony przeciwpożarowej na terenie Okręgu noszący się znacznie naprzód, co przejawia w głównej mierze ofiarności i bezinteresowności z poświęceniem pracy członków Zarządów Oddziałów Powiatowych i stowarzyszeń Ochotniczych Straży Pożarnych, którym z tego miejsca serdecznie dziękuję.

Odnosnie spraw wykształceniowych stwierdza znaczne różnice między jednostkami wykształconymi w poszczególnych stopniach członków straży pożarnych w Oddziałach Powiatowych.

W zaopiniowaniu straży w sprzet więcej zrobić się nie dało z powodu braków kredytów. Zarząd Okręgu czynił wszystko, aby od powiatowych związków samorządowych i zarządów gmin otrzymania fundusze na uzupełnienie sprzętu, które pozwoliłyby na racjonalne użytkowanie zasobów z Centralnego Funduszu Przeciwpożarowego i pod tym względem osiągnął bardzo dodatnie wyniki. Sprawa polepszy się prawdopodobnie w roku następnym, w którym Okręg otrzymał umowę z Centralnym Funduszem Przeciwpożarowego znacząco szersze subwencje na smortoryzowanie straży

Druh przez zobrazował jeszcze wyniki na polu wychowania fizycznego i strzelectwa, sprawę żeńskiej służby pożarniczej, która znajduje się w stadium reorganizacji oraz sprawę wykazów w Tygodniu Obrony Przeciwpożarowej, które wykazują różnorodne potraktowanie ze strony poszczególnych Oddziałów Powiatowych.

Następnie uzupełnia do sprawozdania, dla inspektora Busza. Wyjątki nasamotnie many z wykroczeń, które przed posiedzeniem Rady zostały rozwięzane, a które ilustracji rozlokowanie powiatowych instruktorów pożarniczych, ilość ochotniczych straży pożarnych i żeńskich jednostek w poszczególnych powiatach, ilość wykształconych członków straży w poszczególnych stopniach, ilość sprzętu smortoryzowanych oraz zaopiniowanie straży w poważniejszy sprzet obrony przeciwpożarowej.

Następnie obniża sprawy wykształcenia — wskazując przy tym na trudności, na jakie w tej chwili Okręg i Oddziały Powiatowe napotykały. Odczuwać się dał przede wszystkim brak środków wykształceniowych, co zmniejsza Okręg do korzymania z pomocy Zarządowej Straży Pożarnych i dylektantyzm dla swoich kursów, chociaż miasto i południe jest na samym krańcu województwa. Okręg czyni dlatego już od dłuższego czasu starania, aby miasta, które budują nowoczesne zremy stra

żackie przystosowały je dla p. trzeb wyszkoleni-
wych Okręgu wsiel, powiem. Okazała taka podarza
się w Kościusku, w którym Zarząd Miejski łącznie
ze strażą pobudła w owoczesną remizę, w której
możby się odbywać również kursy, skoro zma-
laby się fundusze na zwiększaniu wydatków.

Drugi inspektor odwiedził jeszcze sprawę staro-
c z zakuszenie funduszy na cele przeciwpożarowe
w zniszcach i podkreśla znaczną poprawę w mi-
stowiadomości. Odnośnie sprawozdania finanso-
wego wyodrębnione również łącznie ze sprawo-
zdaniami udziela dl inspektor wyjaśnień dot. prze-
liczeń poszczególnych pozycji.

pkt. 5. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej za
rok 1937/38 odczytał przewodniczący Komisji p.
burmistrz Holland z Baku. Następnie p. wojewoda
otworzył dyskusję nad punktem 4 i 5-tem.

pkt. 6. Ponieważ jednak mki z zebranych nie
zabrał głosu, stwierdził p. Wojewoda, że sprawa-
zdania zostały przyjęte bez zmian a tym samym
wniosek Komisji Rewizyjnej o udzielenie Zarządowi
absolutorium zatwierdzono. **Uchwała nr 2.**

pkt 7 Sprawę kandydaci na członka Zarządu
Okręgu inżyniera rejonu Lucjana Sawickiego /
Kalisza wybrani dl przez Okręgu umaral Taczak
Rada Okręgu zatwierdziła koordynację jednomyślnie
Uchwała nr 3.

pkt. 8. Przed przystąpieniem do wykonania pkt
8. p. Wojewoda dokonał wreczenie schematu mo-
delu zabudki przewodniczącego Komisji Rewizyj-
nej dl. Burmistrza Hollandowskiego, składające odna-
czonemu swę gratulacje, do których przychylili
się również zebrani delegaci oddelegowani.

W wolnych chwilach porusza nasamotera dl
przez Oddziału Pow. Richter sprawę budowy re-
mizy kościuskiej, która ma zarazem służyć jak
środek wyszkoleniowy. Informacje zebranych że
straż kościuska chce zdobyć fundusze na remizę
wydzierżawiła na nieruchomości projekt tej i zwróci-
ł się do wszelkich straży na terenie Okręgu z pro-
śbą o złożenie dotków na ten cel. Równocześnie
dl Richter zwraca się do p. Wojewody z pro-
śbą o udzielenie swego poparcia, udchy zaszła potrzeba
interwencji.

Wiceprezes Oddziału Pow. p. Zieliński z Kali-
sza porusza sprawę rozszerzenia liczebności z
Centralnego Funduszu Przemysłowców. Wskazuje
na wielki brak wydatcznych wsiel i liczebności
straży i prosi, aby wszelkie obowiązki prze-
kazywane były w całości do Oddziałów Powiato-
wych, które udzieleni zaszły potrzeby teren i za-
waby się wzmocnieniem rodzimych subwencji.

Dl Anasiewicz z Komisji składa wniosek, b
Zarząd Okręgu i Delegaci do Rady Naczelnej zwró-
cili się do miarodajnych czynników o przyznanie
sekcyjnych kwot na cele przeciwpożarowe.

Przez Oddział dl Szwaska z Ostrowa wyci-
ną wątpliwość czy woda straży kościuskiej do-
doby wsiel, bowiem, strażie nie mają dużych
własnych potrzeb i sami walczą z brakiem fundu-
sów. Życzy, by straż kościuskiej, aby zabrała inne
wspomaganie fundusze i nie była zmuszona do
tego rodzaju zebrani.

Naczelnik Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych p.
Zieliński wyjaśnia w odpowiedzi prawny stan roz-
prowadzania funduszu centralnego na cele przeciw-
pożarowe, który może być zużyty jedynie jako za-
silek dla wsiel, które wykazują zainteresowanie
i własne fundusze na cele przeciwpożarowe do
preliminowania których zobowiązane są na mocy
ustawy o rehrucie przed pożarami.

Dl wiceprezes Zieliński stwierdza, że po za
poznanie się z ustawą o ochronie przed pożarami
zapomniwał się bardziej optymistycznie na sprawę
Centralnego Funduszu Przemysłowców, jednak-
że brak przepisów w ustawachych do tej ustawy
komunikuje sprawę, wobec czego stawia wniosek
by Zarząd Okręgu postąpił się o miarodajnych
czynników o przysposobienie wydania tych roz-
porządzeń wykonawczych.

Dl inspektor Busza podaje do wiadomości sprawę
ufundowania przez strażnictwo całej Polski ry-
nacza jako wotum dl Matki Boskiej Częstochow-
skiej, który ma być zdobyty podczas wielkiego
zjazdu strażackiego w Częstochowie w dniu Sw.
Floriana 4 maja 1939. Apeluje do ochraniających
delegatów, by wydziali zarządzenie w tym kierunku, aby
wszystkie strażie notorne z terenu Okręgu zdobyły
chciałoby subskrypcyjny dotek, tak aby się zna-
lazła się kadra straż, która by nie burzowała wśród
ofiarodawców. Dl prezes Taczak w odpowiedzi
dl Anasiewiczowi prosi, aby udał się na ręce Za-
rządu Okręgu wniosek o podwyższenie dotacji
na cele przeciwpożarowe Okręgu, który to wniosek
ze swoją opinią Zarząd przesyła Związkowi Stra-
ży Pożarniczych R. P. do rozpatrzenia i pomorcia
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Dl wiceprezes Zieliński podaje formalny wnio-
sek o wystąpienie delegatów Okręgu do Rady Na-
czelnej o przysposobienie wydania rozporządzeń wy-
konawczych do ustawy.

Delegaci przyjęli obojętno wnioski jednomyślnie.
Następnie zabiera głos przez Rady p. Woje-
woda, przynajmniej słuszność wywodów poszcze-
gólnych mówców i stwierdza, że tak samo zaiste-
nosowany jest by dotacja na cele przeciwpożarowe
była wyższa i że już kilkakrotnie występował do
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o powiększe-
nie jej. Przewiduje, że dzięki wsielnym wysi-
łkom uda się sprawie pomyślnie rozwiązać. W sprawie
budowy remizy w Kościusku przyrzeka p. Woje-
woda swoje osobiste i sądzi że przez wyzyskanie
wszelkich możliwych środków finansowych, po-
mógłby innymi Funduszu Pracy i Powiatowemu
Związkowi Samorządowemu na pokrycie kosztów
budowy i dzięki rychło do skutku. P. Wojewoda wyraża
zadowolenie z tego, że mógł uczestniczyć w dzi-
siejszej Radzie, bowiem bezpośrednim dowiadział
się o wszelkich błędachach w dziedzinie obrony
przeciwpożarowej na swoim terenie.

Dziękując wszystkim obecnyim za udział w po-
siedzeniu, zamyka on Wojewoda a godz 14-tej
rozsielenie Rady Okręgu.

**Strażak, jak policjant, pełni służbę ochrony bezpie-
czeństwa wsiel i życia współobywateli.**
**Strażak, jak żołnierz, służy sprawie obrony Pau-
stwa przed wrogiem zewnętrznym.**

Sprawozdanie Poznańskiego Okręgu Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych R. P. za rok 1937/38

Rok sprawozdawczy 1937/38 obejmuje teren 27 powiatów, które do 31 marca 1938 r. przynależały do województwa poznańskiego. Pomimo że koniec roku sprawozdawczego nie znalazła jeszcze ustosunkowanej rozporządzenia wykonawczego do ustawy o ochronie przed pożarami z 13 marca 1934 r. jakie ukazało się 17 listopada 1937 r. w Dz. U. R. P. nr 78, rozporządzenie pismem głównym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 9 marca 1938. we zwykły sposób nie zostało ogłoszone w gazecie, a jedynie na terenie. W roku sprawozdawczym nie zginęły tylko prace przygotowawcze, zbierania materiałów do przyszłego stanu organizacyjnego.

Rok sprawozdawczy nie przyniósł niesiety rozwiązania organizacyjnej kwestii, która jest podstawą dobrego rozwoju strażackiego przedsiębiorstwa na całym terenie województwa, a mianowicie transformacji spraw finansowych Okręgu i Oddziałów Powiatowych. Fundusze Okręgu w styczniu jedynie na najbardziej niezbędne prace w przybliżeniu rozłożył z zakresu Zarządu Związku i nowych prac miało być w tym kierunku na ogólny tok pracy.

W Oddziałach Powiatowych sytuacja przedstawiała się znacznie gorzej. Niekiedy Oddziały Powiatowe skazane były w całości na wycieczki. Około połowa schroniła na wszystkie cele przedmiotowego przedłożenia w 27 budżetach powiatowych związków samorządowych przedmiotowa była w kwocie 74400,— zł. W 14 powiatów przedmiotowa była w wysokości poniżej 3000 zł. z tym, że 2 z nich miały przekroczenia subwencja 8000,— zł. Ponadto możliwość uzyskania funduszy z innych źródeł dla Oddziałów Powiatowych jest bardzo ograniczona, musiał taki stan sprawy odbić się na sprawności organizacyjnej Oddziałów Powiatowych i podległych im komórek.

Jeżeli mimo tych trudnych warunków tempo zakresu nie ma znalazły większe ograniczenia należało to przypisać wielkiej dyscyplinie organizacyjnej i bezinteresownej i poświęcającej się dla dobroci członków naszej organizacji.

PRACE ORGANIZACYJNE

W roku sprawozdawczy odbyło się jedno posiedzenie Rady Okręgu w dn. 28 lutego 1938 r. przy udziale 80 delegatów. Zebrania Zarządu odbyły się 6.7.37., 3.9.37., 1.12.37., 15.2.38., 29.2.38. Na posiedzeniach tych załatwiono 48 spraw, prac czyni takie sprawy jak zatwierdzenie budżetu, planów działalności i członków Zarządu w 27 Oddziałach Powiatowych licząco jako jedną sprawę biurową. Załatwiono 86 wniosków o odroczenie, przysłało 431 znaków, za wysłano 61 a mianowicie:

295 znaków za lat 10
83 znaki za lat 15
6 znaków za lat 20
9 znaków za lat 25
9 znaków za lat 30
10 znaków za lat 35
1 znak za lat 40

1. stów podawanych, odpisując 54 wnioski do Zarządu Głównego, z czego 43 o odroczenie brzożym medalem, 10 srebrnym medalem zasłuż. oraz 1 złotym medalem zasłuż. Cztery wnioski załatwiono odpowiednio.

Posiedzenia Komisji Rewizyjnej odbyły się 4 ? 38 r.

Posiedzenie Podkomisji Technicznej Okręgu odbyło się jedno w dn. 11. 2. 38.

W dniu 19. 12. 37. odbyła się w Poznaniu Konferencja Prezesów Oddziałów Powiatowych z

KOMUNIKAT

Z dnem 15 września 1938 r. została Długa Pierwszego Poznańskiego Okręgu Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych R. P. i Składnicy Przybiorów Strażackich została przeniesiona do ulicy Poznańskiej 23 i pór.

Ogień wywołał człowieka z mrokiem zwierzęcego bytowania i czynił go panem stworzenia. Lecz gdy człowiek stał władcą nie umie, ogień w jednej chwili niszczy wielowiekowy dorobek jego pracy.

Nie można przyprowadzać obrony przeciwpożarowej dopiero w czasie wojny, gdy zagrażał nam będzie niebezpieczeństwo masowych pożarów od bomb zapalających. Działaj już ścisłymi swych obowiązków obywateli powinni szkolić się w obronie przeciwpożarowej.

działem przesów z tych powiatów, które zostały od 1 kwietnia 38. do Okręgu Poznańskiego i zbieżone

Przedstawiciele Okręgu brali udział w 22 posiedzeniach Rad Oddziałów Powiatowych, z czego 3 przypadają na Oddziały Powiatowe Kalisz, Koło, Konin, które z dniem 1. 4 38 zostały oficjalnie przyłączone do tat. Okręgu

W okresie sprawozdawczym wpłynęło 1147 spraw, z urzędu wysłano 187 spraw. Okólniki: do Oddziałów Powiatowych wysłano w roku sprawozdawczym 7, a w Stróżaku Wielkopolskim ogłoszono prztem 5 okólników

KORPUS TECHNICZNY

Z początkiem okresu sprawozdawczego wydział na terenie Okręgu 16 instruktorów, z tego 2-ech jako referentów biura Okręgu, 10 na pojedynczych powiatach, a 4 instruktorów miało po dwa powiaty. W ciągu roku sprawozdawczego ilość instruktorów powiększyła się do 18, gdyż dwa powiaty nie utrzymujące dotychczas instruktorów powiatowego jak Międzybóże i Środa przyjęły praktykantów, którzy następnie ukończyli kursy instruktorów. Referent wykształcony Okręgu Grzeszowski Włodzisław przeszedł z dniem 1 września 37 r. na stanowisko komendanta cywilnego pogotowia p. pow. na Ławicy w 3 p. lot

W roku sprawozdawczym była jedna 2-dniowa odprawa instruktorów w Bydgoszczy połączenia z powołaniem wojska wracającego z manewrów i z okresowym z-wodami strzeleckimi Korpusu Technicznego.

PRACE WYSZKOLENIOWE

W dziale wyszkoleniowym Poznański Okręg Wojewódzki przeprowadził w roku sprawozdawczym 3 kursy IV stopnia, w Inowrocławiu, Bydgoszczy, Ostrowie, 2 kursy I—III stopnia. Na kursach tych które trwały 64 dni przszczyłono 164 strażaków. Poza tym Okręg współdziałał w kursach organizowanych przez Oddziały Powiatowe wysyłając swych instruktorów do Nakła, Wroclawu, Wągrowca, Wolsztyna i Ostrowa

Od 2—3 kwietnia Okręg przeprowadził kursy sędziów na zawody konkursowe. W 10 wypadkach Okręg delegował swych przedstawicieli na czynniki jako przewodniczących komisji egzaminacyjnych, a w 15 wypadkach członkowie korpusu technicznego wchodził w skład Komisji Egzaminacyjnych przy przekoleniu powoju wojsko wycych W Bydgoszczy odbyła się 2 dniowa odpra

wa instruktorów w dniu 15 i 16 września, w czasie której brała udział w powołaniu armii oraz prowadzono strzelanie konkursowe. Przeprowadzono 2 instrukcje i 24 inspekcje w Oddziałach Powiatowych, 52 inspekcje w strażach oraz 51 inspekcji kursów

Badania urządzenia bezpieczeństwa p. pow. w różnych badaniach w 10 wypadkach.

Członkowie K. 1. wygłaszali wykłady i przeprowadzali ćwiczenia na wszystkich kursach dla komendantów domów, organizowanych przez L. O. P. P.

Wygłoszono także 9 wykładów na zebraniach zbiorczych kół Związków Rezerwistów.

Okręg delegował swego przedstawiciela na 8 spotyżności strażackich i manewrów strażackich.

Przedstawiciele Okręgu brali ponadto udział w 12 zawodach konkursowych urządzonej przez Oddziały Powiatowe. Powiewat do zawodów stawiały strażki młode pełne zapala i ambicji oraz strażki, które w niejednych zawodach już były udziałem w walce o prymat była zawsze niowrykle zajęta, a że przygotowanie do zawodów było sumienne i interesowne, świadczy o tym niejednokrotnie re-kordowe wyniki.

Na kursach zorganizowanych przez Okręg, przeprowadzono:

w stopniu IV — 67 strażaków
 — III — 67
 II — 22
 I — 8

Stan wyszkolenia w Oddziałach Powiatowych na dzień 31 III 38 wykazuje poniższe zestawienie:

P O W I A T	Wyszczolonych w stopniu			
	I	II	III	IV
Bydgoszcz	99	27	11	4
Chodzież	104	—	3	—
Czarnków	278	10	1	—
Giżewo	21	27	2	1
Gostyń	34	31	—	2
Inowrocław	231	17	9	5
Jarocin	239	13	4	—
Kępno	1787	176	9	2
Kościan	161	5	15	—
Krotoszyca	67	19	6	—
Leszno	92	1	6	—
Międzybóże	18	22	—	—
Mogilno	10	27	3	2

POWIAT	Wyszkolonych w stopniu			
	I	II	III	IV
N-Imięd	99	29	9	1
Obornik	92	29	1	—
Ostrów	242	37	9	—
Poznań	318	55	6	1
Rawice	6	44	—	—
Szamotuły	77	9	1	—
Szubin				
Sreń	19	21	—	—
Środa	28	10	8	—
Wągrowiec	54	27	13	1
Wolsztyn	106	31	17	1
Września	206	41	27	1
Wyryzyl	190	35	21	—
Znin	68	17	4	1

Dość z wszystkich powiatów wykazują, że ogólną liczbę 26.663 członków czynnych ochotniczych straży pożarnych przypadła 4711 podoficerów i oficerów czyli 21 1/2% szarżowanych.

Przeciętny procent wyszkolonych członków czynnych wynosi 24%, przy czym strażaków wyszkolonych było 19%, szarżowanych 50%, przy czym naczelników wyszkolonych jest 78% a podoficerów 43%.

ZAOPATRZENIE STRAŻY

Znaczącej poprawie uległ stan zaopatrzenia straży pożarnych. Na skutek starań Okręgu i Oddziałów Powiatowych wywarły władze nacisk na zarządy gminne, aby w budżetach gminnych znalazły się kwoty odpowiadające potrzebom straży znajdujących się na terenie gmin. Umożliwiło to odpowiedni wykorzystanie sum z Centralnego Funduszu Przeciwopozarowego przeznaczonych na cele przeciwpożarowe gmin.

Sprawozdania zebrane z okazji rozprawienia sum Centralnego Funduszu Przeciwopozarowego na cele przeciwpożarowe wykazują, że poszczególne gminy na terenie województwa wydatkowały łącznie z strażami na zakup i reperację sprzętu zwykłego około 135.000 zł w tym miejscu się subwencję z Centralnego Funduszu Przeciwopozarowego 48.000,— czyli około 35%. Jeżeli uwzględnić, że jeszcze w latach ubiegłych w niektórych gminach większych nie mieliśmy się żadne pozycje na cele przeciwpożarowe stanowi wydatek w roku 1937/38 bardzo poważną poprawę, w zakresie zainteresowania poszczególnych gmin obroną przeciwpożarową. Sprawa rozprawienia funduszy za

sprzet zwykły wymagała częstokroć interwencji ze strony Okręgu, który delegował swych przedstawicieli na konferencje zwoływane przez p.p. przewodniczących Wydziałów Powiatowych, w których brał udział członkowie Zarządów Oddziałów Powiatowych, inspektorzy samorządowi oraz przedstawiciele gmin. Dzięki tym wysiłkom przeprowadzono do końca grudnia 1937 r. całkowicie subwencje z centralnego Funduszu Przeciwopozarowego.

Na sprzęt amortyzowany przewidywał Centralny Fundusz Przeciwopozarowy 23.000 zł na konserwację i materiały podnie, oraz 17.000 zł na zakup nowego sprzętu amortyzowanego. Przy pomocy finansowej gmin miejskich straży, Wydziałów Powiatowych oraz dobrowolnych ofiar społeczeństwa powiększono tabor amortyzowany o 6 samochodów i 10 motopomp.

Poza tym sumami ponosiły gminy i straże jeszcze wydatki na pobudowanie mruwanich remiz oraz na ulepszenie warunków wodnych. Brak większych funduszy na subwencje z Centralnego Funduszu Przeciwopozarowego uniemożliwił pobudowanie remiz większych, nowoczesnych ze świetlicami, a gminy ograniczały się jedynie do pobudowania skromnych remiz na przebiegowym etapie sprzętu.

PRACE W. F.

Wyniki na tym odcinku wykazały dalszy wzrost zainteresowań pracami wychowania fizycznego. Liczba zdobytych P. O. S. i O. S. z roku na rok się powiększa. Stan ilościowy zdobytych P. O. S. wzrósł do liczby 3399. — O. S. do liczby 2848.

W czerwcu 1937 r. 9 instruktorów brało udział w 2 tygodniowym kursie referentów w. f. w Toruniu. W wrześniu 1937 r. zorganizowano okręgowy zawodowy strzelecki Korpusu Technicznego, a w listopadzie okręgowy zawodowy strzelecki straży pożarnych. W zawodach Korpusu brało udział 5 zespołów, i miejsce osiągnął zespół instruktorski Ogarczyński, Teichert, Jandy. W zawodach strzeleckich indywidualnych i miejsce: Ogarczyński, Dziszew. W okręgowych zawodach strzeleckich straży brało udział 9 zespołów. Na pierwsze miejsce wysunął się zespół Oddziału Powiatowego Poznań (klasa I i II) i Inowrocław (klasa III). W strzelaniu indywidualnym i miejsce osiągnął Jaskólski z Oddziału Powiatowego Poznań (klasa I i II) i Ziegenhagen z Oddziału Powiatowego Wigrowo (klasa III).

WYCHOWANIE OBYWATELSKIE.

Inspektor brał udział w kursie wychowania obywatelskiego w Warszawie zorganizowanym przez

wojskowy Instytut Koordynacji Pracy Oświatowej oraz w 3 ch zebraniach komiteu koordynacyjnego przy D. O. K. V.1.

Prowadzenie prac z działu wychowania obywatelskiego w strażackich napotyka na wielkie trudności z powodu braku świetlic. Jedynie strażki przy których zorganizowane są żeńskie drużyny i posiadają zarazem odpowiednio lokale prowadziły działalność wychowania obywatelskiego przez organizowanie wieczorów świetlicowych i prowadzenie bibliotek.

W wieczorach świetlicowych urządzanych przez żeńskie drużyny uczestniczyła referentka wojewódzka

PRACE DRUŻYN ŻEŃSKICH

Okręg Wojewódzki przeprowadził jeden żeński kurs 1 stopnia w Poznaniu w czasie od 16. IV. do 30. IV. 37 r., w którym uczestniczyło 21 kursistek. Drugiego kursu przewidzianego w planie działalności Okręgu nie urządzono ze względu na zapowiadaną zmianę programów wyszkoleniowych

Zorganizowano 12 nowych drużyn żeńskich i to w następujących miejscowościach: w Fordonie i Solcu Kujawskim pow. Bydgoszcz. Naktę pow. Wyrzysk, Malichach pow. Szubin, Gronowie pow. Leszno, Ostrowie, Czarnymieście, Topoli Małej pow. Ostrów, Swarzędzu now. Poznań, Wolsztynie i Rakoniewicach pow. Wolsztyn, Działewierzewie pow. Żeln. Przy kilku strażackich stowarzyszeniach czasowo nieistotne drużyny przez to ogólny stan nie uległ dużej zmianie. Na dzień 31 marca 38 r. stał drużyny żeńskich wynosił 67. Drużyny liczyły 802 członkinie z tego wyszkolonych we stopni było 95 w stopniu I-szym 32 w stopniu II-cim i 5 w stopniu III-cim. Komendantek wyszkolonych na terenie Województwa było w roku sprawozdawczym 42, natomiast 19 drużyn posiadało komendantki bez wyszkolenia

Samarytanki poza normalnymi pracami wyszkoleniowymi uczestniczyły w manewrach i zawodach rejonowych w powiatowych

PRACE NA KOLEJACH.

Na życzenie D. O. K. P. Poznań Okręg przeprowadził 3 przeszkolenia dowódców straży kolejowych w Poznaniu Ostrowie i Gnieźnie

Celem wyszkolenia i przygotowania dowódców rejonowych i dowódców straży kolejowych do samodzielnego szkolenia strażaków w swych strażach, urządził Okręg na życzenie i przy pomocy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych Poznań kurs IV stopnia w Ostrowie w czasie od 28 maja do 12 czerwca 1937 r. dla 6 ców rejonowych i 6 ców straży kolejowych, na którym przeszło 100 kandydatów

Ponadto inspektor wzięł referent Okręgu udział w dyrekcyjnych Komisjach p-pół oraz w odprawie d ców kolejowych straży pożarniczych.

STRAZAK WIELKOPOLSKI

W roku sprawozdawczym wydano 4 numery pojedyncze oraz 4 numery podwójne czasopisma Wszystkie numery obejmowały 75 stron druku oraz 9 stron fotografii, w tym 6 całonocnych. Na całonocne fotografie składały się między innymi 2 strony fotografii z pożara Akowawitu w Poznaniu oraz 1 strona mapki sytuacyjnej z terenów pożaru. Mimo parokrotnych wspomnień oraz nieuro obniżenia prenumeraty do zł 2,-— rocznie — wpływała ona bardzo nisko, tak że z końcem roku Okręg dopłacił do swego czasopisma zł 244,93, wskutek tego Zarząd Okręgu postanowił z dniem 1 stycznia 1938, zamieścić miesięcznego wydawania czasopisma, wydawając jedynie kwartalnie wgl w miarę potrzeby czasopismo bezpłatnie w charakterze komunikatów Okręgu

TYDZIEŃ STRAŻACKI

W okresie sprawozdawczym urządzono Tydzień Obrony Przeciwpożarowej w czasie od 5 do 12. 9. Wynik zbiórki na cele obrony przeciwpożarowej był następujący

Sprawozdanie finansowe

z Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej

Powiat	Ilość straży	Dochód brutto	Dochód netto
1. Bydgoszcz	28	539,29	426,19
2. Chodzież	21	727,30	596,60
3. Czarnków	15	312,35	312,35
4. Gniezno	15	858,73	757,67
5. Gostyń	38	968,54	759,94
6. Inowrocław	28	2.790,41	2.614,81
7. Jarocin	47	1.531,91	990,44
8. Kepno	97	1.141,77	915,10
9. Kościan	62	1.034,37	823,69
10. Krotoszyń	70	512,64	763,89
11. Leszno	34	1.691,76	1.280,63
12. Międzybóże	12	148,43	131,08
13. Mońsko	29	1.318,48	963,48
14. Nowy Tomyśl	10	1.075,99	1.004,49
15. Oborniki	24	1.134,74	776,82
16. Ostrów	44	1.507,19	1.268,68
17. Poznań	39	1.544,79	1.487,61
18. Rawicz	37	1.001,86	826,80
19. Szamotuły	23	1.062,59	648,21
20. Szubin	15	494,04	325,24
21. Śrem	15	820,89	677,—
22. Środa	16	436,93	402,85
23. Wągrowiec	32	1.276,07	1.041,37
24. Wolsztyn	23	538,82	502,42
25. Września	22	1.039,96	591,87
26. Wyrzysk	16	1.045,25	877,84
27. Żnin	23	371,10	308,13

835 27.152,80 21.971,93

Z podanej ilości 838 straży przeprowadzających Wydział Obrony Przejmopobórowej 51 przypada na strażę miejską, których wynik brutto wynosi 10942,31 netto zaś \$ 403,89

Dane statystyczne

Ilość Stowarzyszeń Ochotniczych Straży Pożarnych wzrosła z 1083 do 1098, czyli o 15 straży. Ilość Stowarzyszeń w poszczególnych Oddziałach Powiatowych przedstawia się następująco

Hydroszcz	41	Oborniki	74
Łódzicz	27	Ostrów	67
Czarnków	37	Poznań	40
Gniewon	46	Rawicz	37
Gostyń	35	Scamodulv	30
Ignowrocław	33	Szubin	37
Jurajca	70	Srem	79
Kępno	94	Sroda	17
Kościan	10	Wągrowiec	37
Krotoszyn	74	Wolsztyn	35
Leszno	41	Września	27
Miedzzychód	79	Wyrzysk	37
Mogilno	60	Zait	37
N Tomysl	76		

SPRAWY OGÓLNE.

W rok sprawozdawczy był inspektor w terenie 112 dni, na prace biurowe wypadło 172 dni, na urlopie 28 dni, dni wolnych z powodu niedzieli i świąt 43. Z wyjazdów inspektora wypadło na kursy i inspekcje 54 dni, na prace związane z obrotami o. p. z. 3 dni, na udział w Radach Powiatowych 15 dni, na zjazdy i uczęszczania 4 dni, na odprawy inspektorów i wyjazdy do sąsiadnich Okręgów 15 dni, na odprawy naczelników rejonowych 3 dni, odpisywanie instruktorów w Bydgoszczy i dzieł, na łustracje dworców kolejowych 12 dni, na zdaniu powiatów 3 dni, konferencja inspektorów samorządowych 1 dzień

Na referentów Okręgu przypało na ml. instr. Teicherta Jana — 128 dni w terenie, 165 dni w biurze, 13 dni na kurs W P w Toruniu, 30 dni urlopu, oraz 42 dni wolnych z powodu niedzieli i świąt

Na ml. instr. Grzeszkowiaka który urzędował w biurze Okręgu do 1. IX. 37 r. a z dniem 1 września 37 r. objął stanowisko Komendanta pogotowia cywilnego p-pół. na lotnisku przypadło; 57 dni w terenie, 49 dni w biurze, 30 dni urlopu 17 dni wolnych z powodu niedzieli i świąt

Referentka Żnińskich Drużyn Pożarniczych Ks. siłanka była 99 dni w terenie, 169 dni w biurze

30 dni na urlopie, 37 dni wolnych z powodu niedzieli i świąt, 30 dni na kursie przysposobienia wojskowego

Protokół sprawozdawczy Komisji Rewizyjnej Powiatowego Okręgu Wolewodzkiego za czas od 1 kwietnia 37 do 31 marca 1938 r.

Komisja w składzie burmistrza Hollanda z Bioku jako przewodniczącego oraz członków Blocha z Poznania i Bedyny z Wronki badała w dniu 2-go lutego 1938 r. oraz 15 lipca 1938 r. gospodarkę Okręgu za czas od 1 kwietnia 1937 r. do 31 marca 1938 r.

Komisja badała szczegółowo wszelkie księgi kasowe, słowne i podręczne, asygnaty tak docho- dowe jak i rozchodowe, zestawienia z imprez i koszty kursów i nie ma do technicznej strony oraz co do porządku żadnych zastrzeżeń

Księgi asygnaty, kwitariusze, prawidłowo i ko- licho numerowane, prowadzone są dokładnie i przejrzysto, wszelkie wydatki celowe zgodne z budżetem i uchwałami Zarządu. Wykonanie budżetu wyraża się w cyfrach jak następuje:

dochody	zł 43.249,62
zwrot ods	42.043,16

zł 1.206,46

Komisja wstrząsła przekroczenia budżetowe, w ob- lęgu uzyskanych wyższych wpływów jako uzasadnio- ne i nie ma co do poszczególnych pozycji prze- kroczonej żadnych zastrzeżeń. Komisja stwierdza uszczędną gospodarkę Zarządu Okręgu, wyraża- jącą się w unikaniu zbędnych wydatków, zastępo- waniu kilku ofert przy zakupach wzd. drukowania formularzy i w niewyczerpaniu funduszu reprezen- tacyjnego Zarządu

Co do stanu majątkowego stwierdziła Komisja, że na dzień 31 marca 38 r. wykazuje stan kasy zł 678,70 P. K. O. z 2.527,94, rezerwa księgi tek i druków zł 196,50, dłużnicy według wykazu zł 1.172,87. Jako wierzyciele z kwotą zł 258,33 fi- gurują Ubezpieczalni i Społeczna i Drukarnia Tech- niczna.

Komisja stwierdziła, że prowadzona jest księga inwentarzowa, majątku ruchomego, z osobną księga biblioteki oraz od chwili nabycia samochodu księ- ga rozjazdów samochodowych

Komisja badała również sprawozdanie Składow- cy Przyborów Strażackich za rok kalendarzowy 1937 sporządzony na podstawie rewizji dokonanej przez zaprzyświeżonego sędziwiego rewizora księ- gowicza Władysława Drużbyskiego w dn. 23, 24, 25, 27, 28 maja 1938 r. Wy-

kazany przez to sprawozdanie czysty zysk 3,4% od obrotu przy bruto zysku 10,6% uważa Komisja za nader korzystny i świadczący o umietych prowadzenia Składnicy

Komisja stwierdza z uznaniem, że mimo kilkukrotnego wzrostu wszelkiego rodzaju prac w Okręgu i Składnicy Zarząd Okręgu pracuje przy pomocy tej samej ilości sił biurowych jak czynno była w roku 1927. Uważa jednak, że dla usprawnienia prac Okręgu i Składnicy i zadanie czynnie nie wymogom statutowym stawianym przez Związek Straży Pożarnych R. P. konieczne jest po-

większenie personelu i podwyższenie wyposażenia dla sił biurowych stojących poza korpusem Technicznym Związku.

Komisja Rewizyjna stawia wniosek, by Rada Okręgu sprawozdanie za czas od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938 zatwierdziła, udzieliła Zarządowi absolutorium

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej
(-) *Maksymilian Hoffm.*

Członkowie Komisji Rewizyjnej.
(-) *Bednarski* (-) *Błocki*.

**POZAR — TO NĘDZA! POZAR — TO GŁÓD!
POZAR — TO ŚMIERĆ! WSZYSCY DO WALKI
Z POŻARAMI!**

Od nieopatrznie porzuconego niedopałka papierosa spłonęła niejedna wieś, niejedno miasteczko. Zamim rzucisz wypalony papieros, dogas go do kładnie!

Nigdy nie strasz dachu nad głową, jesh to bezdnie dach ogniotrwały. Zrywajcie strzechy słomiane! — Kryjcie dachy ogniotrwałe!

Z niewielkiej iskierki wielki pożar bywa z wielkiego pożaru zawsze ogromne straty. Ostrożnie z ogniem!

**WOJNA STRZECHOM SŁOMIANYM! —
BUDUJMY POLSKIE OGNIOTRWAŁE!**

Pamiętajmy, że łatwiej zgasić niedopałek papierosa, niż opanować spowodowany przezeń pożar!

Co wieczór zanim odasz się na spoczynek, sprawdź, czy w domu, w zagrodzie w warsztacie pracy nie tli się zarzewie pożaru

Huta Ludwików Sp. Akc.

Kielce

poleca

hełmy strażackie ze stali nierdzewiącej

wykonane według wzoru, zatwierdzonego przez Związek Straży Pożarnych R. P. w Warszawie

hełmy

dla Oddziałów O P L Drużyn technicznych Straży fabrycznych oraz dla Oddziałów Przystosowania Wojskowego

szable

oficerskie typu polskiego, wg przepisów M S Wojsk niklowane oraz chromowane

Do nabycia

w Składnicy Przyborów Strażackich

pozańskiego Okręgu Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych R. P., Poznań, ul. Focha 19.

Wykonanie budżetu

Dochód

Pozycje budżetu	Prelimnowano 1937/38	Uzyskano 1937/38
Dotacja z Centralnego Funduszu przeciwpożarowego	20 000 —	25 366,72
Od Wydziałów Powiatowych	3 500 —	6 123 —
Na prace specjalne		
Okreśn. Wojew. L. O. P. P.	1 —	
Wojew. Komitetu W. F. i. P. W.	1, —	
Okreśn. Wojew. P. C. K.	1 —	
Władz. wojsk. w postaci portfel. na kursy ongi w f. i. p. w.	1 —	
Innych instytucji	1 —	
Składki członków rzeczywistych	1 500 —	284,90
Składki należne z lat poprzednich	1 000 —	
Wpisy od kursantów	7 500 —	3 627,75
Wpływy z Tygodnia Strzałackiego	500 —	501,58
Ze sprzedaży druków	1 150 —	3 757,87
Ze sprzedaży odznaczon.	50 —	1 678,69
Wydawnictw własnych	500 —	819,10
Procenty od lokat i papierów %	15, —	3,91
Nieprzewidziane	480, —	86,50
	<hr/>	<hr/>
	38 200 —	43 249,62
	<hr/>	<hr/>

Okręgu za rok 1937/38

Rozchód

Pozycje budżetu	Preliminowano 1937/38	Użytko 1937/38
Wyjazdy służbowe członków Zarządu	1.250,—	2.056,90
Uposażenia:		
1. Inspektora Wojew.	7.680,—	7.680,—
2. Instruktorów	2.640,—	3.740,—
3. Ref. z. s. s. p.	1.800,—	1.440,—
4. maszynistki	2.100,—	2.100,—
5. woźnego	2.160,—	2.160,—
Świadczenia socjalne:		
1) inspektora wojew 2) mstruktorow 3) ref z s s p		
4) maszynistki	1.231,84	1.614,25
Wypadkowe ubezpieczenie inspektora wojew	391,—	390,30
Świadczenia socjalne woźnego	125,48	149,49
Umundurowanie i fartuchy	875,—	1.075,—
Dotyc i kosztu przejazdów:		
Inspektora wojew.	2.000,—	1.965 15
Pers. techn. Biura Okręgu	1.500,—	2.392,70
Refer. z. s. s. p.	1.500,—	880,35
Utrzymanie pojazdu		
Utrzymanie biura:		
Czynsz za lokal i podatek	1.200,—	1.358,70
Opał i światło	100,—	91,97
Materiały i przybory kanc	600,—	305,33
Opłaty pocztowe	1.200,—	1.309,62
Urządzenia biurowe	50,—	
Utrzymanie czystości biura	50,—	20,—
Zakup druków i odtaczeń	500,—	2.779,99
Prace wykształeniowe i specjalne		
Kursy	6.000,—	5.103,75
Odprawy manewry, zawody	150,—	167,61
Nagrody na zawody	300,—	
Zakup pomocy naukowych	313,68	43,57
Ubezpieczenie kursów od odpow. cywilno praw	50,—	48,55
Prace techniczne:		
Kursy mechaników	1.000,—	
Zakup pomocy naukowych		
Opłaty Związkowe:		
10% składki członkowskiej	400,—	586,10
Inne opłaty do Związku	96,—	97,97
Fundusz reprezentacyjny Zarządu	150,—	102,05
Biblioteka:		
Prenumerata pism fachowych	50,—	17,90
Zakup książek	50,—	25,70
Różne wydatki:		
Zakup materiałów do Tygodnia Strażackiego	200,—	1.019,92
Wydawnictw własnych	300,—	1.164,03
Nieprzewidziane	187,—	157,26
	38.200,—	42.043,16

DZIAŁ URZĘDOWY

KOMUNIKAT

ze dnia 1938 r. siedziba Biura Powiatowego Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych K. P. i Składowicy Przyborów Strażackich zostanie przeniesiona na ulicę Pocztową nr 23 i str.

OKOLNIK NR 3/38

Zachodzą wypadki, że w Oddziałach Powiatowych, które nie utrzymują Powiatowych Instruktorów Pożarnictwa członkowie Zarządów Oddziałów Powiatowych, którzy w zastępstwie tych instruktorów pełnią funkcje używają nieformalnie tytułu „Powiatowy instruktor pożarnictwa”, lub p.o. powiatowy instruktor pożarnictwa.

Ponieważ statut Związku Straży Pożarnych nadany rozporządzeniem Rady Ministrów zastrzeżył tytuł powiatowego instruktora pożarnictwa wyłącznie dla członków Korpusu Technicznego Związku, stanowi używanie nieprzezwidywanego tytułu przekroczenie przepisów statutu Związku, a poza tym wprowadza w błąd członków straży pożarnych.

Zainteresowane Zarządy Oddziałów Powiatowych dosięgnij, aby podobne wypadki w przyszłości nie zachodziły

OKOLNIK NR 4/38.

Tablice poglądowe na tematy przeciwpożarowe

Okręg podaje do wiadomości, że Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu po porozumieniu się z Kierownikami Okręgów Szkolnych w Poznaniu i Toruniu wydał i dostarczył bezpłatnie dla szkół powszechnych, zawodowych i samodzielnich do kształtujących w związku z akcją przysposobienia przeciwpożarowego młodzieży szkolnej i pozaszkolnej odbitki litograficzne 5 barwnych obrazów (tablice poglądowe) do posiadania, na tematy przeciwpożarowe a mianowicie o następującej treści:

- Nie baw się zapalkami!
- Latarnie należy powiesić!
- Utrzymaj ład na strychu i nie używaj 6-walnego światła!
- W budynkach gospodarczych nie wolno palić!
- W mieszkaniu nie przenoś ognia!
Odbitki litograficzne tych 5 barwnych obrazów są formatu 100 razy 80 cm

Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu rozporządza jeszcze pewną ilość wolnych egzemplarzy tych odbitek litograficznych. Zaleca się więc, aby Zarządy Oddziałów Pow. Zw. Str. Poż. K. P. dla własnych biur oraz dla poszczególnych O. S. P., w szczególności miejskich, gdyż to na ogół rozporządzenia odpowiednimi ubikacjami — zrobić zapotrzebowanie i zwrócić się do Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu z prośbą

o bezpłatne dostarczenie tych tablic poglądowych których potrzebną ilość należy w piśmie podać

OKOLNIK NR. 5/38

W sprawie urządzania zjazdów, zawodów i ćwiczeń konkursowych, w szczególności rejonowych, połączonych z nagrodami.

Doceniając znaczenie zjazdów zawodów lub ćwiczeń konkursowych urządzanych co roku przez Zarządy Oddziałów Pow. dla Straży dla całego powiatu lub też tylko z rejonu w celu sprawdzenia, wykazania i wyróżnienia sprawności technicznej i bojowej drużyn strażackich. Okręg nie może nie zwrócić uwagi Zarządów Oddziałów Pow. i kółek Zarządów poszczególnych straży pożarnych ze strony finansowej tego rodzaju imprez.

W szczególności zastanowić się należy nad kwestią zdobycia odpowiedniego funduszu na na środki dla drużyn strażackich uczestniczących i wyróżnionych w zawodach, zjazdach lub ćwiczeniach konkursowych czy to powiatowych czy rejonowych.

W latach poprzednich odpowiedni fundusz na ten cel przewidywał Okręg wzgl. Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu, do których Zarządy Oddziałów Pow. wzgl. poszczególnych straży pożarnych zwracały się o przekazanie odnośnej kwoty na nagrody, które wypłacono w postaci kuponów niezbędnych sprzętu przeciwpożarowego dla wyróżnionych drużyn strażackich po przedłożeniu rachunku.

W roku bieżącym jednak zarówno Okręg jakoteż Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu żadnego funduszu na te cele nie przewidują. Wolne tego Okręg zwraca uwagę podległym sobie organom strażackim, aby nie skierowały wniosków czy to do Okręgu czy do Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych o przekazanie kwoty na nagrody dla straży biorących udział, gdyż wnioski te będą bezcelowe i zalatrujące dozwolone.

Zarządy Oddziałów Pow. wzgl. poszczególnych straży pożarnych, urządzając tego rodzaju imprezy połączone z nagrodami, winny przede wszystkim sprawić staraniem rozczarowania, starać się zbierać fundusze na przewidziane nagrody z datków społeczeństwa wzgl. z subwencji od prezydentów zakładów i instytucji na terenie powiatu.

Wskazaniem przy tym jest, by z uwagą na trudność zdobycia odpowiedniego funduszu na ten drodze urządzano tylko drobne powiatowe imprezy, przy czym w razie połączenia ich z nagrodami należy ustanowić kilka niewielkich nagród.

Okręg zwraca przy tym uwagę Zarządów Oddziałów Pow. oraz poszczególnych straży pożarnych na to, że z otrzymywanych na podstawie wojewódzkiego planu uchyła sum subwencji na cele przeciwpożarowe dla gmin wzgl. straży pożarnych danego powiatu, nie wolno wydzielac absolutnie żadnej kwoty na nagrody dla drużyn strażackich uczestniczących i wyróżnionych w zawodach, ćwiczeniach konkursowych wzgl. zjazdach

Do zrzeszonego strażactwa polskiego

*Przed świątą, co zawsze kochał Człowiek
I w Dobrej chwili kochał Ten, co wrogi mroźny
Naszągrębił i odwrócił z jego nieznajomości
Jak żmieć zbierał do stajni porażoną czerdę
Gdy od słusznej wsi posłany był Ten, co wrogi
Ofiarom, wrota polskiego pocięła
I przez wrota posłał do Tęch świąt, i przez
Tę do wrota Łaci polskością Boga?*

Tak modlił się nasz waleki wieszcz Adam Mickiewicz, nie on jeden jednak wzywał o ciekliki, chwałach życia i znoju Najświętszej Pańszczyzny — powstały, modlitwy dziękczynne, składane Małce Boskiej Czestochowskiej, płoweby i plynat z waleków z całej Polski.

Widuno znaki tych holdów, wola i tymczasem zdajną Cudem w kantonie, brak tam jednak wola od nas strażaków, którzy wszak zawsze woszebla iroclawie i wszelkie przyczyną wyprzedzała.

Nasza przeszła patriotyczna armia strażaka zmarła w tylko na przawianca Boskiej, na waleki błiznie, by dawno wsi obywateli wobec Krowicy Korczy Polskiej noszono była szczerze.

Niech strażactwo nie zapomni o tym, że uleki wiecej, jak strażacy, ratownicy woszebla, sam w każdej chwili gotowości pomocy potrzebują.

Heł to razy strażak, osamotni piuminiam, al-widano młodości ratunek, kieruje swa wsi i blawano do Pańszczy Czestochowskiej i jak przed chwila, on sam cudem niedługo ratunek wyciączył tak i sen Polska raka cudem ratuje.

Nasze wiec strażactwo całej Polski to je pr-mie w naszej chwili chwałach życia, to to ratownictwo odnowie odda zharowy hold Najświętszej Małce.

Ofiarom, wsiel Cid i wancj Ratowniczej wsiel z wyobrażeniem na nasz naszaco woszebla, chwałach odnowienia „Krowicy za chwowanie znoju”, bo to odznaka dla nas strażaków to młodość, honor, o jakże cudo życie w znoju i Boga błagamy, by dal nam zharony wiec bliznie strażaków.

To naszaczyniebra odznaka Najświętszej Pańszczy. Krowicy Korczy Polskiej z całej Łokora w młodościem holdnie znoju przyczynę i smil-mie naszy, że światełki strażacy sanktuarium Jasnogórskiego raczy dal nasz przyczynę takin wozem, jakim nie on osmieciame się znoju.

KOMITET HONOROWY:

KS. BISKUP DR TRODOR KYRIJA

Gdywancj Dierzy Czestochowskiej

SENATOR BOJATECH HR. GOLPCHOWSKI

Przew. Zarządu Straży Pożarnej R. P.

FREKSEN EMIL BALCER

Koniarz Polowalstwa Polskiego

KOMITET WYKONAWCZY

(podpisani)

Czł. Okręgu Zarządu Związku Straży Pożarnej R. P.
Przewodniczący Okręgowych Wielewódczych,
Zarząd Stowarzyszenia Ochotniczej Straży Pożarnej w Częstochowie.

Ogłoszenie niniejszym odnowe, tym młodość je Zarząd Stow. Ochotniczej Straży Pożarnej w

Częstochowie — na wazony do tego przez Zarząd Okręgowy Związku Straży Pożarnej R. P. — wraca się do strażaków na terenie Rzeczypospolitej Polskiej o wplacenie ofiar na cmentarz do P. K. O. na karto Straży Czestochowskiej Nr 109-870.

W edycje niniejszej do strazy przekreśla Komitet Wykonalczy: „do nie uleki nam o duze smil-mie, uleki nam o to, aby w wykazie, kiedy na woszebla raczy pomagatka znoju w Zbiorach Jasnicy Głowy, nie brakowało ni jednej jednostki strażaka, choćby z erowaco w smil, ciecymu bowiem nie imponować nie kleszom, lecz iroclawie dusz, cialowicie i wosnie oddawnych Najświętszej Pańszczy „Jasnogórskiej”.

Jesteśmy przekonani, że wśród ofiarokrowicy, nie zabraknie fundusz Oddziału Powiatowego i Zarządu strazy z terenu Wielewódcstwa Powiatowego.

Wapomnienie cmenterne

Pomorski Okręg Wielewódczy pomiat holosca stracy. W dniu 28 Lipca r. b. zmarł niespodziewanie — licząc 42 lata — na krótkiej chorobie inspektor wilewódczy tenż Okręgu śp. Stanisław Roszczyk, który od 1911 r. przestawał na tej odpowiedzialnej placówce.

Zmarły zaszkodził sobie zdrowie waleki i smil-licznością prac młodości woszebla, wosnie smilowacem swymi znoju charakteru, wosnie smilowacem pracy na waleki młodości przyczynę woszebla, która pokwiciła się w znoju i przyczynę młodości, dla siebie woszebla. Jego ofiarę stracy zarządca Pomorski Okręg Wielewódczy swój roności i dzislowy stan organizacyjny.

Śp. inspektor Roszczyk był również dohar-znym drohoczem i drohoczem z terenu naszego Okręgu. Smilowacem Go było delferata na naszych Rodkach Okręgu, jako seducem na zarządca strażackim, jako wylewacem na krowicy, wszadzie tam, gdzie waleki słowic i smilowac, uleki swoje doświadczenie woszebla i doświadczenie waleki woszebla na dzislowy młodościem. Przewodniczącym, smilowacem młodościem, a przede wszystkim walekim smilowacem młodości strażackim, jako młodości z krowicy, jako słowic, zidlowacem waleki młodości woszebla i drohoczem z terenu naszego Okręgu, wśród których woszebla o Nim nie woszebla. Rewlita jako smilowac młodościem, dohoczem jako waleki woszebla młodościem i tak holosca dohoczem waleki woszebla Okręg Pomorski holdnie woszebla 7al ser-Jacow i woszebla waleki młodościem na waleki strażackim na terenie tej Okręgu.

Woszebla ekspozycja waleki w dniu 31. VII br. w Tomnie oraz woszebla na cmentarzu walekim woszebla w Warszawie w dniu 2. 8. 38 r. — na których to woszebla waleki młodościem strażackim Pomorski reprezentowali drohoczem przez Okręg woszebla waleki i inspektor Bosza — był dowodnie woszebla i uoszebla jako swa młodościem pracy woszebla waleki młodościem waleki młodości Krowicy i Drohoczem.

Cześć Jego Pamięci!

Wszystkim Druhom, którzy mi z powodu śmierci Śp. Ojca mojego Stanisława żalobliwy wyraz współczucia oraz Druhom z Krotoszyńskiego Oddziału Powiatowego, którzy Przejmienia memi Śp. Ojcu oddali ostatnią przysługę, składam na tej drodze serdeczne „Bóg zapłać“.

T. Basza
Wojew. Inspektor Pał.,

Pamiętajmy, że wszędzie tam, gdzie w czasie wojny stracono polaryzowanym zabrakło narzędzi gaśniczych, zabrakło wody, będą płomienie całe wieki i mrościszka. Nie szczędźmy ofiar na zakupieniu strzyki w nowoczesny sprzęt polaryzacji, budujmy stodoły i zbiorniki wodne.

Instrukcja o instalacji gańnic

Zatw. rozdana pismem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr AP 33/125 z dnia 11 VI 1938 r.

1. Przy instalacji gańnic należy ustalić:

- zależności od obiektu w jakim oszone.
- zabędnych dla danego obiektu rodzaju gańnic.

Wybór typu gańnicy

2. Ustalenie typu teśmy uzależnione jest od tego, jakiego rodzaju materiały polne gańnice mają chronić oraz w jakich warunkach gaszenie ma się odbywać.

3. Rozróżnia się następujące typy gańnic:

- gańnice płynowe.
- gańnice pianowe.
- gańnice tetrowe (zawierające jako substancję gaszącą czterochlorek węgla, inaczej tetrachlorem zwany).
- gańnice proszkowe.
- gańnice śnieżkowe (zawierające ciekły dwutlenek węgla).

4. Do gaszenia ciał stałych (drzewo, węgiel, szmaty, ubranie, papier, węgiel i t. p.) należy stosować gańnice ciekłe.

Tego rodzaju pożary mają najczęściej miejsce w lokalach mieszkalnych, biurach, restauracjach, kawiarniach, w sklepach z materiałami piśmiennymi, bielizną, spożywczymi, skórzanymi, w pracowniach kin, teatrów, dywanów kołobowych, w tartakach, garbarniach, składach budowlanych, ceglarniach, magazynach spożywczych, w składach maszyn i zbroń, na strychach w przejazdach (korytarzach) itp.

5. Do gaszenia przetworów ropnych, benzyny, smarów, olejów itp. — należy stosować gańnice pianowe.

Tego rodzaju pożary mogą mieć miejsce w magazynach materiałów łatwopalnych, olejarniach, hangarach lotniczych, na stacjach benzynowych w rafineriach chemicznych, mydlarniach itp.

6. Do gaszenia siarkowodoru, etera, acetonu, dwusulfidu węgla itp. — należy stosować gańnice śnieżkowe.

Tego rodzaju pożary spotykamy najczęściej w garzelnicach, rekrutacyjnych, fabrykach wódek, w wytwórniach etanu, acetonu, dwusulfidu węgla, w laboratoriach chemicznych, aptekach, składach aptecznych itp.

7. Do gaszenia sodu, potasu, wapnia, fluoru, karbida — należy stosować gańnice śnieżkowe lub proszkowe.

8. W pomieszczeniach, gdzie znajdują się dzieła sztuki (obrazy, rzeźby itp.), wiece zbiory biblioteczne, archiwa, muzea, muzeony, przetrzymuje się — należy stosować gańnice śnieżkowe.

9. Do gaszenia podarów instalacji elektrycznych, znajdujących się pod wysokim napięciem — (transformatory, dynamomaszyny, elektromotory kabiny kinematograficzne — należy stosować gańnice śnieżkowe lub tetrowe.

10. Do gaszenia benzyny i innych przetworów ropnych, rozlanych na nierównej powierzchni — należy używać gańnic tetrowe lub śnieżkowe. Tego rodzaju pożary mają najczęściej miejsce w składach samochodowych i innych.

11. Jeżeli gańnice sarażone są na działanie niskiej temperatury (poniżej 0° C), należy stosować, alboże zimowe (trudno zamrażające).

Zamrażalność lub mroźność zimowych jest następująca:

dla gańnic płynowych — około 30° C
„ „ „ „ — „ „ „ „ — około 22° C
„ „ „ „ tetrowych — około 24° C

Gańnice śnieżkowe i proszkowe w normalnych warunkach zamrażania nie podlegają.

12. W obiektach, w których znajdują się instalacje elektryczne o wysokim napięciu, nie można stosować gańnic płynowych i pianowych. W obiektach takich można stosować gańnice tetrowe, śnieżkowe i proszkowe.

13. W pomieszczeniach ciasnych i zamkniętych nie należy instalować gańnic tetrowych (trujące gazy i pary)

ilość instalowanych gańnic.

14. Przy określeniu ilości gańnic, jaka powinna być zamontowana w danym pomieszczeniu lub na terenie danego obiektu — należy brać pod uwagę następujące okoliczności:

- ilość i rodzaj materiału podlegającego ochronie.
- przeznaczenie pomieszczenia i materiały z jakiego jest wykonane.
- jakość i ilość instalowanych już urządzeń ochronnych.

15. Ilość gańnic, jaka należy zamontować w zależności od ilości i rodzaju materiału palnego podlegającego ochronie — można określić na podstawie następujących mierników:

- ilość gańnic płynowa po: 9—10 litrów może gasić:
 - sios drzewa sosnowego suchego o wymiarach 1×1×1 m. plonącego linio,
 - 10 kg szmat bawełnianych, wełnianych, litych, konopnych, rozstrzępionych na ziemi w kwadracie o boku 0,5 m.
- ilość gańnic pianowa po: 9—10 litrów może gasić:
 - benzynę, rafin. itp. obciąż. z powiększ. 1 m³.

może ugasić:
alkohol, eter aceton itp. płynący w
ciągu 1 m³;

d) jedna gaśnica sześciorożna lub proszkowa może ugasić:
1/2 kg sodu lub potasu w kawałkach po 20—40 gr wzniesionych na nasyczonej wodę wale, umieszczoną w hrytlownie o wymiarach 0,8x0,8x0,2 m;

e) jedna gaśnica tetrowa (poś 1 litra) może ugasić palącą się benzynę rozlaną na silniku samochodowym.

Uwaga: Przy posługiwaniu się powyższymi miernikami należy określić powierzchnie jaką zamieścił ogień w pierwszym momencie pożaru.

16. W lokalach takich jak: garaże, składy opału, stajnie, szopy drewniane itp. oraz w lokalach o charakterze publicznym, które są więcej narazone na zapróśzenie ognia — należy ilość gaśnic powiększyć o 50% w stosunku do wyliczonej.

17. Jeżeli w obiekcie zabezpieczonym nie ma materiału o dużym stopniu zapalności (np. siła koncentrowana), to przy oznaczeniu ilości gaśnic należy stosować się do reguły: na każde 100 m³ powierzchni należy zamontować jedną gaśnicę.

18. Jeżeli w danym lokalu zamontowane są jakieś urządzenia przeciwpożarowe (np. hydranty) — jeżeli zdolność gaszenia odpowiada wymaganiom stawianym dla danego materiału palnego, to ilość gaśnic może być zmniejszona w stosunku do wyliczonej.

Zasady rozmieszczenia gaśnic.

19. Gaśnice należy umieszczać w miejscach w których, tak jednak, aby nie były one potrącone przez przechodzących, ani narazone na uszkodzenie mechaniczne. Z tych względów powinny się one znajdować obok drzwi wewnątrz lub zewnątrz lokalu, zależnie od rodzaju i ilości substancji palnych (Jeżeli lokal jest mały i znajdują się w nim

dzie dotychczas
z gaśnicami.

Nie należy jednak zawieszanie od znaczonego miejsca, są przeniesienie ich na miejsce po, zbyt długi, co nie jest wskazane.

21. W pojazdach mechanicznych gaśnica powinna być umieszczona w przedziale kierowcy. Należy nie należy jej instalować pod maską samochodu (z wyjątkiem gaśnic specjalnych, uruchamianych automatycznie).

22. Miejsce zawieszania gaśnic powinno być tak wybrane, aby nigdy nie zdarzył się wypadek zaparasowania do nich dostępu przez twory itp.

23. Gaśnice należy zawieszać na takiej wysokości, aby znajdujące się wyżej uchwyty, służące do trzymania aparatu w czasie działania, znajdowały się na wysokości 1,5—1,8 m od ziemi lub podłogi.

24. W pomieszczeniach nieoświetlonych, jak teatry, kina, ciemne składy itp. — należy nad gaśnicą umieszczać palącą się stałą małą lampkę lub napis świetlny — „gaśnica”.

25. Jeżeli gaśnice zamontowane są na klatce schodowej, to zawieszanie je trzeba tak, aby były widoczne dla schodzących z gór, lecz nie utrudniały przy tym przejścia.

26. Każda gaśnica powinna posiadać specjalny do niej przystosowany wieszak.

27. Wieszaki przyczepowuje się za pomocą szrub (nigdy gwóźdź), wchodzących w ścianę.

Jeżeli ściany wykonane są z betonu lub kamienia — należy uprzednio wbić odpowiednio długie kołki drewniane, w które wkreca się śruby.

28. Gaśnice zamontowane należy zaplombować dla celów kontrolnych.

29. Kolor gaśnicy musi się różnić od koloru ściany (otoczenia), na której jest zawieszona.

Hasła, którymi należy posługiwać się w czasie „Tygodnia Obrony Przeciwożarowej”

NIE IGRAJ Z OGNIEM, STRZEŻ JEGO MOCY —
SŁUGA CI BĘDZIE WE DNIU I W NOCY!

Pożar zagraża każdemu! Nikomu nie wolno uchy-
lać się od współdziałania w akcji przeciwpożarowej!

Wróg — pożar czyha na drobki ludzki!
Organizujmy się do walki z pożarami!

Przed tysiącami lat składali Fenicjanie bożkowi
Molochowi całopalne ofiary z dzieci. Dziś w Polsce
młoch ognia wciąż pochłania ofiary dziecięce. Nie
pozwalajmy dzieciom bawić się ogniem!

Czy posuwaliśmy się z szychów i z poddaszy
rępicie i łatwopalne materiały? Jeżeli nie, odcy-
flicie to natychmiast. Inno może być zapóźno.

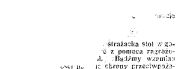
W walce z pożarem amunicją strażacka jest
woda. Im więcej w osiedlu studzien i zbiorników
wodnych, tym większa pewność skutecznej obrony
na wypadek klęski pożaru.

Im bardziej nowoczesny sprzęt gaśniczy i rat-
unkowy posiada straż pożarna, tym skuteczniej
walczy z pożarami. Nie szczędźmy ofiar na zapo-
trzeżenie straży.

Unikniess pożara, gdy zachowasz ostrożność,
w obchodzeniu się z ogniem.

Głód i niedza bezdarmość i bezradność
Idą śladami pożarów.

Zawsze i wszędzie dosięgłe podpalacz
karząca ręka sprawiedliwości.

Strażacka siła w ogniu z pomocą zaprzęgu. — Bądźmy wzornymi obrońcami przelęgłości.

Organizacja obrony przeciwpożarowej, to wzmożenie podstaw obronności Państwa.

W „Tygodniu Obrony Przeciwpożarowej Państwa” będziemy odnosić do celów strażactwa.

Przebieżność i ostrożność są najskuteczniejszą bronią przeciw pożarom.

Szkolenie się w obronie przeciwpożarowej — obowiązkiem wszystkich obywateli.

Rok rocznie idzie u nas z dymem dziesiątki milionów złotych, dziesiątki tysięcy budowli pada państwem ognia. Zapobiegajmy pożarom — najgroźniejszej klęsce ludzkości.

W trwającym obecnie „Tygodniu Obrony Przeciwpożarowej Państwa”, każdy państwo powinien o sobie: „Straż dla wszystkich — wszyscy dla straży!”

Kamień, brzoza, żelazo, proch i stal wyznaczają spoki w historii wojen, aż po dzień dzisiejszy, kiedy to bomby zapalające stały się najskuteczniejszym narzędziem zniszczenia. Przed pożarami od bomb zapalających obronią cię straż pożarna.

Czy nie ma zabezpieczenia przed bombami zapalającymi? Jest. Uratuje się ten, kto przygotuje obronę przeciwpożarową.

Skuteczność ognia sprawi, że wróg nie zrezygnuje w czasie wojny z użycia bomb zapalających. Do zwalczania ich muszą być przygotowani nie tylko straż pożarna, musi być przygotowane całe społeczeństwo.

W murach kamienne, w zagrodach wiejskich, w polu, czy w lesie — ogień będzie ścierał i topił, w razie wojny tych z pośród ludności cywilnej, którzy będą nieprzygotowani do obrony przeciwpożarowej.

„Pracownicy” i przedsiębiorstwa w zakresie akcji przeciwpożarowej powierzyło Państwo strażom pożarnym, Państwo, aby całe społeczeństwo uznało ich tryby i wydziały i chwalała poparciem ich działalność.

Ogień — to naderżałszy środek nagodu w czasie wojny. Zwalcza go straż pożarna.

Front walki z pożarami przebiega przez każde miasteczko, każdą zagrodę, każdą warsztat pracy. — W naszej jest męcy uczynić z nich szwarców nie zdobyte dla ognia.

Ponad trzydzieści tysięcy mieszkańców i żołnierzy zorganizowanych w zespołach ochotniczych straży pożarnych pełni odpowiedzialną służbę publiczną obrony życia i mienia współobywateli przed pożarami, nie oczekując wzajemnie od społeczeństwa nic, prócz poparcia moralnego i materialnego w swej pracy.

Gdy pożar nawiedza wiosnę lub miasteczko, wszyscy kochają się wzywać pomocy straży pożarnej. Lecz aby pomoc ta była skuteczną, mieszkańcy osiedla muszą przedtem pomóc straży w zdołaniu sprzętu pożarniczego.

Dzieci są w Polsce sprawcami wielu groźnych pożarów, podczas których nierzadko znajdują same straszną śmierć w płomieniach. Jeśli chcesz uchronić je od utraczenia, a wsielisz miasteczka polskie od zagłady pożarowej — baczcie, aby się dzieci nie bawiły zapalnikami i nie igrały z ogniem.

Gdy zabronicie dzieciom bawić się zapalnikami, rozpaść ożniska bez udziału starszych, chodzić ze świecami do studni, obór, po strychach i piwnicach — chronicie się od zagłady pożarowej, a same dzieci od męczącej śmierci w płomieniach.

Jeśli pragniecie uchronić swe dzieci od śmierci w płomieniach — przestrzegajcie je, by nie igrały z ogniem!

W dniach od 5-go do 12-go września rb. odbywał się Tydzień Obrony Przeciwpożarowej Państwa. W tygodniu tym szerokie warstwy społeczeństwa będą miały okazję dać wyraz swej sympatii dla placówek straży pożarnych, które zawsze gotowe są do ochrony ich życia i mienia przed pożarami i innymi klęskami żywiołowymi.

Rok 7

Poznań, wrzesień-pazdziernik 1937 r

Nr 9-10

W Dzień Zaduszny

Rozelkły się kościelne wieki.
 Szlochem dzwonnów od samego rana
 Płyną modły, westchnienia, pacierze
 Pod strap ulubios do Środzicy i Pana
 Do serc' wkrada się Mały Memento.
 Ło to Zmarłych przypada dziś święto
 Płyną lampki i świece gotują
 Na meczalok, przystrojonych a kościele
 Tu sieroty lzy żalobne leją.
 Owdzie matka opłakuje dziecko.
 Niebo widać też pełne jest żala,
 Gdyż w ciemur ciemnych zniknęło wcale
 Niby świećtoś w jasnej aureoli.
 Cmentarz w blasku lamy krwawej tonie
 Tam pobojnych napływają powoli
 Ból serdeczny i żal tuląc w łonie.
 Miasto zmarłych fałszywie w oddali.
 To najdroższych caza ci, co zostali.
 Chciałbym również przy Twojej mogile,
 O, smarły Strazaku niezmiany,
 Z pękiem kwiatów przystanąć na chwile
 I w szmer łaci jesiennych usłuchany.
 Hołd modlitwą dań złoty ci szczerze
 Za Twó życie oddane w ofierze.

Pamięsz?... Wioska płonął i bura,
 Zar ją chwycił w płomienie zdradziecko
 Słuchaj okrzyk: — „Ludzie, ołaboga,
 Tam w chłabnie pozostało dziecko?”
 Już nadzieja, rda się, znikła wszelka
 Dziecko żyje. — Ciebie zgmiotła hełka.
 Albo wtedy... Pamiętasz... Na dachu
 Lejąc w ocean strumieniami wody,
 Niby rycecz odważny, bez strachu,
 Ty z żywotem stanąłeś w zawody.
 Wtem dach runął... — Przyszył płomienie
 Iyś śmierć znalazł — ocalało miasto.
 Idąc myśla przez Polskę całą
 Jak jest ona szeroka i długa,
 Znajdę mogił Twych, Druhu, niemato
 Już je widzę... Ot jedna, tam druga
 O, jak dużo... Nie starczą pacierze.
 Tyliś razy niósł życie w ofierze...
 Tyś wie pytał, udrzewszy płomienie,
 Czy to nadzarz cierpi, czy bogaci,
 Rozowalek zawsze bliższych mienie,
 Wszystkich matkę za równych współbraci,
 Włoc w smarłych dorocznie dziś święto...
 Hołd Ci śliadani i szczerze memento.

Wł. Janowski-Szczepanowski

KOMUNIKAT

do wszystkich Straży Pożarnych w sprawie ubezpieczenia od ognia sprzętu przeciwpożarowego i odzieży członków straży

Zaledwie 60 proc. sprzętu przeciwpożarowego ubezpieczono od ognia. Świadczy to o niedostatecznym zrozumieniu wartości ubezpieczenia i o tym, że dbałość o sprzęt pozostawia jeszcze dużo do życzenia. Należy sobie uprzytomnić, że sprzęt narazony jest na bezpośrednie działanie ognia, dzięki niemu szkody będące następstwem anomalnych warunków dojazdów do pożaru (szybkość, zła droga) wreszcie warunków atmosferycznych, o ile akcja ratunkowa odbywa się w czasie silnych mrozów: w rezultacie zmniejsza się zdolność bojowa sprzętu względnie następuje całkowite jego zniszczenie.

Za szkody w nieubezpieczonym sprzęcie przeciwpożarowym względnie odzieży członków straży, powstałe w czasie akcji ratunkowej obiektów ubezpieczonych w ZUW — Zakład ten ponosił do browalnego świadczenia, przyznając częściowe odškodowanie za poniesione w ten sposób straty.

Dowiedujemy się od Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, że władzów wyrozumiałości nie będzie się nadal w tych wypadkach stosować i że od chwili obecnej podstawa do świadczenia za szkody powstałe w sprzęcie przeciwpożarowym względnie odzieży strażaków w czasie akcji ratunkowej może być jedynie polisa ubezpieczeniowa.

Zwracamy więc Strażom uwagę na to, że nie będą mogły w razie szkody spodziewać się pomocy ze strony ZUW, o ile uszkodzony sprzęt wcale odzież nie będą ubezpieczeni.

Zatem gdzie sprzęt przeciwpożarowy nie jest jeszcze ubezpieczony — należy niezwłocznie to uczynić, a tam, gdzie ubezpieczenia już istnieją należy je przejrzeć w celu stwierdzenia, czy ubezpieczone przedmioty odpowiadają obecnemu stanowi posiadania oraz czy suma ubezpieczenia pokrywa się z dzisiejszą wartością wyszczególnioną go w polisie sprzętu.

Przypominamy, że nowe formy udzielania subwencji na cele przeciwpożarowe zniszczają Gminy dołożenia na podażnictwo pewnych sum w ramach swych budżetów, bowiem ustawa o ochronie przed pożarami i innymi klęskami z dnia 13. III. 34, nakłada w art. 28 na gminy obowiązek zapewnienia straży w sprzęt przeciwpożarowy i środki konieczne do jego utrzymania — natomiast art. 40 cytowanej ustawy postanawia, że ze subwencji na cele przeciwpożarowe mogą korzystać tylko te gminy, które wykazują zainteresowanie, przeliczając na akcje zwalczania pożarów odpowiednie kwoty.

Powodem nieubezpieczenia sprzętu jest fałszywa oszczędność, przy czym jako motyw podaje się zły stan finansowy Gminy. Jest to błędne założenie; jeżeli bowiem w budżecie nie przewidzi się tych paru złotych w skłódki na ubezpieczenie sprzętu, tym bardziej są widoki, ażeby gmina preliminowała poważniejsze kwoty na akcje przeciwpożarowe. Straże są więc dwa razy bita — raz wobec odmowy odszkodowania za szkody w nieubezpieczonym sprzęcie, a powtórnie przez niemożność uzyskania subwencji (art. 40 cytowanej ustawy).

Powinąć w Zarządach Gmin Miejskich i Wiejskich posiadają członkowie OSP, apelujemy do nich, by przez zajęcie zdecydowanego stanowiska wywarli odpowiedni wpływ na przebieg uchwał budżetowych. Jeżeli każda straż ma być należycie wyposażona — nie może być w przyszłości budżetu (limitu), w którymby sprawy podażnictwa zupełnie pominięto lub traktowano go marginalnie.

Podkreślamy do sprawy ubezpieczenia zaznaczamy, że cały sprzęt bez wyjątku sprzęt przeciwpożarowy zostanie ubezpieczony, składki za to ubezpieczenie będą prawidłowo obliczone, za ten sprzęt te należy dobrze przemyśleć i zająć się nią przy najbliższej okazji. ZARZĄD

Sprawozdanie z „Tygodnia Strażackiego“

W myśl zezwolenia Wojewody Poznańskiego zorganizował Poznański Okręg Wojewódzki Związek Straży Pożarnych R. P. w czasie od 5—12-ego września 1937 r. piąty Tydzień Obrony Przeciwożarowej.

W porównaniu do lat ubiegłych wzrosła ożyłość społeczeństwa i ilość biorących udział straż pożarnych w zorganizowanym Tygodniu.

I. W roku 1933 ilość straż, biorących udział w Tygodniu wynosiła 443, dochód netto z zebranych funduszy wynosił 12.170,59.

II. W roku 1934 ilość straż, biorących udział

w Tygodniu wynosiła 555, dochód netto ze zebranych funduszy wynosił 12.087,60.

III. W roku 1935 ilość straż, biorących udział w Tygodniu wynosiła 684, dochód netto ze zebranych funduszy wynosił 10.940,26.

IV. W roku 1936 ilość straż, biorących udział w Tygodniu wynosiła 642, dochód netto ze zebranych funduszy wynosił 12.796,63.

V. W roku 1937 ilość straż, biorących udział w Tygodniu wynosiła 819 dochód netto wynosił 21.732,53.

Szczegóły w nast. numerze

Kurs III stopnia w Koźminie

W czasie od 4—18 października rb. Poznański Okręg Wojewódzki Związek Straży Pożarnych R. P. zorganizował w Koźminie pow. Krotoszyń kurs

o programie pobieżnym wykształcenia podstawowego w stopniu I, II, III. Na kurs ten podeszły Oddziały Powiatowe wysłali 34 kandydatów

kurs ukończyło 33 kandydatów. Jeden opuścił kurs z powodu otrzymania pracy. Świadczeńca z ukłócenia III stopnia uzyskali dh. dh. int. Glinther Gustaw, Sołnie pow. Ostrów; Nowicki Tomasz, Boruja Stara, pow. Wolsztyn; Zsola Józef, Poznań; Stoczniowski Wiktor, Sułmierzyce, pow. Ostrów; Wolff Feliks, Chodzież; Dopierała Franciszek, Raczce, pow. Ostrów; Dmka Edward, Jaraczew, pow. Jarocin; Nowak Stanisław, Bloniszca, pow. Wolsztyn; Kosinowski Stanisław, Marcinin, pow. Chodzież; Rybczyński Stanisław, Chojno, pow. Rawicz; Drukowski Leon, Smigiel, pow. Końskie; Kosub Karol, Młkstat, pow. Ostrów; Kruczyk Ludwik, Krotoszyn; Heider Stefan, Rozdrażew, pow. Krotoszyn; Ruszewski Stefan, Srem; Kędziora Józef, Koźmin, pow. Krotoszyn; Kempa Walenty, Koźmin, pow. Krotoszyn; Spalony Franciszek, Międzychodzie, pow. Nowy Tomysk; Skłibiński Stanisław, Macjska Górka, pow. Rawicz; Granczewski Stanisław, Malice, pow. Ślesin; Rzycki Józef, Jabłonna, pow. Wolsztyn; Wielicki Alfons, Pogorzela, pow.

Krotoszyn, Meishold Limas, Środa
 Świadczeńca II stopnia uzyskali dh. dh. Kaszerek Władysław, Białew, pow. Ostrow; Regus Stanisław, Lizała, pow. Krotoszyn; Pucielski Sylwester, Koźmin, pow. Krotoszyn; Binkowski Czesław, Ksiąg, pow. Srem; Kempicki Szczepan Koźmin, pow. Krotoszyn; Barański Jan, Jaraczew, pow. Jarocin; Sekowski Alfons, Koźmin, pow. Krotoszyn; Garszarek Antoni, Urbanowo, pow. Nowy Tomysk
 Świadczeńca stopnia I uzyskał druh Dybouska Wincenty, Buk, pow. Nowy Tomysk
 Kurs obok przeszkolenia teoretycznego i praktycznego przeszedł „chrzest ominiowy” podczas porazu w Koźminie w dn. 16. 10. 37. Sprzezi do ćwiczeń dla użytku kursu udzieliła Ochotnicza straż pożarna Koźmin i Krotoszyn.
 Zakończenie kursu odbyło się w dn. 18 października r. b. przy obecności pp. Starosty Powiatowego Wilimowskiego, prezesa Oddziału Powiatowego dr. Pawłowskiego, burmistrza miasta Krotoszyńskiego Feurycha i Koźminia Podlewskiego.

Kurs II stopnia w Międzychodzie

W czasie od 7. 6. do 13. 6. 37 r. odbył się kurs poź. II-go stopnia dla naczelników O S. P. tutej. pow. w Międzychodzie, zorganizowany dzięki pomocy finansowej Wydziału Powiatowego oraz przy współpracy Pozn. Okręgu Wojew. Kurs ukończyli z wynikiem dostatnim między innymi drahowiec: 1. Adamski Stanisław — OSP, Międzychód, 2. Binkowski Alfons — OSP, Chrzypsko Wielki, 3. Koniczewy Sylwester — OSP, Łabosz, 4. Kirchner Edmund — OSP, Łowyń,

5. Mach Alojzy — OSP, Mierzyn
6. Matuzszak Władysław — OSP, Międzychód
7. Mizajński Konrad — OSP, Giszewo,
8. Łanowicz Brunon — OSP, Międzychód
9. Minge Adolf — OSP, Miłoszowo,
10. Nowaczyński Wiktor — OSP, Kamionka
11. Pielcewski Józef — OSP, Międzychód
12. Puck Sylwester — OSP, Radgoszcz,
13. Rzycki Florian — OSP, Kwilca,
14. Stankiewicz Franciszek — OSP, Chrzypsko Wielki

Odprawa naczelników straży pow. nowotymskiego

W dniu 16 września r. b. Zarząd Oddziału Powiatowego Zar. Str. Poż. R. P. w Nowym Tomysku zwołał do Opalenicy odprawę naczelników OSP. Odprawę otworzył dh. Prezes Oddziału Pow. p. woj. Krański, witając przybyłych na odprawę naczelników straży oraz przedstawiciela Okręgu dla ml instr. Telecra.

Na odprawie omówiono szereg spraw, a miało miejsce sprawozdanie zjazdów powiatowych, które miały się odbyć w Grodzisku, udział naczelników w Kursie II stopnia zorganizowanym w październiku

w Koźminie przez Okręg Wojewódzki. Ponadto dh ml instr. Teichert omówił wyniki z przeprowadzonej kontroli sprzętu na terenie powiatu, dh se kretarz Bykowski załatwił sprawy „Tygodnia Środniczego” oraz sprawy dotyczące Oddziału. W drugiej części odprawy odbyły się ćwiczenia w poszczególnych grupach do zawodów. Ćwiczenia przeprowadzał dh ml instr. Teichert, omawiając przy każdym ćwiczeniu błędy. Odprawę zakończono o godz. 16.15.

Kurs I stopnia w Poniecu

W czasie od 31 maja do 6 czerwca br. został w Poniecu przeprowadzony kurs I stopnia dla O S. P. i przywódców S. P., zorganizowany przez Oddział Powiatowy w Gostyniu.

W kursie wzięło udział 25-ciu uczestników z rejonu Poniec. Na otwarcie kursu przystąpił dh prezes Oddz. Pow. Koźminski, dh aspirant Duszyński z Gostynia, następnie po burmistrza miasta Ponieca Kretzmaier wiceburmistrz i naczelnik rejonowy Kwiatkowski z Ponieca. Po otwarciu i przemówieniu dh prezesa Oddziału Powiatowego Koźminskiego z Gostynia, rozpoczęto wykłady. Wy-

kładaj dh. instruktor Duszyński oraz naczelnik rejd. Kwiatkowski. W czasie kursu wykładowcy zaprawiali kursistów do hartowania ciała i ducha w służbę strażackiej.

Po 6 dniowych wykładach nastąpiły egzaminy kursistów w obecności Zarządu Oddz. Powiat. Z. S. P. z Gostynia oraz władz miejscowych. Egzamin z wynikiem pozytywnym złożyli wszyscy uczestnicy i na zakończenie wzięło udział w nabożeństwie w kościele parafialnym dla upamiętnienia 30-ty kcia istnienia Ochotn. Str. Poż. w Poniecu.

Opisowe sprawozdanie z przebiegu Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej na terenie Ostrowskiego Oddz. Powiatowego

Niezależnie do wydanej instrukcji przez Oddział Powiatowy przeprowadzono odprawy w Odolanowie i Ostrowie, na których powstałowy instruktor poturalski omówił szczegółowo program T. O. P. P. oraz ustalił terminy i miejscowości, w których Oddział Pow. wystąpił z własnym programem przez uruchomienie ćwiczeń plutonu O. P. L. O. S. P. Ostrow, pokaz bomb zapalających i sposobu gaszenia tyłdże, oraz marsze w maskach.

Tydzień Obrony Przeciwpożarowej Państwa zorganizował capistrzyk O. S. P. Ostrow i Kolej O. S. P. Ostrow z orkiestrą i całym taborem poficach miasta. Po ukazaniu capistrzyka w Ostrowie wyjechał do Raskówca. Imprezując wrażeń wywady wkraczając na rynek w Raskówce Oddz. Ostrowskiej straży poturnych z taborem przydziału zebrała straż rejonu Raskówca. Raport powitalny oddał pow. instruktor pułk, przewodni Oddziału Pow. Hrujowi J. Szybcu, który przednił do strażaków i zebrał publiczność.

Powiatowy instruktor pułk. demonstrował bomb i termometry i term-ekspluzywne wskazując różnicę na niebezpieczeństwo zrycia bomb przez lotniczo w przyszłej wojnie oraz objął sposoby gaszenia i zabezpieczenia obiektów przed środkami zapalającymi. Dalej odbyły się nocne manewry zwykłe dla straży rejonu raskowskiego, które przeprowadziły obronę nbiusa, ćwiczenia plutonu O. P. L. straży poturnej na terenie skafionym z udziałem sekcji odkażającej. Po ukończeniu ćwiczeń na koncentrowali orkiestrą O. S. P. na rynku w Raskówce aż do anu wieczornego. Mimo spóźnionej pory licznie zebrała publiczność obserwowała przebieg ćwiczeń.

Data 5. IX. br. uczestniczyły wszystkie Jednostki O. S. P. w subiektywności z okazji rozpoczęcia T. O. P. P. W rejonie Mikstat odbyły się rajonowo zawody strzeleckie. Data 7. IX. odbyły się ćwiczenia OSP. Ostrow, po których przeprowadzono ćwiczenia taktyczne w maskach na sygnali dzwielekwa. Po ćwiczeniach odbył się marsz w maskach.

Data 8. 9. 1937. przeprowadzono marsz w maskach dla wszystkich straży rejonu Odolanów, urocz. manewry narmowe na rynku w Odolanowie i pokaz bomb zapalających.

Data 9. 9. br. odbyły się ćwiczenia plutonu O. P. L. straży poturnej z udziałem sekcji odkażającej, która przy odkażaniu posługiwała się linia wodną połączoną z hydrantem. Na rynek odbył się pokaz bomb zapalających, za którym spawo słupki i-urmitor z i turniowa - elektrowe wagi po 100 gramów.

Data 10. 9. br. odbyły się urocz. manewry rejonowe rejonu Mikstat, marsz straży rejonu w maskach i pokaz środków zapalających na rynku w Mikstacie.

Data 12. 9. br. odbyła się powódnowa remiza i wesoła w Granowcu. Tamte odbyły się zwykłe manewry rejonowe OSP. rejonu Granowce, pokaz środków zapalających, pokaz przy drzewy odkażającej i ćwiczenia plutonu O. P. L. O. S. P. Ostrow na sygnali dzwielekwa.

Przy ćwiczeniach zastosowano dużo środków zapalających jako bomby wybuchowe, szkło, świece tytanu, maszynę czarna, tak, że ćwiczenia zbilżone były bardzo do warunków rzeczywistych, w jakim działają jednostki bojowe straży poturnej.

Działalność Ochotniczej Straży Pożarnej w Pobiedziskach

Działalność Ochotniczej Straży Pożarnej w Pobiedziskach, w okresie „Tygodnia Strażackiego” w czasie od 5 do 12 września br., odbyła się nast. podrymi czynnościami:

W niedziele, dnia 7 lip. brała tet. O. S. P. armialny udział w Mszy Świętej Po Mszy Świętej nastąpiła koresja sżozna, w której czynni członkowie brali intensywny udział (tak, że koresja ta przyniosła zysku 49 zł. Poni tym w następujących dniach „Tygodnia Strażackiego” odbywały się kolejne ćwiczenia straży, przemarsz przez miasto z zmotoryzowanym sprzętem, pokazami itp.

W wtorek, dnia 7 lip. przeprowadzono ćwiczenia taktyczne w jednym z największych gmachów w terenie, a mianowicie w Zakładzie Wychowawczym - Naukowym „Sre Coen” w Polskiej-Wsi pod Pobiedziskami. Tak Siostry Przelomne tego Zakładu, jak i wszystkie pensjonarki, zainteresowały się bardzo tymi ćwiczeniami, a w szczególności zmotoryzowanym sprzętem. Oceniując bezinteresowną pracę straży dla dobra publicznego, wyraziły Przelomne teno Zakładu szczerze uznanie dla tet. O. S. P. i zaprosiły biorących w tych ćwiczeniach strażaków na skromną biesiadę składając

na listę zbiorń” odwiedniał i ynt. a celu strażackowa.

W rezultacie przeprowadzonej kwesty ofiarnej i po donach w okresie „Tygodnia Strażackiego”, zdołano zebrać razem kwotę 164,61 zł. tj. o ca 50% więcej jak w ubiegłym roku. W własnym wydaniu zbiorów należy tłumaczyć tym, że nie wchodził tu uwol. poprawa życia gospodarczego, ale w szczególności intensywna praca niektórych czynnych członków tet. O. S. P., którzy bardzo ofiarnie się do tej pracy zakerli.

Na zakończenie „Tygodnia Strażackiego” tet. rejon strażacki urządził rejonowe zawody strzeleckie po 5 członków z każdej straży, które wypadły średnio, z powodu bardzo złej pory. Pierwszą miejsce zajęła straż w Biskupicach 261 pkt., druga miejsce straż w Pobiedziskach 250 pkt., trzecie miejsce straż w Jerzykowie 238 pkt.

Indywidualnie mistrzem rejonu został druh Jaskóski z O. S. P. Pobiedziska, uzyskując 86 na 100 możliwych, drugi druh Krzyżanik z O. S. P. Biskupice 71 na 100 możliwych, trzeci druh uncz. rejonu Czeszyński z O. S. P. Pobiedziska 63 na 100 możliwych.

Zjazd i zawody powiatowe straży pożarnych w Rakoniewicach powiatu wolsztyńskiego

W niedzielę, dnia 5 września 1937 r. odbyły się w Rakoniewicach powiatu wolsztyńskiego zawody powiatowe straży pożarnych połączone z zjazdem powiatowym.

Uroczystości rozpoczęły się o godz. 7.30 rano odbraniem raportu przez prezesa Oddziału Powiatowego Inspr. Kurwowskiego, po czym szereg strażników przemarszowało na plac ćwiczeń, — gdzie przez Oddział Pow. Kurowski wygłaszając krótkie przemówienie otworzył zawody. O godz. 10.00 przybył na zjazd delegaci Okręgu Wolewodzkiego w osobach instruktora Teicherta i instruktorki Kosibińskiej, których na dworcach w Rakoniewicach powitał Naczelnik Nowak. Trwając do godz. 9.00 zawody przerwano odcem udania się do kościoła parafialnego na uroczyste nabożeństwo. Na nabożeństwie przybył Starosta wolsztyński p. Kaczorowski wraz z swoim zastępcą mer. iur. p. Hassyma. Uroczyste nabożeństwo odprawił proboszcz parafii rakoniewickiej ks. major Dudaczyński, wygłaszając do zebranych braci strażackiej podniosłe kazanie. Po wyświeceniach mszy św. Pan Starosta Kaczorowski dokonał przeglądu szeregów strażackich — po czym udano się na rynek, gdzie p. starosta Kaczorowski w otoczeniu swego zastępcy p. mer. iur. Hassyma oraz przedstawicieli władz wolewodzkiej i powiatowych Zw. Straży Pożarnych R. P. odebrał defiladę przybyłych na Zjazd 28 Oddziałów Żeńskich oraz O. S. P. z Grodziska. Defilada prowadzona przez komandanta zjazdu naczelnika Nowaka, przy dźwiękach orkiestry 15 p. ułanów wypadła imponująco i wykazała sprężystą postawę stale wzrastających szeregów strażackich. Po skończonej defiladzie, udano się na plac ćwiczeń, aby po spożyciu obiadu żołnierskiego, kontynuować zawody. Podkreślić przy tym należy, że w zgodzając braci po raz pierwszy oddział Oddziału Żeńskiego Sam. Pożarnicze z Wolsztyna i Rakoniewic, które swąia dobrą postawą i efektywnymi ćwiczeniami wzbudziły szczerze oklaski licznego zebrania publiczności. Zawody, w których udział wzięło 16 straży grupy IV, 3 straże grupy II oraz 2 oddziały żeńskie, trwały do godz. 15.00. Po skończeniu zawodów przez wszystkie drużyny przystąpiono do zamknięcia zawodów. W tym celu w wszystkie obecne straże ustawiono w czworobok po czym do zebranych w krótkich i serdecznych słowach przemówił delegat Okręgu Wolewodzkiego dr. instr. Teichert a następnie przez Oddział Pow. inspr. Kurwowski dziękując Okręgowi Wolewodzkiemu za wydelegowanie na zawody swych przedstawicieli w osobach drużyny instruktorki Kosibińskiej i drużyny instruktora Teicherta zamknął zawody okrzakiem na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej. Jej Przewodzącą Prof. lewicą Mosiackiego i Naczelnego Wodza Marszałka Smętego — Rydza.

Wyniki zawodów przedstawiają się jak następuje:

A. Drużyny żeńskie, które brały udział w zawodach w osobnej konkurencji dla drużyn żeńskich zdobyły:

- 1 Rakoniewice — 98 punktów i I miejsce.
- 2 Wolsztyn — 69 punktów i II miejsce.

B. Straże męskie — grupy II zdobyły:

- 1 O. S. P. Grodzisk — która jako gość brała udział w zawodach poza konkursem — zdobyła 109 punktów.
- 2 O. S. P. Rakoniewice — zdobyła 79 punktów i miejsce w konkursie tej grupy.
- 3 O. S. P. Wolsztyn — zdobyła 62 punkty i II miejsce.

C. Straże męskie — grupy IV zdobyły:

Grupa	Miejsce	Nazwa	Punkty
I	1	Ciżebnicze O. S. P.	106 pkt.
II	1	Rostarczewo	100 "
III	1	Siedlec	101 "
IV	1	Błobuża	101 "
V	1	Przedmieście	99 "
VI	1	Radomierz	97 "
VII	1	Solec	90 "
VIII	1	Nieborża	80 "
IX	1	Kubłowo	86 "
X	1	Niałek Wólki	83 "
XI	1	Rataje	81 "
XII	1	Muchy	81 "
XIII	1	Obra	79 "
XIV	1	Jablonna	70 "
XV	1	Ruchocice	70 "
XVI	1	Łąki	63 "

Przetaramy się w krótkich słowach zamalować wyżej przedstawione wyniki zawodów.

Jeżeli chodzi o drużyny żeńskie, podkreślić należy, że przytoczaliśmy one ćwiczenia do zawodów z dużym nakładem pracy, chęcią i starannością. Wynesty punktacja wykazała dość słabo wyniki ćwiczeń jeżeli chodzi o drużynę żeńską Wolsztyna. Główną przyczyną tego było złe rozwinięcie linii wzwołów, które wykonano w bardzo powolnym tempie bo aż w 50 sekundach wskazywać zaczęło rozwinięcie linii wzwołów nie dało w ogólnej punktacji żadnego dodatniego wyniku. Sprawienie skawki wykonano również w czasie zbyt długim, tak samo ćwiczenia taktyczne. Jeżeli z tymi wynikami porówna się wyniki drużyny żeńskiej Rakoniewic, to przyznać trzeba, że wykonała ona ćwiczenia znacznie lepiej użytkując za każde ćwiczenia punkty nramowo, jedynie za ćwiczenia taktyczne 2 punkty karne. W ostatniej punktacji drużyna żeńska Wolsztyna powinna przeprowadzić powtórki co było niedobre, gdyż drużyny żeńskie wstępowaly w osobnej konkurencji kobiecej uzyskała tylko 69 punktów, a drużyna żeńska Rakoniewic uzyskała 98 punktów — co na pierwszy rzut oka w zawodach publicznych — uważa należy jako wynik zupełnie dobry. Nie powinna się jednak zrażać tym wynikiem drużyna żeńska Wolsztyna, lecz dalszą i silną i wyżejszą pracą doprowadzić do osiągnięcia w przyszłości lepszych wyników. Z kolei zdanie się scharakteryzowaniem ćwiczeń straży grupy II które w konkursie przeprowadzone były przez O. S. P. Wolsztyna i Rakoniewicze — a poza konkursem przez O. S. P. Grodzisk.

Straż z Grodziska uzyskała w zawodach II grupy 109 punktów i tym samym najlepszy wynik zaprezentowała raczycielsko stojąc na wysokości zadania ćwiczenia. Dobra postawa drużyny ćwiczeń wykazała odcznie oklaski.

Straże II grupy z powiatu Wolsztyn i Rakoniewic.

wień) nie mogą poszczycić się takim wynikiem bo Rakoniewicze uzyskały tylko 79 punktów a Wolsztyn tylko 62 punkty. Wyniki te jak na strażę miejską, są bardzo słabe i daleko nie wystarczające. Ambicją uczestników wymienionych straży wino być takie jest przygotowanie, aby mogły konkurować nie tylko między sobą, ale również z strażami innych miast. O. S. P. miasta Wolsztyna z tej ambicją winno dążyć do uzyskania strażą, aby bezwzględnie osiągnęła swoje podjęte do takiego poziomu na jakim winny stać konkurować straża miasta powiatowego. Natomiast kierowniczka miejskiej straży Wolsztyna winna wyznaczyć straż w potrzebny jej sprzęt motorowy — gdyż naprawde miasto Wolsztyn jest jednym z tych już melchiznych miast tej wielkości, które dotąd swego sprzętu nie zmodernizowały. Zdobyczenie strażi wolsztyńskiej niewątpliwie będzie zachętą dla jej

członków do bardziej wydolnej pracy.

Co do wyników ćwiczeń straży wiejskich pod koniec pracze, te strażę wiejską pracowały z o gromkim zapalem i poświęceniem, to też uzyskały zaskonnie dobre wyniki.

Z chwila przeprowadzila zawodów powiatow ych, uważać należy dołączenia konkursono z nasadzenia za zakończone w roku bieżącym — co jednak absolutnie nie zwalnia dowódców poszczególnych jednostek od dalszych ćwiczeń z swymi strażami aby zachować w nich potrzebną spręży stość i stalejście gotowości na wypadek pożaru czy innej kliski żywiołowej.

Wolsztyn dnia 10, 9, 1937 r.

(—) Stefan Kurkowski
Insp. sam. gminnego
prezes Oddziału Pow. Zw. Str. Poż. R. P

Ćwiczenia straży pożarnych Siedlec i okolicy pow. Wolsztyn

Dnia 9 września br. odbyły się w Siedlcu ćwiczenia przeciwpożarowe zorganizowane przez O. S. P. w Siedlcu przy współudziale straży sąsiednich z Kiejsin, Nisborzy i Żydyma. Ćwiczenia u rządzono na skłotek inicjatywy ks. wjającego Tomaszewskiego z Siedlca wraz z komitetem miej scowym, do którego między innymi weszli prezes miejscowej straży podwójnej Haluszczaek oraz wójt gminy Siedlec Nowakowski. Podczas ćwiczeń u rządzono pokaz działania straży na planicy budyn ków, którym według założenia był budynek szkoły i ołomia zarządzonego, a znajdującego się w bezpośrednim sąsiedztwie kościoła parafialnego. Pod czas ćwiczeń obrony zagrożonego kościoła ks. Tomaszewski udzielił porady strażnikom o sposobie ratowania Najświętszego Sakramentu, które narzęcznie bardzo udanie zostało wykonane, jak rów nież bardzo dobrze wykonane zostało użaranie na markowany pożar budynku szkolnego.

Ćwiczenia wybudziły szczerą zachęyt i podję zebrań publiczność, która nie szczędziła słów uznania pod adresem inicjatorów.

Z naszej strony podobnej inicjatywy można

szerze pueratalować. Świadczą ona nie tylko o miłośności inicjatorów, ale również o spręży stości wyczuwanych telefonicznie straży, które stą gły w czasie bardzo szybkim i z uależnym wy puszczeniem do obowu. Podkreślić należy przy tej okazji szczerą sympatię obywatelską, jaką okazał się strażę pożarnic na terenie rejonu Siedlec, a zwłaszcza z gromadzie Siedlca, która to straż pod sprężystym kierownictwem prezesa podwójnego Haluszczaaka, odnoszącego się do powierzonej mu pracy z pełnym entuzjazmem, oraz dzięki sumien nej pracy swego inspektora Haluszczaaka, wybiła się pomimo uładowego doniosł ści założenia na jednę z pierwszych miejsc w powiecie.

Dowodem tego fakt, że O. S. P. z Siedlca na ostatnio przeprowadzonych zawodach powiatow ych z uosónd 16 straży tej gminy, biorących udział w konkursie zdobyła III miejsce osiągając 107 punktów.

Wolsztyn dnia 10 września 1937 r.

(—) Stefan Kurkowski
Prezes Oddz. Pow. Zw. Str. Poż. R. P

Zawody sezonowe oraz uroczystość poświęcenia remizy i siławki w Przedmieściu pow. Wolsztyn

W niedziele, dnia 22 sierpnia br. odbyła się w przedmieściu Przedmieście gmoy Przemęt uroczystość poświęcenia nowoabytej siławki przeciwpożarowej oraz remizy strażackiej, połączonej z zawodami straży pożarnych rejonu Przemęt. Uroczystości rozpoczęły się już o godz. 6-tej rano pód wiatka, po czym przeprowadzono zostały ułnie ćwiczenia, zbiórka i raport a o godz. 9.30 nastąpił wymarsz do kościoła parafialnego w Przemęcie: do sanktuarystwu, na które przybył wicestarosta wolsztyński p. mer. Hlasyus w towarzystwie prezesa Zarządu Powiatowego inspektora Karowiskie- na. Zebrani po wysłuchaniu mszy św. o godz. 12-tej udali się przed nowopodbudowaną remizę, gdzie u sławionu również siławkę po czym ks. proboszcz Siedla dokonał uroczystego aktu poświęcenia remizy i siławki. Ks. proboszcz Siedla wygłaszając okolicznościowe ornamówienie, podkreślił szczerze użacnie jakim służy strażactwo i oddając poświę-

conu remizę i siławkę w posiadanie straży, wzyw ał iż członkowie do wależonej i zudolnej pracy dla dobra bieżącego i Państwa. Następnie z kolei przed mówienie wywodził obecny podczas uroczystości uroczystości wójt gminy Przemęt, p. Sulstecki, wy kazując cyfrowy koszt budowy remizy i kasyn siławki. Na końcu przemówił wicestarosta p. mar- Hlasyus, wyrażając w swoim przemówieniu radość z powodu stak powiększającego się zapleczenia straży w potrzeby sprzęt. Okrzykiem na cześć Najświętszego Rzeczypospolitej, Jęj Prezydenta i Naczelnego Wodza Marszałka Smiętego - Rydza oraz wspólną fotografią zakończeniu przedpołudnio wa cześć uroczystości. Dalszy ciąg rozpoczęł się zbiórka wszystkich straży w liczbie 10 o godz. 14.15 po czym raport i defiladę przyjął p. mer. Hlasyus w otoczeniu przedstawicieli władz strażackich.

Bezpośrednio po tym odj. o się na plac ćwiczeń

zadzie odbyły się zawody rejonowe, w których wzięły udział przybyte straż z Łasków 10. Przeprowadzone zawody wykazały poważny postęp w pracy na terenie rejonu, co zaważydecy należy wzmocnić milicję Przemel. n. Świąteczkiem, który nie szczędzi trudów, aby straż swego rejonu za-

opatrzyć w potrzebny sprzęt i akwizycję.
Zawody zamknięto o godz. 18-tej p. wicezarosta mer. Hassay, udziastając równocześnie wyniki.
Wolsztyn, dnia 10 września 1937 r.

(—) Stefan Karowski
Przes. Oddz. Pow.

Wyniki zawodów

Oddział Powiatowy w Lesznie

Oddział Powiatowy w Lesznie zorganizował w roku bież. zawody rejonowe w Kakolewie z okazji poświęcenia relikwii dla straży rejonów Rządyma, Osieczna i Krzemieniewo w dniu 13 czerwca 1937 r. w Wigwie z okazji poświęcenia wozu rekwizytowego dla rejonów Bruno i Włoszankowie w dniu 4 lipca br. oraz w Świąteczkowie dla rejonu Leszno i Lipno w dniu 11 lipca br.

Wyniki:

Zawody rejonowe w Kakolewie

Grupa IV	
1 O S P Gronowo	120 pkt
2. Nowawies	122 "
3. Tarnowałaka	121 "
4. Zaborowo	115 "
5. Ziemięca	114 "
6. Kakolewo	112 "

Zawody Rejonowe w Wüwie.

Grupa IV	
1 O S P Wigwo	130 pkt
2. Potrzebowa	124 "
3. Krzycko Wielk	114 "
4. Bruno	114 "
5. Grotnik	112 "
6. Żeńsk, Leszno	105 "
7. Mochy (Wolsztyn)	102 "

Zawody Rejonowe w Świąteczkowie

Grupa IV	
1 O S P Zaborowo	170 pkt
2. Gronowo	125 "
3. Wilkowice	96 "
4. Niechód	92 "
5. Żeńska Leszno	72 "

Na podstawie wyników zawodów rejonowych najlepsze straż z poszczególnych rejonów stanęły do zawodów powiatowych o powiatową przedmudnią należącą grupy IV. „Przyroczny” oraz o umiędzy przeniesione przez Z. U. W. w Poznaniu w dniu 11 lipca br. w Świąteczkowie uzyskując następujące wyniki:

Grupa III.	
1 O. S. P. Świąteczkowa	128 pkt
2. Włoszankowice	118 "

Przyroczny zdobyła po raz drugi ONP Len no — 125 pkt.

Grupa IV.	
2 O. S. P. Zaborowo	122 pkt
3. Nowawies	110 "
4. Krzycko Wielk.	105 "
5. Tarnowałaka	101 "
6. Wigwo	95 "
7. „ Wilkowice	87 "

Zawody rejonowe w Czempku, pow. Kościan

Grupa III	
1 O S P Czempk	141 pkt
2. Czempk	140 "

3. Szczepowice	96
Grupa IV	
1 O S P Wyskń	100 pkt
2. Brodzizyc	89 "
3. Bonikowo	75 "
4. Piotrkowice	67 "
5. Łuszkowo	66 "
6. „ Jaszki	61 "

Zawody rejonowe w Bojarczewie Starym pow. Ko ścin dnia 28. VI. 1937 r.

Grupa III	
1 O S P Sańszel	153 pkt.
2. Kiełczewo	78 "
Grupa IV.	
1 O S P Wydorowo	120 pkt.
2. Bajonowo Star.	113 "
3. Sierpowo	102 "
4. „ Rofaczyn	93 "
5. „ Kłaczewo	71 "

Zemlece, pow. Leszno 90 pkt. poza konkursem

Zawody powiatowe w Szamotulach dnia 4. 7. 37 r.

Grupa II	
1 O S P Szamotuly	147 pkt
2. Wronki	109 "
Grupa III	
1 O. S. P. Ostrońóg	110 pkt.
2. „ Pińowy	110 "
3. Kolejowa Straż Szamotuly	94 "
Grupa IV.	
1 O S P. Sokolniki Mał.	122 pkt
2. Brodziszewo	121 "
3. Kaźle	109 "
4. Szczepankowo	108 "
5. Chobno	107 "
6. Kaźmierz	86 "
7. Wierzeja	74 "
8. „ Daszki em.	79 "

Cwiczenia alarmowe.

1 miejsce O. S. P. Szczepankowo	
2. „ Sokolniki Mał.	
3. „ Brodziszewo	

Zawody powiatowe Oddz. Pow. Zw. Str. Poz. Bydgoszcz, odbyte w dniu 11. 7. 37 r. w Fordonie.

Grupa III.	
1 O S P Fordon	163 pkt
2. „ Solec Kujawski	88 "
3. „ Solec Kujawski	81 "
(Imprezyjny)	
Grupa IV	
1 O S P Mariampol	87 pkt
2. Nowydwór	76 "
3. „ Wilcze	74 "
4. Slesia	72 "
5. Legosowo	71 "
6. „ Whelan	70 "
7. „ Smukały	52 "
8. „ Buszkowo	46 "

- Grupa IV. — drużyny żeńskie.
1. Z. J. S. P. Wiecho 60 pkt.
 2. Harcerska drużyna połnana 56 "

Zawody jednostkowe.

1. miejsce Adamczyk Edmund — Slesin.
2. " Drzycki Gwidon — Slesin.
2. " Penkalski Jan — Solc Kujawski.
- 4 " Boński Stanisław — Buszkowo.
5. " Zuse Eryk — Łęgowo.

Zawody powiatowe w Wielichowie, pow. Kościan, data 22 sierpnia 1937 r.

- Grupa IV.
1. O. S. P. Wilanowo 123 pkt.
 2. " Łęki Wielkie 101 "
 3. " Śniaty 89 "
 4. " Parzęczewo 87 "
 5. " Puszczykowiec 79 "
 6. " Prochy 76 "
 7. " Kamieniec 75 "

Zawody powiatowe w Kościanie dnia 28. VIII. 37 r

- Grupa III.
1. O. S. P. Czeków 172 pkt.
 2. " Smigiel 162 "
 3. " Kielcawo 153 "
 4. " Czempin 127 "
 5. " Wielichowo 100 "

P. Gen. Wład, odbierający defilady podczas zjazdu powiatowego w Kościanie 23. 8. 37.

- Grupa IV.
1. O. S. P. Wilanowo 146 pkt.
 2. " Gryżyna 135 "
 3. " Nachów 134 "
 4. " Wysokość 126 "
 5. " Bojanowo Stare 126 "
 6. " Łęki Wielkie 117 "
 7. " Łuszkowo 114 "
 8. " Prochy 109 "
 9. " Puszczykowiec 108 "
 10. " Bonikowo 106 "
 11. " Parzęczewo 105 "
 12. " Wyderowo 97 "
 13. " Piotrkowice 90 "
 14. " Kamieniec 89 "
 15. " Śniaty 84 "
 16. " Drożdżycze 83 "
 17. " Welkowo 78 "

Harcerska drużyna Kościan 128 pkt. poza konkurs

Zawody powiatowe Oddz. Pow. Zw. Str. Poż. Czarnków odbyte w Drawsku w dniu 8 sierpnia br.

1. Polajewo w dniu 29 sierpnia br.
1. O. S. P. Między 133 pkt.
 2. " Polajewo 130 "
 3. " Drawsko 105 "

4. " Roško 105 "
5. " Lubusz 104 "
6. " Marnowo 102 "
7. " Klempicz 92 "
8. " Wrzeszczyna 92 "
9. " Pitka 89 "
10. " Komorzewo 76 "
11. " Ciszkowo 75 "
12. " Młynkowo 75 "
13. " Borzyszy 68 "

Zawody powiatowe Oddz. Pow. Zw. Str. Poż. Wolsztyn odbyte w dniu 5. IX. 37 r. w Rakoniewicach.

- Grupa II.
1. O. S. P. Rakoniewice 79 pkt.
 2. " Wolsztyn 62 "
 3. " Grodzisk 109 "

poza konkursem

- Grupa IV. — drużyny żeńskie.
1. Żeńska drużyna Rakoniewice 98 pkt.
 2. " Wolsztyn 69 "

Grupa IV. — drużyny męskie.

1. O. S. P. Chobleniec 106 pkt.
2. " Rostawo 106 "
3. " Siedlec 101 "
4. " Etomice 101 "
5. " Przedmieście 99 "
6. " Radomierz 97 "
7. " Solc 90 "
8. " Nieborza 86 "
9. " Kębtowo 86 "
10. " Nalek Wielki 83 "
11. " Rataje 82 "
12. " Mochy 81 "
13. " Obca 79 "
14. " Ruchocice 70 "
15. " Inbłona 70 "
16. " Łąkie 63 "

Zawody powiatowe w Klecku, pow. Gniezno w dniu 19. IX. 1937 r.

- Grupa II.
1. O. S. P. Gieczno 101 pkt.
- Grupa III.
1. O. S. P. Klecko 157 pkt.
 2. " Czerniejewo 144 "
 3. " Wilkowo 96 "

- Grupa IV.
1. O. S. P. Swiniary 120 pkt.
 2. " Mięszyn 116 "
 3. " Karniszewo 87 "
 4. " Popowo Tomk. 70 "
 5. " Powidz 69 "

Zawody powiatowe Oddz. Powiatowego Zw. Str. Poż. R. P. Nowy Tomyśl w dniu 26. IX. 37 r. w Grodzisku.

- Grupa II.
1. O. S. P. Grodzisk 124 pkt.
 2. " Opalenica 85 "
- Grupa III.
1. O. S. P. Nowy Tomyśl 102 pkt.
- Grupa IV.
1. O. S. P. Kąkolowo 81 pkt.
 2. " Piska 59 "
 3. " Urbnowo 56 "

Manewry z okazji 23-letnia Stow. O. S. P. Wilkowo pow. Szamoty, dnia 18. VIII. 1937 r.

1. miejsce O. S. P. Duszniki dm.
2. " " Wierzka
3. " " Grzbieńsko

Rok 7

Poznań, sierpień 1937 r

Nr 8

Na U-ty „Tydzień Strażacki”

Od 5 do 12 września będzie toczyła się w całe Polsce, ogłoszonymi będzie „Tydzień Strażacki”. Przez 8 niedziel i część dni powszednich będziemy przebiegały wytworzyć z polskimi akcją programową i dla strażackiej. Rok cały upływa wam w walce z złowrogim żywiołem. Stowarzyszenia Wasze żyją swoim życiem wewnątrzmiastowości i klimatów szarego życia codziennego. Ale raz w roku jeden krótki tydzień przeznaczone im szczególnie intensywne sacrum naszej przemyślanej i ze wszelkimi podjętymi dla ogółu społeczeństwa, jak i dla każdej pojedynczej jednostki — idea niesienia pomocy bliźniemu oraz służby przynależnej do obrony Państwa w czasie wojny, przed atakami lotniczymi i gazowymi.

Nie jest to pierwszy Tydzień Strażacki, jaki obchodzimy, bo już w poprzednich latach urządzaliśmy podobne imprezy. Wiekami nasyceni działalnością strażacką posiadamy wiele odnowić i doświadczeń w tym kierunku, które nam potrzebne na pierwszym miejscu przypominać zasad ograniczających Tydzień.

Naszym się natomiast konieczność świadomości sobie naszych zadań, które musimy wypełnić, aby Tydzień Strażacki cel swój osiągnął.

Tydzień Strażacki jest okresem, w którym trzeba prowadzić wyjątkowo propagandę na rzecz ideałów strażackich, w którym trzeba koncentrować wysiłki, aby poważnym wystąpieniem zadziwić w całym społeczeństwie na zgodnym zwyczajnie z obroną kraju na wypadek wojny, na konieczność

organizowania się do walki z niebezpiecznym żywiołem i zniszczenia wozów. Społeczeństwo należy przekonać i zapoznać z politykami akcją prowadzoną przez Ochotnicze Straże Pożarne.

Tydzień Strażacki musi być okresem intensywnej akcji wychowawczej i rozumurowanej w kadry Stowarzyszeń R. P. — na szczeblu miast, małych lub wcale niezorganizowanych i nieswobodzonego społeczeństwa.

Zachęca i zarządza przystąpić do tej akcji będzie dla nas trybuna pozostania w tyle w świecie pracy z uroczym nasadami naszego państwa, który nie ustąpił ani w chwili w dążeniu do podniesienia stopnia obronności w tych obszarach i zmniejszenia szkód, spowodowanych kłesnymi żywiołami.

A więc zadaniem „Tygodnia Strażackiego” jest intensywna na społeczeństwo oraz celowa, wszelkimi możliwymi środkami prowadzona propaganda. Akcja zbliżeniowa nie może być uważana za zadanie najważniejsze, lecz musi ustąpić na drugie miejsce. Społeczeństwo bowiem, zanim zrozumie, że chce złożyć, musi zrozumieć ogrom polityki, jaki z bezinteresowności, pełnej poświęcenia i ofiarności, często z uroczym i dla własnego prowadzenia pracy Straży Pożarnych, płynie na ogół ludności, a i jednostkami przechodzi z bezinteresowną pomocą i chwalebnie dla niej sukcesów.

Przygotowanie i wywołanie społeczeństwa można dążyć do tego, aby podjąć w sposób, Pogarda i, będzie tym większe, im więcej potrafimy naj-

bliższe sobie koła społeczeństwa ideą naszą z wy-
teretować, a niechętnych przekonać.

Przy tym nie wolno nam zapomnieć, iż najlepszą
propagandą jest galoreczna praca, są sukcesy, osią-
gane w walce z poszczególnymi postrachami. Lito-

najwięcej będą podziwili i najgorliwiej zjed-
nąją zrealizatorów. Aby wszystko to należycie
wykorzystać dla naszych celów trzeba „Tydzień
Strażacki” poświęcić na celową, mowoczesną
propagandę.

DZIAŁ URZĘDOWY

WOJEWODA POZNAŃSKI

Nr SPB. VI 9 a/67/37.

Poznań, dnia 11 sierpnia 1937 r.

Do
Zurządu Poznańskiego Okręgu Wojewódzkiego
Straży Pożarnych
w Poznaniu
ul. Marsz. Pocha 19.

W uwzględnieniu próby z dnia 28 lipca 1937 r.
szczełalam niniejszym Zarządowi Poznańskiego
Okręgu Wojewódzkiego Straży Pożarnych, na za-
sadzie przepisów art. 2 ustawy z dnia 15 marca
1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. nr 22
poz. 162) łącznie z §§ 1—20 Rozporządzenia Mini-
stra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r.
o sposobach przeprowadzania zbiorów publicznych
oraz kontroli nad tymi zbiorami (Dz. U. R. P.
nr 69 poz. 618), na urządzenie zbiorów publicznych
w miejscach i lokalach publicznych na całym ter-
enie województwa poznańskiego w czasie od dnia
8 września 1937 r. do dnia 17 września 1937 r.
właśnie.

Osoby przeprowadzające niniejszą zbiórka, nie
wiążane są posiadać przy sobie dowód osobisty
z fotografią, legitymację upoważniającą daną oso-
bę do przeprowadzenia zbiórki wydanej przez Za-
rząd Okręgu, a potwierdzoną przez Starostwo ter-
rytorialne oraz w zamknięte puszki, skrzynki, wor-
ki, zapakowane w otwarte do wrzucenia pieniędzy
w nazwę Zarządu Okręgu, urzędową, zbiórki, na
mer kolejny i opieczonowane przez te instytucje (i-
mają być tak urządzone, by bez otwarcia ich lub

widoczności uszkodzenia wyjęcia znajdujących się
w nich pieniędzy było niemożliwe (uzupełnie
w książki lub listy) kwitarskiej służące do zam-
ywuotu ofiar, powiadomione urzędowo przez Sta-
rosto o terytoryalno, założone i prowadzone zgodnie
z wymogami §§ 6 i 7 oraz 8 Rozporządzenia Mini-
stra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r.
o sposobach przeprowadzania zbiorów publicznych
oraz kontroli nad tymi zbiorami (Dz. U. R. P.
nr 69, poz. 638).

Zgodnie z postanowieniami ustawy o zbiorach
publicznych i § 18 powołanego ostatnio Rozporząd-
zenia, osoby przeprowadzające te zbiórki nie
mogą za swe czynności pobierać jakiegokolwiek
wynagrodzenia a wynik zbiórki i sposób zużytko-
wania zebranych ofiar winien być polany do wiad-
omości Poznańskiego Urzędu Wojewódzkiego
oraz ogłoszony przynajmniej w jednym czasopi-
śmie, wydanym w języku polskim w Poznaniu i to
w ciągu jednego miesiąca licząc od zakończenia
zbiórki.

Celem odosobowienia przebiegu akcji zbiórkowej
oraz jej wyników, należy zażądać, prowadzić i prze-
choćować specjalny rejestr zgodnie z przepisami
§§ 15, 16, 17 i 19 powołanego Rozporządzenia.

Nadmieniam, że w urządzeniu i przeprowadzeniu
niniejszej zbiórki publicznej nie mogą brać udziału
dzieci i młodzież do lat 18 oraz młodzież szkolna
za wyjątkiem studentów szkół wyższych.

Wojewoda:

w z. (—) ZWIRSKI,

Naczelnik Wydz. Społ. Politycznego.

Instrukcja o organizacji piątego „Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej“

Decyzją Pana Ministra Spraw Wewnętrznych
termin „Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej“ w
roku bieżącym został ustalony dla wszystkich o-
jewództw Rzeczypospolitej Polskiej w czasie od
5—12 września.

Celem jednolitego przeprowadzenia „Tygodnia
Obrony Przeciwpożarowej“ na terenie Poznań-
skiego Okręgu Wojewódzkiego Związku Straży Po-
żarnych R. P. Oddziały Powiatowe do dnia 27-go
sierpnia zwołują odprawy „prezesów i naczelników
wszystkich straży, należących do Oddziału, oraz
naczelników rejonowych, na których wymienieni
otrzymają wyczerpujące instrukcje oraz materiały
propagandowe za pokwitowaniem.

I Prace przed rozpoczęciem Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej“.

Oddziały Powiatowe utworzą Komitety powia-
towe do których przejdą wszyscy członkowie. Za-

rzędu Oddz. Powiatowego, należy zaprosić przed-
stawicieli władz i urzędów, przedstawicieli organi-
zacji społecznych, z którymi Oddział Pow. współ-
pracuje, przedstawicieli duchowieństwa i zamoż-
stwa.

Komitet Powiatowy ustali dokładnie teren pro-
pagandy dla każdej straży, aby uniknąć ewentual-
nych nieporozumień pomiędzy sąsiadującymi stra-
żami oraz ustali wazowny program „Tygodnia“.
Komitet zajmie się bardzo intensywną propagandą
w prasie miejscowej przez zamieszczenie odno-
wliwych artykułów przez wszystkie dni „Tyg-
dnia“. Należy poprosić duchowieństwo, by w „Ty-
godniu“ kilka słów poświęcił w czasie kazania o
znaczeniu straży pożarnej oraz, aby poparło wśród
społeczeństwa akcje Komitetu. Do właścicieli tea-
trów i kinoteatrów należy zwrócić się, aby pobie-
rali do bilotów drobne dopłaty za pozamiatano oraz,
aby zezwolili w czasie przerwy na krótki apel (z

publiczności przez jednego z członków Komitetu. Również wszelkie instytucje kulturalno-oświatowe, społeczne i zawodowe muszą udzielić swej pomocy przy organizacji „Tygodnia”. Do obowiązków Komitetu należy **bezwzględnie zorganizować marsz w maskach** przeznaczony w miastach powiatowych oraz dopinacznie, aby w propagandzie „Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej” wzięły udział wszyscy ką strażak pokraje.

Komitety miejskowe.

Każda miejscowość, w której istnieje zorganizowane Stowarzyszenie Ochotniczej Straży Pożarnej, przystąpi zgodnie ze wskazówkami Powiatowego Komitetu do zorganizowania „Komitetu miejscowego”. Do Komitetu należy zaprosić przedstawicieli miejscowego społeczeństwa i przedstawicieli tych miejscowości, na których terenie miejscowa straż ma przeprowadzać propagandę.

1. Komitety miejskowe oszacują dokłady pro gram „Tygodnia”.
2. Komitet miejskowy między członków straż w oddzielnym, którym złożyć:
 - a) przygotowanie różnych imprez doświadczeniowych, jak np. sprzedaż nalepek na okna i stołów propagandowych;
 - b) zorganizowanie kwesty ulicznej przy pomocy sprzedawcy znaków propagandowych;
 - c) urządzenie przedziwoń w teatrach;
 - d) urządzenie koncertów strażackich, tam gdzie są własne orkiestry strażackie;
 - e) urządzenie wycieczek, zabaw ośrodków i zabaw tanecznych;
 - f) urządzenie teatr i zabaw sportowych;
 - g) urządzenie loterii fantowej.
3. Komitet miejskowy zarządzi rozwieszenie w widocznych miejscach afiszy i nalepek na okna.
4. Zgodnie ze staraniem Komitetu powiatowego Komitet miejskowy poprosi miejscowego księdza proboszcza o wygłoszenie okolicznościowego kazania w dniu 5 września r.b., w którym to dniu strażak udają się na wspólne nabożeństwo.
5. Jeżeli urzędowa zostanie loteria fantowa, należy się zwrócić do władz skarbowych o udzielenie zezwolenia. Panty zbiorak należy na podstawie listy prawdołówno potwierdzonej przez Komitet miejskowy.
6. Powołując się na prośbę Komitetu powiatowego, zwrócić się Komitet miejskowy do właścicieli teatrów i kin w sprawie pobierania opłat na rzecz pożarnictwa.

II Prace, które należy wykonać w czasie trwania „Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej”.

Uwagi ogólne:

Przy urządzaniu wszelkich imprez należy pamiętać o tym, aby wydatki nie były nadmierne. Im więcej uzyskano zbioru, tym lepiej. Przeniesione na orkiestrę tych wydatków, a dla strażak samych nie będzie żadnych korzyści. Odnosi się to przede wszystkim do angażowania orkiestr, które zazwyczaj są kosztowne i pochłaniają duży procent dochodu. Tam, gdzie nie ma bezpłatnych orkiestr strażackich, należy o ile możliwości ograniczyć aktywność orkiestr lub angażować je jedynie w najskromniejszych rozmiarach. Capstrzyk przy użyciu

skromnej orkiestry szkolnej, harcerskiej, lub t. p. odnieść taki sam efekt, jak capstrzyk z drucą orkiestrą.

1. W niedziele, dnia 5 września r.b., strażak udają się wraz z władzami na specjalne nabożeństwo. Po nabożeństwie urządzi pokazowe ćwiczenia tak typowe jak jedynym z najciekawszych punktów miejscowości, po czym urządzi defiladę.

2. Defiladę należy urządzić po myśli regulaminu z całym oddziałem przy użyciu całego labora przeciwpożarowego i przeciwgazowego, który w tym celu może być zapoznany w odpowiednio propagandowe maski i obciążenia następnie po całej miejscowości.

Strażak, które posiadają bardzo przestarzały sprzęt, winny go przeciwstawić przed komisją, w której z napisami „Żądaj emerytury”. „Czas by mnie zastąpił nowoczesny sprzęt” itp.

3. W większych miejscowościach można w czwartek urządzić przy pochodach capstrzyk orkiestry lub propagandowe pochody.

4. W jednym dniu „Tygodnia” winno być wygłoszony odezwy lub popularna przedmowa o znaczeniu strażactwa i jego zadaniach w dobie obecnej i w czasie wojny.

5. Strażak w większych miejscowościach po winny każdy dzień „Tygodnia” wykorzystać na różnego rodzaju imprezy i propagandę według uchwały Komitetu „Tygodnia”.

6. W czasie trwania „Tygodnia” członkowie przemieszczają do zbiorek i sprzedają nalepek, winni być czynni w godzinach większego ruchu lub w godzinach ustłowych przez Komitet.

7. Wszyscy członkowie czynni i członkowie Zarządu chodzą w czasie trwania „Tygodnia” w mundurach strażackich, oczywiście, że tylko w czasie wolnym od zajęć, żeby nie niszczyć mundurów przy wykonywaniu swojej codziennej pracy. Członkowie strażackich drużyn OPKaz chodzą również z maskami na ramieniu.

8. Jedną dzień „Tygodnia” należy poświęcić wo przeznaczony na marsz w maskach przeciwpożarowych i na ćwiczenia pokazowe OPKaz.

9. Jeden dzień ćwiczeń strażackich powinien być użyty za wspólnie ćwiczenia wszystkich strażak istniejących w danej miejscowości, a więc, strażak kolejowych, fabrycznych, wojskowych i strażak obywatelskich. Strażak należy zwołać za pomocą alarmu ogólnego. Program tych ćwiczeń praktycznych powinien być z góry przez Komitet ustalony i podany prasie, co strażak do wiadomości go przybyć na miejscu. Tego rodzaju masowy strażackie wykaz społeczeństwu współdziałanie kilku strażak pod jednym kierownictwem. Kierownictwo w miastach powiatowych obejmą Drużnowie Powiatowej Ochotniczej Pożarnictwa, w innych ośrodkach drużnowie Naczelny Komitetowi wzgl. na całym terenowych strażak pożarnych.

10. Z programu P. W. i W. F. przeprowadza strażak w czasie „Tygodnia” strażackie konkursowe o Odznakę Strażacką i ewent. poczyni wyzyski w literatury zdobyć Państwowej Odznaki Sportowej.

11. W jednym dniu „Tygodnia” należy zorganizować się z kierownictwem szkoły i urządzić podobny alarm ogólny w szkole, po czym przeprowadzić krótki wykładami wykład dla dzieci szkolnych.

III Prace po skłóceniu Tygodnia Obowy Przecpożarowej

1. Celar przedstawił do intensywniejszej pracy grupy wszystkich, bez wyjątku, straż w całym „Tygodniu Obowy Przecpożarowej” na terenie Województwa Poznańskiego, Okręg Wołódzki Związku Straży Pożarnych R. P. wprowadza inną, jak dotychczas, sposób podziału czystego zysku, zebranego w ciągu „Tygodnia”.

Oddziały Powiatowe a istniały dla poszczególnych stowarzyszeń O. S. P. kwoty, jakie należy po ukończeniu „Tygodnia” odstawić do kasy Oddziału Powiatowego wraz ze sprawozdaniem o wyniku „Tygodnia”.

Kwoty winno się obracać w następujących rozmiarach:

do strażnicy grupy IV od 3,— aż do 10 — zł
.. „ III „ 20,— „ 30,— ;
.. „ II „ 50,— „ 100,— ;

Kwoty według norm, ustalonych przez Oddział Powiatowy, winno strażce odstawić szacunkowo od wyniku „Tygodnia”. Stowarzyszenia O. S. P., za liczone do grupy IV odstawił na przykład 5,— zł do kasy Oddziału Powiatowego, chociaż zebrało na czysto 70,— zł i w latach ubiegłych musiało odstawić 80 proc. tj. 35,— zł.

Oddziały Powiatowe prześle do kasy Okręgu Wołódzkiego kwoty, wyznaczone uchwałą Zarządu Okręgu.

2. W dniu 13 września hr. Komitety miejscowe składają sobie doniesienie i składają do dnia 20. IX. dokładne sprawozdanie o specjalnych formacjach. Jeden egzemplarz sprawozdania przesyłać Powiatowemu Oddziałowi wraz z kwotą podaną w normach. Listy składkowe ponumerowane należy również przesłać.

3. Drugi egzemplarz sprawozdania wywiesi Komitet w lokalu straży, a równocześnie poda do publicznej wiadomości przez miejscową prasę wynik finansowy „Tygodnia”.

4. Oddziały Powiatowe złożą do dnia 25 września r. b. sprawozdanie z wyniku „Tygodnia” w całym powiecie do Starostwa Powiatowego, równocześnie zaś odłożą dokładny wynik według miejscowości w prasie miejscowej. Zarząd Oddziału Powiatowego złożą do dnia 30 września r. b. do władz sprawozdanie do Okręgu Wołódzkiego z podaniem, jakie kwoty zostały poszczególnym strażom i jaka kwota pozostała na cele Oddziału Powiatowego.

5. Komitet stwierdza równocześnie protokółami, jaki zapas sprzętowych materiałów pozostał do przyszłego roku i podaje to w sprawozdaniu do Oddziału Powiatowego.

6. Doznanie terminów jest obowiązkiem kierowników wszystkich komitek naszej organizacji, która jako Stowarzyszenie Wyższej Użyteczności musi wytrwać się sprawnie przeprowadzając „Tygodnie” i zbliżeniem na czas Władze Państwowej koniecznego sprawozdania.

Wytyczne dotyczące przeprowadzania zawodów strzeleckich w Strażach Pożarnych w r. 1937

I. Cel

Celem zawodów w strażach Związku Straży Pożarnych R. P. jest pobudzenie szlachetnej rywalizacji w dążeniu do osiągnięcia jak najlepszych wyników w sferze strzeleckiej, zważywszy programista sportu obywatelskiego oraz możliwość zdobywania odznak strzeleckich wyższych klas II i Wyższych.

II. Zarządzenie przeprowadzenia zawodów strzeleckich.

W związku z powyższym zarządza się przeprowadzenie jednodniowych i wielodniowych zawodów strzeleckich:

- a) rejonowych,
- b) powiatowych,
- c) okręgowych.

4) Komisja Techn. zagon. (okręgowych)

III. Udział w zawodach

Udział w zawodach bierzą członkowie i zespoły (liczba zespołów nie ogranicza się).

1. w rejonowych - wszyscy członkowie straż pożarnych danego rejonu - posiadający O. S. kl. II-ej, kl. III-ej i bez O. S. Zespoły po 5 osób w klasie.

2. w powiatowych - posiadający O. S. kl. II-e i III-ej z każdego rejonu, którzy uzyskali najlepsze wyniki na zawodach rejonowych. Zespoły po 5 osób w klasie;

w okręgowych - posiadający O. S. kl. I-ej, II-ej i III-ej z każdego powiatu, którzy uzyskali najlepsze wyniki na zawodach powiatowych. Zespoły po 3 osoby w jednej klasie

okręgowo Komisja Techniczna - wszyscy bez względu na posiadanie klasy O. S. Zespoły po 3 osoby w klasie;

Podstawą jest również bardzo - udział w zawodach Komisji Technicznej - członków Zarządów Oddziałów Powiatowych Okręgu Wołódzkiego.

Do udziału w zespołach strzeleckich dopuszczają się kolejni, którzy w strzelnicach jednostkowych będą klasyfikowani oddzielnie, jeśli w naszczególnych typach zawodów zgłoszenie będą uczestniczyli 3 kobiety.

IV. Konkurencje w zawodach.

1. stała się następująca konkurencja w zawodach: rejonowych kl. K. S. Ja karabinek sportowy kal. 22 o przyrządach celowniczych otwartych Odległość 20 metr. - leżąc, nureca 20x14 - 10 strzałów w 2 sercach plus 3 próbną. Czas strzelania 15 m. Mużczyków (100 pkt. Wynosi dla klasy III-ej 50 pkt., dla kl. II-ej 65 pkt.

w powiatowych klas. 3a karabinek sportowy kal. 22 o przyrządach celowniczych otwartych. Odległość 50 metr. leżąc, nureca 20x14 - 20 strzałów w 4 sercach plus 5 próbnymi czas

strzelania 40 m. Możliwych 300. — Wynios. dla kl. II — 170 pkt. dla kl. I-iej — 170 pkt.

- 2) w **Okręgowych** — a) dla zawodników kl. III-cj kłós. 40 kłós. kul. 22 w przyrządach celowniczych otwartych. Odł. 50 mtr. w trzech posiłkach strzel. 20°14 — 30 strzałów w 6 seriach plus 9 próbnych, czas strzelania 45 m. Możliwych 300. Wynios. dla kl. III-cj — 110 pkt. dla kl. II-cj — 160 pkt.

b) dla zawodników kl. I-cj i II-cj kłós. 24 karabinek sportowy kal. 22 w przyrządach celowniczych. Odległość 50 mtr. leżąc, tarca 20°14 — 40 strzałów w 5 seriach — 10 próbnych, czas strzelania 95 m. Możliwych 400. Wynios. dla kl. I — 340, klasa wyborowa — 370.

- 4) w **Okręgowym Korpusie Technicznym** — a) dla zawodników O. S. kl. III-cj i bez O. S. kłós. 40 kł w zawodach rejonowych;

b) dla zawodników O. S. kl. II-cj i b i s i d) w zawodach powiatowych.

c) dla zawodników O. S. kl. I-cj kłós. 24 karabinek sportowy kal. 22 w przyrządach celowniczych odł. 50 mtr. leżąc, tarca 20°14 — 40 strzałów w 5 seriach plus 10 próbnych, czas strzelania 95 m. Wynios. dla kl. I 330, kl. wyborowa 370.

- **V. Klasyfikacja zawodników i zespołów.**

Klasyfikacja zostaje przeprowadzona indywidualnie i zespołowo.

Zawodnik zdobywający największą ilość punktów spośród wszystkich zawodników biorących udział w zespołach jednej klasy otrzymuje tytuł mistrza (rejonu, powiatu, okręgu, Korpusu Technicznego), w odpowiedniej klasie.

Zespół, który uzyskał największą ilość punktów spośród zespołów, odpowiadającej klasy otrzymuje tytuł mistrzowskiego zespołu klasy w jakiej stawał na zawodach (rejonu, powiatu itd.)

VI Organizacja zawodów

Organizację i przeprowadza zawody:

- 1) rejonowe — inspektor rejonu przy pomocy przewodników w. f. strażki powiatowej i reł w. f. Oddziałów Powiatowych oraz w porozumieniu z komendantem interwencyjnym lub inspektorem Oddziału Związku Strzeleckiego;
- 2) powiatowe — Zarząd Oddz. Pow. przy pomocy inspektora i referenta w. f. Oddziału Powiatowego, w porozumieniu z komendantem powiatu w. f. P. W. i Zw. Strzeleckiego;
- 3) Okręgowe oraz Korpusu Technicznego — Zarząd Okręgu Wojewódzkiego przy pomocy inspektora i referenta w. f. Okręgu w porozumieniu z Komendą Okręgu Związku Strzeleckiego.

VII Termin zawodów

Zawody należy przeprowadzić w następujących terminach:

- a) rejonowe — do 10 sierpnia.
- b) powiatowe — do 1 października,
- c) okręgowe i Korpusu Technicznego — do 20 listopada.

VIII Sprawozdania.

Spr. roczna przedłożyć z zawodów rejonowych — do Oddziału Powiatowych — do 15 minie do 28 sierpnia br.;

powiatowych — do Okręgu Wuj. w terminie do 10 października, wraz z uzdanym sprawozdaniem z zawodów rejonowych;

okręgowych i Korpusu Technicznego — do Zarządu Głównego w terminie do 10 grudnia br. wraz z uzdanym sprawozdaniem z zawodów rejonowych i powiatowych.
W sprawozdaniach podać:

- 1) ile strażki rejonów, powiatów brała udział w zawodach (rej. pow. i Okr.);
- 2) ile zespołów stawiało do zawodów z podaniem w jakiej klasie i konkurencji w poszczególne rejonach, powiatach i Okręgach,
- 3) ile zawodników, spełniało warunki na O. S. po sprzeciwach klas i w jakiej konkurencji (w zw. rej. pow. i Okr.);
- 4) Nazwy mistrzowskich i wicemistrzowskich zespołów (w zw. rej. pow. i Okr.) z podaniem nazwisk zawodników, klasy konkurencji i ilości uzyskanych punktów przez każdy zespół.
- 5) Nazwiska mistrzów i wicemistrzów (rejonów, powiatów i Okręgów w. f. Korpusu Technicznego) z podaniem w jakiej klasie i konkurencji, oraz ilości uzyskanych punktów.
- 6) Judożki tytułów dane w powyższych punktach o udziale kobiet w zawodach.

IX. Nazroby.

Zarząd Główny Związku Straży Pożarnych R. P. ze swej strony udzieli dyplomu honorowego dla mistrzów i wicemistrzów Okręgów i zespołów oraz dla mistrzowskich i wicemistrzowskich Okręgów.

Planowo wskazać, aby odpowiednie szczeble organizujące zawody przedłożyły w swych gminnych rozrachunkach zawodników:

X. Regulamin

Przy przeprowadzeniu zawodów obowiązują przepisy Regulaminu Zawodów Strzeleckich (Rozz. Z. z 1935 r.) i Roz. O. S.

XI. Pomoc władz w organizowaniu zawodów

Na podstawie porozumienia z P. U. W. P. i P. W. oraz z Komendą Główną Związku Strzeleckiego — organizatorzy zawodów Związku Straży Pożarnych R. P. winni zwracać się o pomoc do władz P. W. i W. P. oraz Związku Strzeleckiego w następujących sprawach:

1. wypożyczenia karabinków sportowych
2. udzielenia strzelnic,
3. delegowania sędziów, ewentualnie przedstawicieli komend Związku Strzeleckiego właściwych szczebli,
4. możliwością kapitału amorty. malokalibrowy i po cencie fabrycznych.

1. Vice-prezes Zarządu Głównego:

(-) Płk. Dłub. Wł. Kiliński

Za Inspektor Naczelny:

(-) St. Huss. W. Mierzanowski.

Z życia Straży Pożarnej

70-lecie Śtow. Ochotniczej Straży Pożarnej w Sremie

W niedzielę, 11 lipca obchodzono 70-lecie istnienia i pracy Straży Pożarnej 70-lecie swego istnienia, a rocznicę jubileuszową połączone z poświęceniem drugiego strażackiego wozu samochodowego oraz z metropolią, 70 lat tradycji i niezłomnej pracy, niejednokrotnie z naradzeniem życia niejednego żołnierza z pod znaku św. Floriana stanowią dla Straży Pożarnej pięknie zapisana kartę w rozwoju miasta Sremia.

Jak wykazują kroniki, przez 70 laty umiały się zastraszająco nieźli. Trudno było walczyć z żywiołem pożarowym z powodu braku sprzętu przeciwpożarowego i odpowiedniej przeszkoleniuch ludzi.

Rozmniejszając kolejno latami istnienia Straży Pożarnej zwolal ówczesny burmistrz Remig na dzień 16 września 1867 r. obywateli tam, miasta celem zastanowienia się nad potrzebą ratunkową przy pożarach. Ponieważ w kasie miejskiej na ten cel były przeznaczona bardzo niska suma, postanowiono wysłuchać odezwę do obywateli w celu składania drobnych ofiar na walkę z pożarami.

Odezwę nie przeszły bez echa, bo w krótkim czasie zebrano 79 bilarów 15 sz.

Na zebraniu konstytucyjnym do O. S. P. zapisano się od razu aż 90 osób na członków czynnych.

Opracowany przez burmistrza Samuilowickiego statut na podstawie statutów O. S. P. z Rąwicy i Świdnicy został przez walne zebranie przyjęty. Po zorganizowaniu komitecia zarządu podzielono resztę członków na 3 oddziały.

I. ratunkowy, II. sikawkowy, III. () trąsno trawiana wody.

Jako umiędziorowane od początku istnienia miała straż pożarna litewi dręchłowcy, nosy i kaski skórzane, półbuty mundury sukienne. W roku 1888 sprowadzono pomysł do pompoczoła wody przy 1. moście, tak zwany „Wasserleitewerk”, która w ostatnich latach stała się dla tej strażi pożarnej zbędniejszą, ponieważ w mieście porzucano hydranty, wobec czego sprzedano ją w maju b. r. W roku 1892 sprowadzono drabiny mechaniczne Magrusa, w rok później 1893 pierwszą sikawkę konna 4-kołową, która sprowadzono w lutym 1933 r. a drugą w 1902 r. Drabinki lakowe kupiono 1906 r.

Jak wynika z niemieckich protokołów, polskość panowała zawsze w szereżach straży pożarnej. W protokóle z dnia 12 lutego 1887 r. śp. Zwierchowski wstała wniosek by wszystkie ogłoszenia podawane były w języku niemieckim i polskim, co większość obecnych potwierdziła. Jednakże przewodniczący zaproponował oddać powyższe burmistrzowi do rozstrzygnięcia, ponieważ zebranie nie jest kompetentne do rozstrzygnięcia takich spraw. Po dwóch tamtejszych strawach zostały zatwierdzone również dla Polaków.

Zdecydowany charakter Polaków — Straży przejawiał się jeszcze w jednym drażnieniu wywołku.

Kiedy to Bractwo Kucharzów odebrali Niemcy swoją strażnicę padło hasło bojkotu organizacyi.

w których pracują Niemcy. Zawrzało także i w straży. Wszyscy Polacy na znak protestu solidarnie wstąpili do straży, pomimo iż zostali skarceni karąmi pieniężnymi. Później jednakże powstawała z powrotem. Sprawnie i skutecznie dalałby straż pożarna do czasu a wchłoni wojny światowej, kiedy to powołano w szeroki armii pruskiej strażnicą wszystkich strażaków, pozostawiając tylko starszych i niezdolnych do służby wojskowej. Pomimo trudnych warunków lokalnych i braku sił do pracy, duch strażacki w pozostałych nie upadł. Nie wszędy znaleźli pomocy wśród obywateli, organizowano drażniny pomocnicze, rekrutując się z młodzieży szkieł dokształcających.

Ochotnicza straż pożarna spieszyla z pomocą nie tylko przy pożarach, ale również przy innych ciężkich żywiołowych i to podczas nowotoku która nawiedziła nasz miasto w roku 1886 i 1924. Również byli strażacy czynni podczas posady w lesie w r. 1934, kiedy w przeż 14 dni z rzędu, dniami i nocami pompowali wodę do dotychczas wadzących mieszkań.

W okresie sprawy ordzawcy planowali odmówić rezerwy kadrowej burmistrz miejscowy aż do 1935 r. Na walnym zebraniu 28 marca 1935 r. wybrano na prezesa p. Radosa Władysława.

W kwietniu 1936 r. wybrano prezesa p. sekret Wydziału Pesa. Cofnię, który arend ten planuje do dnia dzisiejszego.

W dniu 22 maja 1927 r. obchodzono 60-letni jubileusz policzony z poświęceniem nowo-wychłodzonej strażnicy z wężu czworoboku, oraz poświęceniem sztaplera, który zakona członkowie ze składki i ofiar.

Z powodu amotoryzowania się Straży w omówionych latach, O. S. P. w Sremie nie została w ostatnich miesiącach. Poczyniono starania w celu łopienia samopomocni, co doszło do skutku z porozumieniem ze Składnią Przyborów Strażackich Zv. Straży Pożarnej w Poznaniu. W dniu 31 maja 1933 r. zakupiono samopomocni marki francuskiej „De Dion Bouton” wraz z przyczepką motopompą za cenę 5900 złotych.

W sierpniu 1934 r. oślano na kaset strażcy dwukrotny na kurs samarytańsko-pożarniczy do Gąrczyna i to: Bogdanowska i Daniłowiczów na Marie, które zorganizowały Samarytański Oddział Żeński w Intejewym mieście. Od 16 kwietnia do 25 maja 1934 r. przeprowadzono szóstomiesięczny kurs O. L. P. (I. III. katechizm w klaszynie brało udział 88 kandydatów.

W czasie od 1) stycznia do 28 lutego br. amocowano włączonym w ramach Intejewej strażi pożarnej kurs wyzolenia strażaków w zakresie I stopnia, który obejmowały 18 strażaków, 8 samarytanek i 8 harcerzy.

Od 30 marca do 4 kwietnia urządzono kurs uzupełniający II stopnia, z którego otrzymało świadectwa 17 strażaków i 1 samarytanka.

W chwili obecnej liczy Straż 30 członków czynnych, 5 członków honorowych, 71 popierających

w tym dawniejszych pozasłużbowych 12 drożeń z Oddziału smarytarynko-pożarniczego. Z wymienionej liczby posiadał 13 odnośnień za 25-letnią służbę w szereżach straży pożarnej, 5 odnośnień za 15 lat, 7 odnośnień za 10 lat, poza tym posiadała nadalże 73 sprowła prace z okazji 10-letnia nepodlecności.

Sprawnik obecnego zarządu, w czasie najbliższem rozważki Straży, zakupionu droższ autopomocnywie strażackie, które w nich, niedawno zostało otrzymane pożyczkowe. Wydatek z tym pożyczkowy wynosił około 12 tys. zł, na która to kwota składa się subwencja Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu, w kwotę 4800 zł, subwencja Wydziału Powiatowego w Śremie o kwocie 600 zł, zaś reszta wydatkowała Ochotniczą Straż Pożarną. Udział miasta Śremu wynosił około 3000 zł, tj. wysokość składki jaką płacono w dwóch ratach przez członków Przemysłowców Straży Pożarnej za zwolnienie od obowiązku przysługującego.

Motopomoc marki „Syrera” ymbu Zakładów Przemysłowych w Warszawie nabwto za cenę 4800 zł. Do motopomocy tej zakupiono też 60 metrów jarciaczka, wewnątrz podwozów gumowawych za cenę 500 zł. Ponadto o całą uzupełnili sprzęt sanoidalowy zakupiło 4 opony 7 6 delek za 1040 zł.

Wskazek takiego wytworzonego dądenia Straży, szerskiej do powiększenia sprzętu bojowego podwozia przeciwpożarowego, wartość majątku wzrosła niebawmo, sięgając sumy 24514 zł.

Przedstawione wyżej fragmenty z historii Straży, szerskiej do powiększenia sprzętu bojowego podwozia przeciwpożarowego, wartość majątku wzrosła niebawmo, sięgając sumy 24514 zł.

sach obecnym spiesząc sprawnie i szybko 11 metrów zasłonami.

Z okazji przypadającej w tym roku 70-roczyzny założenia Ochotniczej Straży, odbyły się w związku z tym wspaniałe uroczystości. W październiku olicami miasta, wieczorem przy świetle pochodni, przecięliście cypriarzy z orkiestrą p. Burmistrza na czele. Następnie dnia, po zbiórze członków i twarawość przed Hotelu Centralnym, wyznaczono na masę św. do kościoła łanowego. Po mszy św. na rynku odbyło się uroczyste poświęcenie drożozu autopomocnywie. Poświęcenia dokonał ks. radca Miodalski. Przy tej okazji do zabrnymy przystąpił ks. radca Miodalski, prezes Ochotniczej Straży w Śremie p. skr. Cofta i delegaci Okręgu Wolewodzińskiego dr Richter i dr Nowacki. Po defiladzie strażaków przed m. Starostą Podinrodzińskim i władzami strażackimi odbyło się w sali Hotelu Centralnego jubileuszowe. Zasadę jej prezes dr Cofta. Sprawozdanie z 70-letniej działalności Straży odeczytał sekretarz dr Sł. Bogdanowski.

Po odeczytaniu sprawozdania nastąpił przemówienie przedstawicieli władz państwowych, samorządowych i organizacyjnych. Na wyróżnienie zasługuje przede wszystkim przemówienie p. starosty Podinrodzińskiego, który w serdecznych słowach złożył życzenia zarządowi Straży oraz zapewnił, że na jego pomoc zawsze może liczyć. Krótko po południu na rynku odbyły się ćwiczenia pokazowe strażaków. Zorganizowana publiczność podniosła gromadnie, odzwęce i wywiancie burtki Straży Ochotniczej.

Po południu o godz. 15 nastąpił wymarsz do ogrodu Nowej Strzelnicy, gdzie odbył się koncert orkiestry p. Powowłaka, dancing oraz różne inne przedstawienia.

25- letni jubileusz Ochotniczej Straży Pożarnej w Fordonie

Dnia 11 lipca Ochotniczą Straż Pożarną w Fordonie obchodziła swój jubileusz 25-letniego istnienia. Uroczystości połączone ze zjazdem i zawodami powiatowymi Ochotniczych Straży Pożarnych powiatu bydgoskiego Zjechało się 25 Straży Pożarnych.

Protokolorwał uroczystością przyjął łaskawie Pan Starosta Powiatowy J. Suski, który też na uroczystości przybył. Poza tym przybyli: Inspektor Okręgu Wojsk Poznańskich Druh Buzza, Prezes Okręgu Poznańskiego Straży Pożarnych Druh Starosta Kalkstein, K. Dziekan Hamerski z Włocławka, Komendant Zawodowej Straży Pożarnej w Bydgoszczy p. Wozniak, który równocześnie reprezentował Prezydenta m. Bydgoszczy, p. Dyr. Czuczka-Ruciński z Solca Kujawskiego, p. Dyr. K. G. G. powiatu bydgoskiego Jankowski, przedstawiciel Dziennika Bydgoskiego p. red. Nowakowski, druh Kaczmarek z Koronowa, Dyr. Rzecznik Miejski w Bydgoszczy p. Kwiatkowski, p. Burmistrz miasta Koronowa Talaśka, p. Burmistrz miasta Solca Kujawskiego Kludnicki, przedstawiciel Zakładu Ubezpieczeń i inni.

Imię we wszystkich uroczystościach równych zastępował na młocach miasta ożywiłymi ruch, gdyż ze wszystkich stron, sociagami, autopomocny i parostatkami zjeżdżali się bracia strażacka.

Po raporcie oddziałów zdana się w długim pochodzie z orkiestrą na czele na uroczyste sabsobistwo, do miłośnego Kościoła. Msze św., teledrował ks. Kłewicz zaś okolicznościowe kazanie wygłosił znany społecznik i miłośnik sportu ks. Dziekan Hamerski z Włocławka.

Po zakończeniu odebrał p. Starosta raport po czym odbyła się defilada, którą odebrał p. Starosta w otoczeniu przedstawicieli władz Związku Straży Pożarnych oraz gości. Następnie udano się do Strzelnicy gdzie odbyło się uroczyste zebranie, na którym prezes Ochotniczej Straży Pożarnej w Fordonie druh Wawrzyniak, burmistrz miasta Fordonu po powitaniu przedstawicieli władz z p. Starostą na czele, przedstawicieli Związku Straży Pożarnych oraz gości złożył obszernie sprawozdanie z działalności straży w ciągu 25 lat jej istnienia. Ochotniczą Straż Pożarną w Fordonie sowszala w październiku 1911 roku licząc 25 członków czyni-

rych i 25 powierzył. Zarząd ukonstytuował się jak następuje: prezes — burmistrz Kawiła, naczelnik obwodowy — mistrz komunistyczny Biezy, sekretarz — urzędnik przywrotny Kosch, skarbnik — Schwarz. Nie mogła ona jednak należeć się do swoich, ponieważ w miesiącu 3 lata później wybuchła wojna światowa na którą podjęli prawie wszyscy członkowie. Dopiero po zakończeniu wojny światowej i powstaniu niepodległego Państwa Polskiego utworzony Zarząd składał się: 1° — Prezydent w składzie — mistrz Erazmista Wyrzyński, naczelnik Niemcewski Przemysław, zast. naczelnik Wł. Kasowski, sekretarz Maksymilian Polk, skarbnik Wł. Dobrowolski, odpowiedzialny członek Płaska, zobowiązał się szczególnie do pracy u odnowienia strażki do należącego poziomu Obwodowy Zarząd w składzie — burmistrz Wyrzyński, naczelnik Grzybowski, zastępca naczelnika Ziolkowski Przemysław sekretarz Polk, skarbnik Witkowski, członek Zarządu Męczajski nie ustawał w pracy i poświęcił się w całości piętymy członkiem. W roku 1938 wyhodowano kasztanów 1 600 zł o wartości oraz otrzymano Żelazny Oddział Samorządowy — Pożarnicy. Chcąc dać strażki do zmotywowania strażki polewał obywateli strażki jako niewystarczającej wzmagał przedstawiano go do obywateli warunków bardziej nowoczesnych. Tym więcej, że warunki miasta tego wymagały (szeregi rozległości przemyślenia, rozbudowa miasta

najdłuższy most w Połsku). Nie można pomijać poświęcenia strażeków z naczelnikiem Grzybowski i naczelnikiem strażki Ziolkowski i Niemcewski na całej krzywej swojej pracy zdobyli należące do strażki strażki na bardzo wysokim poziomie, zdobywając również inspektora Wojewódzkiego Pożary.

Po złożeniu sprawozdania nastąpiła przerwa w czasie składania listów do głoszących. Po zakończeniu ich głoszenia odbył się wspólny obiad dla 100 strażaków.

Po południu odbyło się spotkanie z burmistrzem Kawiłowskiej gminą, którego dokonał X. Dziekan Hamski z Włocławka. Następnie rozpoczęła się praca powiatowa. Głównym zadaniem Straży Obwodowej było wyhodowanie 100 kasztanów, których należało podzielić i rozłożyć klaszki dla sprawności członków strażki.

I, więcej w sprawie II, zdobyła O. S. P. 100 kasztanów. Na podziękowanie za wyhodowanie kasztanów wykonanie przez strażkiową strażkę pożarną w Połsku przy dowództwie XJ komendanta Wł. Strępy.

Po zawodach odbyła się najciszej wykład o składaniu podaży zwyczajnym strażkom przez Y. Dziekana Hamskiego z zastępstwem p. Strępy.

Na zakończenie nastąpił odpoczynek. Wszystkie nasze życzenia strażki.

Mężowie katoliccy — na kongresie

W życiu społecznym i publicznym, zawodowym i towarzyskim przede wszystkim mężczyźni biorą udział wchylny i decydujący. To życie państwowe wymaga mężczyznych nie tylko i niebezpiecznych okazy, zwłaszcza u nas w Połsku. Rozmaitości wczepnie się gospodarstwa i są ostrzeżone. Należymy, wielu idzie na lep tych politycznych okazji i stopniowo narutuje. Mam na myśli okazy dla nich nieko-

niekomych sposobów. Temu całemu zaradkiem trzeba nas wreszcie poświęcić więcej uwagi. Społeczność kołowa będzie I. Międzynarodowy katolicki Kongres Przeciwności w Warszawie (12 do 14. IX.). Ten Katolicki Kongres „apostolom” odbywa się w ramach XXI Międzynarodowego Ogólnego Kongresu Przeciwnościowego zaproszony przez Rząd Polski do Warszawy.

Komunikat

W związku z majami i odbył się w dniach 10—12 września rb. Tygodniem Obowodu Przeciwności Państwa Wydział Wykładowczy Zakładu Straży Pożarnych R. P. wydale specjalny numer propagandowy Gazety Strażackiej obejmujący 16 stron listów ilustracyjnych. Ze względu na ważność tego wydawnictwa Zarząd Okręgowy zarządził przesłanie każdemu Gdziałowi Powiatowemu 20 egzemplarzy za ryczałtową opłatą zł 4,20. Egzemplarze należy rozdzielić pomiędzy strażki o kwocie zł 4,20 oplatę wprost do Wydziału Wydziałowego Zakładu Straży Pożarnych R. P. kawił P. K. O. nr 235 Warszawa, ul. Pocztańska 11.

O także jakis Gdział Powiatowy miał zapotrzebowanie na większą ilość, należy się wstrzeżać wprost do Wydziału Wydziałowego w Warszawie, ul. Pocztańska 11. Ceny specjalnego numeru Gazety Strażackiej są:

za 10 egzemplarzy z przesyłką zł 2,6	
„ 20 „ „ „ „ „ 4,20	
„ 50 „ „ „ „ „ 9,80	

Należność z tego tytułu pokryć można z rachunku oszczędności w Tygodniu Strażackim.

Prezes Zarządu Okręgowy
(—) TACZAK

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy o ochronie przed pożarami i innymi klęskami

W Nr. 78-ym „Dziennika Ustaw R. P. z dnia 17-go listopada r. b. okazało się rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16-go października r. b. o rozmieszczeniu, liczebności i zapotrączeniu miejscowych straży (pogotowi) pożarnych i uznanii straży pożarnych za miejscowe w brzmieniu następującym:

„Na podstawie art. 10 pkt. 1), 2) i 4) ustawy z d. 15 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr. 41. poz. 305) zarządza on następująco:

1. O rozmieszczeniu i liczebności miejscowych straży i okręgowych pogotowi pożarnych.

§ 1. Rozmieszczenie straży, pożarnych powinno być takie, aby obszar działania straży obejmował w zasadzie jedno osiedle.

Starosta może zezwolić na utworzenie dla kilku osiedli położonych na obszarze jednej gminy wspólnej straży pożarnej, jeżeli staż tak byłby w stanie zapewnić osi obszarze swego działania należyta ochronę przed pożarami i innymi klęskami.

§ 2. W gminach miejskich, których obszar wynosi ponad 50 km kw., straż powinna być podzieleną na oddziały rozmieszczone w różnych dzielnicach miasta. W innych gminach straż może być podzielona na oddziały, o ile warunki miejscowe tego wymagają.

Oddział stanowi szóstą jednostkę straży pożarnej i może składać się najwyżej z 3 plutonów.

§ 3. Siedziba okręgowego pogotowia położona powinna być osiedle położone możliwie w śred-

ku obszaru działania pogotowia, posiadające najlepiej warunki szybkiego udzielenia pomocy, w szczególności, o ile chodzi o łatwość wezwania pogotowia oraz przelotu do innych miejscowości.

§ 4. Obszar działania okręgowego pogotowia pożarnego powinien być dostosowany do jego możliwości udzielania szybkiej pomocy wszystkim osiedlom objętem działalnością pogotowia, nie może jednak obejmować więcej niż dwie gminy ani też więcej niż obszar jednego powiatu.

§ 5. Podstawa przy ustalaniu liczebności straży i pogotowia pożarnych jest pluton, składający się z trzech sekcji i stanowiący zespół 25 ludzi w zminie służbowej, wyposażony w odpowiednie środki techniczne oraz w sprzęt wystarczający do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej.

§ 6. Ilość plutonów straży lub pogotowia musi być taka, aby obszar działania straży lub pogotowia, który określa się według:

- 1 obszar działania straży lub pogotowia i liczbę mieszkańców zamieszkałych na tym obszarze,
- 2 sposobu zabudowania, liczby i odległości budynków,
- 3 stanu zapotrączenia w wodę,
- 4 charakteru przemysłowego (ilości i rodzaju zakładów przemysłowych),
- 5 charakteru szczególnego (szkoleńskich, policek nie handlarzanych, obiektów użyteczności publicznej, obiektów wojskowe itd.)

§ 7. Dość plutonów straży lub pogotowia ustalone w zależności od stopnia niebezpieczeństwa i warunków lub innych okoliczności, może być zmniejszane w zależności od:

1. Odległości sąsiednich straży i pogotowia od siebie;
2. Sprawności, stanu liczebnego oraz stopnia wyszkolenia i wyposażenia w sprzęt straży pożarnej i pogotowia znajdujących się na obszarze działania straży lub pogotowia;
3. Warunków ułatwiających udzielenie szybkiej pomocy przez straż lub pogotowie sąsiadów (warunki drogowo, samochodowe środki przewoźne, sygnalizacja alarmowa);
4. Ilości i rodzajów ochronnych urządzeń przeciwpożarowych znajdujących się na obszarze działania straży lub pogotowia.

W wyjątkowych wypadkach, gdy środki finansowe gminy nie pozwalają na utrzymanie straży lub pogotowia w składzie przewidzianym w § 6, wojewoda o ile warunki wymienione w ust. 1 na to pozwalają, może zezwolić, aby straż lub pogotowie liczyło mniej niż jeden pluton, nie mniej jednak niż jednak sekcji w składzie co najmniej 8 ludzi i wyposażona w sprzęt wystarczający do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej.

§ 8. Przełożony gminy po wystąpieniu kolegium zarządu gminy obowiązany jest opracować plan rozmieszczenia i liczebności miejscowych straży pożarnych oraz ustalić liczbę plutonów dla każdej straży.

Plany rozmieszczenia i liczebności straży oraz liczbę plutonów dla każdej straży zatwierdza starosta, a w Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawie.

II O zaopatrzeniu straży i pogotowia w sprzęt

§ 9. W gminach miejskich liczących ponad 40 tysięcy mieszkańców wszystkie plutony (sekcje) straży pożarnej powinny być zmotoryzowane.

W gminach miejskich liczących od 10.000 do 40.000 mieszkańców straż pożarna powinna posiadać co najmniej jeden pluton zmotoryzowany.

W gminach liczących mniej niż 10.000 mieszkańców straż pożarna może nie posiadać plutonów zmotoryzowanych.

Określone pogotowia poza o powinny być zmotoryzowane.

§ 10. Pluton zmotoryzowany straży lub pogotowia powinien być zaopatrzony w trzy samochody, z których każdy powinien być wyposażony w sprzęt potrzebny do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej.

Pluton niezmotoryzowany straży pożarnej powinien być zaopatrzony w dwa wozy konne, wyposażone w sprzęt potrzebny do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej oraz w trzy beczki o wozu konne do przewożenia wody.

§ 11. Za podstawę zaopatrzenia straży w sprzęt techniczny, który składa się ze sprzętu: biurowego, gaszącego, łącznościowego, ochronnego, oświetleniowego, przeciwpożarowego, ratowniczego, sanitarnego, wodnego i specjalnego, służą wzorcowe zestawy sprzętu ustalone przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Przełożony gminy ustala szczegółowy wykaz rodzaju i ilości sprzętu potrzebnemu do każdej straży lub pogotowia w zależności od stopnia niebez-

pieczeństwa pożarów lub innych klęsk w obszarze działania straży lub pogotowia (§ 3).

§ 12. Sprzęt powinien być przechowywany w specjalnych pomieszczeniach (remizach strażniczych) i utrzymywany w takim stanie, aby był zdolny do natychmiastowego użycia przy akcji ratowniczej.

Klucze do pomieszczeń ze sprzętem powinny być przechowywane przez naczelników straży lub pogotowia, albo przez ich zastępców w sposób zapewniający natychmiastową zdolność ich użycia.

Kontrolę nad należytym utrzymaniem, przechowywaniem i gotowością sprzętu sprawują przełożeni gminy przy pomocy naczelnika straży i pogotowia.

III. O warunkach jakim powinny odpowiadać straż pożarna ochotnicza lub prywatna aby mógł im być nadany charakter straży miejscowych

§ 13. Charakter straży miejscowej może być nadany tylko takim strażom pożarnym, która odpowiadają następującym warunkom:

- a) Dość plutonów (sekcji) straży odpowiada w tym samym miejscu, a którym mowa w § 6;
- b) co najmniej 1/2 z spośród czynnych członków straży posiada wykształcenie fachowe według programów, ustalonych właściwymi przepisami;
- c) poszczególne plutony posiadają całkowicie wyposażenie w sprzęt pożarniczy;
- d) straż jest wyposażona w potrzebną ilość urządzeń sygnalizacyjnych i alarmowych, zapewniających szybkie wezwanie członków straży do akcji ratowniczej;
- e) straż istnieje co najmniej od roku i wyniki jej dotychczasowej pracy są zadowalające.

§ 14. Nadanie charakteru miejscowej straży pożarnej tej straż, która nie odpowiada warunkom w § 13 lit. b, c lub d, może nastąpić tylko w zastrzeżeniu, że brakujące warunki zostaną dopełnione w określonym terminie.

§ 15. W razie gdyby straż przestała odpowiadać warunkom zasadniczym odnośnie jej charakteru miejscowego, starosta po przeprowadzeniu szczegółowej inspekcji straży i po wysłuchaniu opinii zainteresowanej gminy i wydziału powiatowego, powołany straż pożarną charakteru miejscowej straży pożarnej.

IV. Przepisy przejściowe

§ 16. Wojewoda określi, które osiedla mają charakter przemysłowy lub specjalny (§ 6 pkt. 4, 5), oraz kolejność, w jakiej powinna nastąpić organizacja straży na terenie poszczególnych gmin województwa w zależności od stanu finansowego gmin.

Przy ustalaniu kolejności należy uwzględnić charakter przemysłowy i specjalny osiedli na terenie gmin.

§ 17. Okres w którym powinno nastąpić zaopatrzenie straży lub pogotowia w sprzęt nie może przekraczać lat trzech.

W wypadkach zastępujących na uwzględnienie, wojewoda może przedłużyć okres zaopatrzenia straży lub pogotowia do lat pięciu.

§ 18. Kooperacja między gminami nie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Stawoj Składkowski

WYCIĄG Z OKÓLNIKA ZWIĄZKU Nr 765.

W sprawie zakupywania samochodów nowych i używanych.

Zdarzają się wypadki, iż straż zakupiła samochód, na czym dopiero zabrała go do odbioru. Powodem często załudzi konieczność nadzwyczajnego naprawy, często straż naraziła jest na klopoty finansowe. Należy zatem przed zmontowaniem strażki przestrzec następujących zarządców: Złożenie winno nastąpić przez straż do Wydziału Technicznego (droga urzędowa), po włączeniu z góry przewidzianej opłaty na koszty badania.

W zezwoleniu należy wywzględnić:

- 1) Markę i typ podwozia.
- 2) Nośność brutto.
- 3) Rodzaj opumienia tylnego (pojedyncze podwozie) oraz stan opumienia przedniego i tylnego.
- 4) Stan samochodu (liczba przejechanych kilometrów, gdzie przedmiot pełnił służbę)
- 5) Jakże posiada braki.
- 6) Oświadczenie właściciela, iż podwozie nie posiada żadnych ukrytych wad i że za prawdziwość powyższego bierze na siebie odpowiedzialność.
- 7) Do jakich celów podwozie ma służyć w straży (nośowość, cysterna, czy będzie obsługiwało większy teren, czy też daną miejscowość).
- 8) Wyposażenie jakie ma przewozić (ludzie i sprzęt).
- 9) Cena podwozia.

Przy kupnie podwozi nowych należy powiadomić Wydział Techniczny.

W sprawie nadwozi.

Dudowa nadwozi, aż do odwołania może być powierzana firmom następującym:

- 1) Limon, Rau i Loewenstein — Warszawa ul. Bema 65.
 - 2) Liefeld i Schaffner — Warszawa, ul. Kaźna 3
 - 3) Sirańskie Zakłady Przemysłowe — Warszawa, ul. Nowogrodzka 22.
 - 4) Składnica Straży Pożarnej — Warszawa ul. Koszwicka 33.
 - 5) „Usta Strażacka” — Lwów, ul. Leśnarska 3 B. Piąsów.
 - 6) Czesław Miarczyński — Kutawice ul. Wójciechowski 74b.
 - 7) „Strażak” — Warszawa, ul. Królowska 11
 - 8) W. Hempowicz — Poznań, ul. Ostrobrza 3
- W wyjątkowych wypadkach, tylko za zgodą Wydziału Technicznego Związku nadwozie może być wykonane u kandydatów.

W umowie zamawiającej winno być umieszczono

- 1) Rodzaj nadwozia z wyszczególnieniem rodzaju materiału, wykonania i wykończenia.
- 2) Wyposażenie (reflektor, wycieraczki i t. p.)
- 3) Oznaczenia firmy za nadwozie.
- 4) Wyznaczenie terminu wykonania zabezpieczonego karnymi konwencjonalnymi.
- 5) Cena nadwozia wraz z wyposażeniem.
- 6) Wykazanie nadwozia pod kontrolą Wydziału Technicznego Związku, która winna objąć:
a) obowiązek złożenia szczegółowego rysunku nadwozia wraz z dokładnym opisem konstrukcji rozmieszczenia obsługi i

sprzętu, wykonania głównych zamocowań do ramy i wieszak szkieletu

- b) kontrole w czasie wykonania;
- c) odbiór techniczny po wykonaniu nadwozia.

- 7) Warunki płatności, przy czym winno być uciążliwe zastrzeżenie, iż wypłata nastąpi najwcześniej w ciągu 30 dni po odbiorze przez Wydział Techniczny Związku. Jeżeli wywóz tego odbioru będzie dodatkowy.

W sprawie składania reklamacji.

Stwierdziliśmy, iż strażki reklamują bardzo często uszkodzenia sprzętu w firmach, P. Z. U. W. iłd. posiadając Związek Straży Pożarnych R. P. Donierady sytuacja jest bezradniejsza — zwracają się do Związku. Ponieważ taka droga narazi strażki na niepotrzebne koszty i stracie czasu, nawet niekiedy do pół roku — poleca się pracującym posługiwać podwoziami (in strażki, o przestrzeżeniu drogi sztabowej, warunków gwarantujących oraz o powiadomieniu Wydziału Technicznego natychmiast po ukończeniu sprzętu

OKÓLNIK Nr 767

W sprawie pieczęci dla Straży Pożarnych.

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2-go października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) zezwalam na używanie przez stowarzyszenia, będące członkami Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej odznaki członkowskiej tegoż Związku na pieczęciach o średnicy 35 mm. na których w kole w wewnętrznym widmie wspomniana odznaka z tą zmianą, że zamiast orła są umieszczone w środku litery, stanowiące skróty nazw stowarzyszeń województwa, przy czym miasto stołeczne Warszawa oznacza się literą „W”, województwo wileńskie — literami „WN”, wreszcie inne województwa — za pomocą pierwszych dwóch spółgłosek ich nazwy. W otoku pieczęci napis: „Stow. Ochotniczej Straży Pożarnej w.....”

Za Ministra
(—) Paciorkowski
Podsekretarz Stanu,
m p Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

OKÓLNIK Nr. 770.

W sprawie przestrzegania drogi sztabowej.

Podajmy wydanych okólników Nr. 497 z 1935 r. i Nr. 649 z 1936 r. oraz częścię zdania z wyroku sądu zwracania się Zarządów Straży Pożarnych i ich poszczególnych członków do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, a nawet do samego Pana Ministra w sprawie subwencji na zakup sprzętu budowe reniaż itp.

W związku z powyższym należy wydać rygorystyczne zarządzenia, kategorycznie zabraniające Zarządom Straży Pożarnych i ich członkom zwracania się w wyżej wymienionych sprawach do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w ogóle, zaś do Panów Wojewódów — bez przestrzegania właściwej (związkowej) drogi sztabowej, jest to bowiem sprzeczne z zasadą konieczności podporządkowania się straży pożarnej, pod względem organizacyjnym, Związkowi Straży Pożarnych R. P.

Jednocześnie zaznaczamy, iż regululo z decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, sprawę kierowanie budżetowo do Ministerstwa nie będą rozstrzygane w ogóle.

OKÓLNİK Nr. 773.

W sprawie ulg kolejowych przy przejazdach straży pożarniczych do i od miejsc zdarzeń i innych katastrof żywiołowych.

Podanej podległej do wiadomości przestaną Związkowi Straży Pożarniczych R. P. przez Ministerstwo komunikacji, przy piśmie z dn. 17. II. r. b. L. M. W. VI. 67322 reakcje postanowień obowiązujących przepisów, zawartych w § 69 części drugiej taryfy osobowej T. G. II. w sprawie ulg stosowanych przez P. K. P. przy przejazdach straży pożarniczych do i od miejsc pożaru, w odniesieniu katastrof żywiołowych:

„Odnoś postanowienia § 69 części II taryfy osobowej T. G. II.

§ 69. Przejazdy straży osm. d.

1. Ustawieniom:

Celownikowie rejestrowanych straży ogarnętych, idących do pożaru lub innego wypadku żywiołowego.

2. Obszar i zakres ważności:

Ulgę stosuje się w klasie 4-jej podróżne osobowych i pociesznych, albo według strażniczek w innych warunkach, umożliwiając im przemieszczanie do przewoźnika, umożliwiając im dojeżdżenie do stacji miejsca pożaru lub innego wypadku żywiołowego oraz z powrotem do stacji miejsca stałej siedziby straży.

3. Warunki stosowania:

Ulgę stosuje się na podstawie istniejącego lub posiadanego zezwolenia kierownika danej straży ogarniętej, dokonane go w stałej wzmiance.

f. Odłaty:

(1) Przejazd do stacji miejsca pożaru lub w. p. podlega odbywa się bezpłatnie i bez żadnych dodatków przewoźniczych.

(2) Do przejazdu w kierunku powrotnym stosuje się „Tabela odlaty różnicowej ze zwł. 33%” (tab. 5).

(3) Doplate za przejazd a powrotem należy naliczyć przed rozpoczęciem podróży powrotnej w kasie biletowej, kasie straży nie będzie przysięga do przewoźnika.

(4) Jeżeli przejazd straży niemowej wykonany jest potrzebami Kolei Państwowych, przejazd powrotny odbywa się również bezpłatnie.

7. Postanowienia szczegółowe:

(1) Przewoźnik podróży nie są dłuższymi.

(2) Przewoźnik przejazdu ogarniętych do miejsca pożaru lub wypadku odbywa się bezpłatnie.

(3) Za przejazd narządzi w kierunku powrotnym w połączeniu osobowych lub nielarowych pobiera się odlaty przewoźnicze według klasy ważności II lub dwumiejowej III taryfy łączności. Jeżeli przejazd straży ogarniętych wykonany był potrzebami Kolei Państwowych, przewoźnik przejazdu odbywa się w obydwu kierunkach bez płatności.

OKÓLNİK Nr. 775.

Zakaz zakupu sprzętu pożarniczego pochodzenia zagranicznego.

W uzupełnieniu okólnika Nr 726 z d. 13 I 37

podkreślamy **zakaz** nabycia sprzętu pochodzenia zagranicznego, niezależnie od tego, czy dana straż korzysta z subwencji Państwowego Centralnego Samorządu Gminnego, w dziedzinie Pożarnictwa — czy też dokonuje zakupu we własnym zakresie z funduszy własnych.

W wypadkach wyjątkowych, gdy chodzi o zakup sprzętu specjalnego, nie wystąpnego w kraju, jak np. drabiny mechaniczne, palenizy kablowe, wozki, należy zwrócić się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, składając wnioski o zachowanie drogi służbowej.

OKÓLNİK Nr. 776.

Badanie nowoczesnego sprzętu pożarniczego.

Mając na względzie sprawę podniesienia jakości sprzętu pożarniczego w strażach, poleca się Oddziałom Powiatowym doposażać ludność przez Straże umownymi nowoczesnymi, przed jeem użytkowaniem. Główny nacisk należy położyć na badanie całej floty, w tym w sposób ogólny o „Kalendarzu Obrotu Strażackiego” w rok 1936 i 1937. Z każdego do ludności straż powinna sporządzić protokół, którego odpis zostaje przesłany do Oddziału Powiatowego.

W strażach niedostatecznie wyposażonych, próby nowozakupionego sprzętu powinny być przeprowadzane w obecności inspektora powiatowego. Jednocześnie poleca się Oddziałom Powiatowym zwrócić większą uwagę na konserwację sprzętu pożarniczego w strażach.

Sprawozdanie finansowe z Tygodnia Obroty Przewoźniczej Pożarniczej w czasie od 5 do 12. 9. 1937 r.

L. P.	Powiat	Flota straży	Doch. br.	Doch. net.
1.	Bydgoszcz	25	539,29	426,19
2.	Chodzież	21	727,31	706,60
3.	Czerwińsk	15	312,35	312,35
4.	Chojnice	15	858,73	757,67
5.	Gostyń	35	965,54	769,94
6.	Inowrocław	28	2790,41	2514,51
7.	Jarocin	47	1551,91	980,44
8.	Kępno	97	1111,37	915,10
9.	Kościan	62	1634,37	1233,69
10.	Krotoszin	70	812,64	763,89
11.	Leszno	34	1601,76	1280,63
12.	Międzybuzie	12	145,43	131,08
13.	Mogilno	29	1318,48	963,48
14.	Nowy Tomysl	1*	1075,99	1084,49
15.	Oleśnica	21	1144,74	776,82
16.	Ostrów	44	1501,19	1205,65
17.	Poznań	39	1544,79	1487,61
18.	Rawa	37	1601,86	926,86
19.	Sieroszewice	23	1062,89	648,21
20.	Sępólno	15	494,04	325,24
21.	Sreń	15	820,89	677,--
22.	Sroda	16	430,91	402,85
23.	Wągrowiec	32	1276,07	1041,37
24.	Wolsztyn	23	538,82	502,42
25.	Wrocław	22	1639,96	919,87
26.	Wyrzysk	16	645,25	817,84
27.	Zduń	23	371,10	308,13

845 7152,80 71971,93

Okręgowe Zawody Strzeleckie

Poznańskiego Okręgu Wojew. Związku Straży Pożarnych R. P.

W szkoleniu, dnia 21 listopada r.b. na strzelalcy małobalobrowi 58 pp. w Poznaniu odbyły się okręgowe zawody strzeleckie Poznańskiego Okręgu Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych R. P. o mistrzostwo zespołowe i indywidualne.

W wyniku strzelania w konkurencji kłb s 2a mistrzostwo Okręgu zdobył zespół wystawiony przez powiat poznański.

Wyniki strzelania poszczególńch konkurencji są następujące:

Konkurencja kłb s. 2 a .

- 1 Oddział Powiatowy Poznań, uzyskując 927 pkt w składzie:
 1. Jaśkowski Józef 360 pkt, na 400 możliwych
 2. Krzyżaniak Wincenty 316 pkt.
 3. Ciszewski Antoni 297 pkt.
- 2 Oddział Powiatowy Wyrzysk, uzyskując 899 pkt. w składzie:
 1. Gliński Zygmunt — 330 pkt
 2. Tęczycki Bernard — 327 pkt
 3. Belka Piotr — 242 pkt.
- 3 Oddział Powiat. Szamotuły, uzyskując 888 pkt w składzie:
 1. Kurwowski Ludwik — 322 pkt.
 2. Jans Walenty — 301 pkt.
 3. Kowalski Sylwester — 265 pkt.
- 4 Oddział Powiatowy Oborniki, uzyskując 657 pkt w składzie:
 1. Mierzwiczak Franciszek — 239 pkt
 2. Urbanik Teofil — 213 pkt.
 3. Mierzwiczak Wincenty — 205 pkt.
- 5 Oddział Powiatowy Środa, uzyskując 604 pkt w składzie:
 1. Petkowski Roman — 208 pkt.
 2. Jaśkowski Kazimierz — 200 pkt.
 3. Jaśkowski Franciszek — 195 pkt.

Konkurencja kłb s 1 abc

- 1 Oddział Powiat. Inowrocław, uzyskując 300 pkt w składzie:
 1. Nadolny Stefan — 142 pkt.
 2. Proch Leon — 171 pkt.
 3. Kurzyłowicki Stanisław — 187 pkt.
- 2 Oddział Powiat. Wałeczek, uzyskując 480 p t w składzie:
 1. Ziętargosz Paweł — 216 pkt.

- 2 Karczewski Feliks — 166 pkt
 - 3 Czajkowski Józef — 98 pkt.
- Oddział Powiat. Szamotuły, uzyskując 480 pkt w składzie:
 1. Sroczyński Edward — 195 pkt.
 2. Strzeszyński Mieczysław — 165 pkt
 3. Mielcz Władysław — 112 pkt.
- 1 Oddział Powiat. Wolsztyn, uzyskując 394 pkt w składzie:
 1. Wójtowski Franciszek — 177 pkt
 2. Ruczyński Józef — 112 pkt.
 3. Dulbert Maciej — 105 pkt

WYNIKI INDYWIDUALNE

w konkurencji kłb s 2 a

	pkt.
1. Jaśkowski Józef, powiat Poznań	360
2. Gliński Zygmunt, powiat Wyrzysk	330
3. Tęczycki Bernard, powiat Wyrzysk	327
4. Kurwowski Ludwik, powiat Szamotuły	322
5. Krzyżaniak Wincenty, powiat Poznań	316
6. Jans Walenty, powiat Szamotuły	301
7. Ciszewski Antoni, powiat Poznań	297
8. Kucyński Sylwester, powiat Szamotuły	265
9. Belka Piotr, powiat Wyrzysk	242
10. Mierzwiczak Franciszek, powiat Oborniki	239
11. Urbanik Teofil, powiat Oborniki	213
12. Petkowski Roman, powiat Środa	208
13. Jaśkowski Kazimierz, powiat Środa	200
14. Mierzwiczak Wincenty, powiat Oborniki	200
15. Jaśkowski Franciszek, powiat Środa	195

w konkurencji kłb s 1 abc

	pkt
1. Ziętargosz Paweł, powiat Wałeczek	216
2. Sroczyński Edward, powiat Szamotuły	195
3. Wójtowski Franciszek, powiat Wolsztyn	177
4. Nadolny Stefan, powiat Inowrocław	172
5. Proch Leon, powiat Inowrocław	171
6. Karczewski Feliks, powiat Wałeczek	166
7. Strzeszyński Mieczysław, pow. Szamotuły	165
8. Kurzyłowicki Stanisław, pow. Inowrocław	157
9. Ruczyński Józef, powiat Wolsztyn	112
10. Mielcz Władysław, powiat Szamotuły	112
11. Dulbert Maciej, powiat Wolsztyn	105
12. Czajkowski Józef, powiat Wałeczek	98

Sprawozdanie

z obchodu V. Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej z rejonu Krobia i Pępowo

V. Tydzień obrony przeciwpożarowej rozpoczęto dnia 4-go września o godz. 21 wieczorem. W blasku pochodni i przy dźwiękach orkiestry przemarszowała bród strzelecka z taborami straż. i harcersko jako naszych strażaków przez ujętne ulice miasta. Wspólnie modliliśm. „Wszystkie maszce dzieci sprawy” rozważano podjęli broń ratowniczą.

Dnia 5-go września o godz. 6 zabraliśmy trój

k z wioły ratowniczej do archywalnej pobudki, po czym o godz. 9:30 wyruszyły Straże przy dźwiękach orkiestry na salochoźstwo. Jednocześnie przez prowadzono w tym dniu zbiórki publiczne.

Dnia 6-go września przeprowadzono manewry strażnicze w Krobii. Wskłui wyznaczone nastąpiło, kiedy ze wszystkich stron miasta prawie jednocześnie zjechały się sławki, bezkowny wóz

tekwiżytowe i drabiny, koncentrując się przy soko-
le, w której zapalono świecę dynamiczną i rozmieszczono
chorągiewki mającej służyć podar. Ryskawiczanie
przystąpiono do akcji ratunkowej, która z powodu
braku wody bardzo utrudniona była, gdyż zbiornik
wody znajdował się w odległości 230 m. W prze-
ciągu 8 minut dostarczono 5 prądów wody, i to:
dwie prądy smolezywaną straż Podliskiej wprosi-
ły ze zbiornika (stawa), trzy prądy pozostałe sikawki
z pomocą łańcuchowym; równocześnie przeprowadzono
defila straż miejscowa.

Po przeprowadzonej akcji nastąpiło oszczędzenie
ćwiczeń przez Powiatowego Instruktor, oraz ra-
port przybyłych straż. Stawili się: 1 smolezywa-
niana straż, 7 ochot. straż, 3 przymusowo straż-
ce.

Między innymi zainteresował się manewrami n.
Burmistrz, p. Wójt oraz kierownik szkoły z dziećmi
szkolni. Przemarszem przez miasto z całym tabe-
rem zakończono manewry.

Dnia 5-go września odbyły się manewry straż-
ackie w Pepowie ze zabudowańach probostwa,
na które stawili się wszyscy straż rejonu Pepo-
wa.

Nadmienić wypada, iż każda straż przybyła z
bezpiecznym, przez co akcja nie była zbyt trudna.

Po przeprowadzonej akcji zдал raport naczelnik
rejonowy ks. probostwa Tomaszewskiego. Następnie
n. Wójt przemówił do przybyłych straż, dzie-
lącąc za podjęta prace i prosząc o dalsze wy-
trwanie w pracy w myśl hasła: Bogu na chwałę.

blażniemi na ratusz. Rownicę i tu znowo o mł-
sewry przemarszem przez wieś.

Dnia 13-go września o godz. 5-tej zabrakłoby
ponownie strażki do uroczystej pobudki.

Od godz. 5,30 rozpoczęto zawody rejonowe
w strzelaniu o najliczniejszego strzelca i zespół w rejonie
W zawodach brało udział 5 zespołów po 5 straż-
ców, pierwsze miejsce zespołowe zdobyła O. S. P.
Krobia, osiągając 368 punktów na 500 możli-
wych, strzelcem został druh Gocemski Walerian z
O. S. P. Krobia osiągając 80 punktów na 100
możliwych.

O godz. 10,30 wyruszyły straż na zamówione
nabożeństwo. Zaczęły wypada, iż prawie cało
gudzące kazanie poświęcił Ojciec Obłąków dla pro-
szenia straż pożarnicy.

Po nabożeństwie odbył się raport i deflata na
rynku przed władzami miejscowymi, oraz wygło-
szony został referat przez miejscowego nauczycie-
la na temat: „Strażactwo w czasie pokoju i w cza-
sie wojny”, po czym straż udali się na skrótny
wspólny obiad. Kończąc w ogrodzie i zabawa ta-
czeczna na sali zakończono Tydzień Strażacki o
godz. 24-tej.

Jako wzorowe straż w rejonie Krobia należy
wymienić O. S. P. Podliską oraz O. S. P. Krobia,
z rejonu Pepowa O. S. P. Smolec i. oraz O. S. P.
Pepowa.

Krobia dnia 13 IX, 1937 r.

(—) Maruszczyk

nacz. rejonowy Krobia — P. Nowo

Sprawozdanie z „Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej” w pow. chodzieskim

W tegorocznym „Tyg. Obr. P-poz.” brały w
dział wszystkie O. S. P., znajdujące się na terenie
powiatu. „Tydzień” rozpoczął się w myśl instrukcji
Obrony, już w sobotę dnia 4. IX. br. w poszczegól-
nych osiedlach i miasteczkach odbyły się armij-
policzone z przemarszem oddziałów straż-
ackich. W samej Chodzieży w dniu 4. IX. br. zo-
stały przeprowadzone manewry rejonowe z udziałem
O. S. P. Chodzież, Fabryki Fajansa, Rataj, Podania
i Kokołowej. Manewry miały charakter ćwi-
czeń naukowych w założeniu przyjęto podar do-
niesikalnego.

Po skróconej akcji nastąpił przemarsz wszyst-
kich straż ze strzelcem, przy świetle pochodni,
przez miasto na plac ćwiczeń O. S. P. Chodzież,

gdzie przez Oddz. Pow. odebrał raport, po czym
nastąpiło oszczędzenie ćwiczeń przez instr. pow.
W dniu 5. IX. br. we wszystkich kościołach odbyły się
nabożeństwa na intencję straż oraz deflata.

Manewry rejonowe z ramienia Oddz. Pow. prze-
prowadzono oddz. Chodzieży w Budzynie na mly-
nie parowym, w Nowejwsi-Ujejskiej na zabudowa-
niach gospodarczych. Oddz. manewrowy w czasie
tygodnia Obr. P-poz.” wszystkie straż przeprowa-
dziły armij potoczne z ćwiczeniami na naj-
ważniejszych obiektach w swoich osiedlach. Na za-
kończenie „Tygodnia” w dniu 12. IX. br. Oddz.
Pow. przeprowadził powiatowe zawody strzel-
ckie dla straż pożarnych. Mimo złej pogody w za-
wodach wzięło udział 15 zespołów.

Uroczystość poświęcenia autopogotowia strażackiego Stow. O. S. P. w Zbąszyniu

W niedzielę, dnia 19 września 1937 r. przy pięk-
nej pogodzie odbyła się podjąta uroczystość po-
święcenia autopogotowia strażackiego naszej orga-
nizacji.

Przekładano o godz. 9,30 rozpoczęły się gromadzić
poszczególne straż z okolicznych miejscowości jak
Nowego Tomuśna, Strzyżowa, Przyprostyni, No-
wejwsi Zbąskiej, Zakrzewca, Chubicca i Nieborzy,
przed głównym dworcem kolejowym. Po przywit

niu przybył podjęciem 10-let. mianownik prze-
sa Oddz. Pow. druh Krzowski i przedstawiciele
Z. U. W. w Poznaniu p. budowniczego Panieł-
skiego wyrażono pod dowództwem druhu nacz.
Łącznika przy dziewcząt koleisty 57 p. n. im. Ka-
rola II. Króla Remonta w Poznaniu na uroczyste na-
bożeństwo dla kościoła parowego na prochy Msze
św., którą celebrował ks. Salska. Oświadczeniście
kazanie wygłosił ks. Bałski i niemi chórnie wy-

konas chor kościelny pod batutą b organisty Lisz wicza.

Po nabożeństwie nastąpiło na Rytku uroczyste poświęcenie autopozostawia strażackiego, które dokonał ks. Babisi, wygłaszając następnie piękne przemówienie do zebranych strażaków jak i licznie zebranych parafian. Na zakończenie swego przemówienia wznosił trzykrotnie okrzyk na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej z jej Prezydentem — prof. Ignacym Mościckim na czele.

W uroczystości wzięli również udział p. Sturista Powiatowy Skoczec, pod którego protektorem odbywała się cała uroczystość. Po dokonaniu poświęcenia nastąpiła defilada oddziałów strażackich z całą porządkową strażacką. Defiladę odebrał p. Starosta Powiatowy w asyście chorzystych i przedstawicieli bratniej organizacji, Karym szeregami marszujących strażaków przyglądali się tłumy publiczności.

Po defiladzie nastąpił wyjazd do sali Strzelicy, gdzie nastąpiło uroczyste posiedzenie, które zainicjował przez miejscowe, organizacji druha Michałk witalne przybyło p. Starosta Powiatowy, zaproszonych gości i licznie zebranych strażaków, wygłaszając zaręczając kulturalistyczne przemówienie, przy czym podziękował członkom Zarządu za przyrzeczenie się do zorganizowania tak doniosłej uroczystości. Wyodrżnił specjalnie za pracę w okolo amatorszowania Straży ochotkowskiej Zarządu i to druha podnaczelnika Stepe i sekretarza Szute.

Druha prezas Michałk po zakończeniu swego przemówienia oddaje przewodnictwem zebrania dru-

żynie prezasowi Oddział Powiatowego krzawskiemu, który powołuje do stoda przydziałowego członka honorowego druha Krzyżana i naczelnika O. S. P. druha Stepa z Nowejosi Złaskiej Druha Krzawski, wywieszając bardzo piękne przemówienie o realizację tak pięknego dorobku rocznego jakiego dokonało Stowarzyszenie Ochotniczej Straży Pożarnej w Złazyniu. Z kości przemawia p. Starosta Powiatowy, który bardzo zadowolony z pracy strażackiej w Złazyniu składa życzenia i gratulacje, nawołując przy tym bratnie organizacje do naśladowania Straży Pożarnej w Złazyniu, by w ten sposób dać społeczeństwu możliwość spokojniejszego życia wskutek pożarów jakie się szerzą. Również składam życzenia przezci wzdolności bratniej organizacji tak również składa specjalnie życzenia przedstawiicieli Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych p. Pantofski. W końcu składa podziękowanie druha naczelnik Łuczak na ręce druha prezesa Michałka, burmistrza miasta Złazynia, za przyrzeczenie się do zaakceptowania dla Straży Pożarnej motocykły i odpowiedniej ilości węży, po czym nastąpiło wyprawienie się do lasu namiatkowskiej.

Po zamknięciu uroczystego zebrania odbył się wspólny obiad dla obecnych. Podczas obiadu koncertowa orkiestra wojkowska. W godzinach republikańnych odbył się pokaz całym sprzętem strażackim, który wywodził ku zadowoleniu zrzeszonych strażaków i publiczności.

Całość imprezy wywodziła udwyzwyczajnie i nadspodziewanie. Wieczorem odbyła się zabawa taneczna, gdzie bawiono się ochotczo do rana.

Sprawozdanie z odbytych manewrów rejonowych w pow. wyrzyskim

Dnia 12 września br., na zakończenie „Tygodnia Strażackiego”, odbyły się w Wysokiej manewry rejonowe straży pożarnych rejon Wysoka. W manewrach brało udział 8 straży z rejonu Wysoka, w tym 2 strażki dworkowe, 2 przymosowe strażki wiejskie, 3 O. S. P. wiejskie, 1 O. S. P. miejska (miejscowa) wraz z całą miejscową Przym. Strażą Poż. Ogółem stanęło 8 sikawek czterokołowych i dwukółowa, 12 osób z wodą i 102 ludzi.

Akcją dowodził szef. rej. Rozplich Jan z Cha bienny. Kierownikiem ćwiczeń był asp. Hamig.

Po ćwiczeniach nastąpiło omówienie wykonanych podaj przez poszczególne strażki z naczelnikami straży na miejscu ćwiczeń, a później ogólnie omówienie do wszystkich strażaków, biorących udział w ćwiczeniach, przez asp. Hamigę.

Strażki wykazały dobrą samowolę bojową zadowolając poziom wyszkolenia.

Ćwiczeniem przyglądali się przedstawiciele miejscowych władz z p. burmistrzem Miszkiem na czele.

Na zakończenie odbyła się defilada wszystkich straży wraz z całkowitym sprzętem

Dnia 24 października br. odbyły się w Łobżenicy manewry rejonowe straży poż. tamt. rejonu.

O godz. 13,10 zaczęto alarmować wszystkie strażki pożarne rejonu za pomocą gontów i telefonicznie. Na miejsce zamierzowanego pożaru przybyło 9 straży, w tym 2 O. S. P., 6 P. S. P. wiejskich, 1 O. S. P. miejska (miejscowa) wraz z Przym. Strażą Poż. razem brało w ćwiczeniach udział 176 ludzi.

Sprawność bojowa i poziom wyszkolenia tak O. S. P., jak również P. S. P. była zadowalająca.

Na szczególną uwagę zasługuje fakt szybkiego przyjazdu na miejsce ćwiczeń wszystkich straży pożarnych, mimo złego stanu dróg.

Akcją dowodził nacz. rej. o. Pisła Władysław z Wiktorówka. Kierownikiem ćwiczeń był asp. Hamig.

Po omówieniu ćwiczeń przez asp. Hamigę, odbyła się defilada wszystkich straży poż. wraz z całym sprzętem.

Na ćwiczeniach obecny był, ze strony miejscowych władz p. burmistrz Grochowicki

Z żałobnej karty

W niedziele, dnia 17 października 1937 r. zmarł długoletni członek Stow. Ochotk. Straży Pożarnej w Złazyniu śp. druha Leon Łuczak w wieku 33 lat. Cześć Jego pamięci!

O Pow. Poznań dotknęła w r. b. podwójna strata, w maju zmarł tragicznie śp. Czorniewicz Edmund, skarbnik O. Pow., a w niedziele, dnia 24-go października 1937 r. w godzinach rannych zmarł nagłe śp. dr. Zbigniew Jerzykowski, starosta powiatu poznańskiego, prezes Rady Oddziału Powiatowego Zw. Str. Poż. R. P. w Poznaniu.

W zmarłym straciły strażki powiatowe poznańskie go swego protektora, u którego każda potrzeba strażacka znajdowała zrozumienie i poparcie

Biblioteczka Oficera Strażackiego

Instrukcje, Statuty, Ustawy

Instrukcja do ćwiczeń z tłałi sycial. - es- stowej	2,30	W. Jorcho,	
Instrukcja o organizacii wyszkolenia straży	1,40	Organizacja obrony przeciwlotniczej i mów mieszkalaycie	1,25
Wyszkolenie bojowe strażaka, według I i II stopnia	1,75	inż. St. Korolec,	4,50
Spółnik strażacki	1,20	Chemiczne środki bojowe	
Wyszkolenie pojedynczego strażaka (w strze- szeniu)	0,05	Gazy bojowe w terenie, odkażalniki i ich za- stosowanie	2,75
Regulamin zjazdów i zwozów	0,05	Kościański W. i Grzeszczak B	
Regulamin umiarkowania z 2 tablicami	1,40	Podstawa medcii lotniczych	1,40
Regulamin służby w mieście	1,40	inż. dr. K. Krzewiński,	
Statut Związka Straży Pożarnych R. P.	0,15	Pierwsze plany w zakresie szlam bun- dyzmu	1,85
Statut Ochoty Straży Pożarnej	0,9	inż. dypl. H. Królikiewicz	
Ustawa o ochronie przed pożarami w kwater- tach	3,20	Obrona przeciwlotnicza	3,50
Prawo o stowarzyszeniach z konstytucji	2,50	inż. T. Lanze,	
Kalendarz Oficera Strażackiego 1936 r.	1,40	Podstawa i obsługa sieci telefonicznej O.P.L.	2,00
Kalendarz Oficera Strażackiego 1937 r.	1,40	inż. inż. M. Lewicki,	
inż. J. Tułkiewicz,		Podstawa o wiadomości o trudnych umach i substancjach przemysłowych	1,30
OBRONA PRZED POŻARAMI (całość 854 stron)	10,80	Współczesne chemiczne środki zwalczające i metody obrony przed nimi	2,50
Poszczególne części:		inż. M. Lewicki i mgr. M. Hasko	
1. Isiota pożarów, ich przyczyny i udział (130 stron)	2,30	O. PPOZ i OPL PPOZ	5,50
2. Podstawy budownictwa ogniowego (294 strony)	5,00	inż. Z. Marczynski,	
Środki zapobiegające powstawaniu po- żarów (136 stron)	2,60	Przeznaczenie i zadania	1,15
IAKTYKA POŻARNA (całość 905 stron)	14,70	Spadacznia, jego budowa i zastosowanie dr. Z. Mellński,	3,30
Poszczególne części:		Zapobieganie pożarom w ool.	2,00
1. Działania straży pożarnej przy ogniu (278 stron)	4,45	inż. H. Maczyński,	
2. Gaszenie różnych pożarów (253 strony)	5,30	Meteorologia w zastosowaniu do obrony przeciwgazowej	3,30
3. Akcja ratunkowa podczas katastrof (238 stron)	4,10	inż. T. Minzga	
4. Pomoc sanitarna dla ludzi i koni (46 stron)	1,3	Gaśnice	2,80
Czynności i służba p. dziaz 100 oddzi (107 stron)	3,30	Dr. Rumpf,	
Znalezienie nieszczęśliwych w wodzie (194 stron)	3,55	Bombi zapalające	5,00
S. Abzółtowski,		inż. J. Sawaszyński,	
O niebezpieczeństwie lotniczym obronie przeciwgazowej	2,30	Przeciwnożarowe zapatrzenia w odmi. oskldi	3,00
inż. Z. Bartel,		inż. Scheszbarger,	
Walka gazowa i obrona przeciwgazowa	5,80	Budownictwo przeciwlotnicze	5,50
Obrona przeciwchemicznemu miast.	3,30	inż. H. Sypulcowski,	
Podatunki z obrony przeciwgazowej	1,10	Środki stosowane do napadów lotniczych	3,30
Zachowanie się ludności cywilnej przed na- padem podczas użycia lotniczego i po napadzie	1,00	inż. Z. Sianożęcki,	
W. Baltycki,		Współczesne zasady konstrukcji masok	0,60
Krótki zarys opt.-k. ludności cywilnej	1,80	Zbiornia obrona przeciwgazowa wiskawich skrajnie ludzkich	2,00
inż. K. Biesiekiński,		inż. M. Tarasowski,	
Podrecznik budownictwa i architektury	8,50	Działanie bomb lotniczych	2,80
inż. Z. Chartewski,		inż. A. Woltyga,	
Organizacja i zadania przeciwlotniczej służ- by w obszarze cywilno - medycynowej	3,0	Lotnictwo wojskowe	3,80
inż. W. Czerwiński,		Lotnictwo i opt.	0,75
Opis budowy szybowca s/kołowego	1,40	W. Woyna,	
Wł. Filiborn,		Wskazówki dla instruktorów modelarstwa lotniczego	0,75
Odkażanie mechanicznie	3,80	Podstawowe wiadomości o nauce modelar- stwa lotniczego	0,75
inż. M. Hasko,		inż. K. Zeborg-Zehlein,	
Gore	0,0	Pożarnictwo, jako czynnik o. p. i. bierny	2,30
Dr. H. Hasko,		inż. W. Zieliński i E. Krzywicki,	
Zaopatrzenie powietrzne i obrona i rozkład nicza	7,60	Sprzet przeciwgazowy używany o prze- myśle	0,45
		Dr. Zakowicz-Moutrym,	
		Ogólne zasady ratownictwa przeciw-gazo- wego ludności cywilnej	1,7
		Wademacem obrony przeciwlotniczej i p. ze- ciw gazowej ludności cywilnej	9,50

Wszystkim Członkom Związku Czytelniczkom i Czytelnikom
przesyłamy serdeczne życzenia

Zdrowych Wasotych Świąt

REDAKCJA

Sprawozdanie z konferencji Prezesów Oddziałów Powiatowych Zw. Straży Pożarnych R. P.

W dniu 19 grudnia rb. odbyła się na sali posiedzeń Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu konferencja drużyn Prezesów Oddziałów Powiatowych. Na konferencję przybył z Zarządu Okręgu druhowie prezes Zarządu general. Łuczak, I. wiceprezes starsza Kasprzak, II. wiceprezes Richter, skarbnik Nowacki, członkowie naczelnik Wydziału Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych Zieliński, Piatkowski i inspektor Irosza. Z Oddziałów Powiatowych przybyli drhowie:

7 Oddziały Pow. Bydgoszcz — wiceprezes Wozniński,
Chodzież — prezes Marun,
Czarńków — prezes Klęssa i sk. krotarz Ratajczak,
Gniezno — prezes Hełbiński,
Gostyń — prezes Kochowski,
Inowrocław — wiceprezes Pyl i Jarochn — prezes Janiak.

7 Oddziały Pow. Kępno — prezes Właszek,
Kościan — prezes Richter,
Krotoszin — wiceprezes Dłanek
Leszno — prezes Barski,
Nowy-Tomyśl — prez. Krzowska
Ostrów — prezes Szyszka,
Poznań — prezes Nowicka,
Szamotuły — prezes Bartkowiak
Szubin — prezes Tomaszewski,
Śrem — prezes Dębicki,
Środa — wiceprezes Melnhold,
Wągrowiec — Przewoźca. Komisji Zarząd Wojciechowski,
Wolsztyn — prezes Karowski,
Września — prezes Dzedziuchowicz,
Wyrzysk — wiceprezes Trybull
Zulów — prezes Łuczak.

Na konferencję przybyli również delegaci z tych

Oddziałów Powiatowych. Ktoś z dniem 1. IV. 38. została przyłączone do Województwa Poznańskiego: z Oddziału Powiatowego Kalisz był obecny dh. wieczerzes Zieliński, z Oddziału Powiatowego Koto dh. wieczerzes Miller, z Oddziału Powiatowego Koto dh. Prezes Bledowski. Nieobecny delegat Oddziału Powiatowego Turak.

- Konferencje zaszły o godz. 10.45 dh. przez generał Taczak, witając wszystkich druhów, a szczególnie serdecznie słowami nowitai delegatów z powiatu Kalisz, Koto i Koto. Nieobecność delegatów z Oddziałów Powiatowych Miedzycród, Migilno, Oborniki i Rawicz tłumaczy dh. przez Taczak brakiem zainteresowania tychże Oddziałów.

W myśl programu omawiano sprawy:

- 1 Zapomóg z Centralnego Funduszu Przeciwpożarowego.
- 2 Ostatnich rozporządzeń wykonawczych do ustawy o ochronie przed pożarami oraz projektu nowego rozporządzenia wykonawczego
- 3 Odbywanie posiedzeń Rad Oddziałów Powiatowych i zatwierdzenia preliminarzy budżetowych.
- 4 sprawy wyszkoleniowe i techniczne
- 5 Ogólne.

Ad 1. Dh. inspektor Busza przedstawił podstawę prawne planu finansowego Centralnego Funduszu Przeciwpożarowego oraz sposób rozporządzenia tych zapomóg. Na podstawie materiałów za rok 1937 omówił dh. inspektor dotychczas spotykane trudności i udział wskazówek do opracowania szczegółowych i realnych planów finansowych na 1938 r. W radzeczyjczyj odbywionej dyskusji w której brał udział dh. dh. Trybul, naczelnik Zieliński, Barski, Kochowicz, Miller, Richter, Wilaszek, Tomaszewski, Janiak i Debski uchwalono wysłosać wniosek do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i do Zarządu Głównego Związku, aby w rozporządzeniu zapomóg z Centralnego Funduszu Przeciwpożarowego dać wolną rękę Okręgowi, któryby fundusze te przekazał Oddziałom Powiatowym do rozdziału wg. własnego uznania. Od działy Powiatowe stykające się bezpośrednio z terenem działu jego białkaci, a tym samym zaświadczając rozporządza tu fundusze tam, gdzie ich najbardziej potrzeba.

Ad 2. P. inspektor Busza omówił ostatnio wydane rozporządzenie wykonawcze do ustawy o ochronie przed pożarami i lawami błokami, które mówi o rozmieszczeniu, liczebności i zapatrzeniu miejscowych straży pożarowych (ogostow) i uznaniu straży podarzących za miejscowe. Ponieważ do rozporządzenia ukazać się mają dalsze zarządzenia wzgl. regulaminy, ograniczono się do zaznaczenia z nowymi warunkami, do których dostosować trzeba obronę p-poż. na terenie Województwa.

Oddziały Powiatowe otrzymały polecenie do

rozwiązania prac wstępných umożliwiający wprowadzenie rozporządzenia w życie.

Omawiano również projekt rozporządzenia wykonawczego o zakresie i sposobie wykonywania obowiązków osób w gminie przebywających w wypadkach pożarów iab innych klęsk.

Ad 3. Sprawy ustalenia preliminarzy budżetowych za rok 1938/39 omawiał p. inspektor Busza. W dyskusji wyrażono zgodę na wyznaczenie przez Okręg terminów posiadzeń Rad Oddziałów Powiatowych i ostwierdzenia szczegółów budżetów i subwencji władz samorządowych.

Ad 4. P. inspektor Busza omawiając sprawy wyszkoleniowe, podał do wiadomości słabe wyniki w akcji wyszkoleniowej. Całkowicie wzgl. częściowo wytrzymały się z kursów obowiązków wyszkoleniowych i zorganizowały kursy skomosaowane Oddziały Powiatowe Wyrzysk, Migilno, Poznań, Woisztyń, Wągrowice, Rawicz, Miedzycród, Krotoszyn, Kemo, Jarocin, Gosyń, Bydgoszcz. W dyskusji nad sprawami wyszkoleniowymi delegaci parzali trudności spotykane w tej dziedzinie z braku funduszy i wysłanej wniosek o skróceniu czasu trwania kursów. Wyjaśniono, że może nastąpić zmniejszenie ilości dni bez uszczerbku ilości godzin ogólnych.

W sprawach technicznych p. inspektor podał do wiadomości ostatnie zarządzenia Związku dot. zakupu motopompy i podwozi samochodowych jak również zarządzenie dot. utrzymania samochodu parzarniczego. Ponadto podał do wiadomości o stwierdzeniu się Podkomisji Technicznej przy Okręgu. Wnioski w sprawach badania sprzętu, zakupu nowego sprzętu zmotoszowanego należy przesyłać do tej Podkomisji. Szczególnie podkreślił p. inspektor odpowiedzialność Oddziałów Powiatowych za sprzęt wyrobiany przez strażę w własnych warsztatach.

Ad 5. W sprawach ogólnych prosil p. inspektor Busza o terminowe załatwianie spraw i aniejsze by Oddziały Powiatowe zajęły się więcej niemiennictwem iachowym. Część Oddziałów Powiatowych wcale nie abojuje Przewodzą Pożarniczy ani Gazety Strażackiej. Ponadto podaje do wiadomości, że z dniem 1. I. 38. czasopismo „Strażak Wielkopolski” bądzą wychodzić jako organ bezpłatny czysto i rzędowy w miarę potrzeby.

Zabierali jeszcze głos dh. Pyka, Piatkowski, Trybul, Kochowicz, Klessa i Barski w sprawach rdznych.

Dh. Klessa i Barski wniosą o częstsze zwotywanie konferencji. Dh. prezes generał Taczak a znaje również za konieczne zwoływanie konferencji, które w szcząsności odbywać się będą co pół roka. Zamknięcie o godz. 15 konferencje, dzięki za radzeczyjczyj żywe zainteresowanie się sprawami konferencji oraz dziękuję Zakładowi Ubepieczeh Wzajemnych za użyczenie gościnny

Wynik Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej w miastach woj. poznańskiego

L. p	Powiat	Miasto	Dochód brutto	Dochód netto
1	Bydgoszcz	Poron	56.27	35.17
2	"	Koronowo	23.30	16.20
3	Chodzież	Chodzież	91.02	80.32

Lp	Powiat	Miasto	Dochód brutto	Dochód netto
4		Szumocin	72,07	69,22
5		Ujście	5,20	1,70
6		Margonin	29,31	15,26
7	Czarnków	Czarnków	146,60	146,60
8	"	Wieleń	20,78	20,78
9	Gulczno	Gulczno	395,29	209,94
10	"	Kłecko	68,92	47,22
11	Gostyn	Gostyn	148,82	145,52
12	"	Borek	60,12	59,12
13	"	Krobia	44,97	33,62
14	"	Poniec	206,45	68,50
15	Inowrocław	Inowrocław	931,95	805,59
16	"	Oniewkowo	186,40	184,38
17	Jarocin	Jarocin	224,59	190,84
18	"	Pleszew	137,25	90,90
19	"	Żerków	127,56	22,96
20	Kępno	Kępno	40,88	31,89
21	"	Grahów	30,06	28,45
22	"	Ostrzeszów	131,86	129,28
	Kościan	Kościan	189,84	146,86
	"	Czempiń	66,79	37,56
	"	Śmigiel	96,26	90,88
	"	Krzewiń	54,54	42,31
	Krotoszyn	Krotoszyn	262,34	341,04
	"	Koźmin	32,60	32,60
28	"	Pogorzela	41,20	41,30
29	"	Saliniczyno	22,40	12,40
30	"	Zduny	15,65	15,65
31	Leszno	Leszno	177,87	149,11
32	"	Osieczna	168,20	166,30
33	"	Mogilno	171,17	150,98
34	"	Kruszwica	182,72	168,40
35	"	Strzelno	141,82	79,28
36	Międzybóże	Międzybóże	52,24	49,64
37	"	Sieraków	28,11	21,86
38	Nowy Tomyśl	Nowy Tomyśl	264,19	233,09
39	"	Grodzisk	86,42	84,42
40	"	Lwówek	197,53	195,53
41	"	Opalenica	59,53	44,53
42	"	Złaszczy	71,10	58,05
43	"	Oborniki	220,—	146,50
44	"	Oborniki	175,—	122,60
45	"	Murówana Gąsina	224,50	141,30
46	"	Rogoźno	300,—	175,77
47	Ostrów	Ostrów	60,87	52,93
48	"	Odolanów	79,44	77,44
49	"	Raszków	173,96	164,66
50	Poznań	Pobiedziska	156,77	144,27
51	"	Swarzędz	64,60	52,20
52	"	Rawicz	338,34	240,94
53	"	Bojanowo	45,—	44,65
54	"	Jutresin	8,90	8,50
55	"	Miejska Górka	108,15	45,88
56	Szamotuły	Szamotuły	286,96	191,87
57	"	Ostroróż	43,50	22,34
58	"	Pniewy	97,39	54,33
59	"	Wronki	141,50	56,—
60	"	Szubin	84,03	64,35
61	Szubin	Barcin	57,51	25,41
62	"	Keynia	125,78	119,17
63	"	Łabiszyn	79,50	40,—
64	Śrem	Śrem	168,90	163,12
65	"	Książ	89,19	85,—
66	"	Mosina	150,97	149,24
67	"	Dolsk	215,84	110,—
68	"	Środa	139,21	83,66
69	"	Kostrzyn	46,61	19,46
70				

L. p	Powiat	Miasto	Dochód brutto	Dochód netto
71	Wągrówiec	Wągrówiec	132.—	108,65
72.	"	Gielanów	65,10	63,40
73.	"	Sioki	60,64	36,69
74	Wolsztyn	Wolsztyn	134,84	124,24
75.	Września	Września	429,57	244,04
76.	"	Milosław	42,50	35,35
77.	Wyrzysk	Wyrzysk	33,26	32,11
78.	"	Miasteczko	152,10	151,01
79.	"	Łobkowitz	107,52	97,02
80.	"	Nakło	437,58	306,80
81.	Znin	Znin	32,40	30,05
Razem			10942,31	8408,89

Zestawienie wydanych rozporządzeń wykonawczych do ustawy o ochronie przed pożarami i innymi klęskami z dn. 13 III 1934

- 1) do art 10 — Ustalenie zasad rozmieszczenia i liczebności miejscowych straży pożarnych itp. (Dz. U. R. P. z 17. XI. 1937. nr 78, poz. 573);
- 2) 11 — Ustalenie statutu dla Stow. O. S. P. (Dz. U. R. P. nr 7 poz. 35 z 14. I. 1935);
- 3) 20 — Ustalenie postępowania przy wzywaniu straży pożarnych w drodze tel., telegraf. lub radiowej (Dz. U. R. P. z 10. III. 37. nr 17 poz. 115);
- 4) 22 — Okólnik Min. Kom. w sprawie pokrycia kosztów za przjazd straży pożarnych (Dz. U. M. K. nr 32 z 19 VIII. 1937);
- 5) 29 — Ustalenie na każdy rok dla instytucji ubezpieczeniowych wysokości sum ubezpieczenia przeciwpożarowej (każdego roku wychodzi osobie rozporządzenie wykonawcze) (Dz. U. R. P. z 25 poz. 474);
- 4) — Ustalenie na każdy rok sposobu dysponowania sumami objętymi planem finansowym (każdego roku wychodzi osobie rozporządzenie wykonawcze) (Dz. U. R. P. z 1935 r. nr 75 poz. 474);
- 1) 46 — Ustalenie składu i rozwiązań komisji doradczej do spraw o ochronie przed pożarami. (Dz. U. R. P. z 1935 r. nr 37 poz. 262.);
- 5) 51 — Ustalenie terminu słownej organizacji straży zgodnie z przepisami nowej ustawy przeciwpożarowej (Dz. U. R. P. z 17. XI. 1937 r. nr 78 poz. 573)

Zestawienie ogłoszonych w Strażaku Wielkopolskim wydanych ustaw, rozporządzeń, instrukcji i regulaminów

- 1 Instrukcja dla posterunku strażackiego w lokalach widowiskowych — Strażak Wielkopolski nr 6 z roku 1932 i nr 1 z roku 1935.
- 2 Wykaz o statutu Związku Straży Pożarnych R. P. (M. S. P. nr 298 poz. 31 z 30. I. 35) — Strażak Wielkopolski nr 1 z roku 1934
- 3 Regulamin dla Żeńskich Oddziałów Pożarnych — Strażak Wielkopolski nr 6 z roku 1934.
- 4 Ustawa o obrotach p-let i g-żac. (Dz. U. R. P. nr 80, poz. 742 z 11. IX. 1934) — Strażak Wielkopolski nr 11 z roku 1934.
- 5 Statut Stow. O. S. P. (Dz. U. R. P. nr 7 poz. 35 z 14. I. 1935) — Strażak Wielkopolski nr 2 z roku 1935.
- 6 Ustawa o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. nr 41 poz. 305 z 13. III. 1934) — Strażak Wielkopolski nr 7, 8 i 9 z r 1935.
- 7 Pismo okólnie p. M. S. Wewit. o odznaczeniach związkowych (Dz. U. M. S. W. nr 36 z 20. XII. 36) — Strażak Wielkopolski nr 1 z roku 1935.
- 8 Rozporządzenie Min. Poczt. i Tel. o korzystaniu z telefonii i telegrafu na wypadek pożaru lub innej klęski (Dz. U. R. P. nr 17 poz. 115 z 10. III. 1937) — Strażak Wielkopolski 45 / 1 1937.
- 9 Podatek od nieruchomości od O. S. P. (Dz. U. Min. Skarbu nr 34 poz. 1034 z 30. 12. 36) — Strażak Wielkopolski nr 43 z roku 1937.
- 10 Wykaz kar za niedobłe strzymanie sprzętu strażackiego (listo M. S. Wewit. z 17. VI. 37. nr. A. P. 3370) — Strażak Wielkopolski nr 67 z r. 1937.
- 11 Utrzymanie sprzętu pożarniczego i używanie do innych celów (Pismo Wójtowskiego Poznańskiego z 30. VI. 1937 nr S. A. 1). Et 49331). — Strażak Wielkopolski nr 67 z roku 1937.
- 12 O rozmieszczeniu, liczebności i zapotrzebowaniu miejscowych straży pożarnych i planowaniu straży pożarnych za miejscowe (Dz. U. R. P. nr 73 poz. 573 z 17. XI. 1937) — Strażak Wielkopolski nr 11 z r. 1937.
- 13 Pismo M. S. W. w sprawie giczezi dla Stow. O. S. P. — Strażak Wielkopolski nr 1137.
- 14 Okólnik Min. Komunikacji w sprawie przejazdów straży pożarnych do i od pożaru (Dz. U. M. K. nr 32 poz. 264 z 19. VIII. 37) — Strażak Wielkopolski nr 1137.

K o m u n i k a t

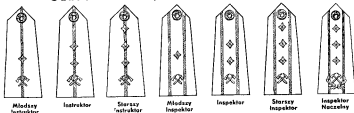
W numerze tym podajemy wzory oznaczenia stopni członków Korpusu Technicznego na naramiennikach mundurów i płaszcza. (Decyzja P. Ministra Spraw Wewn. ogł. w Dz. U. M. S. W. z 10. V. 37, nr 12, poz. 94).

Na zakończeniu kołnierza mundurów członków Korpusu Technicznego wyhaftowany jest emblemat Związkuwy (oznaka w formie płonącej kulki). Dyskretnie umundurowania haftowane są złotem, oprócz skrzyżowanych toporków u dołu naramiennikach który haftowane są srebrno. Guzik

z złotego metalu z płonącą kulą na skrzyżowanym toporkach. Czapka Korpusu Technicznego rodzytywa, ciemno - granatowa, otok okucimny. U różry krawędzi otoka obszyta dookola złotymi galonami dla stopni instruktorskich, zaś dla stopni inspektor skieł dwoma złotymi talonami.

Regulamin umundurowania członków Korpusu Technicznego i członków straży pożarnych, wraz z dwoma tabliczami (wzory umundurowania i dysytenkci) do nabywania w biurze Okręgu w cenie 1,40 za szt. z przesyłką.

Oznaczenie stopni na naramiennikach

Służba w szeregach „Obrony Narodowej”

Paś Minister Spraw Wojskowych zarządził utworzenie z obywateli Państwa Polskiego oddziałów wojskowych pod nazwą „Obrony Narodowej”. Oddziały te mają na celu pogłębienie przystosowania wojskowego oraz zwiększenia zdolności bojowej obywateli na wyznaczone potrzeby. Do szeregów Oddziałów „Obrony Narodowej” wstępować mogą ochotnicy (przedpoborowi), posiadający skończony co najmniej I stopień P. W. wziędnie odbyte przeszkolenie w Jaszackich Hufcach Pracy, odpowiadającym co najmniej I stopniowi P. W. Ponadto do szeregów Oddziałów O. N. mogą być nowolani rezerwiści (oficerowie, podoficerowie i szeregowcy) wszystkich rodzajów broni.

Ochotnicy przyjęci, poddani zostaną badaniu komisji poborowej, a uznani za zdających — wcieleni

do Oddziałów O. N. Po zatwierdzeniu formalności wcielona do Oddziałów O. N. żołnierze obrony narodowej pozostają w swoich domach przy swoich warsztatach pracy. Zbierają się tylko na zarządzaną zbiórkę alarmowa lub na ćwiczenia. Żołnierze O. N. otrzymują kompletnie umundurowanie i oprządzenie wojskowe. W czasie ćwiczeń otrzymują wyżywienie normalne i zoid jak w wojsku stałym

Plasem M. S. Wojsk. P. U. W. F. i P. W. z 5. VIII. 37, nr 331 — Ogł. do współpracy w zaciągu ochotniczym nowolany został m. in. Związek Straży Pożarnych R. P. Oddziały Powiatowe Związku utrzymują odpowiedzialnie w tej sprawie instrukcje.

Wierzymy, że w szeregach „Obrony Narodowej” weźmie strażactwo czynny i liczny udział

KOMUNIKAT.

Straże pożarne miejskie nrażnie otrzymały najszobtej wszelkie nowości z dziedziny pożarniczej, tak od strony technicznej jak i prawnej w formie abnować miesięcznik „Przełąd Pożarniczy”.

Strażom większym polecamy zapobnować dwa tygodnik „Gazeta Strażacka”.

Warunki prenumeraty:
 „Przełąd Pożarniczy” kwartalnie zł 3,50
 półrocznie „ 10,50
 rocznie „ 20,—
 Do „Przełądu” dodaje się bezpłatnie „Gazeta Strażacka”.
 „Gazeta Strażacka” kwartalnie zł 1 80

półrocznie 3,50
 rocznie 6,—

Adres Redakcji i Administracji „Przełądu Pożarniczego” i „Gazety Strażackiej”: Warszawa, ul. Poznańska 11 m. 47 Konto P. K. O. nr 238.

Prosimy również pod tym adresem przesyłać artykuły, które mogą zainteresować szeroki ogół strażactwa.

KOMUNIKAT.

Straże Pożarne chcą zapoznać się w portrety Marszałka Polski Edwarda Rydz-Śmiełego, mogą je nabywać w Głównej Księgarni Wojskowej za

Portret 52x40 — cena 1,60 zł.
52x74 — cena 2,80 zł.

Ponadto nabywać tam można wydawnictwa z następujących dziedzin:

1. Boks, walka wrecz, zapasnictwo, lekka atletyka i zimastryka.
2. Kolarstwo, Motocykl, Samochód.
3. Obózowanie.
4. Piłka koszykowa, nożna i siatkowa. Golf, Lawn-tenis, ping-pong i gry ruchome.
5. Przystosowanie wojskowe.
6. Sporty bojowe.
7. Sport konny.
8. Sport lotniczy.
9. Sport wodny.
10. Sport zimowy.

11. Powieści i pamiętniki sportowe.
12. Różne z dziejstwy p. w. i w. f.

KOMUNIKAT.

Prosimy nie przesyłać opłaty za abonenturę „Strażaka Wielkopolskiego” za rok 1938, ponieważ od 1938 Zarząd Okręgu w mieście „Strażaka Wielkopolskiego” wydawać będzie bezpłatnie komunikaty w razie potrzeby.

Zaległe opłaty za prenumeratę prosimy wysłać na konto P. K. O. Okręgu Nr 203 916. Tym, którzy opłaty zaległe nie uiszcza, komunikaty przesyłane nie będą.

Kara śmierci w Niemczech za podpalenie wsi

W miejscowości Salzwedel (Niemcy środkowe) rozpatrywana była przez sąd nadzwyczajny sprawa o podpalenie wsi. Podpalenia dokonały trzy osoby, z których dwóm udowodniono przekroczenia komunistyczne. Bezpośrednim powodem podpalenia

była zemsta w stosunku do burmistrza. Na ustawy o ochronie przed gwałtami po główny oskarżony Dąbrowski skazany karę śmierci.

Sprawozdanie z kursu I, II i III stopnia wykształcenia pożarniczego

W listopadzie r. b. odbył się w Nakle n. K. kurs wykształcenia pożarniczego I, II i III stopnia, dla podoficerów i oficerów Ochotniczych Straży Pożarnych, zorganizowany przez Oddział Powiatowy Związku Straży Pożarnych R. P. w Wyrzysku, w porozumieniu z Okręgowym Wielkopolskim Związkiem Str. Poż. w Poznaniu. W kursie wzięło udział 23 kandydatów z O. S. P. z terenu powiatu wyrzyskiego. Wyszukiwano prowadzono ściśle według programu Zw. Str. Poż. R. P. Zajęcia na kursie rozpoczęły się porankiem o godzinie 6 rano i trwały do godz. 18,30. Kursiści byli zakwaterowani w Hotelu Centralnym p. Gonińskiego. Jest to w bieżącym roku drugi tego rodzaju kurs, zorganizowany przez Wyrzyski Oddział Powiatowy Zw. Str. Poż. R. P. na terenie tej powiatu. W programie kursu zwrócono szczególną uwagę na wykształcenie bojowe strażaków, aby przygotować ich do skutecznego działania w walce z pożarami. Urządzano alarmy, dzienne i nocne, połączone z wypadami do miejsc zamieszkiwanego pożaru na terenie miasta, jak również poza teren miasta do okolicznych wsi. Między innymi, w porozumieniu z kierownictwem szkoły powszechnej przy ulicy Dąbrowskiej przeprowadzono ćwiczenia bojowe na budynku szkolnym, poprzedzone alarmem przeciwpożarowym. Dnia 27. III br. odbył się egzamin i zakończenie kursu. Na zakończenie kursu przyjechał p. Starosta Powiatowy L. Mozyczka, p. sekretarz Nowik, p. burmistrz Trybun — I. wiceprezes Zarządu Oddziału Powiatowego Z. Str. Poż. R. P. i przedstawiciel inspektora p. ml. instr. Teichert. Na życzenie p. Starosty przeprowadzono bojowe ćwiczenia pożarowe, w których dowódcami i wyko-

nawcami byli sami kursiści. Na zakończenie przemówił p. Starosta do kursistów w treściwych słowach, zwracając im uwagę na wagę służby przeciwpożarowej w Państwie i na wynikające z tego powodu obowiązki dla członków Och. Str. Poż. W końcu swego przemówienia udzielił p. Starosta kursistom kilka praktycznych, życiowych rad co do dalszej pracy w służbie przeciwpożarowej. Wykładowcami na kursie byli p. ml. instr. Teichert Jan z Poznania, k-tna ż. s. p. Przybylski Władysław z Nakła i p. asp. Hannig Wiktor z Wyrzyska, który był równocześnie komendantem kursu. Kurs ukorńczyło z wyróżnieniem b. dobrym i, z wynikiem dobrym 14, z wynikiem dostatecznym 4 kursistów.

Komisja egzaminacyjna i uczestnicy kursu pojeżdżania p-poż. w jednej z formacji bojowych w Poznaniu.

Uroczystości w Granowcu pow. Ostrow

W dniu 12. 9. 37. odbyło się uroczyste poświęcenie nowowznowionej remizy strażackiej i wspaniały w Granowcu i oddania ich do użytku Ochot. Straży Pożarnej w Granowcu.

Na uroczystość przybył prezes Okręgu general Taczak z Poznania, Starosta Powiatowy p. plk. Dr. Eklert z Ostrowa prezes Oddziału Powiatowego p. Inspektor samorządu Szyska oraz liczni goście i wszystkie stráže rejonu IX, Straż Pożarna z O-

strowa z sprzętem motorowym, Ochot. Straż Pożarna z Odolanowa i Świący.

Straż Pożarna z Ostrowa przeprowadziła pokazowe ćwiczenia bojowe w terenie skażonym i obrone płonących obiektów przy pomocy sprzętu motorowego. Następnie odbyły się rejonowe manewry strażackie, których kierował zastępca rejonu IX, drab Śniatała z Granowca. Ogółem przybyła na uroczystość i stanęło do raportu 217 strażaków

Kurs pożarniczy I-III stopnia w Kabinata, zorganizowany w czasie od 4 do 18 października przez Poznański Okręg Wojewódzki Zw. Str. Poż. P. P. Fotografiami przedstawiła uczestników kursu w otoczeniu preosta. wieloletnia władza, gości i wykładowców. P. P.: 1) Starosta

Powiatowy Wilnowski, 2) Wojewódzki Inspektor Pożarnictwa, insp. Busza, 3) Prezes Zarządu Oddz. Pow. Dr. Pawłowski, 4) Burmistrz m. Kołbina Połdowski, 5) Burmistrz m. Krotoszyzna Ferysz, 6) Komendant kursu, mł. instr. Tosehart, 7) Powiatowy Instruktor Pożarnictwa, asp. Póławski.

Z życia nowozałożonej O. S. P. Kwilcz pow. Międzychód

Ostatnie zebrane plenarne było dowodem, że nowozałożone stow. O. S. P. Kwilcz, zaczyna pomysłnie swą pracę. W wypełnionej po brzegi sali Zarządu Gminnego zebranie zajął drugi prezes Fr. A. Cieplński, walując przybyłych gości i członków. Protokół z ostatniego zebrania plenarnego odczytał dl. sekretarz Łapa Florian. Punktem kłopotliwym zebrania było wręczenie 5 hełmów bojowych należącym strażakom, którzy zdobyli dla O. S. P. Kwilcz w strażelnia zespołowym tytuł mistrza rejonu Kwilcz. Nagrodę ofiarował Wydział Powiatowy Międzychód. Wręczenia dokonał w zastępstwie p. Starosta Powiatowego wójt p. Danielewicz — wygłaszając obciążeniowe przemówienie.

Na członków wspierających zgłosił się wójt p. Danielewicz, kierownik szkoły p. Waśka naczelnik poczty p. Wajnarzka, sekretarz Zarządu Gminnego p. Tomczak, p. Nowaczyński, p. Fechner i p. Grzeszkowiak. Kierownik szkoły p. Waśka wygłosił przemówienie, zachęcające do brania udziału w doskonaleniu poza szkolnym, by móc osiągnąć egzamin z 7 kl., który dzisiaj młodzieży i w późniejszych życiu będzie bardzo potrzebny.

Drugi prezes w serdecznych słowach dziękował p. wójtowi za wręczenie nagrody, za życzenia oraz za przychylny stosunek wobec nowozałożonej

O. S. P. Kwilcz oraz wszystkim obecny, którzy się przyczynili do założenia w wiosce O. S. P.

W międzyczasie odbyło się na intencję O. S. P. Kwilcz nabożeństwo, w którym brali udział wszyscy członkowie stowarzyszenia.

Nadmienić wypada, że O. S. P. Kwilcz nie posiada jeszcze własnej salki, tylko korzysta z salki majetności Kwilcz, którą p. hr. Kwolecki dał do dyspozycji. Brano już dwukrotnie udział w akcji przeciwpożarowej.

Obronie czyni Zarząd starania, by zdobyć odpowiednie fundusze na zakup własnej salki i potrzebny sprzęt przeciwpożarowy.

Szanowna Redakcjo „Strażaka Włp.”

Jest praca skromna, bohaterska, o której mało się mówi, a jeszcze mniej pisze, a która rozsiania się po wioskach naszych, by tam trzymać straż w ciszy, bez rozgłosu nad życiem i mieniem swych obywateli.

Chcemy, słysząc Drabowie po dziełkach wioskańskich rozsiadać o nas słysząc, że my tu w Świerkach W. — biednej wiosce osadniczej żyjemy, pracujemy i bawimy się.

Tu młodzi Ochotnicy Straż Pożarna Sekierki W., pow. średzki.

Jest nas 20 i kilka „chłopa” — wszystko jak jeden z wasoła młota, ochocze i przywiązane do swej pracy. Mamy miłośno zbudowaną i dobrze urządzone strażnice, odnowioną salkówkę i inny sprzęt.

Miejsiny też nie bylejakie święta 20 czerwca 1937 r. z okazji nowopostawionej strażnicy i odnowionej salkówki.

Było to poświęcenie strażnicy, świetlicy i salkówki. Choć pogoda nie dopisała — nie brakło niłkogo w tej uroczystości, byli przedstawiciele władz powiatu, zastępca gminnego w Kustrawie, goście z sąsiednich wiosek i to tłumy naszych kochanych włoścokowych braci. Miła, może więcej nawet, bo wzrastająca była to manifestacja na rzecz wielkiej idei niesienia bratniej pomocy bliźnim nieszczęściem dotkniętym

A potem zabawa, bo wiadomo, że strażacy to młodzi ludzie „do rózki i do tufki”...

Dziś mamy już standard swój. Czekałmy wiosny aby znów godnie pokazać się w uroczystym po święceniu.

I będzie znova wielkie święto.

No tak — ale posiadzi jesteście gotowi nas, że my tylko świętowaliśmy przy ludzi okazji i na tydzień koczując, O, nie! Nasi kochani, My też urządzimy Ogólnymi zbrodkami, usprawniamy sprzęt, walki z ogniem, upiększamy nasze życie organizacyjno, prowadzimy świetlice, A jak się zdarzy nieszczęście — jesteśmy gotowi do wszelkich ofiar.

Pozdrawiamy tych, co przez między z nami pracują — sąsiadów Działów — i tych, co tylko chcą w spójnej idei powstawać z nami i życzymy im najlepszych powodów w pracy.

Czołom!

Karabas S.

Skorowidz „Strażaka Wielkopolskiego” za rok 1937

Artykuły wstępne		Stronach	
Na VII rok naszego Wydawnictwa	str.	Stronach	72 75 79, 50
W II rocznicę zgonu Marszałka Józefa Piłsudskiego	25	Okresowe zawody strzeleckie	73
Ołbrzymi pożar w Poznaniu	37-41	Sprawozdanie z konf. Prezesa O. Poł.	77 78
Na V-ty „Tydzień strażacki”	53	Zostawienie rozporządzeń do Ustawy	80
W Dzień Zaduszny	61	Zostawienie rozporządzeń ogłoszonych w „Straż. Włok.”	81
Dział ogólny			
Dział urzędowy.		str.	
Dziennik Urzędowy Min. Spr. Wewn.	5	Spis straży, które opłaciły prenumeratę	5-6
Rozporządzenie Min. Poczt i Telegr.	30-31	Sztandar O. S. P. Kościeln.	7
Min. Spr. Wewn.: Wykaz kar za niedbałość	42	Jednostka ż. s. s. n. w Ładwikowli	9
w utrzymaniu sprzętu strażackiego	42	Życzenia dla D-hny Frankówny	8
Wojewoda Poznański: Utrzymanie sprzętu	42	Wspomnienie polemierzno	20 35
tu pożarowego	42	Kacik harcowski	35
Wojewoda Poznański: O zbrodniach i kosa	54	Podziękowanie Prezesa gen. Jarczaka	25
tróli	54	Kiedy nie warto kupować nam sztandaru	32
Rozporządzenie Wykonawcze do ustawy	69-70	Z życia jednostki ż. s. s. n. w Czarnkowie	33
o ochronie przed pożarami i in. klęskami	69-70	Wystawa „Praca i Kultura Wsi” w Lisskowie	34
Okólniki Związku		str.	
Okólnik Nr 722, 723, 725, 726, 727, 728	3-4	Głos szlachta do ludzi dobrej woli	35
Okólnik Nr 733, 736	29	Dzięk Patrona Strażactwa w O. S. P.	48
Wytyczne dotyczące przeprowadzania za		Huta pow. Dyduszczy	
wodów strzeleckich w Strażacki Po		Wrażenia z pobytu na kursie Sami Poz	45
żarnych w r. 1937	56	w Poznaniu	
Wyciąg z Okólnika Związku Nr 760	71	Utworzenie tońskiej jedn. służby sam	50
Okólnik Nr 767, 770, 773, 775, 776	71-72	poż. w Wolsztynie	52
Okólniki i Komunikaty Okręgu		str.	
Okólnik Nr 1	2-3	Znormalizowane helmy	60
Okólnik Nr 2, 3, 4	30	Mezowie katolicy na Kongresie	64
Okólnik Nr 5	31	Opisowe sprawozdanie z przebiegu „Ty	
Komunikaty 4, 5, 6, 17, 25, 60, 62	81, 82	godnia „Strażackiego” na terenie O	
Sprawozdanie Okręgu za rok 1935/36	9-14	strzeleckiego Oddz. Powiatowego	64
Projekt Budżetu na rok 1937/38	17	Sprawozdanie z obchodu „Tygodnia Stra	
Odsianosci medalami zastępcy	18	żackiego” w rejonie Krobia i Pepowo	73-71
Protokół z posiedzenia Rady	22-25	Sprawozdanie z „Tygodnia Strażackiego	
Instrukcja do zawodów konkursowych	26-28	w pow. Chodzieżskim	74
Uroczysta dekoracja zasłużonego działacza	28	Z założenia karty	39 42, 75
Instrukcja o organizacji „V Tygodnia Stra		Biblioteczka Oł. Strażackiego	70
żackiego”	54-50	Sprawozdanie z posiedzeń Rad, Walnych Zgroma	
Sprawozdanie z „Tygodnia Strażackiego”	62	żeń, z działalności straży, z kursów, zjazdów, za	
Sprawozdanie finansowe z „Tygodnia		wodów, maszynów i koncentracji na strzech	
		7, 8, 17, 19, 32, 33, 34, 35, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48	
		50, 51, 58, 59, 60, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 74, 75	
		82, 83.	
		Kara śmierci za podpalenie	82
		Obrotu Narodowa	81